U Č E NJ A C I

Nasljednici vjerovjesnikā

Plav, Sandžak
safer 1427. hidžretske
mart 2006. godine

I z d a v a č :
"K e l i m e t u l – h a q q"

Izbor tekstova i preprema:
Ebū Ahmed

Prijevod sa engleskog jezika:
Ebū Ahmed

Unos i prelom teksta:
Ebū Ahmed

V A Ž N A N A P O M E N A !

Svako kopiranje i umnožavanje ove knjige
ili bilo kojeg njenog dijela bez odobrenja
autora ovog prijevoda je veoma
pohvaljeno i preporučljivo

SADRŽAJ

PREDGOVOR IZDAVAČA.....7

Blagoslovljena vatra.....21

ŠEJH 'ABDULLĀH 'AZZĀM
Biografija.....27
Wasijjet (oporuka).....29
Islamski propis o ubijanju žena i djece.....35

ŠEJH HAMŪD BIN 'UQLĀ' EŠ-ŠU'AJBĪ
Biografija.....41
Fetwa o primjeni šerī'ata od strane tālibānske vlasti...45
Fetwa o događaju 11. septembra.....51
Pismo šejhova vladaru pravovjernih.....67

ŠEJH 'UMER 'ABDURRAHMĀN
Biografija.....81
Intervju.....83
Poruka muslimanskom ummetu.....95
Jesmo li mi hawāridži?.....99

ŠEJH NĀSIR BIN HAMED EL-FAHD
Biografija.....101
Pismo iz zatvora.....103
Kada je džihād u ime Amerike.....115
Govoriti laž je veće (po zlu) nego prećutati istinu.....119
Može li biti džihāda bez halīfe (imāma)?.....127

ŠEJH 'ALĪ BIN HUDAJR EL-HUDAJR
Biografija.....129
Osnove nove sahwe.....131

Fetwa u pogledu kufra onoga
ko pomaže Americi protiv muslimana 'Irāqa.....141
Fetwa u pogledu onoga koji se
odbrambeno prepire u korist tāgūta.....153
Ko ima pravo da čini tekfīr?.....157
Grupa učenjaka izdala saopštenje
proglašavajući tekfīr saudijske vlade.....159

ŠEJH SULEJMĀN BIN NĀSIR EL-'ULWĀN
Biografija.....163
Fetwa o dozvoljenosti šehīdskih operacija.....165

ŠEJH EBŪ MUHAMMED EL-MAQDISĪ
Biografija.....171
Intervju.....175
Vjeruj u Allāha, a budi kāfir u tāgūta.....203
Karavan ide, a psi laju.....211

ŠEJH 'ABDULQĀDIR BIN 'ĀBDUL'AZĪZ
Biografija.....219
Ko su Et-Tā'ifa el-Mensūra?.....221

ŠEJH EBŪ QATĀDA EL-FILISTĪNĪ
Biografija.....225
Zašto džihād?.....229

šejh Ebū Bāsir Mustafa et-Tartūsī
Fetwa o saudijskom režīmu.....249

šejh Ebul-'Abbās el-'Umeri ez-Zahrānī
Poruka 'ulemi.....265

šejh 'Utejbī
O murteddi! Nećemo se predati!.....269

O, vi koji ostajete iza!.....275

šejh Fāris ez-Zahrānī
Poruka o lažnim pozivima.....283

šejh Muhammed ibn Tarhūnī
Da li je poslanik Sulejmān bio terorist?.....289

DOSADAŠNJA IZDANJA "KELIMETUL-HAQQ".....297

P R E D G O V O R I Z D A V A Č A

U ime Allāha, Milostivog, Samilosnog

Sva hvala pripada Allāhu i neka su salawāt i selām na Allāhovog Poslanika, njegovu porodicu, ashābe i sve one koji ih slijede do Sudnjeg Dana.

Allāh je učenjake uzeo za svjedoke u najvećoj Istini – u svjedočenju da nema drugog boga osim Njega, što jasno govori o veličini, važnosti i položaju koje učenjaci imaju kod Njega.

Rekao je Uzvišeni Allāh:

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قائِماً بِالْقِسْطِ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

"Allāh svjedoči da nema drugog boga osim Njega, a i meleki i učeni, i da on postupa pravedno. Nema boga osim Njega, Silnog i Mudrog." [1]

I rekao je Uzvišeni:

إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ

"A Allāha se boje od Njegovih robova – učeni." [2]

---

[1] sūra Ālī 'Imrān, 18. ājet

[2] sūra Fātir, 28. ājet

A rekao je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem: ***"Učenjaci su nasljednici vjerovjesnikā."*** [3]

Muslimanski ummet se kroz historiju odlikovao time što su upravo iskreni učenjaci ovu vjeru čuvali od novotarija i branili je i čistili od iskrivljavanja, koja su ubacivana od strane neznalica i pokvarenjaka.

Muslimanska 'ulema se suočavala sa progonima, zatvorima, mučenjima i ubijanjima, na putu uzdizanja zastave ispravnog i jasnog tewhīda, čistog od kufra, zavođenja i iskrivljavanja.

Ovi veliki ljudi su ostavili svijetle primjere.

Hasan el-Basrī je toliko prezirao vladare i one koji su im slijepo poslušni, da je jedne prilike vidio tadašnje učenjake kako stoje u redu da ih primi tadašnji namjesnik, dhulumćar Hadždžādž ibn Jūsuf. Hasan im je povikao: ''*Bojte se Allāha! Zar da ponižavate znanje Allāhovog poslanika, sallallāhu we sellem, noseći ga pred vrata dhālima?*''

Sufjān eth-Thewrī je toliko prezirao ulaženje u pokornost vladarima, da je, kada je jednom dobio pismo od tadašnjeg halīfe Harūna er-Rašīda [4] – ubacio šaku u rukav i tako preko rukava uzeo pismo, govoreći: ''*Bojim se da moja ruka ne dotakne ono što je dotakla ruka dhulumćara*'', pa je onda pročitao pismo i napisao halīfi oštar odgovor, pismo u kome ga prekoreva i savjetuje da bude pravedniji i odgovorniji u

---

[3] hadīth su zabilježili imām Ahmed, 5/196., Dārimī, 349., Ebū Dāwūd, 3641., Tirmidhī, 2823., Ibn-Mādže, 223.

[4] koji je bio pobožni vladar, musliman koji je plakao na noćnom namāzu u pokornosti Allāhu

brizi prema jetīmima, sirotinji, i ostalim emānetina koji su mu, kao vladaru, povjereni.

Imāmu Māliku je nakon iskušenja i mučenja bičevanjem jedna ruka ostala nepokretna, pa ju je držao drugom rukom. [5]

Za njim **imām Ebū Hanīfe**, koji je mučen samo zato što nije htio da preuzme odgovornu funkciju kadije (sudije). Prema predaji, umro je u zatvoru od posljedica mučenja i bičevanja.

Imāma el-Buhārija činjenica da je svoj čitav život posvijetio izučavanju hadītha [6] nije odvratila od bdijenja u *ribātu* (straži) na granicama na Allāhovom putu. Njegov vjerni pratilac pripovijeda da nikada nije vidio da je imām el-Buhārī promašio metu, kada bi gađao lūkom i strijelom. Namjesnik grada Buhāre ga je pozvao da dolazi kod njega i da podučava njegovog sina hadīthu, na šta mu je imām Buhārī poručio da bi to bila uvreda za nauku i znanje, jer se znanje ne nosi na vrata vladara, već se znanju dolazi "na noge", u džamiju, u *halqu*... Na ove riječi je bijesni namjesnik naredio da se imām Buhāri protjera iz Buhāre. [7] Imām Buhārī je zamolio Allāha da mu uzme dušu, jer je smrt bolja od *fesāda* (nereda) koji vlada u vladajućim i naučnim strukturama. Nije prošao ni mjesec dana, a Allāh je udovoljio dovi Svoga iskrenog roba i uzeo mu dušu. [8]

---

[5] Muhammed Ebū Zehw, ''*El-Hadīthu wel-muhaddithūn*'', 289. str.
[6] zbog čega ga zovu ''*imām svih muhadithā*''
[7] ''*Tarīhu Bagdād*'', 2. tom, 33. str., ''*Sijeru e'lāmin-nubela*' '', 12. tom, 464. str.
[8] ''*Tarīhu Bagdād*'', 2. tom, 34. str., ''*Sijeru e'lāmin-nubela*' '', 12. tom, 466. str.

Imām Ahmed ibn Hanbel, koji je progonjen od strane trojice abasijskih halīfa, zatvaran je i mučen zbog svog ispravnog stava o Qur'ānu kao Allāhovom govoru, pa ga ni sva mučenja nisu uspjela odvojiti od aqīde *ehlus-sunneta*. Iako je od strane halīfe i tadašnjih vlasti proglašavan sektašem i novotarom, dženazi mu je prisustvovalo milion muslimana! [9]

Imām en-Newewī je bio toliki *zāhid* (asketa) i toliki pobožnjak i učenjak, da se prenosi da je jeo samo jednom dnevno, i to nakon jacije, a pio samo jednom i to kada ustane na noćni namāz! [10] Dok je bio učenik, u periodu od skoro dvije godine praktično nije znao za san. Njegov jedini odmor od čitanja je predstavljalo jedino njegovo naslanjanje na kamen ili drvo, kada ga san savlada, i tako nekoliko minuta samo da bi smogao snage za novi trud u sticanju znanja. Prenosi se da je jednom napisao pismo u kome je oštro iskritikovao državu i njeno prisvajanje brojnih privatnih posjeda. Vlastodršci su, razljućeni tim njegovim pismom, naredili da se imām en-Newewī odriješi svake funkcije koju zauzima i da mu se ukine svaki prihod koji prima iz državne blagajne. Na njihovu žalost, dobili su odgovor da se imām en-Newewī ne nalazi ni na kakvoj državnoj funkciji, niti prima išta iz državne blagajne, tako da nemaju načina da ga kazne za njegovu smjelost. [11]

Šejhul-islām Ibn Tejmijje je ustao u odbranu islāma svojim znanjem, pišući više od 500 različitih djela, a i svojom sabljom u borbi protiv Tatara, a potom i protiv sekti u brdima

---

[9] ''*Tarīhu Bagdād*'', 4. tom, 422. str., ''*Sijeru e'lāmin-nubela*' '', 11. tom, 340. str., ''*El-Bidāje wen-Nihāje*'', 10. tom, 368. str.

[10] ''*Menhelul-waridīn*'', 1. tom, 29. str.

[11] Vidi predgovor u knjizi imāma en-Newewija ''*El-Menhelur-Rewijj*'', 16. str.

Šāma, koji su spletkarile sa Tatarima protiv muslimana. Ibn Tejmijje nije bio miran od zavjera spletkaroša, sve dok nije umro u zatvoru, ostavljajući za sobom neprocjenjivu biblioteku koja se pomno izučava od strane 'uleme i studenata znanja sve do danas.

Velikog učenjaka **El-'Izza Bin 'AbdusSelāma** su zvali ''*sultānul-'ulemā*' (sultān među učenjacima)''. Živio je u Šāmu, a u to vrijeme je vladar Šāma pozvao Franke (krstaše) da mu pomognu u borbi protiv njegovog brata, vladara Egipta, obećavši da će im zauzvrat ustupiti neke dijelove Šāma, svoje kraljevine. Čak ih je dovodio u Damask i prodavao im oružje. Iako je u to vrijeme u Šāmu bilo mnogo 'ālima, nijedan se nije oglašavao. El-'Izz bin 'AbdusSelām je sa minbera govorio o zabrani prodavanja oružja neprijatelju. Govorio je protiv kralja i huškao narod na njega. Nakon toga mu je kralj zabranio da drži hutbe i držao ga je u kućnom pritvoru. Vidjevši čvrstoću šejha El-'Izza, kralj je poslao glasnika da mu ponudi da dođe do njega i da mu poljubi ruku, pa će mu on sve oprostiti i postaviti ga za svog prvog savjetnika. Kada mu je glasnik prenio vladarevu poruku, šejh El 'Izz bin 'AbdusSelām je rekao: ''*O jadniče! Tako mi Allāha, ja ne dam da se moja ruka ljubi, pa kako ću ljubiti tuđu? Vi ste na jednoj, a ja na drugoj strani.*'' [12] Tada je vladar, bojeći se da narod ne krene za njim – napravio pored svoje palate šator u kojem ga je držao zarobljenog. Kada se jednom vladar sastao sa krstašima da sklope sporazum o prodaji oružja, čuli su glas šejha El-'Izza dok je učio Qur'ān. Vladar reče krstašima: ''*Čujete li glas ovoga učača? To je naš najveći učenjak i najbolji čovjek. Zarobio sam ga jer mi zabranjuje da sklapam ugovore sa vama.*'' Tada su mu oni rekli: ''*Da mi imamo*

[12] U smislu: ''*nemam ništa sa vama, odričem vas se...*'' (napomena prevodioca)

takvog čovjeka, prali bismo mu noge, a onda pili tu vodu iz poštovanja prema njemu.''

Na putu obznanjivanja prave vjere i putu da'we u čisti tewhīd **šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb** je podnio progone, nerazumijevanja, tako da su ga proglašavali *hawāridžom* (haridžijom) toga vremena i onime koji muslimane proglašava nevjernicima.

A u vrijeme ovih učenjaka je postojalo i drugačije 'uleme, učenjaka koji su odabrali da prećute Istinu, da udovoljavaju strastima i prohtjevima vladara, ali je glas o njima zamro, trag im se utro, ostao je samo spomen na 'ulemu koja govori Istinu.

U naše vrijeme, u danima kada su vladari iznevjerili emānet, ohalāli kāfirima imetke, čast i živote muslimana, mnogi su muslimani zbunjeni i ne znaju koga da slijede, 'ulemu džihāda (koji se sve češće naziva ''terorizmom'') ili zvanične, vladine učenjake i njihove proglase i saopštenja.

Vladari proganjaju 'ulemu džihāda, pune zatvore omladinom, sputavaju Istinu i pomažu nevjernike protiv muslimana riječju i djelima.

Oni se ulizuju Americi izjavama tipa:
''Mi smo u Saudijskoj Arabiji osjetili posebno veliku bol, shvatajući da je jedan broj mladih saudijskih državljana bio zaveden i zabluđen, te da su njihovi razumi bili srozani do mjere da su porekli toleranciju koju je njihova vjera prigrlila, i da su okrenuli leđa svojoj domovini, koja je uvijek bila opredijeljena za razumijevanje i umjerenost. Oni su sebi dozvolili da budu iskorišteni kao sredstvo nanošenja velike štete islāmu, svojoj vjeri, i svim muslimanima. Oni su također namjeravali prouzrokovati veliku štetu historiskoj i jakoj vezi između američkog naroda i naroda Saudijske Arabije. Želio bih da razjasnim

da iskreni muslimani širom svijeta nikada neće dozvoliti manjini devijantnih ekstremista da govore u ime islāma i da iskrive duh tolerancije. Vaši prijatelji u Kraljevini Saudijskoj Arabiji odbacuju i osuđuju napade od 11. septembra, onoliko žestoko koliko to čini i američki narod.'' [13]

Ili:

''Mete Al-Qā'idinih terorista su Saudijska Arabija i SAD, i 70-godišnja veza koja je donijela koristi narodima obje naše zemlje. U vrijeme kada mi zajedno radimo da donesemo mir i stabilnost narodu Srednjeg Istoka, njihov cilj je da unište naš savez putem nasilja. Ali oni neće uspjeti. Mi kažemo narodu SAD-a, kao vaši prijatelji i saveznici: ''Možete računati na nas, da ćemo učiniti naš dio posla, kao što smo to činili u kritičnim momentima prošlosti. Mi ćemo nastaviti da hvatamo kriminalce, mi ćemo nastaviti da prekidamo njihove izvore finansija i mi ćemo ih izvesti pred lice pravde. Na ovaj dan, žalost i bol pritiskaju naša srca. Molim Uzvišenog Boga da nam nastavi davati mudrost i hrabrost, koji će naše narode i svijet povesti u novu eru mira i prosperiteta za cijelo čovječanstvo, za ljude svih vjerā.'' '' [14]

Fitna je toliko obuzela islamski svijet, da je došlo čak do situacije u kojoj imām u mekkanskom haremu upućuje Allāhu dovu:

---

[13] Iz pisma koje je saudijski prijestolonasljednik, princ (a sada kralj) 'Abdullāh poslao američkom predsjedniku Džordžu Bušu 10. sept. 2002. god., na prvu godišnjicu napada na Nju Jork i Vašington. Preuzeto iz knjižice ''*Zvanične izjave visokih saudijskih zvaničnika u kojima osuđuju ekstremizam i promovišu umjerenost*'', str. 29., postavljene na zvaničnom sajtu saudijske ambasade u Americi (www.saudiembassy.net)

[14] Iz izjave saudijskog ambasadora u SAD-u, princa Bandar bin Sultāna od 13. maja 2003. god., povodom napada na američke ciljeve u Rijadu. Prethodni izvor, 21. i 22. str.

''*Allāhu moj, spasi svijet od terorističkih napada,... Allāhu moj, pomozi da se uhvate teroristi u svijetu, da presuše njihovi finansijski izvori,... Allāhu moj, pomozi naše vladare da pohvataju teroriste...*''

Mnogi od onih koji su ovo izgovorili nisu ostali samo na riječi, već su se potrudili da sve to sprovedu u djela, hapseći i ubijajući mudžāhide, pomažući tako nevjernike protiv muslimana i tijelom.

Kako reče jedan šejh u svojoj knjizi, govoreći o otpadništvu vladara muslimana i o njihovom dhulmu nad muslimanima:

''*Ne treba se vuk koriti zbog svog neprijateljstva,*
ako je sām čobanin – neprijatelj stada.''

Tj. što se čudiš Bušu za klanja muslimana, kad imaš dva 'Abdullāha (saudijskog i jordanskog), Mubareka, Mušarrafa, Gadafija, Saddāma,...?

I što se ljutiš za postojanje ''*Guantanama*'' i ''*Ebū Gurejba*'', kad u komšiluku imaš ''*El-Hā'ir*'' i ''*Er-Ruwejs*'' (dva ništa manje surova "politička" zatvora u Saudijji), zatvore pune muslimana u Egiptu,...?

U ovim danima stradanja i poniženja, kakve ne poznaje historija ove vjere, malo je učenjaka koji su ustali da kažu Istinu.

Učenjaci koji su na mehhedžu svih vjerovjesnikā su oni koji ne kriju neophodno znanje od muslimanskih masā, koji se ne boje da kažu Istinu, koji su odabrali da, umjesto da uživaju u luksuzu vila i palata – žive u izgnanstvu ili da svoje znanje nose na prvu liniju fronta.

Došlo je vrijeme da se naš ummet probudi iz sna, da se osobodi kāfirske okupacije i njihovih marionetā – vladarā tāgūtā po našim zemljama.

Za ovaj zadatak, Allāh je dao *rabbānī* učenjake, tj. *'ulemā' el-'āmilīn* (učenjake koji praktikuju ono što govore). Oni daju svoje živote i duše na Allāhovom putu, služeći Istini, izazivajući tirane i njihovu moć. Rezultat toga je omladina koja se okuplja oko njih, koja poziva u Allāhovu vjeru, naređujući dobro i zabranjujući zlo, koja voli džihād na Allāhovom putu.

Ovaj novi pokret je ubacio strah u arapske vlade, u Kremlj i Bjelu kuću. Kao što tirani rade cijelo vrijeme, tako i danas rade da utišaju i ovaj glas, prije nego njegova prijetnja postane konkretnija i teža za zadržavanje. Skovali su zavjeru da paralizuju napore ove 'uleme, ma gdje oni bili.

1) Ovi učenjaci su istinski ***"...nasljednici vjerovjesnikā"***, jer pozivaju u ono što je bila svrha slanja svih poslanika i vjerovjesnikā:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولاً أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

"Mi smo svakom narodu poslanika slali: 'Allāha obožavajte, a klonite se tāgūta!' " [15]

2) Neki od ovih učenjaka vode džihād svojom dušom i tijelom, a ostali to čine perom i riječju, razljućujući tako tāgūte istoka i zapada, vodeći tako najveći oblik džihāda, vrhunca islāma:

"Najvrijedniji džihad je – riječ Istine nepravednom vladaru u lice."

[15] sūra en-Nahl, 36. ājet

3) Oni od ovih učenjaka, koji na putu ovakvog obznanjivanja Istine budu ubijeni, postaju najbolji šehīdi kod Uzvišenog Allāha:

"Prvak šehīda je Hamza; a potom čovjek koji dođe nepravednom vladaru, kaže mu istinu u lice, pa ga ovaj ubije."

4) Ovi učenjaci predstavljaju prave *garībe* današnjice, čudake i usamljenike ovoga ummeta, uslijed progona, hapšenja i nerazumijevanja od strane javnosti, vladā i vladinih učenjaka. Njihovi stavovi se proglašavaju ekstremnim, neprikladnim za ovo stoljeće i svijet u kome danas muslimani žive.

"Islām je počeo sa garībima, i vratiće se na garībe. Pa, blago garībima."

5) Ovi učenjaci su ''*El-Firqa en-Nādži'a*'' (spašena grupa) i ''*Et-Tā'ifa el-Mensūra*'' (potpomognuta skupina) današnjice, koje su spomenute u hadīthima Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem. Jer, karakteristike ove skupine, pored učenosti u vjerskim disciplinama, su i borba za Istinu i ustrajnost na tome. [16]

"Neće prestati da postoji Tā'ifa** (skupina) **iz mog ummeta, utemeljujući Allāhovo naređenje. Neće im naštetiti oni koji ih napuste, niti oni koji im se suprotstave, sve dok ne stigne Allāhova odredba, a oni su dominantni** (nadmoćni) **nad ljudima." [17]

---

[16] Više o ovome možeš saznati u članku ''*Ko su Et-Tā'ifa el-Mensūra?*'' od šejha 'AbdulQādira bin 'Abdul'Azīza, na 221. strani ove knjige (napomena prevodioca)

[17] hadīs je zabilježio Muslim u svom ''*Sahīhu*''

6) Ovi učenjaci su, umjesto puta prećutkivanja Istine i uživanja u dunjalučkim ukrasima (dobijenim kao nadoknadu za tu ćutnju) – odabrali da zbog obznanjivanja Istine podnesu sva iskušenja tog puta, iskušenja bez kojih nema ulaska u džennet:

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

"Zar mislite da ćete ući u džennet, a da niste iskusili ono što su iskusili oni prije vas? Njih su satirale neimaštine i bolesti, i toliko su bili uznemiravani da bi i poslanik, i oni koji su sa njim vjerovali uzviknuli: 'Kad će već jednom Allāhova pomoć!?' Eto, Allāhova pomoć je doista blizu!" [18]

7) U životima ovih učenjaka se ostvaruje Allāhov sunnet (zakon), spomenut u riječima Hadīdžinog rođaka, Wereqe bin Newfela Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, kada mu je rekao:

''*Niko nije došao sa ovim (sa čime si ti došao), a da nije uzet za neprijatelja!*''

Nagrada **Sejjidu Qutbu** za njegovu knjigu ''*Znakovi pored puta*'', za knjigu koja je odvela mnoge mladiće u džihād – je bio *šehādet*, tj. ubistvo na Allāhovom putu. Kada mu je tāgūt poručio da samo treba da stavi svoj potpis na izjavu u kojoj se odriče svojih ideja, on je herojski odgovorio: ''*Ovaj prst koji u svakom namāzu svjedoči Allāhovu jednoću, nikada neće staviti potpis da podrži bātil (laž).*''

[18] sūra el-Beqare, 214. ājet

Mnogi su ga slijedili, dok nije došao šejh mudžāhid **'Abdullāh 'Azzām**, obnavljač modernog džihada. Napustio je položaj profesora na islamskom fakultetu i otišao u zemlju džihāda, Afgānistān, gdje je vodio borbu u poznim šezdesetim godinama i gdje je preselio kao šehīd, zajedno sa svoja dva sina, a kao rezultat zavjere Allāhovih neprijatelja.

Ovi učenjaci učestvuju u džihādu, pomažu ga i daju fetwe koje podstiču omladinu da se odazivaju tome pozivu. Kao što kaže Uzvišeni Allāh:

أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لائِمٍ

"...prema vjernicima ponizni, a prema nevjernicima ponositi; oni će se na Allahovom putu boriti i neće se ničijeg prijekora bojati." [19]

Ovi učenjaci na putu obznanjivanja Istine trpe mnoge poteškoće, iskušenja i stradanja. Njihov glas teško dospijeva do ogromnog dijela ummeta, koji je zadovoljan informacijama koje mu serviraju tāgūti sa vlasti i njihovi poslušnici.

Neki od ovih učenjaka su na ovom putu ubijeni, kao što su:

- šejh Jūsuf el-'Ujejrī (ubijen u Saudijskoj Arabiji),
- šejh 'Abdullāh er-Rušūd (preselio u 'Irāqu),
- šejh 'Abdullāh 'Azzām (ubijen u Pešawaru, Pakistān),
- šejh Ebū Enes eš-Šāmī (preselio u 'Irāqu),
- šejh Ahmed ed-Duhejlī,
- šejh Ebū Hafs el-Misrī,

[19] sūra el-Mā'ide, 54. ājet

- šejh Ebū 'AbdurRahmān Sultān el-'Utejbī,
- šejh Sa'ūd el-'Utejbī,...

Neki od njih su zatvoreni, kao što su:

- šejh Hamūd bin 'Uqlā' eš-Šu'ajbī (u Saudijskoj Arabiji),
- šejh 'Alī bin Hudajr el-Hudajr (u Saudijskoj Arabiji),
- šejh Nāsir bin Hamed el-Fahd (u Saudijskoj Arabiji),
- šejh Ahmed bin Hamūd el-Hālidī (u Saudijskoj Arabiji),
- šejh Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwān (u Saudijskoj Arabiji),
- šejh Se'īd bin Ze'īr (u Saudijskoj Arabiji),
- šejh Ebū Džandel Fāris ez-Zahrānī (u Saudijskoj Arabiji),
- šejh 'Umer 'AbdurRahmān (u Americi),
- šejh Ebū Muhammed el-Maqdisī (u Jordanu),
- šejh mulla Muhammed Mesud Azhar (u Indiji),
- šejh mulla 'AbdusSelām Daifi (na Kubi),
- šejh 'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz (u Egiptu),
- šejh Ebū Qatāde el-Filistīnī (u Velikoj Britaniji),...

Nekima od ovih učenjaka je zabranjeno da drže predavanja, kao što je to nekada bio slučaj sa šejhom Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwānom u Burejdi, u Saudijskoj Arabiji, prije nego što je uhapšen, i mnogim drugima. Ta zabrana govora i pozivanja je ustvari samo prvi korak tāgūtskih vladā u ućutkivanju i ograničavanju učenjaka Istine, i zastrašivanju i odbijanju njihovih sljedbenika i učenika od njih i od onoga u šta oni pozivaju.

Neki od ovih učenjaka su u kućnom pritvoru, a neki su u bekstvu, krijući se od obavještajnih službi tāgūta i njegove specijalne policije.

Ovi učenjaci žele uspostavljanje islamske države putem jedinog ispravnog menhedža – borbom na Allāhovom putu.

Oni se bore da se stado ovaca [20] riješi licemjernih čobana [21], koji ih neprestano prodaju i izdaju vukovima, pa da onda otpočnu borbu protiv vukovā istoka i zapada. Jer, borile bi se ovce i protiv vukova, ali im čobani (umjesto da ih okupe i povedu u borbu) – brane tu borbu i kažnjavaju ih zbog nje.

U želji da ovaj dio muslimanskog ummeta upozna ove svoje heroje, šejhove i 'ulemu, koji se žrtvuju za Istinu – nastala je ova knjiga.

Molimo Allāha da u ovo doba *gurbetluka* i otuđenosti Istine i njenih sljedbenika – primi ovaj mali trud. On zna za djela koja su učinjena u Njegovo ime.

izdavač

[20] tj. muslimanski ummet
[21] tj. vladarā murteddā

BLAGOSLOVLJENA VATRA [22] [23]

Šesti dan mjeseca šewwāla 1425. hidžretske (21. novembar 2004. godine) za zatvorenike zatvorskog bloka br. 1 u političkom zatvoru ''*El-Hā'ir*'' nije bio običan dan.

To je zapravo bio najneobičniji dan; dan kada su svi sistemi gušenja i ugnjetavanja bili privremeno uklonjeni i kada su zatvorenici bili u stanju da povrate nešto od časti, dostojanstva i ljudskosti, kojih su tako dugo bili lišeni.

Sāmi zatvorenici su značaj događaja shvatili tek kada su se ponovo suočili sa svojim povratkom u stanje ugnjetavanja i lišavanja.

Dakle, šta se to dogodilo na dan ''*Blagoslovljene vatre*''?

Na taj dan u 14:15 h, zatvorenik 'AbdulMelik el-Gamdī, razjaren svojim mučenjem, zapalio je vatru u svojoj ćeliji. Za nekoliko sekundi, dim se kroz centralni ventilacioni sistem raširio čitavim zatvoreničkim blokom.

Lociran u središtu dima, 'AbdulMelik el-Gamdī je ubrzo počeo da se guši. Srećom, čovjek zadužen za podjelu hrane je bio blizu, kada su zatvorenici počeli da viču: ''*Vatra! Vatra!*''

El-Gamdī je lupao u vrata, pa mu je čovjek zadužen za podjelu hrane – hvala Allāhu – otvorio vrata. Kako je on kasnije ispričao, bio je samo par sekundi daleko od toga da bude ''ispečen''.

Prateći incident, zatvorska uprava je ispraznila zatvorski blok svih zatvorenika, da bi izvršila opravku ventilacionog

[22] Tekst je preuzet sa internet stranice www.jihadunspun.com
[23] Prokrijumčareno iz zatvora ''*El-Hā'ir*'', 1. april 2005. godine

sistema. Tako su se ovoga blagoslovljenog dana 78 zatvorenika prve sekcije susrela po prvi put.

Neki od zatvorenika su godinama držani u samicama, bez ikakvog kontakta sa ljudima, izuzev sa čuvarima i ispitivačima.

Svi zatvorenici su prebačeni u dvorište, gdje su zatekli direktora zatvora, vidljivo ukočenog od straha. Direktor je znao da će on biti smatran odgovornim za požar, pa se zato bojao da će doživjeti istu sudbinu kao i prethodni direktor istog zatvora, koji je otpušten zbog požara koji se tu dogodio ne tako davno prije ovoga.

Dobro je poznato da direktor ne mari za potrebe zatvorenika i ne odgovara na njihove zahtijeve da se sretne sa njima. Kada je el-Gamdī vidio direktora, otišao je do njega i dao mu upaljač koji je upotrijebio da zapali vatru.

Rekao mu je: ''*Ovo je prut koji smo upotrijebili protiv vas i vi dobro znate da ćemo vas natjerati da nas od sada posjećujete kad god mi želimo*.''

Odvajanjem zatvorenika prikrivane su nepravde koje su oni trpjeli, i svaki je dovođen do toga da povjeruje da je njegov slučaj usamljeni slučaj nevine žrtve. Ali nakon što su se žrtve toga dana srele, nevinost svakoga iz prve sekcije je bila jasna.

Hvala Allāhu, neke veoma dobro poznate ličnosti su identifikovane *sebebom* ove *blagoslovljene vatre*, uključujući:

- Šejh Welīd es-Sannanī je u zatvoru već devet i po godina, bez optužbe ili sudskog procesa, samo zato što je izrazio mišljenje da su postupci saudijske vlade bogohulnički (otpadnički). Za sve to vrijeme mu nije bilo dozvoljeno da

se sretne ni sa jednim drugim zatvorenikom, niti sa svojim sopstvenim sinom, koga također drže u tom istom zatvoru. Njegova osjećanja prilikom tog blagoslovljenog susreta se samo mogu zamisliti.

- Šejha Nāsir el-Fahda drže već godinu i po dana, jer je izdao fetwu koja zatvorenicima dozvoljava da bježe od sigurnosnih snaga, pružajući otpor kada je neophodno. Kada je njegov život bio u opasnosti, on je sprva javno promijenio svoj stav, ali se kasnije vratio svojim principima. [24]

- Šejh dr Said el-Gamdī je imām i profesor Univerziteta, koga drže već godinu dana, zato što je podržao džihād u 'Irāqu.

- Šejha Medžālī es-Sabūka drže godinu dana, zbog optužbe za kovanje zavjere za atentat na princa 'Abdullāha, zbog optužbe za koju nije priložen nijedan dokaz.

- Šejha Nāsir eth-Theqwīla drže već dvije i po godine, čak i pored toga što je odslužio svoju kaznu u trajanju od dvije godine. On je prvobitno uhapšen jer je putovao u Afganistan i Čečeniju.

- 'Alī bin Lādina, sina šejha Usāme bin Lādina drže godinu dana, jer se smatralo da se sprema da otputuje za 'Irāq.

- Sa'd bin šejh Se'īd bin Ze'īr, koga drže dvije i po godine zbog njegove kampanje za oslobođenje svog oca, koji je uhapšen i držan osam godina bez sudskog procesa. Ze'īr

[24] Njegovo pismo u kome obznanjuje svoj ostanak na stavovima na kojima je bio prije hapšenja pročitajte na 103. strani ove knjige

(sin) je onda pušten, ali je prije osam mjeseci ponovo uhapšen, jer je iskazao svoje mišljenje i nikad mu nije bilo dozvoljeno da vidi svoga oca, koga drže u istom zatvoru.

- Muhammeda el-Mādžūfa i sve ostale koji podržavaju dr Se'īd el-Feqīha i njegov program za promjene, drže u različitim vremenskim periodima, od jednog mjeseca do jedne godine, a sve bez ikakvog sudskog procesa.

Toga dana su također prepoznati: 'Alī el-Faqsej el-Gamdī, 'AbdulMun'im el-Gamdī, Āmin el-Gamdī, Se'īd el-Džāmī, 'Abdullāh eš-Šethrī, 'Abdul-Medžīd el-Awwad, Ahmed el-Hussan, Muflih el-Gamdī, Jahjā ez-Zahrānī, Sālih el-Faqsej el-Gamdī, Bandar el-Gamdī, Jūsuf eš-Šabant, Turkī el-Fāhid, Hālid el-Emejri, Hasan ed-Duserī, Mešārī el-Atibī, Sejf bin Wehaf, 'Alī el-Felijj, Muhammed eš-Šehrī, Fahd ed-Duserī, Ahmed el-Anzī, Zueir eth-Thabitī, Salem es-Sejf, Muhammed el-Metejrī, Helāl el-Assejrī, 'Abdullāh el-Gamdī, Hālid el-Kahtanī, 'AbdulLatīf el-Kāthirī, Ebū Usāma el-Bahrejnī, i drugi pored njih.

Svim zatvorenicima su uskraćena najosnovnija prava; oni ne mogu kontaktirati advokata i drže se bez ikakvog formalnog sudskog procesa.

Oni ne znaju za kakav zločin su optuženi i ne znaju kada će se njihove istrage ili zadržavanja okončati.

Neki su odslužili svoje kazne, ali ostaju iza rešetaka i svi oni su podvrgnuti torturi, prijetnjama i uvredama.

Na ovaj dan *blagoslovljene vatre*, svi zatvorenici su se međusobno sreli po prvi put i za kratak period – dozvoljeno im je nešto od njihovih elementarnih prava.

Oni su svi zajedno klanjali ikindiju-namaz, nešto što je bilo zabranjeno.

Okupili su se oko šejha Welīd es-Sannanija, uvaženog šejha, koji je izrazio svoje mišljenje u pogledu blasfemije (otpadništva) izvedene od strane saudijske vlade, i koji je tada pisao dokaze za potkrepljivanje svoje optužbe.

Ovo je propratila diskusija na različite teme.

Šejh Naser el-Fahd je napisao pismo princu Najefu, otvoreno iskazujući svoje ideje o saudijskoj nevjerničkoj vladi i sāmom princu Najefu.

Susret se odužio dok sunce nije zašlo, kada su oni koji su postili – iftarili, a onda su svi zajedno klanjali akšam-namaz.

Šejh 'Alī el-Fālidž je održao predavanje, pa se skupina podijelila u male grupe.

Nakon zajedničkog klanjanja jacije-namaza, zatvorska uprava je objavila da su radovi na popravljanju ventilacionog sistema završeni i naredila je zatvorenicima da se vrate u svoje ćelije.

Ono što se slijedeće desilo je bilo ohrabrujuće. Zatvorenici su iskazali svoje kolektivno odbijanje, u cilju da iskoriste ovu rijetku situaciju i da što više vremena provedu jedni sa drugima.

U jednom trenu su oni formirali *halqu* (krug) oko Borges el-Duserija, koji je bio optužen u slučaju "Panda". On se pokajao za svoja djela i izjavio da će otići u 'Irāq nakon svog oslobađanja. Njegov susret sa šejhovima i omladinom u zatvoru je vidljivo utjecao na njega.

Sa večernjim zahlađenjem, zatvorenici su se oprostili jedni od drugih i otišli nazad u svoje ćelije. Tu su otkrili da su neke njihove stvari ukradene od strane zlobne zatvorske uprave. Ova vrsta ponašanja je kap u okeanu nepravde unutar saudijskih zatvora koji su u tolikoj potrebi za reformama.

Ovo je opis nesvakidašnjeg dana, dana *Blagoslovljene vatre* u zatvoru ''*El-Hā'ir*'', i on otkriva samo mali dio patnji zatvorenika.

To je također apel svakoj iskrenoj osobi da učini sve što može da oslobodi zatvorenike njihovih nepravdi. Nepravda koja njih pritiska može pogoditi svakog, naročito u zemlji u kojoj nema mjesta za slobodu.

Mi bismo trebali naglasiti da požar nije nikome naudio, elhamdulillāh.

Neka su salawāt i selām na našeg poslanika Muhammeda, njegovu porodicu i ashābe.

Napisao vaš brat,
zatvorenik u ''*Guanta el-Hā'iru*''

šejh Abdullāh Azzām

Porijeklom je Palestinac.

Doktorirao je na islamskim studijama univerziteta ''*El-Azhar*''.

Nakon toga učestvuje u palestīnskom džihādu.

Odatle odlazi na mjesto predavača na Islamskom Univerzitetu ''*Kralj 'Abdul'Azīz*'' u Zemlji Dva Harema.

Čuvši za afganistanski džihād odlazi za Islamabad (Pakistān), gdje se priključuje afgānistānskim mudžāhidima. Radio je na polju džihāda kao niko u njegovo vrijeme.

Svoje ogromno iskustvo i utjecaj je koristio za porast svijesti muslimanskog ummeta po pitanju džihāda afgānistāskog naroda. Neumorno je špartao Afgānistānom sa kraja na kraj, po vrelini i mrazu, i u poznim 60-im godinama je podnosio napor kakav ni mladi borci nisu podnosili.

Jednom je izjavio:
''*Osjećam da imam samo devet godina. Sedam i po godina u afgānistānskom džihādu, i godinu i po u palestīnskom džihādu. Ostale godine zaista nemaju važnosti.* ''

Odbijao je mjesta predavača na brojnim univerzitetima, ponavljajući da neće ispustiti pušku iz ruku, sve dok ne bude

vidio podignutu islamsku državu ili bude ubijen na Allāhovom putu.

Napisao je mnogo knjiga i članaka na temu džihāda.

Ubijen je sa dvojicom sinova na podli, kukavički način u Pešawaru (Pakistān) 1989. godine, kada je autom išao na džuma-namāz. Od eksplozije bombe su tijela njegovih sinova raskomadana, a njegovom mrtvom tijelu nije falilo ništa, izuzev malo krvi koja je istekla iz njegovih usana.

Njegova smrt predstavlja veliki gubitak za džihād i mudžāhide.

Nema odreda mudžāhida u bilo kom dijelu svijeta, a da nije inspirisan riječima, učenjem i djelom šejha 'Abdullāha 'Azzāma. [25]

[25] Opširniju biografiju šejha 'Abdullāha 'Azzāma čitalac može naći u predgovoru našeg prijevoda knjige ''*Pridruži se karavani*''

WASIJJET (OPORUKA) ŠEJHA 'ABDULLĀHA 'AZZĀMA

Ljubav prema džihādu je ovladala mojim životom, mojim srcem i emocijama. Sūra et-Tewbe, sa svojim jasnim ājetima koji naređuju džihād i čine ga obaveznim sve do Sudnjeg Dana – zahvatila je moje srce bolom, a duša je zacvilela zbog osjećaja da sam nemoćan i da su muslimani bespomoćni na putu iskrene borbe u Allāhovo ime.

Ājetus-sejf [26] je derogirao četrdeset ājeta, te uz stotinu drugih ājeta koji spominju džihād predstavlja definitivan i konačan odgovor svima onima koji žele da se poigravaju sa ājetima koji se odnose na borbu na Allāhovom putu:

وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

"I borite se protiv svih mušrikā, kao što se oni svi bore protiv vas; i znajte da je Allāh na strani onih koji se Allāha boje i grijeha klone". [27]

فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

"Kada prođu sveti mjeseci, onda ubijajte mušrike gdje god ih nađete, zarobljavajte ih, opsjedajte i na svakom prolazu ih dočekujte! Pa ako se pokaju, i budu namāz obavljali i zekāt davali – ostavite ih na miru, jer Allāh zaista prašta i samilostan je!" [28]

---

[26] Jezički znači "ājet sablje", a označava 5. ājet sūre et-Tewbe

[27] sūra et-Tewbe, 36. ājet

[28] sūra et-Tewbe, 5. ājet

Smatram, kao što sam napisao u svojoj knjizi ''*Odbrana muslimanskih zemalja – prva obaveza nakon īmāna*'', kao što je smatrao i šejhul-islām Ibn Tejmijje prije mene, da:
''*Poslije īmāna, nema prioritetnije obaveze od borbe protiv neprijatelja, koji skrnavi vjeru i ruši dunjaluk.*''

Ja danas ne vidim razliku – a Allāh najbolje zna – između onoga koji zapostavlja borbu na Allāhovom putu i onoga koji ostavlja namāz, post ili zekāt.

Svi stanovnici Zemlje, bez razlike, stoje pred velikom odgovornošću pred Gospodarem svjetova i pred historijom. Zato smatram da nikoga neće zaobići breme odgovornosti za napuštanje džihāda u bilo kojem vidu njegovog sprovođenja, svejedno radilo se o da'wi, pisanoj riječi, odgoju ili borbi.

Svaki musliman snosi posljedice ostavljanja džihāda i svaki musliman koji ispusti pušku iz svojih ruku, bez opravdanog razloga, susrešće Allāha na Sudnjem Danu kao veliki griješnik.

Samo se bolesni, slijepi i nemoćni ljudi, žene i djeca mogu pravdati za nepreduzimanje akcija na Allāhovom putu. Svi ljudi su griješnici zbog ostavljanja borbe na Allāhovom putu, svejedno gdje se ta borba odvijala: u Palestīni, Afgānistānu, ili bilo kom dijelu zemaljske kugle, gdje je kāfir svojim terorom zaprljao taj dio Zemlje.

Značajno je napomenuti da dijete od roditelja, muž od žene, učenik od učitelja, potčinjeni od pretpostavljenog, ne treba tražiti dozvolu da se pridruži oružanim snagama u odbrani osnovnih ljudskih i vjerskih prava. To je jedinstveni stav cjelokupne islamske 'uleme kroz historiju.

Stoga smatram da su muslimani danas odgovorni za svaku prolivenu kap krvi i svaku oskrnavljenu čast u Afgānistānu ili bilo gdje drugo gdje žive muslimani. Oni su – a Allāh zna – saučesnici u prolivanju njihove krvi, jer je zbog njihovog nemara i tromosti izostalo dostavljanje pomoći u oružju, koje bi ih uveliko zaštitilo od užasa i tiranije.

Muslimani!

Vaš život je džihād! Vaše dostojanstvo je džihād! Vaš opstanak i vaša sudbina su čvrstom nīti vezani za džihād.

Nema vam spomena sve dok ne uzmete oružje u ruke i dok ga ne upotrijebite protiv zla, dhulumćarā i tiranā. Oni koji misle da se Allāhova vjera može potpomoći bez džihāda i bez prolijevanja krvi – uistinu ne shvataju prirodu ove vjere.

Dostojanstvo muslimana se ne može ostvariti bez borbe. To se jasno razumije iz riječi Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem:
"Allāh će iz srca vaših neprijatelja izbaciti strah, a u vaša srca će ubaciti wehn." – *''A šta je wehn, Allāhov Poslaniče?'', upitaše ashābi, na što im Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, odgovori:* ***"Ljubav prema dunjaluku i bojazan od smrti."*** *U drugoj predaji stoji:* ***"... bojazan od borbe."***

Džihād je jedini garant za uspostavu harmonije i reda na Zemlji:

وَلَوْلا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ

"A da Allāh ne suzbija ljude jedne drugima, na Zemlji bi doista nered nastao." [29]

Dā'ije islāma!

Žudite za smrću – poklonićе vam se život! Nemojte se zavaravati lažnim nadama. Nemojte biti licemjerni prema knjigama koje čitate, niti prema nāfilama koje obavljate, i nemojte da vas primamljive dunjalučke stvari okupiraju, pa da zapostavite velike i časne zadatke! Ne slušajte nikoga ko vas odvraća od džihāda, jer je džihād – suština da'we, tvrđava vaše vjere i štit vašeg šerī'ata!

Učenjaci islāma!

Ustanite i predvodite ovu generaciju, koja žudi povratku svome Gospodaru!

Muslimani!

Vaš san se odužio, a pokvarenjaci vam komadaju zemlju.

Drage sestre!

Čuvajte se raskoša, jer je raskoš neprijatelj džihāda. Zadovoljite se onime što je nužno i neophodno. Svoju djecu odgajajte u svjetlu smjelosti, hrabrosti i džihāda, da bi vaše kuće bile mjesta muškosti i odvažnosti, a ne polje uzgajanja kokošaka koje će se toviti, debljati i čekati klanje tiranā i zločinacā! U srca svojih sinova usađujte ljubav prema džihādu, junaštvu i pravednoj borbi.

[29] sūra el-Beqare, 251. ājet

Pokušavajte da se saživite sa problemima muslimana u svijetu. Trudite se da vam makar jedan dan u nedjelji bude sličan danu u životu mudžāhidā i muhādžirā i neka vam toga dana obrok ne prelazi komad suhog hljeba i šoljicu kahve.

Djeco!

Odgajajte se i navikavajte na zvuk granata, grmljenje topova, zujanje aviona i tutnjavu tenkova!

Draga moja ženo!

Puno si trpjela, zajedno sa mnom. Ispijala si si slatke i gorke čaše života, a uz to si bila moj najbolji pomagač na ovom blagoslovljenom putu džihāda.

Ostavio sam te sa dvije kćerke i malim sinom u skromnoj sobici od gline, bez prozora i bez kuhinje, a bila si trudna i nosila naše četvrto dijete. Da nije bilo tebe, tvog strpljenja i tvog razumijevanja, ni ja ne bih izdržao ovaj teret koji sam preduzeo. Materijalni užitak nije predstavljao ništa u tvome životu, niti si se ikada jadala za nedostatak materijalnih sredstava. Uvijek si bila zadovoljna nužnim i već postojećim. Znala si da je život u džihādu – najslađi život.

Moja djeco!

Što se tiče vas, vi ste imali vrlo malo prilike družiti se sa mnom, i vrlo ste malo iskoristili od moga znanja i iskustva. Da, djeco moja, nisam bio puno sa vama. A kako da budem, kada sam vidio patnje muslimana i *dhulm* koji se nad njima sprovodi, užas od kojeg dojilja zaboravi na dojenče i zbog kojega dijete u koljevci osijedi.

Allāha mi, nisam imao snage da hladnokrvno i mirne duše živim uz vas, dok vatra iskušenja cijepa srca muslimana.

Oporučujem vam da živite vjerom pravih muslimana. Ostavljam vam u oporuku da učite, pamtite Qur'ān i sprovodite ga u djelo, da čuvate namāz i post, da čuvate svoj jezik, da se družite sa dobrim i plemenitim ljudima, da radite sa islamskim pokretima, ali da znate da vam nijedan vođa bilo kojeg pokreta ne može zabraniti džihād.

Djeco moja, oporučujem vam šerī'atski korisnu nauku. Oporučujem vam da poštujete vašu majku i da slušate vaše sestre. Također vam oporučujem da slušate najstarijeg brata Muhammeda i da se međusobno volite i poštujete, kao i da posvetite dužnu pažnju čitavoj rodbini.

ISLAMSKI PROPIS U POGLEDU UBIJANJA ŽENĀ I DJECE
šejh 'Abdullāh 'Azzām

Islām (svojim sljedbenicima) ne naređuje da ubijaju (ikoga među nevjernicima) osim njihovih boraca, i onih koji pomažu mušrike i druge neprijatelje islāma novcem ili savjetom, jer qur'anski ājet kaže:

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ

"I borite se na Allāhovom putu protiv onih koji se bore protiv vas…" [30]

Borba je dvosmjerni proces, uključene su u njega dvije strane, pa ko god se bori ili se pridružuje borbi na bilo koji način – protiv njega se treba boriti i ubiti ga, a u suprotnom on može biti pošteđen.

To je razlog zašto nema potrebe za ubijanjem žena – zbog njihove slabosti [31] , osim ako se one bore. Djeca i monasi ne trebaju namjerno (ciljano) biti ubijeni, izuzev ako se oni pomiješaju sa mušricima [32] i (ako stoga) nismo u stanju da napadnemo samo mušričke borce. U ovom slučaju, mi pucamo na mušrike, ali ne ciljamo slabe (tj. žene koje nisu borci, monahe i djecu).

---

[30] sūra el-Beqare, 190. ājet

[31] I njihove bezopasnosti po muslimanske borce (napomena prevodioca)

[32] tj. njihovim borcima (napomena prevodioca)

Ubijanje djece i slabih doprinosi da se prenosi mržnja na sljedeće generacije, u historiji se bilježi suzama i krvlju, i generacijama i generacijama će se govoriti o ovome. A ovo je upravo ono protiv čega je vjera islām.

Islām želi da približi ljude (Istini), on nastoji da Allāha, Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i Njegovu vjeru učini primamljivim ljudima – ali se, s druge strane, islām ne usklađuje prema ljudskim prohtjevima, niti mijenja svoj put u cilju da zadovolji ljude:

وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ

"Da se Allāh povodi za njihovim prohtjevima, sigurno bi nestalo poretka na nebesima i na Zemlji i u onom što je na njima!" [33]

Učenjaci imaju različita mišljenja u pogledu ovog pitanja (tj. ubijanja ženā, djece i staraca u vremenima rata):

Prvo mišljenje:

Ubijanje ženā i djece nije dozvoljeno ni u kojim okolnostima, čak i ako kāfiri koriste svoje žene i djecu kao živi štit. A ovo je *mezheb* (škola mišljenja) imāma Mālika i el-Ewzā'ija. (Ovo mišljenje nije podržano valjanim dokazima)

Drugo mišljenje:

U slabe (tj. žene, djecu i starce) ne treba ciljati, izuzev ako se bore, ili se pomiješaju sa protivičkim borcima na takav

[33] sūra Mu'minūn, 71. ājet

način da nije moguće da se muslimani bore, osim da ih ubiju. A ovo je mišljenje šāfi'ija i hanefija.

El-Mawardī je rekao:
''*Ubijanje žena i djece u ratu nije dozvoljeno – sve dok se oni ne bore – zbog zabrane njihovog ubijanja od strane Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem.*'' [34]

Eš-Šerhasī je rekao:
''*Izlaganje njihovih (tj. kāfirskih) tvrđava vatri ne treba biti zaustavljeno samo iz razloga prisustva žena i djece, niti treba biti zaustavljeno zbog prisustva muslimanskih ratnih zarobljenika (kod njih) – sve dok su mušrici oni u koje se cilja i gađa.*'' [35]

Starci koji imaju važnu riječ pri donošenju odlukā – mogu biti ubijeni, jer se Allāhov poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, složio sa ubistvom Durejda es-Semmaha, koji je imao preko 100 godina, a koga je ubio Ebū 'Amr el-Eš'arī. [36]

Slijepi, sakati i maloumni ratni zarobljenici ne trebaju biti ubijeni, jer ubijeni trebaju biti samo oni koji su sposobni za borbu. Nema ništa griješnog u poplavljivanju kāfirskih gradova, njihovom spaljivanju ili njihovom bombardovanju katapultom, čak i ako su djeca ili muslimanski pojedinci prisutni...

Učenjaci (*selefā*) su imali različita mišljenja u pogledu ovog pitanja, zbog načina njihovog razumijevanja nekih hadītha, i zbog dostupnosti ovih hadītha njima.

---

[34] ''*El-Ahkām es-sultānijje*'', 41. str.
[35] ''*El-Mebsūt*'', 10. tom, 31. str.
[36] hadīth su zabilježili el-Buhārī i Muslim u svojim ''*Sahīhima*''

Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je ukazao na razlog koji stoji iza zabrane ubijanja žená i djece. Kada je prošao pored ubijene žene (nakon jedne od bitaka), on, sallallāhu 'alejhi we sellem, je rekao:
"Ona nije bila u stanju da se bori *(tj. ona nije trebala biti ubijena, jer se nije mogla boriti)****."*** [37]

Imām Mālik je slijedeći hadīth upotrijebio kao općeniti dokaz za nedozvoljenost ubijanja žená i djece:
Ibn 'Umer, Allāh bio zadovoljan obojicom, je rekao:
''*Jedna je žena nađena ubijena nakon jedne od bitaka koje je vodio Allāhov poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, pa je on zabranio ubijanje žená i djece.*'' [38]

S druge strane, 'ulema *selefā* se složila da – iako ovo jeste opšte pravilo vođenja rata – ipak postoje specijalni slučajevi i situacije, kao što je potvrđeno sljedećim hadīthom:
Sa'b ibn Džethāme je rekao:
''*Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je bio upitan o noćnim napadima na mušrike, u kojima bivaju pogođeni njihove žene i djeca, pa je odgovorio:* ***"Oni*** *(žene i djeca mušrikā)* ***su od njih."*** '' [39]

I sljedeći hadīth podržava ovo mišljenje:
''*Allāhov poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je koristio katapult u opsadi Tā'ifa.*'' [40] [41]

---

[37] hadīth su zabilježili imām Ahmed i Ebū Dāwūd
[38] hadīth su zabilježili el-Buhārī, Muslim, et-Tirmidhī i Ibn Mādže
[39] hadīth su zabilježili el-Buhārī, Muslim, et-Tirmidhī i Ibn Mādže
[40] hadīth je zabilježio et-Tirmidhī
[41] A poznato je da u kulama Tā'ifa tada nisu bili samo njihovi borci, već i njihove porodice

Također, i treći hadīth govori u prilog ovom argumentu: Seleme ibn el-Eqwā je rekao:
''*Napali smo pleme Hewzan noću sa Ebū Bekrom es-Siddīqom, nakon što ga je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, postavio za emīra za ovaj napad.*'' [42]

Gornja dva napada, tj. napad na Tā'if i Hewzan su se desili pred sām kraj života Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem. [43]

Posmatrajući ovo pitanje iz drugog ugla, vidimo da bi spriječavanje muslimanske vojske da se bori protiv neprijatelja, samo zato što neprijatelj ima djecu sa sobom – izložilo muslimane i njihove interese opasnosti i šteti, naročito u ovo vrijeme, kada se borbe oslanjaju na artiljeriju, avijaciju i tenkove.

Ovo bi trebalo značiti da bi korištenje svog ovog teškog naoružanja trebalo biti izbjegnuto i spriječeno (što je uistinu besmisleno).

Učenjaci su postigli jednoglasni idžmā' oko dozvoljenosti ubijanja muslimana ako je on uzet i korišten kao živi štit od strane kāfira. Pa zašto bi onda oni zabranili borbu protiv kāfira, ako su njihove žene i djeca sa njima?

Je li to svetost mušričkih žena i djece veća nego svetost muslimana?

---

[42] hadīth su zabilježili imām Ahmed i Ebū Dāwūd

[43] tj. tako da ne može biti rečeno da je ovaj propis nevažeći i da je derogiran drugim propisom, kako bi neki željeli dokazati

Uz to, zabrana (ubijanja žena) je na snazi kada žena ne uzima učešća u ratu, niti se priključuje borcima, niti se žrtvuje za svoju vjeru i ideologiju, nastojeći da umre za njih... Što se tiče današnjeg stanja, situacija se promijenila, i žene se ne razlikuju mnogo od muškaraca u pogledu ovog specifičnog pitanja.

Šejhul-islām Ibn Tejmijje je rekao:
''*Muslimanski ummet se jednoglasno složio da, kada kāfiri uzmu muslimane za živi štit, i kada se muslimani boje da će biti poraženi (ako ne napadnu), da onda postaje dozvoljeno gađati, ali ciljajući u kāfire. Neki su učenjaci rekli da je dozvoljeno gađati, čak i u slučaju da prestanak gađanja neće predstavljati nikakvu opasnost (po muslimane).*'' [44]

Ibnul-'Arebī je rekao:
''*Žena kāfirka ne treba biti ubijena, izuzev ako se bori, jer je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, to zabranio. Ali, to je samo ako se ona ne bori. Ako ona to čini, treba biti ubijena.*'' [45]

[44] ''*Medžmū'ul-fetāwā*'', 28. tom, 537. str.
[45] ''*Ahkām el-Qur'ān*'', 1. tom, 104. str.

šejh
Hamūd bin 'Uqlā' eš-Šu'ajbī

šejh Hamūd bin 'Uqlā' eš-Šu'ajbī

On je Saudijac, jednoglasno priznat za jednog od najvećih učenjaka islamskog svijeta svoga vremena. Rođen je 1346. hidžretske (1926. godine). Oslijepio je u sedmoj godini, kao posljedica bolovanja od ospica. Iako slijep, naučio Allāhovu Knjigu napamet u trinastoj godini.

Učio je pred velikim učenjacima, kao što su:

- šejh 'Abdullāh ibn Mubārek el-'Umerī,
- šejh 'AbdulLatīf bin Ibrāhīm Āluš-šejh,
- šejh Muhammed bin Ibrāhīm Āluš-šejh,
- šejh Muhammed el-Emīn eš-Šenqītī,…

Govorio je istinu kada su svi ćutali o njoj.

Jedan od njegovih bliskih učenika kaže da su noći šejha Hamūda bile ispunjene dovama za afgānistānske mudžāhide. Neprestano je pratio stanje muslimana i vijesti iz džihāda. Bio je mehkog srca i lahko je puštao suzu.

Kada bi čuo dobre vijesti o mudžāhidima, plakao bi od sreće, a kada bi čuo tužne vijesti, zaplakao bi od tuge. Iako po prirodi blag, kada bi čuo da neko vrijeđa mudžāhide, postajao bi bijesan.

šejh Hamūd bin 'Uqlā' eš-Šu'ajbī

Bio je šejh (učitelj) poznatih učenjaka, kao što su:

- šejh Muhammed bin Sālih el-'Uthejmīn,
- šejh Sālih el-Fewzān,
- današnji muftija 'AbdulAzīz Āluš-šejh,
- šejh 'Abdullāh el-Gunejmān,
- šejh 'Alī bin Hudajr el-Hudajr,
- šejh Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwān,...

O njegovoj stručnosti nam dovoljno govori podatak da je od strane Islamskih Univerzitetā u Medīni i Rijadu nekoliko puta određivan da izvrši recenziju nekih knjigā šejha 'Uthejmīna, knjigā Ebū Bekra el-Džezā'irija i knjigā Rebī' el-Medhalija, te da dā svoju ocjenu i svoje mišljenje da li ove knjige zadovoljavaju krijerijume da bi bile uvrštene u nastavni program ovih Univerziteta.

1991. godine je izdao fetwu o riddetu (otpadništvu) saudijske vlade zbog njenog pristajanja u savez sa krstašima Amerike i Evrope. Zbog ovakvih fetwi je doživljavao niz neprijatnosti.

Iako slijep, bio je u zatvoru jedno vrijeme 1995., ali je ipak izašao na slobodu, vjerovatno da bi služio kao primjer "velikodušne" i "pravedne" politike saudijske vlade, da bi se tim primjerom tolerisanja njegovih fetwi ućutkavali oni koji govore o *dhulmu* saudijske vlasti.

Iskazivao je jaku podršku tālibānskoj vladi i ukazivao na njenu pravednost i dosljednost islamskom šerī'atu. U doba krstaških napada na Afgānistān, kada je ogromna većina učenjaka ummeta odabrala da ćuti o obaveznosti borbe protiv krstaša na strani Tālibāna, a neki se čak usuđivali da pomaganje njima nazivaju terorizmom, šejh je otvoreno

pozivao muslimane da Tālibāne pomognu savjetom, novcem i tijelom.

Čak je i izdao fetwu o dozvoljenosti operacija na Nju Jork i Vašington, izvedenih 11. septembra 2001. godine. Zbog ove fetwe je odmah uhapšen, izveden je pred sud i umro u tamnici u petak 4. dhul-qa'de 1422. hidžretske (18. januara 2002. godine). Sumnja se da je u zatvoru otrovan, da ne bi govorio Istinu.

Poznavaoci stanja muslimana i oni koji se bore na Allāhovom putu su ga zvali ''*ocem mudžāhidā*'', a njegovu smrt su okarakterisali kao najveći gubitak za džihād i mudžāhide nakon smrti šejha 'Abdullāha 'Azzāma.

FETWA O PRIMJENI ŠERĪ'ATA OD STRANE TĀLIBĀNSKE VLASTI U AFGĀNISTĀNU

šejh Hamūd bin 'Uqlā' eš-Šu'ajbī

2. ramadān, 1421. godine hidžretske
29. novembar 2000. godine po Isā'u, 'alejhis-selam
El-Qasīm, Arapsko Poluostrvo

Pitanje:

Neki ljudi imaju sumnje o sprovođenju šerī'ata od strane tālibānske vlade u Afgānistānu. Kakva je stvarnost u pogledu ove vlade? Od vas zahtijevamo iscrpan odgovor, podržan dokazima. Allāh vas zaštitio.

Odgovor:

Hvala pripada Allāhu, Gospodaru svih svjetova, i neka su salawāt i selām na našeg poslanika Muhammeda, na njegovu porodicu i sve njegove ashābe.

A potom:

Zaista ustanoviti spovođenje ili odbacivanje šerī'ata od strane jedne države zavisi od brojnih faktora:

Prvo:

Njeno vladanje Allāhovom Knjigom i sunnetom Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, u svim ograncima vladanja i u drugim ovosvjetskim postupcima.

Drugo:

Zaista je jedna od najvažnijih činilaca države njena kontrola nad zemljom. Dobro je poznato da tālibānska vlada ima preko 95 % zemlje pod svojom kontrolom.

Treće:

Da su njeni odnosi i postupanja sa drugim državama utemeljeni na osnovu časnog dīna.

Talibanski režim u Afgānistānu je dokazao da je ispunio sve ove faktore, tako da je to jedina država na svijetu, u kojoj nema od strane ljudi načinjenih propisa i zakonodavstava. Ne, već je njihovo zakonodavstvo zaista utemeljeno na šerī'atu Allāha i Njegovog Poslanika – u sudovima, ministarstvima, vladinim krugovima i drugdje.

A što se tiče drugih muslimanskih država, osim Afgānistāna – među njima ima onih država koje u potpunosti vladaju po svojim ljudskim zakonima, a među njima ima i onih država koje imaju sudove koji su u svojoj potpunosti načinjeni od strane ljudi, ali pod etiketom šerī'ata Allāha i Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem. Čak je i ogroman dio zakona u tim tzv. "šerī'atskim" sudovima u ovim državama – zasnovan na ljudski načinjenim institucijama i zakonodavnim aktima, tako da u stvarnosti nema razlike između ove vrste vladanja i vladanja ljudski načinjenim zakonima, izuzev po imenu.

Među dokazima da je tālibānska vlada – šerī'atska vlada, je i činjenica da su nevjerničke države koje su neprijatelji islāma i muslimana – neprijateljski raspoložene prema njoj, te da su joj nametnule ekonomske sankcije, izolovale je i stegle

svoje kandže oko nje, ni iz jednog drugog razloga osim zbog njene privrženosti dīnu islāma.

Štaviše, vojni napadi se pripremaju da budu izvedeni na Afgānistān, kao što ga je Amerika napala krstarećim raketama 1998. godine.

U isto vrijeme, iste ove nevjerničke države nastavljaju da podržavaju opozicioni Sjeverni Savez (Ahmed Šah Masuda) novcem, oružjem i savjetom (informacijama). Ovo je, samo po sebi, jasan dokaz primjene šerī'ata od strane tālibānske vlade, te da su oni na istini u svojoj borbi protiv Sjevernog Saveza.

U dodatku na to, činjenica da nevjerničke nacije odbijaju da priznaju tālibānski režim kao naciju i vladu – uklanja svaku dalju sumnju u sprovođenje šerī'ata od strane tālibānske vlade.

Među ostalim razlozima koji ukazuju na činjenicu da je tālibānska vlada – šerī'atska vlada, je i činjenica da ona ispunjava određene kriterijume, kao što je prethodno navedeno, sa izuzetkom da je ona u hitnoj potrebi za finansijskom pomoći zbog njenih ograničenih finansijskih izvora.

Zato mi apelujemo na našu muslimansku braću i sestre širom svijeta da je pomognu finansijskim i materijalnim sredstvima i da je podrže svojim medijskim mogućnostima, jer su neprijatelji islāma i njihovi agenti obmanuli i odveli u zabludu većinu ljudi, sve dok oni nisu postali zbunjeni da li je to muslimanska vlada ili ne.

U ovo vrijeme, tālibānski režim ostaje u stanju rata protiv njegove opozicije, Sjevernog Saveza, tako da je džihād uz ovu vladu naređen šerī'atom, jer je to džihād sa Tālibānima protiv

Sjevernog Saveza, koji je osnovan od strane snaga kufra, poput Amerike, Britanije, Rusije i drugih koji pozivaju u osnivanje vlade, zasnovanr na zapadnjačkom zakonodavnom sistemu.

Pošto je situacija ovakva, onda je zaista obaveza pomoći tālibānski režim i voditi džihād uz njih, da bi se se donijela pobjeda islāmu i da bismo se potpomagali u svim djelima dobročinstva i bogobojaznosti, kao što Allāh kaže u Qur'ānu:

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبرِّ وَالتَّقْوَى

"Jedni drugima pomažite u dobročinstvu i bogobojaznosti..." [46]

Uz to, Allāhov poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je rekao:
"Primjer vjernikā u njihovoj međusobnoj ljubavi, blagosti i samilosti je kao primjer jednog tijela; ako jedan dio toga tijela zaboli, ostali djelovi mu se odazivaju glavoboljom i nesanicom."

On je, također, rekao:
"Musliman je sa muslimanom kao građevina, podupiru *(potpomažu)* ***jedan drugoga*** *(pa je isprepleo svoje prste, sallallāhu 'alejhi we sellem)***."**

A od najvećih kvaliteta koji dalje potvrđuju validnost muslimanske tālibānske vlade su:

Njeni napori da podrži mudžāhide i odbrani ih od njihovih neprijateljā. [47] Ovo se dokazalo u slučaju ove vlade.

---

[46] sūra el-Mā'ide, 2. ājet

[47] Ovim šejh misli na odbijanje tālibānske vlade da Americi isporuči vođu mudžāhida

Ona ne posjeduje nikakvu vrstu medija koje su šerī'atom zabranjene. Zaista je ona uporna, iskrena i poštena u svojim naporima da primjeni šerī'at, od njenog utemeljivanja islamskih *hudūda* (propisanih kazni) do zabranjivanja otvorenih djelā nepokornosti Allāhu i Njegovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, određivanja odgovarajuće kazne za njih i islamiziranja školskih programa i medijā.

Zaista je to jedina država na svijetu koja se bori za prava žena u skladu sa šerī'atom, a ne u skladu sa putevima sekularistā koji podstiču ženu da ispoljava svoju ljepotu, da odbaci svoj hidžāb, da se slobodno miješa sa muškarcima, da sāma vozi auto, i druge slične stvari.

To je jedina država na svijetu koja ima posebno ministarstvo sa nazivom ''*Ministarstvo za naređivanje dobra i zabranjivanje zla*''.

Da zaključimo:

Kao što se molimo Allāhu za snagu i uputu tālibānskoj vladi, mi također apelujemo na njih da ostanu čvrsti i nepokolebljivi na ovim gorespomenutim veličanstvenim islamskim kvalitetima i da se čvrsto drže Allāhove Knjige, sunneta Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i puta *selefus-sāliha* (ispravnih prethodnika) i da ih ne brine pritisak i zastrašivanje od strane nevjerničkih zemalja i drugih, sličnih njima. Allāh u Qur'ānu kaže:

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجاً (2) وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لا يَحْتَسِبُ

"Ko god se bude Allāha bojao, on će mu izlaz (iz svake poteškoće) **naći i opskrbiće ga odakle se i ne nada."** [48]

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْراً

"A onome ko se Allāha boji, On će mu sve što mu treba – učiniti dostupnim." [49]

وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

"A lijep ishod će biti za one koji se budu Allāha bojali." [50]

Za njih je primjer Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i muslimana koji su bili sa njim, kada su ih Qurejšije izolovali u dolini, predgrađu Mekke, u pokušaju da ih spriječe od utemeljivanja Allāhovog *dīna*, ali je kraj pripao bogobojaznima.

Mi također apelujemo na druge muslimanske države da krenu stopama Tālibānā u primjenjivanju šerī'ata u pogledu svih ovosvjetskih postupaka u presudama, medijima, ekonomiji, unutrašnjoj i spoljnjoj politici, pitanjima vezanim za ženu i u obrazovanju, i da slijepo ne slijede zapad u njegovim anti-islamskim i zalutalim putevima i politici.

A sva snaga je od Allāha, Slavljenog i Uzvišenog, i neka su salawāt i selām na našeg poslanika Muhammeda, njegovu porodicu i sve njegove ashābe.

---

[48] sūra et-Talāq, 2. i 3. ājet
[49] sūra et-Talāq, 4. ājet
[50] sūra el-E'rāf, 128. ājet

FETWA U VEZI DOGAĐAJA 11. SEPTEMBRA
šejh Hamūd bin 'Uqlā 'eš-Šu'ajbī

Pitanje:

Poštovani šejh, bilo je mnogo govora o onome što se desilo u Americi, jedni su to podržavali a drugi su osuđivali. Šta je ispravan stav od ova dva i kakav je vaš pogled? Nadamo se da ćete pojasniti do u detalje.

Odgovor:

Hvala Allāhu, Gospodaru svjetova i neka je salawāt i selām na Allāhovog Poslanika, njegovu porodicu, ashābe i one koji ih slijede na tom putu do Dana Sudnjeg.

Prije nego što odgovorim na ovo pitanje, trebamo znati da kakve god odluke Amerika kao neislamska zemlja donosi, bez obzira radilo se o ratu ili ne, sve te odluke se donose putem glasanja, bilo kroz vladu ili parlament, glasanjem poslanikā, a koji su opet izabrani od strane američkog naroda. Na osnovu toga, svaki Amerikanac koji je glasao za rat je – kao i svaki njihov vojnik, ili u najmanju ruku pomagač, podržavalac, kao što ćemo pojasniti kasnije.

Treba se također znati da je konačna odredba o odnosima između muslimana i kāfira sadržana u Knjizi Uzvišenog Allāha i sunetu Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, a ne u politici i ličnim interesima. A u Qur'ānu je ovo do u tančine pojašnjeno, jer je to veoma važno i u sebi može sadržati veliku opasnost.

Kada se vratimo na Qur'ān, vidjećemo da tu nije ostavljena ni jedna sumnja niti ikakva "*siva zona*" po tom pitanju.

I sve druge razne stvari koje govore o pitanju odnosa muslimana i kāfira sadrze u sebi dvije stvari: *el-welā'* (ljubav prema vjernicima) i *el-berā'* (mržnju prema nevjernicima), a to potvrđuje tvrdnju da su *el-welā'* i *el-berā'* dva važna stuba u islamskom šerī'atu, tema na koju su mnogi '*ālimi*, prošli i sadašnji, dali svoja mišljenja.

Uzvišeni Allāh upućuje upozorenje onima koji vole kāfire, koji ih uzimaju na svoju stranu i pomažu:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

"O vjernici, ne uzimajte sebi za zaštitnike Jevreje i kršćane, oni su sami sebi zaštitinci. A njihov je i onaj među vama koji ih za zaštitnike uzme! Allāh uistinu neće ukazati na pravi put ljudima koji sami sebi nepravdu čine." [51]

I kaže Uzvišeni Allāh:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ

"O vjernici, ne uzimajte Moje i vaše neprijatelje za prisne prijatelje, iskazujući im otvorenu ljubav..." [52]

I rekao je Uzvišeni Allāh o neophodnosti odricanja od kāfira:

---

[51] sūra el-Mā'ide, 51. ājet

[52] sūra el-Mumtehine, 1. ājet

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَداً حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ

"Zaista vi imate divan primjer u Ibrāhīmu, i onima sa njim, kad su rekli svome narodu: 'Mi se odričemo vas, i onoga što vi obožavate mimo Allāha. Mi vas se odričemo i neprijateljstvo će ostati između nas i vas zauvijek, sve dok ne budete u Allāha, Njega Jedinog, vjerovali!'. " [53]

I kaže Uzvišeni Allāh:

لا تَجِدُ قَوْماً يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ

"Nećete nikad naći narod koji vjeruje u Allāha i Sudnji dan da iskazuje prijateljstvo onima koji se Allāhu i Njegovom Poslaniku suprotstavljaju, pa makar to bili njihovi roditelji, sinovi, braća, rođaci ..." [54]

Kaže Uzvišeni Allāh:

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

"Reci: 'Ako su vam roditelji vaši, djeca vaša i braća vaša, žene vaše i rodbina vaša, i ljetina vaša koju skupljate, i trgovina za koju se bojite da neće imati uspjeha, i kuće vaše u kojima ste zadovoljni, draži od Allāha i Njegovog Poslanika, i borbe na putu Njegovom – onda pričekajte dok

---

[53] sūra el-Mumtehine, 4. ājet

[54] sūra el-Mudžādele, 22. ājet

Allāh ne donese Svoju odluku.' A Allāh neće na pravi put uputiti fāsiqe (griješnike)**."** [55]

Ovi ājeti, kao i desetine drugih ājeta su jasan govor o obaveznosti i neophodnosti suprotstavljanja kāfirima i mržnji prema njima, kao i o odricanju od njih. I ja ne vjerujem da ijedna osoba sa imalo znanja može biti neupoznata sa ovim.

Zbog toga, treba znati da je Amerika kāfirska država koja je potpuno protiv islāma i muslimana.

Svakako, ona je dostigla vrhunac u svojoj aroganciji time što je otvoreno napala brojne muslimanske zemlje, kao što su: Sudan, 'Irāq, Afganistan, Filipini, Libija i druge zemlje, gdje Amerika zajedno sa silama kufra: Britanijom, Rusijom i drugima, radi na ubijanju i iskorjenjivanju muslimana.

Isto tako, Amerika protjeruje Palestince iz njihovih domova i brani braću svinja i majmuna i čvrsto stoji iza lopovske cionisticke države Židovā, ispunjavajući sve njihove potrebe – u hrani, oružju i obuci.

Pa kako onda, nakon svega ovog, da se Amerika ne smatra neprijateljskom državom, koja je u ratu sa muslimanima?

Ali, zbog toga što su oni na vrhuncu svoje tiranije i arogancije, i zbog toga što su vidjeli kolaps Sovjetskog Saveza na rukama muslimana Afgānistāna, oni su pomislili da su oni jedina super-sila, iznad koje nema više sile.

Na njihovu žalost, zaboravili su da je Allāh, Uzvišeni i Moćni, jači od njih i da ih može uništiti.

---

[55] sūra et-Tewbe, 24. ājet

S druge strane, veoma je žalosno vidjeti mnogu ''*ulemu*'', koja daje prednost emocijama i milosti, a zaboravlja ili nije upoznata sa tim šta kāfirska država Amerika čini: ubija, razara većinu muslimanskih zemalja, ne pokazujući ni malo milosti.

Zato ja sebe smatram obaveznim da odgovorim na lažne tvrdnje i nerazumijevanje određene ''*uleme*'', koja pokušava da podrži svoje stavove.

Prva greška:

Jedna od stvari koje sam čuo od njih jeste:
''*Mi imamo ugovor sa Amerikom i zato je važno da ga poštujemo.*''

Moj odgovor na to je:

1) Osoba koja ovo kaže je već zaključila da su muslimani ti koji su počinili neki kriminalini čin, a sve do danas nisu donijeti nikakvi validni dokazi protiv muslimana. Zato se u tom slučaju ne može ni reći da su muslimani prekršili neki "ugovor". Naravno, naše izražavanje mržnje prema kāfirima i naše odricanje od njih nema ništa sa kršenjem ugovora. To je samo nešto što je Uzvišeni Allāh nama propisao u svojoj Knjizi.

2) Sve i da prihvatimo tvrdnju da su postojali neki ugovori između muslimana i Amerike, zašto onda Amerika nije ispunila svoj dio ugovora? Zašto ne zaustavi svoju agresiju protiv muslimana? Zar nije jedan od uslova ugovora da se sve strane obavezuju i kad god ne ispune svoje obaveze – ugovor se prekida?

Uzvišeni Allāh kaže:

وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ

"A ako prekrše svoja obećanja, nakon što su ih preuzeli i ako napadnu vašu vjeru, onda se borite protiv vođa kufra, jer oni ne zaslužuju nikakav ugovor..." [56]

Druga greška:

Neki kažu:
''*Među žrtvama je bilo nedužnih civila.*''

Ima više odgovora na ovo:

1) Prenosi se od Tha'ba ibn Džethāme:
''*Prošao je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, kraj mene kod mjesta zvanog el-Ebwa ili Wadan, pa je upitan da li je dozvoljeno napasti mušričke vojnike po noći kad je velika mogućnost da se u mraku ubiju žene i djeca, na što je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, odgovorio:*
***"Oni** (njihove žene i djeca) **su od njih** (mušrikā)."* [57]

Ovaj hadīs pokazuje da ubijanje ženā, djece i svih onih, čije je ubijanje zabranjeno dok su izdvojeni – postaje dozvoljeno kada su izmiješani sa borcima i dozvoljeno je nikoga ne birati i razdvajati.

Ovo zbog toga jer su upitali Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, o noćnom napadu i u kojem slučaju nije moguće vršiti izbor i razlikovati borca od ne-borca,

---

[56] sūra et-Tewbe, 12. ājet
[57] ''*Sahīh el-Buhārī*'', 4. tom, hadīth broj 256.

pa im je to Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, dozvolio jer:
''*Stvari mogu biti dozvoljene kad se dese na jedan način, a zabranjene kad se dese na drugi.*''

2) Muslimanski *emīri* su uvjek koristili katapulte kad su se borili sa kāfirima, a znamo da je katapult vrsta oružja koja ruši sve pred sobom zbog svoje težine, i svi znamo da katapult ne pravi razliku između boraca i drugih.

Ibn Qudāme, rahimehullāh, kaže:
''*Dozvoljeno je koristiti katapult, jer ga je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, koristio protiv stanovnika Tā'ifa, a 'Amr ibn 'Ās je to isto uradio sa stanovnicima Aleksandrije.*'' [58]

A Ibn Qāsim kaže:
''*Dozvoljava se koristenje katapulta protiv kāfira, pa čak i ako su žene, djeca i starci i monasi medju njima i da ginu nenamjerno, jer "nikajah" – slabljenje neprijatelja je dozvoljeno prema idžmā'u učenjakā.*''

Ibn Rušd kaže:
''*Nikajah je dozvoljena prema idžmā'u, i prema svim vrstama mušrika.*'' [59]

Ovdje bi htjeli da postavimo jedno pitanje onima koji koriste riječ "*terorizam*" u vezi onog sto se desilo u Americi, i želim njihov odgovor, a pitanje glasi:

''*Kada je Amerika napala fabriku lijekova u Sudanu, koristeći avione i rakete, rušeći fabriku i ubijajući u njoj svakog ko se našao – kako se*

[58] ''*El-Mugnī*'', 10. tom, 503. str.
[59] ''*El-Hašijah 'alā Rewd*'', 4. tom, 271. str.

to nazvalo? Zar nije i to trebalo nazvati terorizam? Zašto je samo napad na dvije zgrade terorizam, a ono u Sudanu – nije?''

Ja ne vidim nikakvu razliku između ovo dvoje, osim što su radnici u toj fabrici bili muslimani, a oni tamo – kāfiri. Pa, je li to razlika zbog koje je ono u Americi terorizam, a ovo ne? A istovremeno niko ne komentariše šta se desilo u Sudānu, niti to osuđuje. Isto tako ono što se desilo u Libiji i oslobađanju od "gladovanja". A gladovanje 'Irāqa i svakodnevno bombardovanje, sankcije i napadi na Afgānistān i sve druge stvari, sve to nije terorizam?

I postavlja se pitanje ko su i šta onda znači: "*nedužni civili*"? Takvi se djele na tri grupe:

Prvi su oni koji niti se bore, niti podržavaju njihovu zemlju; ni imecima, ni životima svojim, niti mišljenjem svojim. Takve nije dozvoljeno ubijati, pod uslovom da se takvi mogu razlikovati od ostalih, ali ako su izmješani sa ostalim i nemoguće ih je razdvojiti od ostalih, onda ih je dozvoljeno ubijati, baš kao i žene, djecu, starce, bolesnike, nemoćne ljude i zabludjele monahe.

Ibn Qudāme kaže:
''*Dozvoljeno je ubijati žene i djecu u noćnim napadima, kao i u srušenim građevinama i rovovima, sve dok nijjet nije njihovo ubijanje kao posebne grupe. I dozvoljeno je ubijati neprijateljske životinje, kao sredstvo oslabljivanja kāfira. Medju učenjacima nema razlike u mišljenju po ovome pitanju.*'' [60]

On također kaže:
''*Dozvoljeno je napasti neprijatelja noću.*''

[60] ''*El-Mugnī*'' sa komentarom, 10. tom, 503. str.

Ahmed ibn Hanbel kaže:
''*Nema grijeha u noćnim napadima. Pa, zar nisu Rimljani napadnuti noću?*''

I kaže:
''*Nije nam poznat niko ko nije odobravao noćne napade.*'' [61]

Drugi su oni koji možda nisu aktivno učestvovali u borbi protiv muslimana, ali su pomagali tu borbu na neki način, imecima ili mišljenjem. Takvi se ne mogu nazvati nedužnim, već se oni smatraju borcima i dijelom snage kāfirske vojske.

Ibn 'AbdulBerr kaže u djelu ''*El-Istizkār*'':
''*Nema razlike među učenjacima da je dozvoljeno ubijanje svakoga ko se bori od žena i starih, kao i dijeteta koje je u stanju da se bori.*'' [62]

Isto tako Ibn Qudāme prenosi:
''*... idžmā' o ubijanju žena, djece i staraca, ukoliko podržavaju svoju vojsku.*''

Ibn 'AbdulBerr kaže:
''*Ulema je složna na činjenici da je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, ubio Dureida na dan Hunejna, jer je imao iskustvo u ratu i neprijatelj ga je pitao za savjete. Tako, prema učenjacima se dozvoljava ubijanje staraca ukoliko oni to zaslužuju...*'' [63]

A imām Newewī (u komentaru Muslima pod poglavljem o džihādu) kaže da je *idžmā'*:
''*...da starci među kāfirima treba da se ubiju ukoliko imaju ratno znanje (iskustvo).*''

---

[61] ''*El-Mugnī*'', 10. tom, 503. str.
[62] ''*El-Istizkār*'', 14. tom, 74. str.
[63] ''*Tahmed*'', 16. tom, 142. str.

Ibn Qāsim tvrdi u djelu ''*Al-Hašijje*'' da:
''*Idžmā' je da je propis koji se odnosi na onog koji je strateg – isti kao i propis borca u džihādu.*''

Ovaj *idžmā'* se prenosi od Ibn Tejmijje.

Isto tako, on prenosi od Ibn Tejmijje da:
''*...oni koji pomažu grupu, njihovi pomagači se smatraju djelom njih.*''

Treći su oni koji mogu biti muslimani i njih nije dozvoljeno ubijati kad su ponaosob. Ali, ako su izmješani sa kāfirima, onda ih je dozvoljeno ubijati, jer je ovaj slučaj poznat pod imenom ''*meseletut-tatar*''. (Kad su kāfiri drzali muslimane kao živi štit)

Ono što mnogi ponavljaju o ''*nedužnim civilima*'' nije ništa drugo do posljedica zapadnog utjecaja do te mjere da mnogi i nesvjesno ponavljaju riječi kāfirske propagande, a što je u direktnoj suprotnosti sa *šerī'atom*.

Isto tako, ne smijemo zaboraviti da je muslimanima dozvoljeno postupati sa kāfirima na isti način na koji postupaju sa muslimanima. A tu je također odgovor onima koji govore o nekim ''*nedužnim civilima*''.

Od riječi Uzvišenog Allāha je:

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ

"Zato, kad se svetite – svetite se istom mjerom, kojom vam je učinjena nepravda." [64]

[64] sūra en-Nahl, 126. ājet

I od riječi Uzvišenog Allāha je:

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ (39) وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا

"...i oni koji se – kad im se dhulm nanese – svete, a nagrada za učinjeno zlo je – zlo jednako tome." [65]

U vezi govora učenjaka u vezi osvete Ibn Tejmijje kaže: ''*Njihovo pravo je da ubijaju. Tako je njihovo pravo da se osvete istom mjerom, a mogu i da oproste, iako je strpljenje bolje. Ovo je slučaj kada ubijanje ne vodi do nekog uspjeha u džihādu. Ali kad će klanje voditi do njihovog prihvatanja vjere ili upozoravanja da sljedeći put ne napadaju muslimane, onda je to u ovom slučaju dio preporučenog džihāda.*'' [66]

Ko god kaže da su tamo bili nedužni civili bez obzira na njihove kategorije, mora znati da on optužuje Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, ashābe i one koji ih slijede za ubijanje nedužnih civila. Pa, Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je koristio katapult u opsadi Tā'ifa, i to katapult koji ne pravi razliku između boraca i civila. Također je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, pobio sve one za koje se utvrdilo da su (šerī'atski) punoljetni među Židovima od Benū Qurejdhe, a da nije pravio razliku među njima.

Ibn Hazm, komentarišući hadīth o Benu Qurejdhi, kaže da su:
''*... muški pripadnici plemena Benū Qurejza postrojeni ispred Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i on je naredio njihovo ubijanje i svih onih koji su dostigli pubertet.*''

---

[65] sūra eš-Šūra, 39. i 40. ājet
[66] Prenosi se od Ibn Mufliha, u ''*El-Furū*'', 6. tom, 218. str.

Rekavši:
''*Ovo je opšte pravilo od Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, jer on nije izostavio starce, trgovce, zemljoradnike, i ovo se prenosi od Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, preko jedinstvenog idžmā'a.*'' [67]

Ibn Qajjim kaže u djelu ''*Zādul-Me'ād*'':
''*To je dio upute Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, da, kad god bi imao ugovor sa nekim narodom, i oni ga prekršili, ili neki od njih prekršili a ostali to podržali i prihvatili, onda bi se Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, borio protiv svih i sve njih tretirao kao prekršioce ugovora. Kao što je to Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, uradio sa pripadnicima plemena Benū Qurejdha, Benū Nadīr i Benu Qajnuqā' i kao sto je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, postupio sa stanovnicima Mekke. Zato, to je sunnet kojim se postupa sa onima koji krše ugovore.*''

Isto tako, on kaže:
''*Ibn Tejmijje je zastupao mišljenje da se kršćani mašriqa ubijaju, nakon sto su podržali neprijatelje protiv muslimana, i pomogli im imecima i oružjem, bez obzira što oni nisu direktno učestvovali u borbi. On ih je smatrarao prekršiocima ugovora. Isto kao što su Qurejšije uradile u vrijeme Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, time sto su pomogle Benū Bekr bin Wail u savezu protiv Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem.*''

Na kraju:

Svi mi znamo da će kāfiri sa zapada, naročito Amerika, sigurno iskoristiti priliku i to upotrijebiti u svoju korist, te obnoviti svoj *dhulm* nad muslimanima Afgānistāna, Palestīne, Čečenije i drugim zemljama. I oni će sigurno pokušati da

[67] ''*El-Muhalla*'', 6. tom, 299. str.

iskorijene džihād i mudžāhide, ali neće u tome uspjeti. A sve će to biti u ime borbe protiv terorizma, i nastavljaće da se bore protiv naše braće u islāmu, Tālibānā - jedinoj naciji koja je dala zaštitu mudžāhidima, i pomagala ih u vrijeme kad su ih se svi odricali, Tālibānā, koji se nikad nisu poklonili kāfirima.

Zato je dužnost pomoći tu islamsku naciju Afgānistān, naciju džihāda čime god možemo jer je Uzvišeni Allāh rekao:

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

"Vjernici i vjernice su pomagači jedni drugih." [68]

Kao i:

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبرِّ وَالتَّقْوَى

"Pomozite jedni drugima u dobročinstvu i bogobojaznosti." [69]

Zato je dužnost pomoći ih imecima, životima, riječju, savjetom i medijima, braneći njihovu čast i ugled, i kroz dove Allāhu da uništi njihove neprijatelje, a da njih Uzvišeni Allāh učvrsti. A kao što smo rekli, dužnost svakog muslimana je da pomogne Tālibāne, kao što je to i dužnost vlada susjednih zemalja.

A neka znaju oni koji odbijaju pomoći Tālibāne i koji daju svoju zemlju kāfirima da odatle napadaju muslimane – da je to djelo prijateljstva i pomaganja kāfira, na koje nas je upozorio Uzvišeni Allāh kada je rekao:

---

[68] sūra et-Tewbe, 71. ājet
[69] sūra el-Mā'ide, 2. ājet

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ

"O vjernici, ne uzimajte Moje i vaše neprijatelje za prijatelje ukazujući im ljubav." [70]

Zaista će ovo ući u historiju – ta izdaja muslimanskih zemalja svoje braće, i ostaće kao loša uspomena na njima i njihovim narodima koja se nikad neće izbrisati.

Isto tako, neka susjedne zemlje Afgānistāna znaju, ako odbiju pomoći muslimanima i dozvole kāfirima da ih kāfiri odatle napadaju, da će sresti kaznu Svemogućeg Allāha u vidu prirodnih nepogoda i drugih nevolja.

Kaže Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem: ***"Musliman je brat muslimanu, ne ostavlja ga, niti ga izdaje..."***

I kaže Svemogući Allāh u hadīthu qudsī:
"Ko god se bori protiv mog prijatelja – objavio sam mu rat."

I kaže Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem:
"Ko god dozvoli da se musliman ponizi, a on mu može pomoći – Allāh će ga poniziti pred svim stvorenjima na Danu Sudnjem." [71]

Želimo da podsjetimo pakistānsku vladu da puštanje Amerikanaca, neprijatelja islāma nije nikako mudro, jer će to dovesti do otkrivanja pakistānskih tajni Americi. A Amerika će, kada sazna gdje je sklonjeno nuklearno oružje, sigurno pustiti Židove da unište te baze, kao sto smo vidjeli u 'Irāqu. I

---

[70] sūra el-Mumtehine, 1. ājet
[71] hadīth bilježi imām Ahmed u ''*Musnedu*''

kako Pakistān može vjerovati Americi, koja ih javno optužuje i upozorava protiv njih? Ja vjerujem da muslimani Pakistāna neće to dozvoliti, niti će skrštenih ruku posmatrati svoje jučerasnje neprijatelje.

Molimo Uzvišenog Allāha da pomogne Svoju vjeru i uzdigne Svoju riječ i pomogne muslimane i mudžāhide da unište Ameriku, njene sljedbenike i njene pomagače. Zaista je On, Svemogući, u mogućnosti da to uradi, i neka je salawāt i selām na Allāhovog Poslanika Muhammeda.

PISMO OD ŠEJHOVA
Hamūd bin 'Uqlā' eš-Šu'ajbija, 'Alī bin Hudajr el-Hudajra i Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwāna
EMIRU MU'MINA (zapovjedniku pravovjernih) mulla Muhammed 'Umeru i onim mudžāhidima koji su sa njim, Allāh im podario pobjedu

U ime Allāha, Milostivog, Samilosnog

Emīru mu'mina (zapovjedniku pravovjernih), Muhammed 'Umeru mudžāhidu, Allāh ga sačuvao, zaštitio ga i pokrio njegove greške istinom.

Es-Selāmu 'alejkum we rahmetullāhi we berekātuhu. Molimo Uzvišenog Allāha da te ovo pismo zatekne u punom zdravlju i dobrom raspoloženju.

O vođo pravovjernih, mi – udruženi učenjaci – smo počašćeni da imamo ljude slične tebi, koji pripadaju našem ummetu, jer si ti potvrdio nadmoć i ponos vjernikā. Vi se niste zadovoljili samim izjavljivanjem da ste nadmoćni, već ste potvrdili ovo veliko značenje kroz vaša časna djela, jer nadmoć u zemlji nije samo materijalna nadmoć, već je ono što je najvažnije i najveće od toga – dominacija vjere i moralnih vrijednosti, kao što je Uzvišeni rekao:

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

"I ne gubite hrabrost i ne žalostite se; vi ćete pobijediti, ako budete pravi vjernici." [72]

[72] sūra Āli 'Imrān, 139. ājet

Ovaj ājet je spušten Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, i njegovim ashābima, Allāh bio zadovoljan njima, na dan kada su bili pobijeđeni na Uhudu. Stoga je prava nadmoć, zapravo, nadmoć moralnih vrijednosti i vjere.

Ibnu 'Abbās, Allāh bio zadovoljan njime, je rekao:
''*Islām je dominantan, a nije potčinjen.*'' [73]

Stoga su islām i sljedbenici islāma, tj. muslimani – nadmoćni, pa čak iako su pobijeđeni u borbi, kao što je Uzvišeni Allāh rekao:

وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لا يَعْلَمُونَ

"A snaga je u Allāha i Poslanika Njegovog i u vjernikā, ali munāfici neće da znaju." [74]

Prema tome, nadmoćnost je direktno vezana za Allāha, Njegovog Poslanika i za svakog vjernika koji se istinski pridržava svoje vjere. Tako je on nadmoćan nadmoćnošću koja mu je data od Allāha i svojim īmānom. Pa ko god se pridržava morala istine, on je onda nadmoćan po Qur'ānu i sunnetu.

O vođo pravovjernih, zaista neznanje mnogih muslimana u vezi vašeg prava ništa ne umanjuje od vaše moći, jer ste vi postali simbol od simbola ovoga ummeta i mi ćemo našim rukama pisati historiju ovog doba i potvrditi drugim generacijama da ste bili gospodari ovog dunjalučkog života.

---

[73] predaju je zabilježio Buhārī u svom ''*Sahīhu*'' sa *mu'allek* lancem, a et-Tahāwī ju je zabilježio kao vjerodostojan hadīth
[74] sūra el-Munafiqūn, 8. ājet

A ako budete ubijeni prije toga, vaše će biografije biti ukrašene podatkom o najljepšem završetku.

I mi ćemo svi biti vaši svjedoci pred Allāhom Uzvišenim, svedoci da ste bili od najiskrenijih i najistinoljubivijih robova ovog ummeta. Mi vas ovakve znamo, a Allāh vas najbolje zna.

I mi ćemo biti svjedoci da ste vi sami bili oni koji su podigli svoje glave Americi, zemlji kufra i krsta, kada muslimani nisu bili počašćeni ni jednim jedinim čovjekom koji bi rekao ''*Ne!*'', i još jednom ''*Ne!*'' onome što Amerika traži od njega u ovo vrijeme. Jedino ste vi to učinili. Pa blago muslimanima zbog vas.

Vođo pravovjernih, značenja pravde, nepristrasnosti, plemenitosti, pobjede, bezbednosti, odanosti i odricanja su postali očigledni kroz vaša djela. Vi ste dali ummetu lekciju kroz djela u ovom značenju kada ste započeli vaše blagoslovljeno putovanje u Afgānistān i dali ste ummetu plodove džihāda protiv Sovjeta.

Tada, u vrijeme kada je Afgānistān bio na rubu raspadanja na rukama sekularista, komunista i rafidija (tj. ši'īja), i upravo kada su se naše nade za pojavu džihāda skoro ugasile, vi ste sa Afgānistanom oživjeli nadu u ummetu, i to je postalo vidljivo pred očima svih muslimana. A onda ste preduzeli kontrolu nad Afgānistānom i primenili šerī'at. Hvala Allāhu.

Allāh je dao pobjedu džihadu preko vas u danu kada ste se vratili i na uništenoj i osakaćenoj zemlji podigli islamsku državu kroz riječi i djela. Tada su pravda i ispravna vjera postali vođstvo. Vodili ste rat protiv širka i qaburova koji se obožavaju, dijelili ste imetke prema pravičnosti i bili pravedni

u stvarima do te mjere da, ako bi neko rekao da je pod vašim vođstvom vuk živio u krdu sa ovcama – ovo ne bi bilo neubjedljivo.

Vi ste zaprepastili čitav svijet uništavanjem statua (bamijanskih būdā), postupajući po šerī'atu Muhammeda sallallāhu 'alejhi we sellem, koji je poslat u ovu svrhu.

Stoga mi kažemo: ''*Allāh je dao ummetu nekoga da usred njega oživi zaostavštinu Ibrāhīma, 'alejhis-selām, uništitelja kipova i poricatelja širka*''.

I mi smo bili zadovoljeni vašim djelima kada ste oživjeli značenje tewhīda koje je stoljećima bilo odsutno iz ummeta, jer statue u svim njihovim različitim dimenzijama i oblicima pune zemlje muslimana. Vođa pravovjernih nije bio zadovoljan da živi u zemlji u kojoj ga okružuju statue obožavane pored Allāha Uzvišenog. Tada ste uništili te objekte obožavanja i ponizili njihove obožavaoce, a naša su srca poletjela od sreće zbog oživljavanja tewhīda po ovom pitanju.

A onda ste dhimijama (onim nevjernicima koji žive u islamskoj državi i koji plaćaju džizju muslimanskim vlastima) nametnuli poniženje, djelujući po Knjizi Allāha, Uzvišenog i Slavljenog, i po sunnetu Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, kao što su oni i bili u početku islāma poniženi; plaćajući džizju iz svoje ruke dok se osjećaju poniženim.

Mi zato kažemo: ''*Umer našeg vremena je u Afgānistānu, namećući poniženje i jaram nevjernicima u njegovoj zemlji*''.

A onda je došlo neprijateljstvo, koje je potvrdilo vaš istinski čisti mač, kada su se zemlje svijeta okrenule da se domognu muhādžira u vašoj zemlji, bez ikakvog grijeha koji su oni počinili, izuzev što su rekli ''*Naš gospodar je Allāh*''.

Tako su se oglasili istok i zapad, te pripadnici svih religija nevjerstva, a od njih su: kršćani, židovi, mušrici, komunisti, nacionalisti, murteddi i munāfici, u naporu da formiraju alijansu, uključujući sve zemlje svijeta protiv vaše dominacije i superiornosti.

Pa i pored svega toga, vi ste ostali čvrsti složnošću planine. Ove pripreme vas nisu uplašile. Vi niste bili preplašeni oružjem za masovno uništenje. Bili ste strpljivi i pokazali napad za nadmoć na dan kada su vas ostali izdali i kada su se vjerovanja pokazala i kada su se stvari koje izvode iz islāma ispoljile od strane mnogih onih koji sebe pripisuju islāmu. Pa čak ste i tada ostali kao simbol solidarnosti planinā.

Svaki musliman se osjeća nadmoćnim zbog vas i zbog vašeg prisustva u ovom ummetu. Zemlje su se okrenule protiv vas, i alijanse su krenule ka vama sa svake padine, nizbrdice i iz svakog pravca sa svojom brojnošću i svojom vojnom opremom na način koji nikada nije osvjedočen u historiji, jer historija nikada nije zabilježila alijansu poput ove protiv vjerničke i istinite grupe. Vi ste žrtvovali svoje imetke, sebe i novac, i ovo je sve bilo zbog vrlina koje su vam date od strane Uzvišenog Allāha i zbog vašeg īmāna i iskrenosti. Mi vas ovakve znamo, a Allāh vas najbolje zna.

Vaša vjera i vaš tewekkul (oslonac) na Allāha, Jakog i Velikog, su bili veći od svega onoga što su oni imali i sakupili.

O vođo pravovjernih, rat nije odložio svoje breme i mi vam donosimo radosne vijesti istinske pobjede u stvarnom (fizičkom) smislu, koja će doći sa dozvolom Allāha Uzvišenog, jer ste vi dospjeli u ovaj bezizlazni položaj (ćorsokak). Mi vas također želimo obradovati istinskom pobjedom koju ste već

utemeljili, jer su vaše moralne vrijednosti već postigle ovu pobjedu nad moralnim vrijednostima vašeg neprijatelja.

A vaš neprijatelj na svakom skupu laže, izjavljivanjem da su oni sledbenici ''*pravde*'' i ''*ljudskih prava*'' i sljedbenici ''*slobode*'' i ''*jednakosti*'', ali su u ovoj bici svi njihovi argumenti pali u vodu, tako da su i pojedinci i mase uvidjele stvarnost maski krstaško-židovskih facā.

I postalo je istinski očigledno ko ubija nedužne i ko ne štedi ni jednu jedinu živu stvar, ni jedno pravo ikako! I mi smo svjedoci kakva bi to trebala biti ''*sloboda*'' i ''*superiornost*'' zakona koji su oni propisali za same sebe. I mi smo shvatili značenje življenja u ''*civilizaciji*'' i značenje ''*ujedinjenja vjerā*'', u šta oni pozivaju.

Oni žele civilizaciju američke džungle i ujedinjenje obožavalaca krsta jedino. Pa, radosne vijesti vama u pogledu ove pobjede, jer ste vi podijelili svijet u dva rova i pokazali ste svakome – kroz vašu solidarnost, vjeru i tewekkul na Allāha – sva lažna svjedočenja i potpune podmuklosti krstašā.

O vođo pravovjernih, upravo kao što je vaša solidarnost ponizila te nevjernike u njihovim tvrdnjama, ona je također razjasnila muslimanima važna značenja koja su bila odsutna ili su bila skoro izbrisana iz njihovih razumijevanja.

Vaša solidarnost nas je naučila balansu snage muslimana. Vaša solidarnost je obnovila *el-welā' wel-bera'* (privrženost i odricanje). Vaša solidarnost je obnovila razumijevanje džihāda i razumijevanje pobjede i poraza. Vaša solidarnost nas je naučila značenju žrtvovanja i postizanja za Allāha Uzvišenog.

Do nas je doprlo da vam je bila ponuđena velika količina imetka da prestanete sa odbranom muslimana i da su vam munafici prišli, nekada sa uvećanjima dobra, a nekada sa pretnjom zlom, a sve u cilju da vas namame da odustanete od svojih moralnih vrijednosti.

I mi smo ubijeđeni da bi vam, da ste željeli ovaj svijet više nego ahiret, sigurno bilo lahko da odustanete od nekih svojih moralnih vrijednosti. I u to vrijeme postali biste najbogatiji ljudi na zemlji. Međutim, srca u koja je prodro īmān odbijaju to najčvršćim odbijanjima.

O vođo pravovjernih, zaista se naše divljenje vašim djelima i naša podrška zbog njih nikada neće svršiti i nikada neće prestati uz dozvolu Allāha Uzvišenog sve dok se vi ne promijenite, predate ili okrenete.

Mi molimo Allāha za istrajnost i nama i vama, sve do smrti, i mi vas uvjeravamo da smo mi, veliki broj učenjaka i dā'ija i studenata znanja – sa vama. Mi vas podržavamo i izjavljujemo vam da se nipošto ne biste trebali osjećati depresivnim. Ništa nije uklonjeno od vaše snage i od vaše izdržljivosti zbog posledica i izjava nekih od izdajica i sumnjivaca, koji su grubo kritikovali vašu solidarnost i koji kritikuju vaša djela.

A oni izjavljuju da ste vi ubili sebe i svoj narod, te da ste vi uništili vašu zemlju kroz vaša djela. Zaista ona – vaša djela – su primjer korektnosti i pravde, i ona su ono što je ukazano šerī'atski zasnovanim dokazima, i ona su ostvarenje onoga što su Uzvišeni Allāh i Muhammed sallallāhu 'alejhi we sellem, naredili!

A sve što se desi vama i vašem narodu – to je od *qadera* (određenja) Allāha Uzvišenog, a On je Onaj Koji vam naređuje da se oslonite na Njega i da slijedite Njegova naređenja, da pokazujete privrženost vjernicima, a odricanje od nevjernika i da vodite džihād protiv kaāfirā svakom metodom. A ako vam se desi suprotno – smrt, onda je to veliki uspjeh kojim je Allāh opisao ''*ashābul-uhdūd*'' (ljude koji su bacani u rovove) Svojim riječima:

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ

"...a one koji budu vjerovali i dobra djela činili – čekaju džennetske bašče, kroz koje će rijeke teći. A to će veliki uspjeh biti." [75]

A čime su ''*ashābul-uhdūd*'' postigli i zaslužili ovaj uspjeh? Oni su ga postigli zbog njihovog *tewekkula* na Allāha, zbog njihove solidarnosti nad njihovom vjerom i nekompromitovanjem svojih moralnih vrijednosti. Oni su postigli ovaj opis, koji nije bio dat nikom drugom u Qur'ānu, bez obzira na činjenicu da je svaki od njih bio ubijen.

O vođo pravovjernih, mi tražimo od vas i od liderā Islamskih Emirāta, od onih sličnih vama, od vaših pomoćnikā, Muhammed Hasana i sličnih, mulla Dželaluddīna Hakāmija, mulla Duhanana, mulla Baladira, mulla Dadula, reis Abdullāha i mulla Haskara, vođā bataljona i mnogih drugih od njih od vođa Islamskih Emirāta, kao što tražimo od mudžāhida koji vas podržavaju i njihovih vođa – da nastavite da vodite svoj džihād i da održite svoju solidarnost, jer su oči *muwehhidā* (monoteista) umirene, utješene vama i vi ste

[75] sūra el-Burūdž, 11. ājet

zadovoljili vojnike er-Rahmāna. Mi smo iza vas i mi vas podržavamo svim čime smo u stanju i mi podstičemo mu'mine da se bore zajedno sa vama.

Zato, ne mijenjajte se, i ne postajte blagi (popustljivi),

وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ

"a vi ćete biti gornji",

i ostanite čvrsti na vašim moralnim vrijednostima i na vašim časnim djelima. Podignite glavu ummeta vašim džihādom i zaista će vaša sreća biti nastupiti sa povratkom Islamskog Emirāta, nadmoćnog, utemeljenog i pobjedničkog, dozvoljenog od Allāha Uzvišenog, Onoga koji vam je zapovjedio ova djela i preuzeo odgovornost za pobjedu.

I u zaključku, mi savjetujemo sve muslimane u svakoj zemlji da podrže Islamski Emirāt u ovom džihādu protiv svih ideologija kufra i da stanu pod zastavu zapovjednika pravovjernih.

A mi savjetujemo mudžāhide – na čelu sa zapovjednikom pravovjernih – da ustanove uslove za pobjedu i utemeljenje koje je Allāh spomenuo u svojoj knjizi i koje je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, spomenuo u svome sunnetu.

A ovdje je nešto od onoga što je spomenuto u Allāhovoj knjizi od uslova utemeljenja kao što su Njegove riječi:

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

"Kad se vjernici Allāhu i Poslaniku Njegovu pozovu, da im on presudi, samo reknu: "Slušamo i pokoravamo se!" - Oni neće uspjeti." [76]

Prema tome, vjerovanje, ispravna dobra djela i udaljenost od širka su od utemeljenja.

I Njegove riječi:

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

"Mūsā reče narodu svome: "Molite Allāha da vam pomogne i budite strpljivi. Zemlja je Allāhova, On je daje u naslijeđe kome On hoće od robova Svojih; a lijep ishod će biti za one koji se budu Allāha bojali." " [77]

Stoga su traženje pomoći od Allāha, strpljenje na Njegovom qaderu (određenju) i Njegovim zakonima i strah od njega tajno i javno – od uslova pobjede i utemeljenja.

I Njegove riječi:

وَقَالَ مُوسَى يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ

"I Mūsā reče: 'O narode moj, ako u Allāha vjerujete, u Njega se pouzdajte, ako ste muslimani!' " [78]

Stoga je oslanjanje na Allāha istinskim tewekkulom jedan od uslova pobjede i utemeljenja.

---

[76] sūra en-Nūr, 51. ājet
[77] sūra el-E'rāf, 128. ājet
[78] sūra Jūnus, 84. ājet

I Njegove riječi:

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

"Mi smo u Zebūru, poslije Tewrāta, napisali da će Zemlju Moji čestiti robovi naslijediti." [79]

Stoga su pravednost, poštenje i utemeljenje značenja 'ibādeta (obožavanja) od uslova pobjede i utemeljenja.

I Njegove riječi:

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ (30) نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ (31) نُزُلاً مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ

"Onima koji govore: "Gospodar naš je Allāh" - pa poslije ostanu pri tome - dolaze meleki: 'Ne bojte se i ne žalostite se, i radujte se džennetu koji vam je obećan. Mi smo zaštitnici vaši u životu na ovome svijetu, a i na onome; u njemu ćete imati sve ono što duše vaše zažele, i što god zatražite – imaćete. Bićete počašćeni od Onoga koji prašta i koji je milostiv.' " [80]

Stoga su prihvatanje Allāhovog gospodarstva i odano obožavanje Njega, ostajući čvrsto na Njegovom šeri'atu – od uslova utemeljenja, a ājeti u kojima Allāh spominje uslove za pobjedu i utemeljenje umnogome premašuju ove, a u sadržajnim zaostavštinama Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we selem, su također uslovi pobjede i utemeljenja.

---

[79] sūra El-Enbijā', 105. ājet

[80] sūra Fussilet, 30. i 31. ājet

U onome što su zabilježili et-Tirmidhī i imām Ahmed, a ovo je njegov (tj. Ahmedov) navod:

Prenosi se od 'Abdullāha ibn Abbāsa, Allāh bio zadovoljan obojicom, da je rekao:

''*Jednom sam bio iza Allāhovog Poslanika, sallallahu 'alejhi we sellem, pa mi je rekao:*

"O dječače! Naučiću te nekim riječima! Pazi na Allāha, Allāh će te paziti. Pazi na Allāha, naći ćeš ga ispred sebe. Kada moliš, moli od Allāha. Kada tražiš pomoć, traži je od Allāha. Znaj da se svi ljudi sakupe da ti donesu korist, ne bi ti je mogli donijeti, osim onoga što ti je Allāh već propisao. A da se svi ljudi sakupe da ti nanesu štetu, ne bi ti je nanijeli, izuzev ono što ti je Allāh već propisao. Podigla su se pera i osušile stranice."

I znajte da će vam zasigurno Allāh, ako uložite sve svoje napore u ispunjavanju uslova pobjede i utemeljenja, dati pobjedu i poraziti vašeg neprijatelja. To je Njegovo obećanje, koje nikada neće biti prekršeno. Uzvišeni je rekao:

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ

"Mi ćemo, doista, pomoći poslanike Naše i vjernike u životu na ovome svijetu, a i na Dan kad se dignu svjedoci." [81]

I on je rekao:

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

"Oni koji ne vjeruju – troše imanja svoja da bi od Allāhova puta odvraćali. Oni će ih, sigurno, utrošiti. Zatim će zbog

[81] sūra Gāfir / Mu'min, 51. ājet

toga žaliti, i na kraju će pobijeđeni biti. A oni koji ne budu vjerovali – u džehennem će biti potjerani." [82]

I On je rekao u opisu muslimana na dan Bedra:

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ

"Imate pouku u dvjema vojskama koje su se sukobile; jednoj, koja se borila na Allāhovom putu, i drugoj, nevjerničkoj, kojoj se činilo da pred sobom ima dva puta više protivnika. A Allāh Svojom pomoći čini moćnim onoga koga On hoće. To je, zaista, dalekovidnim pouka." [83]

I Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je donio radosne vijesti pobjede i trijumfa vjere, kada je rekao:
"Ova stvar** (vjera islām) **će doprijeti sve dokle god noć i dan dopiru, i Allāh neće ostaviti nijednu kuću sagrađenu od krzna ili kože, a da Allāhova vjera neće ući u nju, nadmoćnošću nadmoćnoga ili poniženjem poniženoga. Nadmoćnošću kojom Allāh čini nadmoćan islām, ili poniženjem kojim ponižava kufr."

A naša poslednja dova je da kažemo:
''*Hvala Allāhu Gospodaru svih svjetova i nema dhulma osim prema dhulumćarima*''.

Vaša braća:
Hamūd bin 'Uqlā eš-Šu'ajbī,
'Alī bin Hudajr el-Hudajr,
Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwān.
03. januar 2002.god. – 16. šewwāl 1422. godine.

---

[82] sūra el-Enfāl, 36.ājet
[83] sūra Āli 'Imrān, 13. ājet

šejh 'Umer 'AbdurRahmān

Šejh 'Umer 'AbdurRahmān je porijeklom Egipćanin.

Od djetinjstva je slijep, veliki je borac za tewhīd, za rušenje tāgūtskih vladā i uspostavu šerī'ata u Egiptu i u cjelokupnom islamskom svijetu.

Nikada nije uzeo odmor od ispunjavanja emāneta i govorenja riječi Istine u lice vladaru *dhālimu*.

O njegovom opredjeljenju i usmjerenju dovoljno govori podatak da ga jedan od vođā današnjih mudžāhida spominje u nekoliko video obraćanja ummetu, spominjući ga kao jednog od rijetkih nasljednika Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, u redovima 'uleme današnjice.

On je mudžāhid koji je rekao istinu u danima najvećih iskušenja, nakon smrti tāgūta Džemal 'Abden-Nāsera, kada je rekao da mu je harām klanjati dženāzu, jer je on kāfir.

Bio je nepokolebljiv za vrijeme tiranije tāgūta Sadāta, a i današnjeg egipatskog faraona Mubareka.

Uspio je napustiti Egipat i nastaniti se u Americi, gdje je nakon nekog vremena optužen za umješanost u pokušaj napada na Svjetski Trgovinski Centar. Uhapšen je 1995. i od

strane židovskog suda je osuđen na nekoliko doživotnih robija.

Iz zatvora je, s vremena na vrijeme, uspjevao da pošalje pisma svojim mnogobrojnim sljedbenicima u Egiptu, u kojima im poručuje da ne nasjedaju na prijedloge i igru vlasti, niti na ideje nekih islamskih pokreta koji su svoj džihād zamijenili za parlamentarne rasprave.

Njegove poruke imaju jakog odjeka među pripadnicima islamskih pokreta u Egiptu i mudžāhida u čitavom svijetu, tako da je američki državni tužilac izjavio da šejhu 'Umer 'AbdurRahmānu treba zabraniti da išta piše, jer su njegova pisma i zatvora ''*ubojitija od granata.*''

U ovoj knjizi imate priliku pročitati potresna svjedočanstva o tome šta preživljava ovaj veliki 'ālim, o čijoj učenosti dovoljno govori podatak da je napisao tefsīr sūre et-Tewbe na 4.000 stranica. Četiri hiljade... Ne riječi, već stranica.

Intervju sa zatvorenim šejhom 'Umer 'AbdurRahmānom [84]
MUSLIMANI MORAJU NASTAVITI DA POZIVAJU ALLĀHU I DA SE NEUMORNO BORE U NJEGOVO IME

Zatvoreni šejh dr 'Umer 'AbdurRahmān je današnji simbol borbe protiv međunarodne tiranije. Slijepi šejh je posvetio čitav svoj život da privuče pažnju muslimana ka apsulutnoj potrebom čistog tewhīda prema Uzvišenom Allāhu u sprovođenju Njegovog zakona (šerī'ata) i sljeđenja Njegovog Puta. Mi ćemo pustiti islamskog učenjaka da nam sām kaže par riječi o najvažnijim događajima u njegovom životu.

Hvala Allāhu i neka je Allāhov salāwat i selām na Njegovog Poslanika. Draga braćo i sestre, es-Selāmu 'alejkum we rahmetullāhi we berakatuh. Teško je čovjeku da govori o sebi, njegovim dostignućima ili uspjesima. Ipak, ovdje je potrebna kratka izjava.

Kada čovjek dođe na ovaj svijet, Allāh ga poduči kako da radi i preživi, i uputi ga na pravi put. Ja sam pokušao reći riječ Istine u Egiptu i pokušao sam da se suprotstavim tāgūtu, diktaturi jednog jedinog vladara, koja je postojala i još uvjek je prisutna u Egiptu – putem seminara, predavanja i lekcija. *El-Džemā'a el-islāmijje* (Islamska grupa) je uložila veliki trud da ljude bolje upozna sa njihovom vjerom. Ja sam zato bio uhapšen nekoliko puta u povezanim sudskim slučajevima: u slučaju "predsjednik Sadāt", slučaju pružanja otpora vlastima, slučaju "El-Fajum"... Bili smo zapljsnuti velikim brojem ovakvih slučajeva.

---

[84] Ovaj intervju je objavljen u 16. broju magazina ''*Nidā'ul-islām*'' (www.islam.org.au), dec.-jan. 1996./1997. god.

Međutim, Allāh nam je dao pobjedu nad režimom u ovim sudskim raspravama. Ja sam putovao u Evropu, prolazeći kroz Britaniju, Dansku, Švedsku i mnoge druge zemlje. Sreo sam se sa iskrenom braćom i sestrama i održao mnoga predavanja i govore muslimanima da budu svjesni njihove prvostepene dužnosti – da se žrtvuju za svoju vjeru i da se suoče sa svojim neprijateljima. Mi smo naše putovanje završili u Americi, gdje sam posjetio mnoge države, govoreći o obavezama muslimana prema njihovoj vjeri, kako da sve vrijeme učine islām svojim prvim prioritetom i da se žrtvuju za Allāhovu stvar. Nijedna jedina godina u životu muslimana ne bi trebalo da prođe bez borbe i žrtvovanja.

Ja sam onda bio u mnogim zemljama svijeta, ali sam na kraju završio optužen u ovom lupeškom slučaju i onda sam osuđen na zatvorsku kaznu. Molimo Allāha da nam dopusti da ostanemo čvrsti na istini i da nas okoristi bereketom i thewābima koje On daje Svojim zatvorenim robovima. Postoje mnoge koristi i bereketi u zatvaranju i mi molimo Allāha da nas okoristi njima.

Vaš put je okarakterisan jasnoćom i jačinom, što vas je učinilo pravom metom Allāhovih neprijatelja. Da li bi nam objasnio glavne tačke (karakteristike) ovoga puta?

Ovaj Put je isti put kao i put naših ispravno upućenih predaka, usavršen Knjigom našeg Gospodara i sunnetom našeg Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem. Moj put nije daleko od toga puta. To je isti put kao i put naših ispravnih predaka, koji su prihvatili islām kao jednu cjelinu koja se ne može djeliti ili cijepati. On prihvata sve islāmske principe, sve njegove naredbe i ne ignoriše jedan princip na račun drugog. Postoje neki putevi, koji imaju samo oblast vjerovanja, oblast djelā 'ibādeta, oblast mu'amelata ili jedne ili druge oblasti u

islāmu. Svi su oni pogrešni... Uzvišeni Allāh kaže u zadnjem qur'ānskom ājetu:

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلامَ دِيناً

"Danas sam vam vašu vjeru usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan Sam da vam islām bude vjera." [85]

Ovo znači da je Uzvišeni Allāh nama (muslimanima) objavio cjelokupni način života, gdje nijedna strana ne prelazi preko druge. Izmedu strana koje su zanemarivane od mnogih učenjaka i onih koji vode islamske pokrete, jeste pitanje džihāda (žrtvovanja i borbe na Allāhovom putu); drugim riječima – govoriti Istinu, naređivati dobro i zabranjivati zlo.

Ovaj islamski princip je udružen sa mnogim problemima, patnjama i bolovima. Mnogi su napustili ovaj princip. Riječ Istine dolazi sa svojim obavezama (za sve ljude). Naređivanje dobra, i posebno – zabranjivanje zla također ima svoje odgovornosti i zbog toga je zanemareno od strane mnogih. Neki mogu čak i da napadnu ovaj aspekt islāma i da okrive one koji ga praktikuju, premda je on specijalno važan i vitalni aspekt. Zapravo, naređivanje dobra i zabranjivanje zla je motivacija i motor u radu za islām islamskog rada. To je aspekt koji čuva sve ostale islamske principe. Mnogi su ovo zanemarili. Ovo su neke crte koje možete pripisati putu koji ja slijedim. Međutim, to je sve put islāma koji su slijedili ispravni preci koji su prihvatili islām kao cjelinu i sačuvali islamski sistem u njegovoj cjelini bez dodavanja ili cjepanja na dijelove.

[85] sūra el-Mā'ide, 3. ājet

Američka administracija je u skorije vrijeme odobrila budžet od 2.3 milijarde dolara za udar na džihādske pokrete. Kakve su, prema vašem mišljenju, šanse za uspjeh ovog novog krstaškog pohoda protiv islamskog svjeta?

Sukob izmedu krstaša i islāma je stari sukob. U ranim godinama islāma postojale su dvije super imperije, perzijska i rimska. Bilo je potrebno svega nekoliko bitaka, zaključno sa bitkom na Qadisijji – da se unisti perzijska imperija. Rimska imperija je, međutim, imala mnogo provincija kroz vijekove. Kada bi jedna provincija bila uništena, druga provincija bi ojačala u drugom vijeku, kao što je predskazano u hadīthu Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem. Vijekovi se nižu. Rimska Imperija predstavlja međunarodni krstaški pokret i međunarodni cionizam. Rat sa krstašima je aktuelan sve do Sudnjega Dana. Količine novca koje ste spomenuli nisu ništa drugo nego mali dio od onoga što neprijatelji islāma ulažu za borbu protiv ove vjere. Ovo je okrutni i trajni rat. Kada god su se muslimani pridržavali svoje vjere, uspjevali su da poraze svoje neprijatelje. Ali kada kod su bili razjedinjeni i razdijeljeni, kao što su to danas, njihovi neprijatelji su uspijevali da ih poraze.

Neka bude i 2, 3, 10 ili i više odobrenih milijardi dolara. Ovo su samo sume koje javno iznose. Neobjavljeni, tajni budžeti su mnogo veći. Ovo je samo jedan dio sredstava. Druga sredstva su također ogromna. Uzvišeni Allāh nam je rekao šta sve oni daju za borbu protiv islāma:

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

"Nevjernici troše svoje imetke da bi odvraćali ljude od Allāhova puta. Oni će ih potrošiti, potom će za tim žaliti i na

kraju će poraženi biti. Nevjernici će u džehennemu sakupljeni biti." [86]

Uzvišeni Allāh također kaže:

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

"Reci nevjernicima: 'Bićete poraženi i bačeni u džehennem', a grozno li je on boravište!" [87]

Ovo su samo neka sredstva koja su oni trošili, i koja će u budućnosti potrošiti, a onda će doživjeti da žale za time. Oni su slali misionare u Afriku i izjavili da će Afrika biti pokrštena u narednim vjekovima, ili čak decenijama. Decenije, a i vjekovi su prošli, a Afrika je čak bolja, sa islamske tačke gledišta, nego ikada ranije. Zašto? Njihov novac je potrošen, njihovo zalaganje je protraćeno, a njihovi misionari su postigli vrlo malo, ako su išta i postigli. Oni su uspjeli da pokrste jednog, ali je u istom momentu deset novih prihvatilo islām. Oni pokrste deset, a stotina novih prihvati islām. Ovaj novac koji oni daju nas nimalo ne plaši, bez obzira koliko mnogo oni sakupe i koliko mnogo oni odobre.

Dozvolite mi da vas podsjetim: U 19. i 20. stoljeću, kada su muslimani bili razjedinjeni i nemoćni, kada je zapadni, britanski i francuski kolonijalizam bio na vlasti, a islām nije imao snage, ko je zaštitio islām? I ko je sačuvao muslimane? Uzvišeni Allāh kaže:

الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلا تَخْشَوْهُمْ

---

[86] sūra el-Enfāl, 39. ājet
[87] sūra Ālī 'Imrān, 12. ājet

"Danas su nevjernici izgubili svaku nadu da ćete vi od vjere vaše otpasti, zato se ne bojte njih..." [88]

Izgubili svaku nadu… Izgubili svaku nadu prije 14 vijekova…Izgubili svaku nadu u 14. vijeku, izgubili svaku nadu u 13. vijeku, u 12. vijeku... I tako dalje… **"Danas su nevjernici izgubili svaku nadu da ćete vi od vjere vaše otpasti, zato se ne bojte njih, već se bojte Mene."**. Očaj je trajni fenomen. Očaj za promjenom ili izmjenom islāma. Oni su odobrili velike sume novca na Konferenciji "Običaji u Egiptu", kako bi donijeli rezolucije koje odobravaju prostituciju, abortus i homoseksualizam, odluku koja podstiče djevojke da ostave svoju čast i čednost, odluku da oslabe autoritet i uticaj roditelja nad njihovom djecom. Oni su potrošili milijarde dolara, samo da bi održali ovu konferenciju. Oni su odobrili sume novca za ovakve ciljeve. Ovo nas ne plaši. Ono što nas zaista plaši je – podjela unutar ummeta. Mi ne možemo biti poraženi izvana; mi nismo zabrinuti zbog brojnosti našeg neprijatelja ili zbog njihovog bogatstva. Mi smo jedino zabrinuti zbog poraza koji dolazi iz unutrašnjosti, da neki od nas budu naši neprijatelji, objavljujući rat jedni drugima.

Mi se muslimani moramo pridržavati svoje vjere i biti nepokolebljivi i ujedinjeni oko naše vjere, naše qible, a prvenstveno oko Knjige našeg Gospodara i sunneta našeg Poslanika Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem.

Pređimo sada malo na osvajačku propagandu protiv islāma koja danas često koristi riječi kao: terorizam, fundamentalizam i ekstremizam. Da li bi nam ti objasnio ove termine sa tačke gledišta islamskog zakona (šerī'ata)?

---

[88] sūra el-Mā'ide, 3. ājet

Ja ne definišem ove termine sa šerī'atske tačke gledišta, ovo su samo riječi. Ono što me stvarno zabrinjava je da su oni uzeli ove riječi: ekstremizam, terorizam i fundamentalizam da označe svakog muslimana privrženog islāmu. Ovo je ono što mene zaista zabrinjava. Original se jezički pojavljuje u govoru Uzvišenog Allāha:

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ

"I protiv njih pripremite koliko god snage i konja možete da biste terorisali vaše i Allāhove neprijatelje." [89]

Ono što je važno jeste njihovo upotrebljavanje ovih riječi. Svako ko je privržen svojoj vjeri, svako ko se pridržava svoje vjere, svako ko brani svoju vjeru – postao je terrorist, on je ekstremist i on je fundamentalist! Fundamentalizam je uzet iz kršćanske upotrebe riječi. Ali ovde mi nalazimo njihove medije kako napadaju muslimane koji praktikuju svoju vjeru, koji se pridržavaju te vjere, koji rade za tu vjeru i koji čuvaju tu vjeru. Zapad i takozvane "islamske" vlade žestoko udaraju po fundamentalističkim pokretima i ekstremnim udruženjima. Šta je značenje ekstremnog pokreta? To je islamski pokret koji čuva svoju vjeru i pridržava se Knjige svog Gospodara i sunneta njihovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem. Ovi pokreti su meta napada zapadnih medija i onih koji stoje iza njih.

Kako si ti doživio tvrdnje o demokratiji, slobodi govora i vjerskog ispovjedanja u tzv. "demokratskom" i "slobodnom" zapadnom svijetu?

[89] sūra el-Enfāl, 60. ājet

Ako bih ja rekao da zemlje centralne Afrike imaju više slobode od Amerike – ne bi pogriješio. Ove riječi su kao šuplji bubanj iz kojeg čujete eho i visok zvuk, ali bez nekog stvarnog značenja ili koristi. Ovo su šuplje riječi, jer ovo je sloboda za njih, ali oni ne dozvoljavaju nimalo slobode drugima. To je demokratija za njih da u njoj uživaju, ali oni ne dozvoljavaju drugima da imaju vlastito mišljenje ili različita razmišljanja (mīsli). Ja sam došao bježeći od zatvora u "zemlju slobode", a tu sam, eto, zatvoren. Ja sam došao bježeći od nedostatka slobode i spriječavanja izražavanja, ali sam u Americi šokiran onime što je čak i gore. Ove riječi (demokratija, sloboda) su jedino za specijalnu rasu ili specijalnu grupu ljudima da uživaju u njima, a drugima su uskraćene.

Kako se ljudska prava, o kojim oni pjevaju i dan i noć, odražavaju na tvoju situaciju u zatvoru?

Moja situacija ovdje u (američkom) zatvoru je gora od moje situacije u egipatskom zatvoru, ona je gora od moje situacije u mnogim zatvorima različitih zemalja (u kojima sam bio). U zatvoru u Americi nema slobode izražavanja, nema slobode 'ibādeta (obožavanja Allāha) i nema društvene slobode. Ja ne mogu praktikovati slobodu 'ibādeta, nema džuma-namāza, nema namāza u džemā'atu, nema miješanja sa muslimanima, nema proslave islamskih praznika i nema ni najmanje manifestacije islāma. Meni je sve ovo uskraćeno i zabranjeno. Oni ovu zabranu opravdavaju lažnim i neosnovanim dokazima.

Oni su specijalno uvježbani za laganje javnosti. Nalazite laži u njihovom rukovodstvu, u njihovim oficirima i u svim njihovim djelima. Oni su usavršili laganje. A što se tiče mješanja, ja sam u samici otkako sam zatvoren 1995., pa sve do danas. Ja živim sām, bez ikoga da se pobrine o meni. Ja sām

perem svoju odjeću. Oni ovo opravdavaju tvrdnjama da navodno slijepa osoba ima potrebu za samoćom?... Zar onaj ko ne zna engleski ima potrebu za samicom!?

Znači, razlozi koji ustvari zahtjevaju miješanje su uzeti kao razlozi za odvajanje u samicu! Toliko o moralnim vrijednostima.

Ja u zatvoru također patim od nedostatka informativnih sredstava; nemam radio, nemam kasetofon, i nemam prevodioca. Sve ovo mi je uskraćeno i zabranjeno. Nema čitanja, nema nikoga da mi pročita novine, knjigu ili bilo šta drugo. U ovoj samici ja podnosim mnoge teškoće i nevolje. Oni su postavili iznad moje ćelije izvor jakih i nasilnih zvukova, koji remete moj odmor i bude me iz sna. Oni također skraćuju moju listu posjetilaca kao i mnoge stvari potrebne za moj svakodnevni život.

Ono što je stvarno vrijedno pažnje, koliko i šta sam ja rekao o ljudskim pravima, jeste da su mnoge organizacije za ljudska prava poslate u zatvorsku upravu i glavešinama zatvora Amerike, istažujući da li su meni oduzete mnoge slobode i da li sam podvrgnut neugodnostima. Oni su poslali pismo zatvorskoj upravi, zahtjevajući odgovore ili da im se, ako ništa, bar jave. Šta su organizacije za ljudska prava dobile? One nisu dobili nikakav odgovor sve do sada. Gdje su ta ljudska prāva, kojima se oni toliko hvališu? I gdje su prāva muslimana, koja oni daju? Ne prestajem kucati na vrata dugo vremena, kako bi mi donijeli nešto što mi je potrebno, ali nema odgovora. Ja mogu provesti sate kucajući na vrata, dok drugi zatvorenici pokucaju nekoliko puta ili pozovu čuvara koji žuri da im donese ono što žele, dok ja moram čekati i po nekoliko sati da dobijem ono što mi je potrebno. Rasizam postoji u

postupanju sa zatvorenicima. A ipak još uvjek možete naći ljude kako se hvališu i na sav glas govore o slobodi!

Koje su odgovornosti muslimana na Zapadu prema njihovoj vjeri?

Odgovornosti muslimana na Zapadu prema njihovoj vjeri su da se ujedine i da se finansijski razviju. Oni moraju imati kapital. Novac je osnova života, obezbjeđuje život. Jak musliman je bolji i Allāhu draži nego što je to slabi musliman. Muslimani moraju imati moć u kapitalu, da bi imali svoje medije bez cenzure, da bi imali jaku proizvodnju i da bi se mogli ujediniti u industrijskim i poljoprivrednim udruženjima. Oni moraju čuvati svoju vjeru, svoje porodice i ne smiju se mješati u one stvari koje će ih izvesti iz njihove vjere. Oni moraju ostati različiti, moraju imati svoj jak, islamski identitet i raditi na tome da ga nikada ne izgube.

Koja je završna riječ koju bi želio pošlati muslimanima preko stranica ovog magazina?

Moje zadnje riječi muslimanima jesu da prestanu spavati i da sa sebe otresu bespomoćnost (nemoć i slabost) koja je zatrpala njihove glave već dugo vremena. Želim da ih podsjetim na riječi njihovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, njegovoj ženi: ***"O Hadīdža! Vrijeme za spavanje je prošlo"***. Oni moraju ustati kao jedan čovjek, da rade svom snagom za svoju vjeru i da postave islām za svoj najveći prioritet, i da to nikada ne zaborave. Kada je čovjek zabrinut zbog neke stvari, on odlazi na spavanje i budi se razmišljajuci o tome. Neka muslimani učine da im islām bude tā stvar. Neka njihova srca gore zbog onoga sto se dešava muslimanima, neka pate za muslimanima u Bosni, u Afgānistānu, u Turskoj, na Filipīnima, a prije svega u Palestīni.

Njihova srca moraju težiti da pomognu ove muslimane i plakati zbog toga što ne izvršavaju njihove dužnosti prema njima. Muslimani moraju brinuti za svoju braću i sestre, bilo gdje da se oni nalaze, oni treba da budu zabrinuti za sve one koji su zatvoreni i da pokušaju da ih oslobode, da neprestano javno i glasno govore riječi protesta, da svakome pišu i da u svome pisanju spomenu sve zatvorene muslimane kao što sam i ja. Muslimani također moraju da nastave da pozivaju Uzvišenom Allāhu i da se nikada ne umore od ovoga, da se bore i žrtvuju – bez prigovora i odmora – za Allāhovu stvar i da nikad ne prestanu sa tom borbom.

Pa zar će muslimani, ne dao Allāh, prestati sa žrtvovanjem na Allāhovom putu? Ako to urade, Uzvišeni Allāh će ih poniziti poniženjem koje neće nestati sve dok se ne vrate džihādu na Allāhovom putu. Neka je Allāhov blagoslov i mir na našeg Poslanika Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem, njegovu porodicu, ashābe i sve njegove sljedbenike... Āmīn.

PORUKA ŠEJHA 'UMER ABDURRAHMĀNA MUSLIMANSKOM UMMETU

U ime Allāha, Milostivog, Samilosnog

Sva hvala pripada Allāhu, Gospodaru svjetova i neka su salawāt i selām na pečata svih vjerovjesnikā, Allāhovog Poslanika Muhammeda, i neka je selām na njegovu porodicu, njegove ashābe i one koji ga iskreno slijede sve do Sudnjeg Dana...

Uslovi u zatvoru (u kome me drže) su veoma loši i ekstremno siromašni. Ovo može biti viđeno iz sljedećeg:

1. Ono što oni tvrde o slobodi vjere i slobodi obožavanja ('ibādeta) je sve lažno. Meni nije dozvoljeno da klanjam džumu-namāz, čak ni da klanjam namaze u džemā'atu, otkad sam stigao u ovaj zatvor u oktobru 1995. godine.

2. Postoji predrasuda i diskriminacija u njihovom odnosu prema zatvorenicima u zatvoru. Kada drugi zatvorenici pozovu, oni žure da odgovore. Ja satima lupam u vrata moje zatvorske ćelije, ali niko ne odgovara na moje potrebe.

3. Mjesecima mi niko ne skraćuje kosu niti nokte. Također, prinuđen sam da sām perem svoj veš.

4. Drže me u usamljeničkom očajanju, u mom stanju [90] bez ikoga da mi pomogne u sređivanju mojih ličnih stvari. Nemam sa kim progovoriti dan i noć, nemam u blizini ni

[90] šejh 'Umer je slijep, pati od dijabetesa i u poodmaklim je godinama

muslimana niti ikoga ko umije da govori arapski. [91] Ostajem u takvom stanju dane i noći. Kakva samoća, kakva okrutnost? Čineći ovo, oni žele da me učine krajnje bolesnim, da učine osvjetu, jer sam ja musliman. Jesu li to ljudska prava, kojima se oni toliko hvale i razmeću se, dok nas muče do te mjere da mi nismo u stanju da o tome progovorimo ili da podignemo svoj glas?

5. Jeste li čuli za svlačenja u cilju pretresanja, tj. za otkrivanja stidnih mjesta i lišavanja ljudi svog njihovog gornjeg i donjeg rublja, tako da su oni goli kao na dan kada su rođeni? Allāha mi, ovo se meni dešava svaki put kada me posjeti prijatelj ili član porodice (Iako ja nemam rođake u Americi, svi muslimani su moja porodica).
   Svaka posjeta znači da se moram dvaput svući. Oni mi narede da skinem svu svoju odjeću, i ja bih volio da tu bude kraj svega. Umjesto toga, šef zatvorskog obezbjeđenja, po imenu Kurling, sa drugim čovjekom, zvanim Dej i nekolicinom drugim stražara mi naredi da raširim svoje butine i da se pregibim unaprijed. A onda, kao zvijeri – ja to zaista ne mogu reći zbog stidljivosti i poniženja, ali ću to reći da bih skinuo teret sa sebe, i da bih pustio muslimanski ummet da živi po svojim obavezama i odgovornostima prema svojoj vjeri – oni pretražuju moja stidna mjesta, dok okolo stoje, gledajući i smijući se.
   Skupine stražara jure okolo da bi vidjeli moja stidna mjesta, dok sam ja u ovakvom pregibljenom položaju. Smatra se da je onaj koji najduže vremena provede gledajući i ispitujući obavio najbolji zadatak.

Oni me ponižavaju i degradiraju na ovaj način, jer sam musliman i jer je ono što oni čine Allāh strogo zabranio. A

[91] šejh 'Umer jedino umije govoriti arapski jezik

zašto oni to ne bi činili? Oni su našli svoju žrtvu i postigli svoj cilj.

Šta oni to traže u mojim stidnim mjestima? Da li oni traže oružje, eksploziv ili drogu koju sam odnio iz svoje ćelije do mog posjetioca ili od svog posjetioca do moje ćelije?

Oni mi ovo čine dvaput pri svakoj posjeti, tako da se se ja gubim od srāma i neprijatnosti i da poželim da se zemlja otvori i da me proguta, radije nego da mi ovo rade.

Da li se ovo dopada onima koji čuvaju svoju vjeru i svoju čast?

''O ljudi od muževnosti, muškosti i bratstva.
O ljudi, koji čuvate i ispunjavate.
O ljudi od žrtvovanja i dostojanstva.
O Allāhovi robovi! Ustanite iz svog dubokog drijemeža.

Ustanite, tako da vaši glasovi odjekuju na svakom mjestu,
glasno bez ustručavanja.

Ustanite, o Allāhovi robovi,
i poput jednog tijela pokažite istinu i poreknite zlo.
I ne budite naklonjeni onima koji nepravdu čine,
pa da vas vatra prži.

Jesu li zatvori za učenjake ili za kriminalce – da spavaju u njima?
Smrt je opkolila moj ummet.
Recite 'Allāhu ekber' i tražite smrt da biste živjeli!

Ko će probuditi ummet koji gradi gnijezdo na krilima,
zanijemelih osjećanja, i ne pokazuje reakciju na zavjere?
Gubitak je ako njegovi učenjaci pune zatvorske ćelije poput ovaca.

Zar nema hrabrih ljudi, koji se boje Allāha?
Zar nema snažnih riječi da odbace zlo i uklone ga?
Allāhu ekber! Ustanite kao jedan!
Ne bojte se gubitka prihoda.''

JESMO LI MI HAWĀRIDŽI?

šejh 'Umer 'AbdurRahmān
(Allāh ubrzao njegovo oslobađanje)
(uzeto iz knjige ''*Kelimet Haqq*'')

Što se tiče hawāridža, učenjaci su objasnili da su to oni koji se pobunjuju protiv el-imām el-haqq (istinskog imāma) i da mu oni otvoreno iskazuju nepokornost, i da kuju zavjere protiv njega.

Pa, gdje je istinski imām današnjice, u vezi kojeg bismo mogli svakoga ko se pobunjuje protiv njega – okarakterisati ''*haridžijom*''?

Gdje je 'Alī ibn Ebī Tālib današnjice?

A ako smo mi hawāridži, ko ste onda vi (o režimi i kraljevski učenjaci)? Jeste li vi 'Alī, Allāh bio zadovoljan njime, i njegovi ashābi?

I da li je 'Alī, Allāh bio zadovoljan njime, uzimao zakone svoje vlasti iz zakonodavstva Perzijanaca i Rimljana?

Da li je on vladao po "socijalizmu" i "demokratiji"?

Ili, da li je on bio pozivač u "nacionalizam" i "socijalni mir"?

Ili, da li je 'Alī bio saveznik i pomagač Židova i krstaša?

Ili, da li je 'Alī ostavljao Allāhove *hudūde* (tj. islamske kazne) i sprovodio kazne za koje Allāh nikakvu dozvolu nije objavio?

Ili, može li se reći da je 'Alī možda pozivao u utemeljenje hilāfeta, grijeh koji se ne može oprostiti?

Ili, da li je 'Alī vodio rat protiv čednosti i čistoće, pozivajući u "oslobođenje" žene i u to da ona slobodno putuje?

Ili, da li je 'Alī bio jedan od onih koji su Qur'ān podijelili u dijelove (tj., vjerujući u jedan dio, a nevjerujući u drugi dio)?

A imām 'Alī – Allāh bio zadovoljan njime – je svakako daleko (čist) od svega toga.

Ne, već je on bio najžešći u sprovođenju Allāhovih propisa i suđenju po Allāhovoj Knjizi i sunnetu Njegovog Vjerovjesnika.

Zato, nesumnjivo je – onaj koji se buni protiv ovog *el-imām el-'ādil* (pravednog imāma), on je zaista haridžija (hawāridž).

A što se tiče onoga koji čini sve ove bātile (laži) koje smo upravo spomenuli – onda onaj koji se buni protiv ovakvog vladara nije hawāridž.

Ne, već je on musliman, mu'min, mutteqī.

šejh
Nāsir bin Hamed el-Fahd

šejh Nāsir bin Hamed el-Fahd

Šejh Nāsir je Saudijac, rođen 1388. hidžretske (1968. godine).

Završio je islamske studije u Rijadu 1412. (1992.), gdje je postavljen za profesora na Fakultetu za Usulid-dīn, odsjek za 'aqīdu.

Učio je pred poznatim učenjacima, a među njima su: šejh 'Abdul-'Azīz bin 'Abdullāh er-Rādžihī, šejh Sālih el-Etrem, šejh 'Abdullāh er-Rukbān, šejh Zejd bin Fejjād, šejh Ahmed Ma'bed,…

Bio je predavač na fakultetu sve dok nije uhapšen 1415. (1995.). Bio je u zatvoru sve do 1418. (1997.), kada je pušten iz zatvora i suspendovan sa fakulteta.

Napisao je brojna vrijedna i aktuelna djela, među kojima su:

- ''*Utemeljenje dokaza za obaveznost lomljenja kipova*'',
- ''*Dokazi o kufru onoga koji pomaže Amerikancima*'',
- ''*Razjašnjenje opasnosti od mirovnih procesa po muslimane*'',
- ''*Džerh i ta'dīl po Ibn Hazmu edh-Dhāhiriju*'',
- ''*Propis o parfemima na bazi alkohola*'',
- ''*Pismo modernisti*'',
- ''*Rasprava u pobijanju šubhi murdžija, uzetih iz riječi šejhul-islāma Ibn Tejmijje*'',

- ''*Pokrivanje žene pred drugom ženom*'',
- ''*Dozvoljenost korištenja oružja za masovno uništenje*'',
- ''*Sažetak el-Qardāwijevih bātilā*'',
- ''*Biografija šejha Muhammed bin Ibrāhīma Aluš-šejha*'',…

Svojim pisanjima razljućuje saudijsku tiransku vlast.

Dok vi ovo čitate, simbol ponosa, šejh Nāsir na putu obznanjivanja Istine trpi poniženja i torture od strane griješnih, brkatih čuvara političkog zatvora ''*El-Hā'ir*'' u Saudijskoj Arabiji, u Allāhu najdražoj zemlji, u zemlji Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, u zemlji kojoj su danas krstaši ponosni i nedodirljivi, a oni koji pozivaju u njihovo protjerivanje su poniženi…

PISMO ZATVORENOG ŠEJHA NĀSIR BIN HAMED EL-FAHDA [92]

šewwāl 1425. hidžretske godine

U ime Allāha, Milostivog, Samilosnog

Hvala Allāhu i neka je salawāt i selām na Allāhovog Poslanika Muhammeda, a potom:

Nakon Allāhovog govora:

فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ

"...pa nisu klonuli zbog nevolja koje su ih na Allāhovom putu snalazile, i nisu posustali niti su se predavali – a Allāh izdržljive voli." [93]

…i nakon riječi Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem:

---

[92] Šejh Nāsir bin Hamed el-Fahd je uhapšen u opsadi i prepadu specijalnih snaga saudijske policije, u kome je ubijen šejh Jūsuf el-'Ujejrī, Allāh mu se smilovao, a pri čemu su uhapšena još dvojica šejhova – 'Alī bin Hudajr el-Hudajr i Ahmed bin Hamūd el-Hālidī.
Ovi šejhovi su nakon toga mučeni, torturisani i izvedeni pred kamere saudijske državne televizije, gdje su se, pod prisilom, navodno pokajali i odrekli svojih "ekstremističkih", "terorističkih" stavova, ideja podstrekivanja omladine na pobunu protiv saudijske vlasti, i slično.
Ovdje, u pismu iz zatvora, šejh Nāsir (Allāh ga sačuvao i oslobodio iz kandži tāgūtā) herojski istupa pred ummet, prkoseći tāgūtima našega vremena i ponovo izražava svoj nepromijenjeni stav i obznanjuje Istinu (napomena prevodioca)

[93] sūra Āli 'Imrān, 146. ājet

"Prije vas bi se desilo da nevjernici za mu'mina iskopaju rupu u zemlji, pa da ga zakopaju u tu rupu, a zatim bi donijeli testeru, pa mu glavu prepilili na dva dijela, a zatim bi uzeli željezne češljeve, pa bi mu njima odvojili meso od kostiju. Sve to ga ne bi odvratilo od Allāhove vjere."

…i nakon govora 'Umer ibnul-Hattāba:
''*Mi smo narod koji je Allāh uzdigao islamom, pa kad god budemo tražili ponos mimo islāma – Allāh će nas poniziti.*''

…i nakon riječi šejhul-islāma Ibn Tejmijje, Allāh mu se smilovao:
''*Šta mi može moj neprijatelj? Moj džennet je u mojim prsima. Ako budem ubijen – to je šehādet na Allāhovom putu. Ako me u tamnicu bace – moje hapšenje je osamljivanje sa mojim Gospodarom. Ako me protjeraju – to je turizam na Allāhovom putu.*''

…kao i nakon riječi el-Džurdžānija:
''*Pišem ove riječi, a prije toga obznanjujem da sam iskopao qabur u svojoj ćeliji, i da sam razveo ovaj svijet sa tri talāqa i prekinuo svaku vezu između njega i sebe...*''

Nakon ovoga kažem, oslanjajući se na Allāha i tražeći Njegovu pomoć:

Prvo:

Objavljujem svoje odricanje od takozvanog odricanja i svoje pokajanje od takozvanog pokajanja, i izjavljujem da još stojim iza izjave koju sam izrekao 2/5/1424. hidžretske godine.

Drugo:

Proglašavam svoje duboko kajanje zbog svoje velike greške i ogromnog promašaja u svom odgovoru na pritisak vlade i izlasku pred TV kamere, i kada bi od mene bilo zatraženo da ponovo uradim sličnu stvar, ne bih to učinio, bez obzira na posljedice, ali je Allāh odlučio drugačije, jer On čini šta On hoće.

Treće:

Ne žalim ni za čim što sam činio prije hapšenja, a u vezi mog prethodnog kompromisa sa vladom – u tome sam bio *mute'awwil*, smatrajući da sam *mukrah* (prinuđen), a Uzvišeni Allāh kaže:

إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ

"Osim onoga koji je prinuđen, a srce mu ostane čvsto (smireno) **u īmānu** (vjeri)**."** [94]

…a vjerodostojno je prenešeno od 'Umer ibnul-Hattāba, Allāh bio zadovoljan njime, da je hapšenje oblik prinude, kao što je rekao:
''*Četvoro su prinuda: hapšenje, mučenje, okivanje i (žestoka) prijetnja.*''

I Ibn Mes'ūd je rekao:
''*Nema riječi koja će me spasiti dva udarca bičem, a da je neću reći.*''

A kada je halīfa el-Me'mūn stavljao selefe na mučenje u vezi pitanja o stvorenosti Qur'āna, većina njih su odgovorili kao *muta'awwili* (*smatrajući da je prinuda izgovor za igovaranje onoga što ne misle*).

---

[94] sūra en-Nahl, 106. ājet

Tako sam i ja ovo vidio kao dozvolu, i u selefu primjer za sebe, i uradio šta sam uradio.

Ali kada sam vidio kako državi ovo ide na ruku da bi blatila našu sliku i sliku džihāda i mudžāhida, a sa druge strane da predstavlja sebe kao čistu islamsku državu – iako je ona u stvarnosti od najvećih krstaških pomagača u njihovoj trenutnoj kampanji protiv islāma i njegovih sljedbenika – vidio sam da mi ne valja ostati na ovom *ta'awwulu*, i da je vrijeme da istupim i obznanim istinu, kakve god posljedice bile.

Četvrto:

I dalje činim tekfīr ove države, i ne odustajem od toga. Zapravo, njen kufr je samo porastao u mojim očima, jer sam ja vidio, za vrijeme ispitivanja, kako država više brine o krstašima nego što krstaši brinu sami o sebi.

Štaviše, država se čak hvalila preko medija i proglašavala da su ona i krstaši u istom rovu, a ovo je kufr po konsenzusu, a od onih koji su spomenuli ovaj konsenzus je šejh Bin Bāz, Allāh mu se smilovao. Štaviše, država je čak prešla i granice *mudhāhere* (pomaganja nevjernika protiv muslimana) svojim poduhvatom mijenjanja muslimanima njihove vjere, u cilju da zadovolji krstaše, kao što je objavljeno od strane ministra obrazovanja da će vjerski plan i program biti promijenjen i da će oblast *el-welā' wel-berā'* (ljubav i mržnja u ime Allāha) biti uklonjena iz njega, iako je *el-welā' wel-berā'* osnova vjere islama. Pa postoji li kakav kufr nakon ovog kufra? I koje je otpadništvo veće od ovog otpadništva?

Peto:

Ako bi dokaz kojim se dokazuje kufr vlade bila snaga i hapšenje – onda bi vlada bila pobjednik, jer ona ima taj dokaz, a ja ga nemam.

Ali ako su dokazi za dokazivanje kufra ove države Qur'ān, sunnet, zdravo znanje i argumenti – tada bih, bez sumnje, ja pobjedio.

I ja izazivam sve učenjake ove države, a na njihovom čelu glavnog muftiju, na otvorenu debatu na ovu temu, i ja se Allāhom kunem da ću dokazati kufr ove države putem Qur'āna, sunneta, idžmā'a (konsenzusa) i riječima učenjaka svih pravnih škola, čak i riječima učenjaka ove države, od šejha Muhammed bin 'AbdulWehhāba, Allāh mu se smilovao, pa do šejha Bin Bāza, Allāh mu se smilovao.

Napisao sam treći dio knjige ''*Et-tibjān fi kufri men e'ān el-Amrīkān*'' (''Objašnjenje kufra onoga ko pomaže Amerikancima'') i nazvao ga ''*Učešće saudijske vlade u krstaškoj kampanji*'', i spomenuo sam u njemu preko trideset citata, uzetih od učenjaka ove države – prve, druge i treće – koji svi potvrđuju *kufr* (nevjerstvo) i *riddet* (otpadništvo od islāma), a rukopis je u obavještajnoj službi.

Šesto:

Vjerujem da je džihād fard 'ajn, i ovo je prema idžmā'u (konsenzusu) učenjaka, jer su svi učenjaci spomenuli situacije u kojima džihād postaje fard 'ajn (individualna obaveza), a jedna od njih je i kad neprijatelj uđe u zemlju muslimana i nema dovoljno muslimana da mu pruže otpor.

A neprijatelj je ušao u muslimanske zemlje sa svih strana kao što vidimo, i u ovoj situaciji ne traži se dozvola ni od

kakvog vladara, čak i da je on od pravednih halīfa. Šta tek onda reći za vladara, koji se ujedinjuje sa nevjernicima i pomaže im?

Sedmo:

Ponosan sam i počastvovan sam svime što sam izdao od fetwi, izjava, knjiga i članaka, poput:
''*Et-Tibjān fī kufri men e'ān el-Amrīkān*'' ("Objašnjenje kufra onoga koji pomaže Amerikancima"),
''*Et-Tibjān limehatir et-tetbi' 'alel-muslimīn*'' ("Rasvjetljavanje opasnosti po muslimane od mirovnih sporazuma (sa kāfirima)") i
''*Hukm istihdām aslihat ed-damar eš-šamil*'' ("Pitanje upotrebe oružja za masovno uništenje"),
i drugih, i Allāhu zahvaljujem zbog njih.

A da sam bio u stanju, izdao bih fetwu o obavezi džihāda u 'Irāqu.

Osmo:

Ponosan sam i počastvovan svojim džihādom protiv krstaša i njihovih saveznikā jezikom i perom, a tako mi Allāha, volio bih da sam vodio džihād protiv njih svojim rukama.

Deveto:

U vezi sukoba sa državom, ja sam tada savjetovao omladinu da ga izbjegava zbog neravnopravnosti u snazi, i zato što bi ga država iskoristila da bi prorijedila omladinu, jednog po jednog, i da njima napuni zatvore.

Ono što sam očekivao se zaista i dogodilo, izuzev što potvrđujem i priznajem da se ni zbog čega ne kajem, kao što se

kajem zbog svoje predaje državi kada su došli da me uhapse i što im nisam pružio otpor.

I kunem se Allāhom da bih, kada bi se to moglo ponoviti, pustio državu da me uhapsi samo kao leš, ali je Allāh odlučio, a ono što On odluči – dešava se.

Deseto:

Podržavam heroja mudžāhida, Usāmu bin Lādina, Allāh ga sačuvao i podario mu pobjedu, i ovo kažem razjarujući tāgūte, i smatram ga jednim od heroja islāma, a u vezi onih koji ga spominju po lošem i kažu:
''*Pogledaj šta je zadesilo ummet zbog njega*'',

– kažem da je to put džihāda – pun leševa, krvi, napornog rada, suza i znoja, i baš zato su njegove vrline velike, a kraj hvale dostojan.

A ono što se sad govori o šejhu Bin Lādinu je govoreno i o šejhu Muhammed bin 'AbdulWehhābu, Allāh mu se smilovao.

Jer, šejh Muhammed je džihādom širio tewhīd, i kada su se tih dana strane trupe udružile protiv njega i uništile ga, mnogi su učenjaci o njemu zlo govorili i izjavljivali da je on bio uzrok uništenja.

Evo historije koja se ponavlja:

- Talibāni su doživjeli kolaps kao što je prva država tada doživjela kolaps,
- Afgānistān je napadnut kao što je i Arapski Poluotok tada bio napadnut.

- Muslimani Afgānistāna su ubijani na način na koji su tada muslimani na Arapskom Poluotoku bili ubijani.
- Gradovi i sela u Afgānistānu su uništeni, kao što su tada bili uništeni ed-Dar'ijjah i druga mjesta na Arapskom Poluotoku.
- Muslimani su uzeti za taoce u Guantanamu, kao što su muslimani sa Poluotoka tada bili odvedeni u Egipat i Istanbul.
- Mulla 'Umer i Bin Lādin su se krili u planinama Afgānistāna, kao što se imām Turkī bin Abdullāh – djed kralja 'Abdul'Azīza krio u pećinama, južno od Rijada; do danas poznatim kao Turkijeve pećine.

A onda je on bio ubijen i tri dana razapet, pa onda bačen u more, Allāh mu se smilovao, a šta se onda desilo? Osmanska država i egipatska Paša država i svi oni koji su se borili protiv da'we šejha Muhammed bin 'AbdulWehhāba su uništeni i postali historija, nakon što su postojali u stvarnosti, a da'wa šejha Muhammeda je ostala i raširila se, i ova država je opstala zbog bereketa te da'we – i pored toga što se te da'we ova država kasnije odrekla.

Tako je bilo i sa svim velikim pozivima u reformu. A od njih je i ova da'wa šejha Bin Lādina, Allāh ga sačuvao – ona će ostati, a oni koji se bore protiv nje će, Allāhovom dozvolom i snagom, nestati.

Jedanaesto:

Država se bori protiv dvije stvari, a da nije njih, ona ne bi bila utemeljena, a te stvari su: *tewhīd*, koji se predstavlja kao *tekfīr*, i *džihād*, koji se predstavlja kao *terorizam*.

A da nije bilo njih, ova država ne bi bila ustanovljena i es-Sā'ud ne bi došao na vlast, jer je imam Muhammed bin

Sā'ud, Allāh mu se smilovao, vladao samo svojim selom ed-Dar'ijjah i nije imao nikakvu vlast niti autoritet ni nad čim više, sve dok šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb, Allāh mu se smilovao, nije došao 1158. g. h. i dogovorio se sa njim da sabljom šire tewhīd, pa su započeli džihād i vodili borbu protiv šest vladara Osmanske države, od sultana Osmana III, pa do sultana Mahmud Adlija II. I oni su se mačem borili protiv njih. Slična ovome je bila i druga i treća država.

I da nije pomanjkanja vremena, spomenuo bih sve fetwe koje sam upamtio od *tekfīrī, irhābī* [95] fetwi učenjaka ove države, u toku njene tri faze.

I da nije ove dvije stvari, protiv kojih se država žestoko bori ovih dana, ona uopšte ne bi bila ni formirana, a Allāh kaže:

وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْماً غَيْرَكُمْ ثُمَّ لا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ

"Ako vi leđa okrenete, On će dovesti drugi narod, koji neće biti kao vi." [96]

---

[95] Ovdje se šejh služi ironijom. Jer, pošto današnja mišljenja omladine ili fetwe istinskih učenjaka o tome da su mir sa Židovima, dozvoljavanje ukrcavanja američkih trupa na Arapsko Poluostrvo, učešće zemalja muslimana u Organizaciji Ujedinjenih Nacija, suđenje kāfirskim zakonima u zemljama muslimana – harām, pošto sva ta mišljenja i fetwe saudijska vlast i (nažalost) dobar dio vladinih učenjaka naziva tekfīrskim ili terorističkim stavovima ili zabludama, šejh Nāsir na ironičan način kaže: ''*...spomenuo bih sve fetwe koje sam upamtio od tekfīrī, irhābī* (tekfirskih, terorističkih) *fetwi učenjaka ove države...*'', želeći time da kaže bi – prema toj državnoj, pokvarenoj logici – trebale i te davnašnje fetwe od uglednih učenjaka (pošto se slažu sa današnjim stavovima 'uleme ponosa) biti nazvane *tekfīrskim*, *terorističkim*, a ti veliki učenjaci biti (prema tome) smatrani *tekfīrcima* i *teroristima* (napomena prevodioca)

Dvanaesto:

Država je počela da se okreće lijevo i desno, pokušavajući da shvati uzroke onoga što oni zovu nasiljem i terorizmom.

A ona ubija omladinu i puni zatvore i zatvara usta, i bori se protiv dā'ija, i mijenja vjerski program, i dozvoljava sekularistima da imaju autoritet u narodu, i daje krstašima moć nad zemljom, i postaje slijepa na najveće i najvažnije razloge sukoba – policiju i vladu.

Jer, ovaj poluotok je poluotok islāma, i zemlja Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i njome ne može biti vladano drugim, osim zakonom islāma.

I ovaj poluotok je četrnaest stoljeća Allāh štitio od kolonijalizma, sve dok nije došla ova država i otvorila baze za krstaše i pretvorila poluotok islāma u pozornicu za krstaško ostvarivanje njihovih planova za napade na islām i njegove sljedbenike.

Jer, kada je Buš objavio svoju prvu krstašku kampanju protiv Afgānistāna, bila je započeta iz ''Princ Sultān'' baze.

A kada je objavljena druga krstaška kampanja protiv 'Irāqa, bila je započeta iz iste baze i tada je ova država postala još više ropski ponizna krstašima, mijenjajući vjerski nastavni program muslimanima, da bi zadovoljila krstaše.

---

[96] sūra Muhammed, 38. ājet

I to su ti razlozi i njima slični, koji su doprinijeli da dođe do ove faze, pa ako ova država želi da ovo liječi, neka onda izliječi prvo sebe.

A čak i ako ubijete svu omladinu, ili onoga koji piše ove redove, hoće li doći kraj ovoj fazi?

I kažem da, ako je politika posljednje države proizvela jednog Bin Lādina, onda će sadašnja politika proizvesti na hiljade "Bin Lādina":

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ

"...a sjetićete se onoga što sam vam govorio." [97]

Konačno:

I u zaključku, ovo je sažetak onoga što sam htio da napišem. I to pišem sa punom slobodom i namjerom, oslobađajući se odgovornosti, savjetujući ummet, ispravljajući grešku koju sam počinio.

A ako vlada ima veći oblik kažnjavanja od ubijanja ili razapinjanja, onda neka ga primjeni na meni i neka se u tome nimalo ne koleba.

فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلا تُنْظِرُونِ

[97] sūra Gāfir / Mu'min, 44. ājet

"Ja se stalno uzdam u Allāha. Onda se, zajedno sa božanstvima svojim odlučite, i to ne krijte, zatim to nada mnom izvršite i ne odgađajte!" [98]

Molim Allāha da me učini čvrstim u mojoj vjeri i da uzme moju dušu kada nisam iskušan, previše popustljiv, niti ekstreman.

I neka Allāh pošalje Svoj selām i salawāte našem Poslaniku, njegovoj porodici i ashābima.

Potvrđujući ono što je u pismu,
Nāsir bin Hamad bin Humejd el-Fahd,
Ponedjeljak uveče, noć utorka,
25/12/1424. nakon hidžre

(ovo pokazuje da je ovo pismo zapravo napisano otprilike deset mjeseci prije nego što je dospjelo u javnost, Allāhovom dozvolom, uprkos spletkama Njegovih neprijatelja)

(Potpisano lijevim palcem)

[98] sūra Jūnus, 71. ājet

KADA JE DŽIHĀD U IME AMERIKE
od šejha Nāsir bin Hamed el-Fahda
(Allāh ubrzao njegovo oslobađanje)

U ime Allāha, Milostivog, Samilosnog

Sva hvala pripada Allāhu i neka je salawāt i selām na Allāhovog Poslanika.

A potom:

Nedavno smo čuli vijesti o džihādu i porast u oružanom otporu protiv krstaša u Zemlji Dvije Rijeke ('Irāqu), i slijedeći to, saznali smo stav države poznate kao Saudijska Arabija u pogledu ovog otpora i njenu borbu protiv svake podrške ovom otporu.

A u ovom dokumentu, ja ne želim da navodim dokaze za utemeljenje (osnovu) ovog džihāda i njegovog potpomaganja, jer je to potpuno drugo pitanje. Ne, već ja želim da prikažem munafiqluk (licemjerstvo) ove države pružanjem kratkog poređenja između njenog stava u pogledu prethodnog afganistanskog džihāda protiv Rusa, i trenutnog džihāda u 'Irāqu i Afgānistānu protiv Amerikanaca.

Prvo:

Rusi su došli sa masivnom vojnom kampanjom, u toku koje su ciljali jedino zemlje Afgānistānaca, i postavili su vladu, koja je bila ropski ponizna njima. A Amerikanci su došli sa masivnom vojnom kampanjom u kojoj su ciljali zemlje Afgānistānaca, kao i 'Irāq, i u njima postavili one koji su im ropski ponizni. Saudijska vlada nije priznala rusku vladu u Afgānistānu, ali je priznala vlade Amerike u Afgānistānu i 'Irāqu.

Drugo:

Saudijska vlada je tada podsticala afgānistānske mudžāhide i podržala ih materijalno i moralno, dok je sada prikazala mudžāhide u 'Irāqu kao kriminalce i odvraćala od pomaganja njima. Štaviše, ona je podršku njima učinila zločinom, čak i ako se ova podrška sastojala samo iz qunūta i dove za njih!

Treće:

Saudijska vlada je dozvolila šejhovima i učenjacima da podrže tadašnji afgānistānski džihād i da izdaju fetwe u njegovu korist, dok je ona sada zabranila svaku fetwu u pogledu džihāda u 'Irāqu. Štaviše, je ona natjerala učenjake da izdaju fetwe koje poriču i zabranjuju ikakvo učešće u njemu.

Četvrto:

Saudijska vlada je pomagala omladinu prilikom odlaska u tadašnji džihād u Afgānistānu, i olakšavala njihove finansijske troškove i do 75%, dok je sada zabranila odlazak u džihād u 'Irāqu. I ko god ovo učini i dopadne njihovih kandži, onda će njegovo odredište biti dubina zatvora.

Peto:

Saudijska vlada je ugostila vođstvo tadašnjeg afgānistānskog džihāda i dozvolila im je da drže predavanja u njihovoj zemlji, a sada se pridružila krstašima u hvatanju vođstva džihāda u 'Irāqu.

A konačan zaključak koji može biti donešen iz ovog brzog poređenja je da – kada je džihād u Afgānistānu bio protiv neprijatelja Amerike i služio interesima Amerike – bio je smatran, prema saudijskoj vladi, džihādom na Allāhovom putu, i bilo je dozvoljeno šejhovima da izdaju fetwe u njegovu korist, i vlada je davala materijalnu i moralnu podršku za taj

otpor. I ko god je od omladine htio učestvovati u njemu, plakšavao se njegov odlazak tamo, i on se spominjao kao ''mudžāhid''!

A sada, kada je u Afgānistānu i 'Irāqu džihād protiv Amerike i protiv interesa Amerike, to je ''terorizam'' i ''ekstremizam'' i njegovi ljudi se hvataju i ubijaju. I ko god ih pomogne fetwom ili imetkom biva uhapšen – a da ne govorimo o onima koji ih pomažu tijelom – i nije dozvoljeno učenjacima da izdaju fetwe njegovu korist. Štaviše, dešava se suprotno: oni izdaju fetwe kojima se zabranjuje odlazak u 'Irāq i givore da su akcije koje se tamo odigravaju ''djela terorizma'', a ne džihād.

Zato, stvar je vrlo jasna, a to je: Da ova saudijska država ne zna za džihād niti za bilo šta drugo u ime Allāha. Ne, već ona jedino zna za džihād u ime Amerike. Tako, šta god krstaši dozvole, ona (saudijska vlada) dozvoljava i pomaže, a šta god krstaši ne dozvole, onda to ni oni ne dozvoljavaju.

A Allāh ima vlast nad svim stvarima, pa makar nevjernicima bilo mrsko.

GOVORITI LAŽ JE VEĆE (po zlu) NEGO PREĆUTATI ISTINU [99]

od uvaženog šejha Nāsir bin Hamed el-Fahda
(Allāh ubrzao njegovo oslobađanje)

Znaj da se ćutanje o nečemu od istine, ili prikrivanje istine bez ispoljavanja laži, ili sa ispoljavanjem laži – dijeli na četiri nivoa (stepena):

1. Prvi stepen je slučaj u kome čovjek (po strani) **ostavlja nešto od istine, namjeravajući time da bude postepen u svojoj da'wi ili podučavanju, a ne da prikriva znanje. U tom slučaju je ovo dozvoljeno.**

Štaviše, to je način na koji se stvari rade i nema drugog puta niti načina, jer niko ne može naučiti sve stvari svoje vjere odjednom. I postoji potreba da se bude postepen. Tako ovaj pojedinac uči stvari malo po malo, bila ta osoba koja uči nevjernik koji je primio islām ili musliman koji uči stvari svoje vjere.

A ovo je potvrđeno onim što se nalazi u dva ''*Sahīha*'' od Ibn 'Abbāsa, kada je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, poslao Mu'ādha u Jemen i rekao mu:
"Ti ideš onima kojima je data Knjiga, pa neka prvo u šta ćeš ih pozvati bude 'Lā ilāhe illAllāh'. Ako to prihvate, onda ih obavijesti da im je Allāh naredio pet namāza u toku dana i noći. Pa ako to urade, onda ih obavijesti da je Allāh naredio da zekāt njihovih bogatih bude dāt njihovim siromašnim. Pa

[99] Ovaj dio je uzet iz djela ''*Et-Tenkīl bi mā fī bejān el-muthekafīn min el-abātīl*'', 1. dio, 26.-31. str.

ako ti se pokore u ovome, onda ga uzmi od njih i čuvaj se od ostatka njihovih imetaka."

Ovo je također potvrđeno *sīrom* (životopisom) Allāhovog Poslanika Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem, u podučavanju njegovih ashāba i u obavještavanju novopridošlih u islām o principima islāma i njegovom postepenom prilasku u ovome.

A ovo je potvrđeno i kontinuitetom korišćenja ove metode od strane ljudi od znanja sve do u ovo vrijeme.

2. Ostavljanje objašnjenja nečega od istine – u ime nekih koristi ili iz straha od *fitne*.

Ovo je dozvoljeno ako ovo znanje (koje se prećutkuje) **ne zahtijeva akciju, i ako ono nije potrebno ljudima za njihov *'ibādet* i djela; poput izvještaja, vijesti, glasina o nevoljama, vrlinā** (odlikā i vrijednosti) **djelā, i slično tome u čemu ne postoji grijeha i štete za nečiju vjeru, ako je on neupoznat sa time.**

Ovo je potvrđeno onim što se bilježi u Buhārijinom ''*Sahīhu*'' od Ebū Hurejre, Allāh bio zadovoljan njime, koji je rekao:

''*Zapamtio sam od Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, dvije vrste znanja. Jednu od njih sam širio, a da sam drugu širio – ovaj bi grkljan bio prerezan*''.

Hāfidh Ibn Hadžer je rekao u vezi ovoga:

''*Učenjaci smatraju da su vrsta znanja koja nije širena – hadīthi koji spominju imena zlih vladara i njihova svojstva, i stanja njihovih vremenā, a Ebū Hurejre je krio nešto od toga i nije bio otvoren prema njima bojeći se za sebe, što potvrđuju njegove riječi: ''Utječem se Allāhu od početka šezdesetih'', misleći ovdje na hilāfet Jezīd ibn*

Mu'āwije, jer je to bilo u godini šezdesetoj po hidžri. Allāh je udovoljio dovi Ebū Hurejre, pa je on umro prije toga.'' [100]

Mekhūl, Allāh mu se smilovao, je rekao:
''*Ebū Hurejre je govorio: ''Možda postoji vreća koju Ebū Hurejre nije otvorio.*''

Edh-Dhehebī, Allāh mu se smilovao, je rekao u vezi ovih riječi:
''*Ja kažem: Ovo je dokaz za dozvoljenost prikrivanja nekih hadītha koji prouzrokuju fitnu u principima ili ograncima, ili u veličanju ili potcjenjivanju, a što se tiče hadītha koji se odnose na ono što je halāl ili harām – onda to nikako nije dozvoljeno prikrivati. Jer je to od upute i jasnih dokaza, a u Buhārijinom ''Sahīhu'' je i izjava 'Alije, Allāh bio zadovoljan njime: ''Govorite ljudima o onome što oni znaju, a ostavite ono što bi oni negirali. Zar biste voleli da Allāh i Njegov Poslanik budu utjerani u laž?''. Kao što je i Ebū Hurejre rekao da postoji dio znanja zbog kojeg bi, da ga je širio, bio ubijen.* [101]

Kao što kaže Allāh Uzvišeni:

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

"One koji budu tajili jasne dokaze koje smo Mi objavili, i Pravi put koji smo u Knjizi ljudima označili, njih će Allāh prokleti, a prokleće ih i oni koji imaju pravo da proklinju." [102]

Ono što se razumije iz ovog ājeta potvrđuje da znanje koje nije poput ovoga tj. nije od jasnih dokaza (argumenata) ili

---

[100] ''*Fethul-Bārī*'', 1. tom, 126. str.
[101] ''*Es-Sijer*'', 2. tom, 597. str.
[102] sūra el-Beqare, 159. ājet

upute – dozvoljeno je da se prikrije zavisno od koristi (namjeravane time).

El-Qurtūbī, Allāh mu se smilovao, kaže o ovome ājetu:

''*Kada je On rekao:*

الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى

'Jasne dokaze (argumente) **i uputu'**,
ovo vodi do zaključka da šta god je drugo mimo ovoga – dozvoljeno je da se prikrije, naročito ako tu postoji i strah. A Ebū Hurejre je to ostavio kada se bojao pa je rekao: ''Ja sam zapamtio od Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, dvije vrste znanja. Jedni id njih sam jednu širio. A da sam drugu širio, onda bi ovaj grkljan bio prerezan''. Ovo je hadīs koji se nalazi u Buhārijinoj zbirci hadīsa.''

Naši učenjaci su rekli:
''*A ovo što Ebū Hurejre nije prenio i da se bojao fitne (nevolja) za sebe – se sve odnosi na stvar iskušenja, a posebno za spominjanje murteddā i munāfiqā i slično tome od znanja koje nije vezano za jasne dokaze (argumente) i uputu. A Allāh najbolje zna*''. [103]

Eš-Šātibī, rahimehullāh, kaže:
''*A iz ovoga postaje jasno da se od čovjeka ne zahtijeva da sve što zna od istine – publicira i da to obznani, čak i ako je u pitanju šerī'atsko znanje i ono što koristi u znanju pravila, propisa za stvari. Ne, već je sve ovo kategorizovano: nešto od toga je obavezno da se obznani, a ovo je ogromna većina od šerī'atskog znanja, a (sa druge strane) se od njega nikako ne zahtijeva da nešto od toga obznanjuje ili da ga obznanjuje specifično u pogledu stanja (uslova), vremena ili osobe…*''

Onda je on spomenuo različite dokaze i rekao:

---

[103] ''*Tefsīr El-Qurtūbī*'', 2. tom, 184.-186. str.

''*A slični drugi dokazi dokazuju da svako znanje nije objelodanjeno ili proglašeno, čak i ako je istina. Mālik u vezi sebe kaže da on ima hadīthe i znanje o kome ne govori, niti ga prenosi, a mrzio je da govori o stvarima koje ne mogu biti slijeđene djelom i prenio je da su oni prije njega to također mrzili, pa budi svjestan ovog pitanja.*'' [104]

3. Kada čovjek krije istinu koja je obavezna da se obznani (objelodani)**, ali on pritom ne pokazuje nikakvu laž na njenom mjestu** (umjesto nje)**.**
Onda je ovo zabranjeno, na to je upozoreno i može ponekad biti čak i kufr, a u drugim situacijama je veliki grijeh.

A Allāh je upozorio onoga koji krije ovo znanje strogim upozorenjem kao što stoji u hadīsu:

"Ko god bude pitan za znanje a prikrije ga, Allāh će ga zauzdati uzdama od vatre na Sudnjem Danu."

Kao što Allāh kaže:

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

"One koji budu tajili jasne dokaze koje smo Mi objavili, i Pravi put koji smo u Knjizi ljudima označili, njih će Allāh prokleti, a prokleće ih i oni koji imaju pravo da proklinju." [105]

U ovom ajetu je dokaz za ono što čovjek može kriti i za ono što ne može prikrivati, putem onoga što je izgovoreno i onoga što je razumljeno. Jer Allāh Uzvišeni je izjavio da je upozorenje upućeno onima koji kriju jasne dokaze (argumente) i uputu, a ovo potvrđuje i dokazuje da principe vjere i ono što je Allāh objavio od upute i ono što ljudima treba

---

[104] ''*El-Muwefekāt*'', 5. tom, 167-172. str.
[105] sūra el-Beqare, 159. ājet

– nije dozvoljeno kriti ni u jednom stanju, ni pod kakvim uslovima.

Dalje, ono što se razumije iz ovoga ājeta je da je svako znanje koje nije od gornje vrste – dozvoljeno da se prikrije (prećuti), zavisno od koristi, kao što je spomenuto u djelu drugog nivoa.

El-Qurtūbī, rahimehullāh, kaže:
''*Tako je ovo općenito (generalno) za svakoga ko prikriva znanje od Allāhove vjere, koje je neophodno da se širi. A ovo je objašnjeno u njegovim, sallallāhu 'alejhi we sellem, riječima:*
"Ko god bude pitan za znanje i prikrije ga, Allāh će ga zauzdati uzdama od vatre na Sudnjem Danu." [106]

Postoji izuzetak kod ovoga, a to je za onoga koji je u stanju slabosti, gdje je čovjek opravdan tako da ne može manifestovati (obznaniti) istinu, kao što je onaj koji se nalazi među nevjernicima i ne može reći istinu, niti učiniti hidžru, onda je on od slabih koje je Allāh Slavljeni opravdao, kao što je vjernik iz faraonove porodice, koga Allāh spominje:

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ

"A jedan čovjek vjernik, iz porodice faraonove, koji je krio vjerovanje svoje, reče..." [107]

Kao što je žena faraonova i En-Nedžāšī, i kao što su slabi od muslimana koji nisu učinili hidžru, kao što je u riječima Allāha Uzvišenog:

---

[106] ''*Tefsīr El-Qurtūbī*'', 2. tom, 184.-186. str.
[107] sūra Gāfir / Mu'min, 28. ājet

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلا يَهْتَدُونَ سَبِيلاً (98) فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوّاً غَفُوراً

"Osim slabih među ljudima, ženama i djecom koji nisu bili u stanju da učine hidžru, niti su znali puta. Njima će Allāh oprostiti. Allāh je Onaj Koji najviše prašta i Koji je milostiv". [108]

4. A to je – na prećutkivanje istine dodati govorenje laži, a ovo je gore nego ono prije, jer je onaj prije njega krio istinu bez pokazivanja laži, ali je ovaj ujedinio oboje. Ako se radi o pitanju principā vjere – onda ovo vodi do riddeta (otpadništva) **i ovo nije dozvoljeno, osim u slučajevima kada je dozvoljen i kufr, kao što je kada je čovjek prisiljen.**

Šejhul-islām, Allāh mu se smilovao, je rekao:
''*Ako je vjernik među nevjernicima i grešnicima, i ako nije u stanju da vodi džihād rukom protiv njih, onda on to treba raditi jezikom ako može, a ako ne – onda svojim srcem, i ne treba govoriti svojim jezikom ono što nije u njegovom srcu. On – ili otvoreno deklariše i ispoljava svoju vjeru ili je prikriva, a time se on ne slaže sa njihovom vjerom, već je njegov nijjet i namjera da bude poput vjernika iz faraonove porodice i faraonove žene. On se ne slaže s njihovom vjerom, niti laže, niti govori ono što nije u njegovom srcu, već on krije svoje vjerovanje. A prikrivanje vjere je jedno, a prikazivanje lažne vjere je nešto drugo, i ovo Allāh nije dozvolio ni u kom slučaju, izuzev za onoga koji je prinuđen, u kom slučaju govorenje onoga što je kufr postaje dozvoljeno. A Allāh je razdvojio između munāfiqa i onoga koji je prinuđen. A stanje rafidija (ši'īja) je isto kao i stanje munāfiqa, a ne kao stanje onih koji su prinuđeni da čine kufr, a srce mu je zadovoljno īmānom, a ova prinuda neće biti nađena kod većine Ādemovih sinova. Zapravo, musliman može biti uhapšen, zatvoren,*

[108] sūra en-Nisā', 97. i 98. ājet

ili može biti sām u zemljama nevjernika, a da ga niko ne prisiljava da kaže riječi kufra i da ga on sām ne kaže i da ne kaže svojim jezikom ono što nije bilo u njegovom srcu, i on će možda biti u potrebi da bude mehak sa nekim od nevjernikā, da bi oni pretpostavili da je on jedan od njih i uprkos tome, on ne kaže ono što je u njegovom srcu, već prije on krije ono što je u njegovom srcu i tu je razlika između laganja i prikrivanja, a prikrivanje onoga što čovjek osjeća je iskoristio vjernik gdje ga Allāh opravdao i dozvolio mu da to koristi, kao što je vjernik iz faraonove porodice. A što se tiče onoga koji kaže ono što je kufr – onda nema opravdanja, nema izgovora za njega, izuzev prinude.'' [109]

On je također rekao, Allāh mu se smilovao:

''Zabranjene stvari su od dvije kategorije: a) ono od čega Zakonodavac nije dozvolio ništa, bilo potrebno ili nepotrebno, nužno ili bez nužde – kao što je širk, javna djela razvrata (blud i slično), govorenje o Allāhu bez znanja i dhulm koji su spomenuti u Njegovim riječima:

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَاناً وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لا تَعْلَمُونَ

"Reci: Zaista su stvari koje je moj Gospodar zabranio *fewāhiš* (razvratna djela)**, bio tajni ili javni, grijesi** (svih vrsta)**, bespravna opresija** (zulum)**, pridruživanje Allāhu partnerā** (u 'ibādetu) **za koje On nije dao nikakva dokaza i govorenje o Allāhu ono što ne znamo".** [110]

Ove stvari su zabranjene u svim zakonodavstvima i sa njihovom zabranom je Allāh slao poslanike i ništa od ovoga nije učinio dozvoljenim, ni u kojoj situaciji i to iz razloga da je ovaj ājet objavljen u mekkanskoj suri (el-E'rāf) i on je okarakterisao ove stvari zabranom prije drugih.'' [111]

---

[109] ''*Minhādžus-sunne*'', 6. tom, 424. i 425. str.

[110] sūra el-E'rāf, 33. ājet

[111] ''*Medžmū'ul-fetāwā*'', 14. tom, 471. str.

MOŽE LI BITI DŽIHĀDA BEZ HALĪFE (IMĀMA)?
šejh Nāsir bin Hamed el-Fahd

Završavam sa pobijanjem ove šubhe nekim vrlo korisnim riječima šejha 'AbdurRahmāna bin Hasana, unuka imāma Muhammed bin 'AbdulWehhāba en-Nedždija, Allāh mu se smilovao, koje se navode u djelu ''*Ed-Durer*'', a koje je rekao u odgovoru na neke prigovore Ibn Nabhāna:

''*Treba se reći: U kojoj knjizi i u kojem ajetu postoji dokaz da džihād nije obavezan izuzev sa imāmom koji se slijedi?! Ovo je od novotarija u vjeri i zastranjivanje sa puta mu'minā. Dokazi koji negiraju ovo mišljenje su također dobro poznati i spominjani. Od njih je opće naređenje za vođenje džihāda i podsticanje na njega i prijetnja kaznom za njegovo napuštanje.*
Uzvišeni Allāh je rekao:

وَلَوْلا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

"A da Allāh ne suzbija ljude jedne drugima, na Zemlji bi, doista, nered nastao - ali, Allāh je dobar prema svim svjetovima." [112]

I rekao je u sūri el-Hadždž:

وَلَوْلا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيراً

"A da Allāh ne suzbija neke ljude drugima, do temelja bi bili porušeni manastiri, i crkve, i hramovi, a i džamije u kojima se mnogo spominje Allāhovo ime." [113]

---

[112] sūra el-Beqare, 251. ājet

Svako ko utemeljuje džihād na Allāhovom putu se pokorio Allāhu i ispunio ono što je Allāh naredio. A istina je da imām neće postati imām, izuzev kroz džihād, a ne – da nema džihāda bez imāma. Istina je potpuno suprotna onome što si rekao, o čovječe...''

Sve dok on ('AbdurRahmān bin Hasan) nije rekao:
''Tačke pobijanja i dokazi bātila (neispravnosti) onoga što si naveo su mnogobrojni u Knjizi i sunnetu, u biografijama, predajama i izjavama ljudi od 'ilma (znanja) sa argumentima i predajama – one skoro da nisu nepoznate ni maloumnom čovjeku, jer bi čak i on znao priču o Ebū Basīru, kada je on došao kao muhādžir, pa su Qurejšije tražile od Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, da ga vrati njima, prema uslovima sporazuma koji je bio između njega i njih, potpisanog na Hudejbijji, pa se on (Ebū Basīr) odvojio od njih, ubio dva mušrika koja su došla da ga traže. Otišao je ka morskoj obali. Nakon toga je napadao karavane Qurejšija kada bi one dolazile iz Šāma. On bi otimao njihov imetak i ubijao ih, tako da je nezavisno vodio džihād protiv njih, bez Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, jer su Qurejšije bile u primirju sa njim.

Pa, da li mu je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao: ***"Ti si pogriješio prilikom ubijanja Qurejšija, jer ste svi vi bili bez imāma"****?*

Allāh je vrlo visoko iznad svih nesavršenstava i nedostataka!
Kako samo neznanje šteti onima koji ga posjeduju!
Tražimo utočište kod Allāha od suprotstavljanja istini neznanjem i bātilom (neispravnošću).'' [114]

---

[113] sūra el-Hadždž, 40. ājet
[114] ''*Ed-Durer es-Senijje*'', 8. tom, 199. i 200. str.

šejh 'Alī bin Hudajr el-Hudajr

šejh 'Alī bin Hudajr el-Hudajr

Šejh 'Alī je Saudijac, učenik poznatog učenjaka šejha Hamūd bin 'Uqlā' eš-Šu'ajbija i njegov stalni pratilac.

Dijelio je njegovo interesovanje za džihād i mudžāhide, za stanje muslimana, i pošao je njegovim putem, putem govorenja Istine *dhālimima* u lice.

Podsticao je omladinu na ustajanje i pobunu protiv američkih trupa na Arapskom Poluostrvu, te je, uz šejha Jūsuf el-'Ujejrija, Allāh mu se smilovao, bio osnova fetwe braći koja se na Arapskom Poluostrvu bore za ostvarivanje wasijjeta Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, koji je pred sāmu smrt oporučio:
"Protjerajte mušrike sa Arapskog Poluostrva!"

U napadu u kojem je ubijen šejh Jūsuf el-'Ujejrī, šejh 'Alī je uhapšen, zajedno sa šejhom Nāsir bin Hamed el-Fahdom i šejhom Ahmed bin Hamūd el-Hālidijem.

Uhapšen je, ponižavan i pod prijetnjom izveden pred kamere državne televizije, gdje je bio prisiljen da promijeni mišljenje, odnosno da se (navodno) pokaje za svoja ekstremna tumačenja islāma, vjere mira i tolerancije, i da se pokaje za svoje podsticanje na revoluciju i ustanak protiv "legitimne, pravedne" vlasti.

Ipak, i danas, dok truhne u nekom od saudijskih zatvora, inostrane, nevjerničke TV stanice i časopisi ga spominju kao ''*vodećeg saudijskog militantnog učenjaka, koji svojim fetwama podstiče na ubijanje zapadnjaka* [115] *u Saudijskoj Arabiji.*''

[115] čitaj: ''*okupatore i njihove pomagače u zemlji u kojoj oni ne smiju boraviti*''

OSNOVE NOVE SAHWE
šejh 'Alī bin Hudajr el-Hudajr

Zahvala pripada Allāhu, Gospodaru svjetova, i neka je salawāt i selām na najplemenitijeg od poslanikā i vjerovjesnikā, našeg Poslanika Muhammeda, na njegovu porodicu i ashābe...

A potom:

Zaista je matična sahwa ovih posljednjih vremena započela da živi u teškom periodu. Na nama je obaveza da shvatimo da ovi događaji, koji su ovu matičnu sahwu zapljusnuli poput bujice i koji prijete da je rascijepe, nisu pojedinačna djela (postupci), i da oni nisu od područnih grešaka ili spoticanje jahača (rijetke greške od onoga koji nije navikao ili ne umije da griješi). Ne, već je to zaista gledište koje sprovodi svoje osnove i principe koji nam dolaze sa vremena na vrijeme. Tako, nakon što je sahwa postojala čvrsta i jaka, sada su se od nje odcijepila dva gledišta, a nema snage ni moći osim od Allāha.

'*Asranijūn* (modernisti): ovo je prva grupa koja se odcijepila i oni su sekularisti sa islamskim odijelom. Ja sam već napisao esej koji objašnjava njihove osnove i nivoe.

Defetistički (poraženi) *pokret*: ovaj pokret, koji se odcijepio od matične sahwe, je i dalje u svom djetinjstvu. Sa vremena na vrijeme ona dođe sa principima koji su "odgovarajući vremenu i trenutnoj situaciji", a sve to je zaodjenuto rūhom ehlis-suneta wel-džemā'ata i odjećom dozvoljenog i dopuštenog idžtihāda. Starost ovog pokreta nije duža od približno dvije godine.

Mi ćemo započeti sa drugom grupom koja se odcijepila od matične sahwe, a to je ono što se zove: nova sahwa, druga sahwa, sahwa aktuelnih dešavanja, sahwa poboljšanja, sahwa umjerenosti, pokret za obnovljeni islamski stav, ili kako su oni nedavno sebe nazvali: umjereni pokret srednjeg puta. Svi ovo nazivi su sinonimi za ovaj pokret. Oni imaju različite stavove i metode koji su novi. Od njih:

Prvi princip u temi īmāna i kufra:

Na polju īmāna oni naginju prema *irdžā'u*, a na polju tekfīra oni streme ka *tedžehhumu* (putu *džehmijjā*). Iz tog razloga oni ne proglašavaju onoga koji psuje (bilo Allāha, Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, ili Njegovu vjeru) sve dok vjeruje, niti onoga koji vlada ljudski napravljenim zakonima sve dok vjeruje, niti onoga koji pravi savez sa nevjernicima sve dok vjeruje. Sve ove definicije se vraćaju na jednu osnovu, a to je *irdžā'*. A od njihovih principa na polju tekfīra je:

a) Neograničeno i uopćeno upozoravanje i odvraćanje od tekfīra, bez objašnjenja i detaljisanja.

b) Potpuna generalizacija (uopćavanje) razlike između govornika i onoga što je rečeno, i počinioca i onoga što je učinjeno – uvijek i u svakom pitanju, bilo da je to na polju velikog širka ili u otvorenim i pojavnim stvarima (pitanjima) od onoga nad kojim je dokaz uspostavljen – čak i ako su šartovi tekfīra ostvareni i preventivni faktori uklonjeni. Iz ovog razloga, nema osobe nad kojom oni primjenjuju tekfīr, osim onih spomenutih u Qur'ānu i sunnetu (tj. imenom spomenutih u božanskim tekstovima, a ne pojedincima naših vremena koji su upali u kufr).

c) Napuštanje upoznavanja i razumijevanja oblasti tekfīra, upozoravajući druge od njegovog učenja i postizanja njegovog razumijevanja – ne podučavajući i ne pišući o njemu. Ovo, kao i upozoravanje na knjige imāma da'we Nedžda i smatranje da je proučavanje osnovā tewhīda i ponavljanje knjige ''*Kitābut-Tewhīd*'' šejha Muhammed bin 'AbdulWehhāba – bez potrebe, u isto vrijeme napuštajući proučavanje djela koja poništavaju islām (izvode iz vjere) i smatranje da je to fitna i put ka tekfīru.

d) Pomanjkanje pažnje na pitanja (stvari) *el-welā' wel-berā'*, i mržnje i neprijateljstva, te nedostatak brige o kufru u tāgūta – i oni ponavljaju riječi da se time ne obožava Allāh, te tvrdnju da nas Allāh neće pitati o tome i da nema koristi od toga znanja.

e) Neograničene izjave u pogledu opravdanja neznanjem i opsežnost u tome, čak i u neznanju onih koji odbijaju i bune se i oholi su (čak i ako je znanje njima bilo naširoko dostupno). Ova stvar je kod nekih od njih otišla do te mjere, da oni opravdavaju neznalice od Židova i kršćana.

f) Pozivanje u međusobno praštanje i svjetski mir i konstantno ponavljaje toga.

g) Upozravanje na tekfīr tāgūtā koji su zamijenili šerī'at ljudski napravljenim zakonima, odbacivanje onih koji čine tekfīr njih i proglašavanje neprijateljstva prema njima, zasnovano na ovom temelju.

h) Činjenje od određenih pojedinaca, od politički aktivnih ljudi – skale i *litmusa* (*lakmusa*) [116] – tako da ko god čini tekfīr njih – čak i ako su oni počinili ono što je uzrok jasnog kufra i preventivni faktori su uklonjeni – onda je on *harūrī, tekfīrī,* osoba od fitne i nije od ehlis-sunneta wel-džemā'ata.

A na polju džihāda, ona (nova sahwa) je grupa koja briše oružani džihād i to je *mukhdhilah* (napušta one koji ga vode) i *murdžifah* (oni koji se uzdržavaju). Oni postavljaju stanje i stupnjeve nemoći ispred oružanog džihāda, što konačno završava obustavom džihāda. Oni ga zamijenjuju džihādom rječju ili web-a, interneta, ili džihādom *terbijje* (odgoja), ili džihādom sporednih pitanja, kojim su oni izopačili narod i omladinu sahwe. Neki od njih su stava da nema ofanzivnog džihāda. Oni napadaju mudžāhide i optužuju ih za žurbu i ekstremizam i za neposjedovanje razumijevanja wāqi' (trenutnog stanja) i da su oni *tekfirijjūn*, *hawāridž* i nazadnjaci. Oni ih optužuju za donošenje iskušenja ummetu i za nekonsultovanje sa 'ulemom, i tvrde da oni ne brinu o šteti i koristi i da su nanijeli štetu da'wi i da su uvukli ummet u konflikt bez pripremanja i postizanja ravnopravnosti – kao i gruge stvari od potvora i užasne opresije, kojom su oni učinili *dhulm* svojoj braći.

---

[116] *Litmus* ili *lakmus* (lakmusova hartija) je vrsta reagensa, koji svojim obojenjem pokazuje da je u pitanju određena supstanca. Šejh ovim želi reći da su sljedbenici ovog menhedža od određenih ljudi (političara, vladara,...) napravili nedodirljive pojedince, kojima ispituju učenjake i dā'ije. Tako su oni sve vladare muslimana današnjice (i pored njihovih mnogobrojnih očiglednih djela *riddeta*) proglasili muslimanima, pa na osnovu toga one koji ih smatraju nevjernicima smatraju i proglašavaju – *tekfircima*, *hawāridžima*,... (napomena prevodioca)

A od njihovih šubhi na ovom polju je da ummet nije adekvatno pripremljen za džihād i da nije dozvoljeno uvući ummet u bitku za koju nije spreman. I oni čine *takafu'* (pripremanje) uslovom za džihād i ono čemu prethodi *terbijje* (odgoj).

Oni optužuju mudžāhide za slabljenje ciljeva sahwe, kao što je zatvaranje dobrotvornih društava i islamskih centara na zapadu. Kao i optuživanje mudžāhida za posjedovanje ništavne količine znanja i pisanih radova, i dominaciju zapada na internetu i tako dalje, i tako dalje. I oni protjeruju *džihādijjūn* (džihadiste) iz svojih krugova, domova i skupina, možda ih čak proglašavajući griješnicima, poriču im bilo kakvu (svakakvu) nagradu i nadoknadu i *qabūl* (primanje) od Allāha, i smatraju da njihovi poginuli nisu šehīdi.

Na polju fiqha, oni su otvorili vrata *ruhsi* (olakšici) i uveli ono što je lažno nazvano i potvora – fiqh olakšavanja. To je odabiranje onoga što se slaže sa vremenima i onoga što sadrži olakšavanje naroda u onome što oni tvrde da je od stvari u kojim su se ljudi znanja razišli. Ovo je uprkos znanju da je osnova za slično ovome – to da je u svemu oko čega su se ljudi znanja razišli, onda ono što je ispravno u tome treba biti rečeno zasnovano na onome što tekstualni dokazi (Qur'ān, sunnet i idžmā') ukazuju i potvrđuju. Ovi ljudi su ovo preokrenuli, pomoću čega oni proglašavaju da su stvari najispravnije zasnovane na njihovim lahkoćama po ljude. I ovim lažnim principom, oni su izdali fetwe u stvarima kao što su hadždž, kupovina, oblačenje, pitanja koja su u vezi sa stvarima vezanim za žene, hidžāb, bradu, namāz u džemā'atu obavljen u kući, putovanje bez mahrema, i ekstremnu popustljivost (blagost) u slušanju pjevanja i muzike, dokazujući da postoji razlika između čuvenja i stvarnog slušanja, i putovanje iz razloga (u ime, u cilju) uživanja žena sa

ugovorom (sporazumom) koji izgleda dozvoljen, dok je u stvarnosti to skriveni put za (u ime, u cilju) sāmog uživanja – stoga je njegova stvarnost da je to mut'a brak, bez namjere ostajanje sa njom ili imanja djece... i tako dalje, i tako dalje. Ovako, oni su postali sljedbenici strasti i olakšica u oblasti fiqha.

Na polju stava u pogledu sljedbenika novotarije i strasti, njihova praksa je prosuđivanje i vaganje između dobrog i lošeg.

Na polju stava u pogledu sekularista i političara, njihova je praksa dijaloga i spuštanja mostova i napuštanje vođenja džihāda protiv njih i *ihtisāb* (naređivanja i zabranjivanja njima) i (njihova je praksa) napuštanje principā selefa u pogledu njih.

Fokusiranje iz političkog ugla na određena pitanja u vezi kojih se niko ne razilazi, da bi se pridobilo svačije zadovoljstvo, u isto vrijeme zanemarujući pitanja od važnosti, kao što su: *tewhīd*, osnova *el-welā' wel-berā'*, pitanja *kufra u tāgūta* i pitanja vezana za džihād i mudžāhide i zabranjivanje zla i nadanje nagradi za to.

Priključivanje parlamentima, alijanse sa sekularistima, političarima ili sljedbencima odgoja ili intelektualnih traganja i opažanja i uzimanje toga za put utemeljivanja islamske države.

Veličanje aspekta koristi (islamske analize vaganja između štetā i koristī prije započinjanja određenog djela) i šerī'atske politike – u njihovim umovima – čak i ako to ide protiv zakonodavstva. Zaista, većina njihovih načina dokazivanja njihovih stavova je načinom koristī. Iz ovog razloga oni kritikuju uništenje statua Būde, koje je učinjeno u

Islāmskim Emirātima Afganistāna – sa dokazom da koristī zahtijevaju odlaganje toga i ne žurenje sa njihovim uništavanjem. Onda, nakon toga, oni nastavljaju da uvode zamišljene štete – čak i pored znanja da je najveća i najmoćnija korist utemeljenje tewhīda i uništenje širka. Oni se suprotstavljaju postupcima mudžāhidā u ime koristī, i oni čine ustupke u stvarima 'aqīde i temeljā u ime koristi. Oni koriste političke mahinacije u ime koristī i šerī'atske politike. Oni imaju određene riječi koje idu protiv izgovorene (rečene, proglašene) riječi u ime koristi i šerī'atske politike. Oni su napustili davanje objašnjenja Istine i pobijanja greške u ime koristi zajedništva – kako oni tvrde – i oni su napustili povlačenja grešaka koje su tajno priznali da su počinili u svim poljima koristī i jedinstva – čak i ako obmana njome (greškom) ostaje i nastavlja da se rasprostire i sljedbenici *bātila* (laži) nastavljaju da je koriste.

Onda su oni uveli pitanje koegzistencije sa Amerikancima na način podijeljene zemlje i složili se sa osnovnim principima, zajedno sa uklanjanjem nasilja i terorizma, zajedno sa saradnjom u tome. Oni su uveli ovaj princip u vrijeme u kome se poziv na dijalog i koegzistenciju sa Zapadom – posebno sa Amerikancima – proširio, težeći da se trenutni događaji olakšaju. Ovo je u dodatku na pismo upućeno nekim političarima u ime udovoljavanja njima. I oni su obećali da distribuiraju i šire ovaj princip, kao i da ga pišu, i to je dostupno.

Kada su se pobijanja pitanja koegzistencije pojavila, oni su okrenuli i razvodnili (stvari) u cilju da obustave polje pobijanja, smatrajući da je to nešto što dijeli *džemā'at* i cijepa *saffove* i da je to od uzroka podijele i besmisla. Oni su to učinili, zaboravljajući put selefa u pobijanjima koja rasvjetljuju istinu i uklanjaju bātil (laž) – čak i ako su oni sāmi u prošlosti pobijali

mnoge poznate fetwe i učenjake i nisu nikad gledali na pitanje (stvar) pobijanja kao na nešto što dijeli džemā'at i cijepa saffove!

Zasnovano na ovome, o voljeni čitaoče, ja ću ti spomenuti neke primjere pobijanja selefa koja su bila sa jednom jedinom namjerom – rasvjetljavanja istine i pobijanja *bātila* (laži). [117]

Druga grupa koja se odcijepila od matične sahwe:

Ovi su svi ekstremisti, i oni su nazvani *modernisti*. Stav ove grupe je poput grupe sekularista u stvarima vezanim za žene, ekonomiju, politiku, novac i imetak, umjetnost i glumu. Oni su *murdžije* u polju īmāna, a *džehmijje* u polju tekfīra [118] , zajedno sa *riqqah* (jezički: oskudnost, nedovoljnost) u dīnu i oni su sekularisti kada dođe do politike i vlasti.

Napomena:

Među sljedbenicima sahwe postoje oni koji se slažu sa gubitničkim (*defetističkim*) pokretom u jednom ili dva principa. U ovom slučaju, on nije od njih, niti on treba biti smatran da je u njihovim redovima (saffovima). Međutim, sa tim, postoji strah da će on skrenuti prema njihovom putu ako se ne bude čuvao (bio oprezan). U vezi ovoga pojedinca, treba biti rečeno:

---

[117] šejh 'Alī ovdje na čitave dvije stranice nabraja poznata djela, od kojih se ummet okoristio, a koja su ustvari nastala kao *redd* (odgovori, replike) na neka prijašnja djela, želeći da pobije šubhu onih koji danas kažu da pisanje ovakvih stvari dovodi do razbijanja zajedništva

[118] tj. olahko ljude "utrpavaju" u īmān, a nikako ih i ni zbog čega iz njega ne izvode

on je pogriješio samo u ovoj stvari, a (u ostalim) on ostaje na onome na čemu je bio, a Allāh najbolje zna.

Pored dvije prethodne grupe, matična sahwa – a Allāhu pripada svaka hvala – je ostala na principima *ehlis-sunneta* u *īmānu*, *tewhīdu*, *tekfīru*, džihādu, politici, njegovom stavu spram kāfira i sekularista i zalutalih i novotara, kao i u odbijanju da koegzistiraju (sa kāfirima) i prihvatanju prijedloga sekularistā i druge stvari. Oni su većina sahwe danas – a Allāhu pripada svaka hvala – i niko nije skrenuo od nje izuzev te male skupine koja je dovela do podijela i razdora.

Mi Allāha molimo da uputi i nas i njih i da ih vrati Istini i da muslimane udalji od podijela i razdora i mržnje i neprijateljstva i suprotstavljanja šerī'atu.

FETWA U POGLEDU KUFRA ONOGA KO POMAŽE AMERICI PROTIV MUSLIMANA 'IRĀQA

Sva hvala i zahvala pripadaju Allāhu, Gospodaru svih svjetova, i neka je salawāt i selām na časne poslanike, vjerovjesnike i na našeg Poslanika, njegovu porodicu i ashābe, Allāh bio zadovoljan svima njima.

A potom:

Ko god podržava nevjernike – tj. Amerikance, Britance ili bilo koga poput njih – protiv muslimana u 'Irāqu ili bilo gdje drugdje, bilo kojim vidom podrške, počinio je *mudhāheru* (pomaganje) kāfira protiv mu'mina. A ovo je kufr (nevjerstvo) i riddet (odmetništvo) koje počinioca izvodi iz okvira *milleta* (vjere) islāma, što je jasno iz Allāhove Knjige, sunneta Allāhovog poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i idžmā'a islamskih učenjaka.

Dokazi iz Qur'āna

Uzvišeni Allāh kaže:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

"O vjernici, ne uzimajte sebi za zaštitnike Jevreje i kršćane, oni su sami sebi zaštitinci. A onaj među vama koji ih za ewlije (zaštitnike, prijatelje, pomagače) **uzme – on je od njih. Allāh uistinu neće ukazati na pravi put ljudima koji sami sebi nepravdu čine."** [119]

[119] sūra el-Mā'ide, 51. ājet

Uzvišeni Allāh također kaže:

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرائيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ (78) كَانُوا لا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (79) تَرَى كَثِيراً مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ

"Jezikom Dāwūda i Isā'a, sina Merjemina, prokleti su oni od sinova Israā'īlovih koji nisu vjerovali - zato što su se bunili i uvijek granice zla prelazili. Jedni druge nisu odvraćali od grješnih postupaka koje su radili. Ružno li je zaista to kako su postupali! Ti vidiš mnoge od njih kako s mnogobošcima prijateljuju. Ružno li je zaista ono što sami sebi pripremaju: da se Allāh na njih rasrdi i da u patnji vječno ostanu!" [120]

Dokazi iz sunneta

Prenosi se od Džerīra, Allāh bio zadovoljan njime, da je rekao:
''*Došao sam kod Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, stavio svoju ruku u njegovu ruku i dao mu zakletvu na vjernost, pod uslovom da ću obožavati Allāha jedino, klanjati namāz, davati zekāt, da ću biti iskren prema svakom muslimanu i da ću napustiti mušrike.*'' [121]

Džerīr, Allāh bio zadovoljan njime, je prenio da Allāh ne prima djela nevjernika – nakon što prihvati islām – izuzev ako se odvoji od nevjernikā. [122]

---

[120] sūra el-Mā'ide, 78.-80. ājet
[121] hadīs je zabilježio en-Nesā'ī u svom ''*Sunenu*''
[122] hadīs je zabilježio en-Nesā'ī u svom ''*Sunenu*''

'Amr ibn el-'Ās, Allāh bio zadovoljan njime, je prenio da je čuo Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, kako otvoreno i bez imalo ustručavanja izjavljuje:
"Ljudi iz tog i tog plemena nisu moje ewlije *(zaštitnici, prijatelji, pomagači)****. Moj pomagač je Allāh i iskreni mu'mini."*** [123]

Ibn Ishāq i drugi su prenijeli od Jezīda, on od 'Urwe, a ovaj od Zuhrija da je 'Abbās, Allāh bio zadovoljan njime, izašao sa nevjernicima na Dan Bedra i bio zarobljen od strane muslimana. 'Abbās je rekao: ''*O, Allāhov Poslaniče, ja sam mu'min*'', pa mu je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, odgovorio: ***"Allāh o tome najbolje zna. Ali, što se tiče tvoje spoljašnjosti*** *(onoga što je vidljivo)****, bio si protiv nas."*** [124] Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je uzeo otkupninu za 'Abbāsovu slobodu, baš kao što je uzeo

---

[123] hadīs je zabilježio imām el-Buhārī u svom ''*Sahīhu*''

[124] Ovdje je bitna poenta dokaza o zabrani pomaganja kāfira protiv muslimana i o kufru onoga ko to učini. Jer, Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, nije prihvatio opravdanje svoga rođenog amidže, za koga je znao da je bio potlačen u Mekki, da nije na vrijeme uspio učiniti hidžru ka muslimanima u Medīni, te da je bio prisiljen da sa Qurejšijama izađe u boj na njihovoj strani protiv muslimana. Danas vidimo one koji za sebe kažu da su muslimani i muslimanski vladari, kako dobrovoljno otvoreno pomažu Amerikance – informacijama (špijunažom), saradnjom u hvatanju i isporučivanju mudžāhidā Americi, hapšenjem mudžāhidā i istinske 'uleme, otvaranjem vrata muslimanskih zemalja za kāfirske trupe i baze,... Pitamo se kako bi se on, sallallāhu 'alejhi we sellem, odnosio prema takvima? Da li bi se ustručavao da ih proglasi nevjernicima zbog jasnih kufrova u koje su upali i na kojima ustrajavaju, i da li bi im (a čist je Allāhov odabranik od svega toga) pomagao i učestvovao u njihovim vijećima, prepirao se na njihov račun, te one koji ih smatraju nevjernicima – smatrao hawāridžima, tekfircima, teroristima...? (napomena i pitanje prevodioca)

otkupninu za slobodu ostalih zarobljenih Qurejšija, nevjernikā. [125]

Dokazi iz idžmā'a učenjaka

Ibn Hazm, Allāh mu se smilovao, je rekao:
''*Ispravno je da riječi Uzvišenog Allāha:* **"A onaj među vama koji ih za ewlije** (zaštitnike, pomagače, prijatelje) **uzme – on je od njih"**
– trebaju biti shvaćene na osnovu njihovog spoljašnjeg (vanjskog) značenja. [126] *Osoba na koju se ovo odnosi je nevjernik po općenitosti nevjernikā, i ne postoje ni dva muslimana koja se ne slažu u pogledu ovoga.*'' [127]

Šejh Muhammed bin 'AbdulWehhāb, Allāh mu se smilovao, je sakupio ''*Nawāqidul-islām*'' (stvari koje poništavaju čovjekov islam, tj. deset stvari koje izvode iz vjere), od kojih osma stvar glasi: ''*Mudhāheretul-mušrikīn (podrška mušricima) i pomaganje njima protiv vjernikā (je od stvari koje djelā koja negiraju čovjekovu vjeru)*'', a za dokaz je uzeo riječi Uzvišenog Allāha: **"A onaj među vama koji ih za ewlije** (zaštitnike, pomagače, prijatelje) **uzme – on je od njih. Allāh zaista neće na pravi put uputiti narod koji sām sebi nepravdu čini"** (sūra el-Mā'ide, 51. ājet).

Šejh 'AbdulLatīf bin 'AbdurRahmān bin Hasan aluš-Šejh, Allāh mu se smilovao, je rekao:
''*Ko god pomogne kāfirima, ili ih dovede u zemlju sljedbenika islāma – takav je jasni murtedd po idžmā'u.*'' [128]

---

[125] Bilježi Ibn Hišām u svojoj *sīri* (životopisu Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem)
[126] tj. da je takav od njih – kāfir, kao i oni (napomena prevodioca)
[127] ''*El-Muhalla*'', 11. tom, 138. str.
[128] ''*Ed-Durer es-Senijje*'', 8. tom, 326. str.

Šejh 'Abdullāh ibn Humejd, Allāh mu se smilovao, je rekao:

''*Ko god ispolji tawallī* [129] *prema kāfirima, i podrži ih i pomogne im protiv vjernika, onda to sadrži riddet (otpadništvo). Obaveza je sprovesti (primjeniti) propis riddeta nad ovakvom osobom* [130]*, kao što je dokazano Knjigom, sunnetom i idžmā'om učenjakā.*'' [131]

---

[129] Neki učenjaci su napravili razliku između pojmova *tawallī* i *muwelāt*. Takvo je bilo mišljenje učenjaka Nedžda. Oni su spomenuli da je *muwelāt* nježan, ulagivački odnos i ljubaznost prema njima. Što se tiče pojma *tawallī*, ovo predstavlja korak dalje u grijehu – to je hvaljenje nevjernikā, njihovo veličanje i uzdizanje, njihovo pomaganje i podrška protiv vjernika, i slična druga djela. Za detaljnije objašnjenje, vidi djelo ''*Ed-durer es-Senijje*'', 15. tom, 479. str.

[130] Ovo je još jedan dokaz protiv onih učenjaka, dā'ija i studenata, koji zastupaju stav da današnji vladari muslimanskih zemalja nisu murteddi, a kada im se donesu jasni dokazi – smatraju da nije važno poznavati ko od tih vladara jeste, a ko nije kāfir i murtedd. Međutim, gorespomenute jasne riječi šejha 'Abdullāha ibn Humejda razjašnjavaju veliku korist iz poznavanja svih kufrova u koje su se uvalili ljudi koji svojim riječima i djelima pomažu kāfire protiv muslimana. Koja je korist poznavanja njihovog riddeta (otpadništva)? Kaže šejh 'Abdullāh ibn Humejd: ''*Obaveza je sprovesti propis riddeta nad ovakvom osobom*''. A propis riddeta je – da se murteddu ne smije dati da vlada zemljom muslimana, da se ne smije biti u redovima njegove vojske i policije, da mu se ne smije pomagati riječju, savjetom, šubhom, fetwom, dovom, oružjem, već da se on mora svrgnuti i ubiti. Ovo (sprovođenje propisa tekfīra nad pojedincem) je slično riječima Ibn Kethīra, Allāh mu se smilovao, kada u svom ''*Tefsīru*'' (2. tom, 67. str.) kaže (u vezi onih koji sude po zakonima, mimo Allāhovog zakona): ''*Stoga, ko god ovo uradi – onda je on kāfir, protiv koga se wādžib (obavezno) boriti, sve dok se ne vrati hukmu (sūdu) Allāha i Njegovog Poslanika, tako da on ne sudi po drugome ni po pitanju velike, ni po pitanju male stvari.*" Dakle, Ibn Kethīr ne samo da je to djelo nazvao kufrom, već je i počinioca jasno proglasio kāfirom, i to još pojačao propisom borbe protiv njega sve dok se

Šejh Bin Bāz je rekao:
''*Postoji idžmā' među učenjacima da ko god pruži podršku kāfirima protiv muslimana, i pomogne im bilo kojom vrstom podrške – da je onda on kāfir baš kao i oni (kao i kāfiri koje je pomogao).*'' [132]

Nebrojeno mnogo učenjaka iz prošlosti i sadašnjosti je izdalo mnogobrojne fetwe da je pomaganje nevjernicima protiv vjernikā – djelo jasnog riddeta (otpadništva).

Mi smo dobro svjesni da da je realnost ovog trenutnog konflikta Amerike i njenih saveznika protiv muslimana u 'Irāqu samo jedan segment (dio) od segmenata krstaškog pohoda koji je objavljen prošle godine od strane glavešine krstaša, Buša. Započelo je u Afgānistānu, a ovaj nastupajući rat u 'Irāqu će biti njegov drugi segment. Amerikanci i njihovi

---

takav ne svrgne i ubije, ili pokaje, odnosno vrati suđenju po Allāhovom sūdu. Jer, rekao je Allāhov Poslanik sallallāhu 'alejhi we sellem: ***''Harām je proliti krv čovjeka muslimana, koji svjedoči da nema drugog boga osim Allāha i da sam ja Allāhov Poslanik, izuzev u tri slučaja: oženjenog bludnika, duša za dušu (onoga koji je bespravno ubio čovjeka) i onoga koji je napustio svoju vjeru (murtedd) i odvojio se od džemā'ata muslimanā.''*** Da murtedda nije samo dozvoljeno ubiti, već da je to i naređeno, vidimo iz riječi Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, kada kaže: ***''Ko promjeni svoju vjeru – ubijte ga!''*** Kako da se propis riddeta i ubijanje murtedda odigra, ako muslimani ne znaju ko je murtedd, ako im se vladareva djela kufra i riddeta prikrivaju, a kada za njih saznaju – opravdavaju? Kako da muslimani zaniječu tāgūta (a to je prvi od dva rukna šehādeta 'Lā ilāhe illAllāh'), ako se odvraćaju od raspitivanja o tome šta je to tāgūt i ako pokušavaju da ga prepoznaju u svojoj krvavoj sadašnjosti i surovoj stvarnosti, da bi ga se odrekli i ono što šehādet od njih zahtijeva – ispunili? I ako od ovoga znanja nema koristi, od čega to onda ima? (napomena i pitanje prevodioca)

[131] ''*Ed-Durer es-Senijje*'', 15. tom, 479. str.

[132] ''*El-Fetāwā*'', 1. tom, 274. str.

saveznici će se boriti protiv islāma, u cilju da ostvare razne ciljeve.

Uzvišeni Allāh kaže:

وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ

"Ni jevreji, ni kršćani neće biti tobom zadovoljni, sve dok ne prihvatiš vjeru njihovu." [133]

Neki od željenih ciljeva ovog rata su sljedeći:

1. Nastavljanje krstaških pohoda protiv buđenja pokreta ''*es-selefijja el-džihadijja*'', [134]

2. Usporavanje porasta selefijske, džihadske mīsli i pomaganje njenog poništavanja u regionu perzijskog zaljeva, a naročito na Arapskom Poluotoku i sjevernom 'Irāqu,

3. Obezbjeđivanje uništavanja bilo koje snage koja bi kasnije mogla postići značaj,

4. Postizanje potpune kontrole nad naftnim izvorima,

5. Garantiranje sigurnosti židovske države,

---

[133] sūra el-Beqare, 120. ājet

[134] Pokret koji ima dve važne osobine i preduslove da bi se nametnuo kao ispravan i prihvatljiv, a to su: slijeđenje ispravnih prethodnika u 'aqīdi i menhedžu, uz svestran rad na polju džihāda za oslobađanje muslimanskih zemalja od stranih okupatora i unutrašnjih neprijatelja, murteddā (napomena prevodioca)

6. Kontinuirano zastrašivanje muslimana, sve dok se ne pokore američkom tāgūtu, [135]

7. Pokušaj skretanja pažnje sa razaranja koje se desilo u Afgānistānu ostvarivanjem brze pobjede u 'Irāqu,

8. Mijenjanje geografske mape regiona da bi ostvarili njihove sopstvene lične koristi,

9. Kompenziranje za ekonomski gubitak izazvan (u Americi) od strane mudžāhidā.

Znajući ovo, mi također trebamo znati da naša netrpeljivost prema iračkom tāgūtu, tj. Saddamu Huseinu i kāfirskoj *hizbul-bath* (BATH partiji) ne smije za sobom povući naše pomaganje Americi protiv naše slabe braće muslimana u 'Irāqu.

Također, naša mržnja prema Americi ne smije prouzrokovati da mi doprinesemo pobjedi iračkog tāgūta Saddam Huseina, i njegove kāfirske BATH partije.

---

[135] Pojam *tāgūt* označava sva lažna božanstva i vladare murtedde. Tāgūt svakog naroda je onaj koji se obožava mimo Allāha, onaj kome se ljudi obraćaju za presudu, mimo sūda Allāha i Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, onaj kome se ljudi pokoravaju u nepokornosti Allāhu i Njegovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem,... Kufr (nevjerstvo) u tāgūta uključuje pet stvari:
1. Vjerovanje da je lažno (neispravno) obožavati druge mimo Allāha,
2. Napuštanje obožavanja drugih mimo Allāha,
3. Mržnja prema obožavanju drugih mimo Allāha,
4. Proglašavanje onih koji obožavaju druge mimo Allāha – kāfirima, i
5. Ispoljavanje neprijateljstva prema onima koji obožavaju druge mimo Allāha

Na drugoj strani, nama je – bez sumnje – obaveza da pomognemo našoj braći u 'Irāqu (a ne iračkoj kāfirskoj vladi), kao što je spomenuo Uzvišeni Allāh:

وَمَا لَكُمْ لا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيّاً وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيراً

"A šta je sa vama, pa se borite na Allāhovom putu za potlačene, za muškarce, žene i djecu, koji uzvikuju: 'Gospodaru naš, izbavi nas iz ovoga grada, čiji su stanovnici nasilnici, i Ti nam odredi zaštitnika i Ti nam podaj onoga ko će nam pomoći!' ?" [136]

Muslimani na svakome mjestu su obavezni da pomognu svojoj muslimanskoj braći u 'Irāqu. Ova podrška i pomoć uključuje: finansijsku pomoć, pomaganje vojnom snagom, svojim životom, govorom, perom, savjetom, namāzom, qunūt dovom, podsticanjem drugih da im pomognu i upozoravanjem na one koji pomažu kāfirima protiv njih.

Uzvišeni Allāh je rekao:

وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً

"I zaista, ova vaša vjera (islamski monoteizam) **- jedna je vjera"** [137]

A prenosi se od Nu'māna ibn Bešīra da je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao:

---

[136] sūra en-Nisā', 75. ājet

[137] sūra el-Mu'minūn, 52. ājet

"Primjer mu'minā u njihovoj međusobnoj ljubavi, blagosti i samilosti je kao primjer jednog tijela; kada jedan njegov dio oboli, čitavo mu se tijelo odazove sa bolom i nesanicom." [138]

Također savjetujemo našu braću muslimane u 'Irāqu i drugdje da preduzmu odgovarajuće *sebebe* (uzroke) za postizanje pobjede i utemelje tewhīda izdvajanjem Allāha u obožavanju, napuštajući širk, da moraju zanijekati tāgūta i obavljati naređena djela i ostaviti zabrane.

Uzvišeni Allāh kaže:

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئاً

"Obožavajte Allāha i u 'ibādetu mu drūga ne pripisujte." [139]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

"O vi koji vjerujete, ako Allāha pomognete (borbom za Njegovu vjeru) **– On će pomoći vas, i korake će vaše učvrstiti."** [140]

وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

"A Allāh će sigurno pomoći one koji vjeru Njegovu pomažu – Allāh je zaista moćan i silan" [141]

إِنَّ اللَّهَ لا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ

---

[138] hadīth je zabilježio Muslim
[139] sūra en-Nisā', 36. ājet
[140] sūra Muhammed, 7. ājet
[141] sūra el-Hadždž, 40. ājet

"Allāh neće izmijeniti jedan narod (njegovo stanje)**, dok on sam sebe** (svoj odnos prema Allāhu) **ne izmijeni."** [142]

I neka je Allāhov salawāt i selām na našeg Vjerovjesnika Muhammeda, na njegovu porodicu i sve ashābe.

Imena potpisnika:
'Alī bin Hudajr el-Hudajr,
Nāsir bin Hamed el-Fahd,
Ahmed bin Hamūd el-Hālidī,
Hamd bin Reīs er-Reīs,
'Abdullāh bin 'AbdurRahmān Es-Sa'd,
Hamed bin 'Abdullāh el-Hamdī,
Ahmed bin Salih Es-Sanānī.

[142] sūra er-Ra'd, 11. ājet

FETWA U POGLEDU ONOGA KOJI SE ODBRAMBENO PREPIRE U KORIST TĀGŪTA

od uhapšenog šejha, mudžāhida
šejha 'Alī bin Hudaira el-Hudajra
(Allāh ubrzao njegovo oslobađanje iz zatvora tāgūta)

Pitanje:

Postoje određeni pojedinci koji (u raspravama) brane tāgūte dan i noć, i *hudždže* (dokaz) je uspostavljen nad njima desetine puta – pa ipak oni čine opravdanja za djela (postupke) tāgūta.

Pa, kakav je propis u pogledu ovakvog pojedinca?

šejh 'Alī el-Hudajr (Allāh ubrzao njegovo oslobađanje)
je odgovorio:

Ako su ovi tāgūti u njegovim očima kāfiri, tj. da je njihov kufr ustanovljen – i on ih vidi kao kāfire – a onda ih ipak brani: Onda je on kāfir, baš kao i oni.

Kao što je Allāh rekao:

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

"Oni koji ne vjeruju su zaštitnici jedni drugima..." [143]

I zato što je njegovo djelo branjenja njih – *tawāllī* (prijateljevanje) sa njima. A Allāh je rekao:

[143] sūra el-Enfāl, 73. ājet

وَكَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضاً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

"Tako Mi činimo zulumćare ewlije (pomagače i prijatelje) **jedne drugima, zbog onoga što su zaradili."** [144]

I Uzvišeni je također rekao:

وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ

"Zaista su zulumćari ewlije (pomagači i zaštitnici) **jedni drugima, a Allāh je welī** (pomagač i zaštitnik) **mutteqija** (bogobojaznih)**."** [145]

Ali, sa druge strane:

Ako on misli da su ti vladari na islāmu, ili on sumnja u stvarnost njihovog stanja – onda, sve dok ti nastavljaš da mu upućuješ svoj iskren savjet i opomenu, onda si ti ispunio svoju obavezu (odgovornost).

Ali, i ako on misli da oni nisu na kufru, ali je svjestan njihovog dhulma i izdajstva, pa ipak se raspravlja u njihovu odbranu – onda za njega važe riječi Uzvišenog Allāha:

وَلا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ

"I ne raspravljaj se u korist onih koji su sebe obmanuli." [146]

وَلا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيماً

---

[144] sūra el-En'ām, 129. ājet
[145] sūra el-Džāthije, 19. ājet
[146] sūra en-Nisā', 107. ājet

"I ne budi branilac izdajnicima." [147]

رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيراً لِلْمُجْرِمِين

"Gospodaru moj, zbog blagodati koju si mi ukazao, više nikada mudžrimima (zločincima) **neću biti od pomoći! "** [148]

[147] sūra en-Nisā', 105. ājet
[148] sūra el-Qasas, 17. ājet

KO IMA PRAVO DA ČINI TEKFĪR ? [149]
šejh 'Alī bin Hudajr el-Hudajr

Pitanje:

Ko ima pravo da čini *tekfīr* (proglašavanje nevjernikom) pojedinca?

Dali je prosječnoj osobi dozvoljeno da čini pojedinačni *tekfīr* osobe koja je upala u jasan *kufr*, ako ta osoba zna *šartove* (uslove) *tekfīra* i njegove spriječavajuće faktore, ili ćemo mu reći:
''*Ne, ne čini to, ostavi to za kadiju (sudiju) i učenjake koji se slijede*''?

Odgovor:

Kao što ste spomenuli, prosječna osoba koja zna *šartove tekfīra* i njegove sprečavajuće faktore – ima pravo da čini *tekfīr*. Ovo je ono što smo vidjeli od vremena Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, do ovoga doba.

A što se tiče onoga koji to (*šartove* i spriječavajuće faktore *tekfīra*) ne zna, onda njemu nije dozvoljeno to činiti, jer ko god kaže svome bratu: ''*kafire*'', onda je jedan od njih zapao u to.

Tekfīr nije od zaduženja kadije (sudije), muftije ili učenjaka. Pogrešno je vjerovati tako.

---

[149] pitanje postavljeno šejhu 'Alī el-Hudajru na ''es-Selefijjūn message board''

GRUPA UČENJAKA IZDALA ZAJEDNIČKO SAOPŠTENJE PROGLAŠAVAJUĆI TEKFĪR SAUDIJSKE VLADE [150]

14. 05. 2003. god.

Prije dva dana je izdato zajedničko saopštenje (u vidu odgovora na pitanje) od strane deset poznatih učenjaka sa Arapskog poluotoka, objavljujući da je ono što saudijska vlada čini – veliki kufr, koji izvodi počinioca iz vjere. Sažetak saopćenja je kao što slijedi:

Pitanje je bilo u vezi onoga što je izdato u nekim novinama i domaćim časopisima od strane guvernera i ministara iz ministarstva pravde, neprestano ponavljajući obavezu pokoravanja (približavanja) člana 37. zakona o izdavaštvu i distribuciji, i da ove stvari – stvari medija – trebaju biti vraćene i upućene na ministarstvo medija, a ne na šerijateske sudove, kao da to nije njihova dužnost.

Odgovor se sastoji u sljedećem:

1. navođenje nekoliko ājeta i hadītha u pogledu stvari suđenja po nečemu drugom mimo onoga što je Allāh objavio,

2. kako je šejh Muhammed bin Ibrāhīm ukazao na stvari slične ovima prije 20. godina i kako se neki i dan.danas bore protiv njih,

3. dug citat od šejha Muhamed bin Ibrāhīma, ono što je on vidjeo i propis o tome,

[150] izvor: www.forums.clearguidance.com

4. odgovor onima koji kažu da ova pitanja ne trebaju biti upućena na šerī'at već na ministarstva medija,

5. definicija od strane bivšeg sudije (kadije) na šta se svi ovi zakoni i sudski sistemi vraćaju,

6. izjave i navodi selefa u pogledu propisa o onome koji primjenjuje nešto od šerī'ata na neke ljude, a na druge ne (citati, navodi od Ibn 'Abbāsa, Šejhul-islāma Ibn Tejmijje, šejhul-islāma Muhammed bin 'AbdulWehhāba, hadīthi Allāhobog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, te citat od šejha Muhamed bin Ibrāhīma:

''*Prema tome, obaveza je na učenjacima, kadijama (sudijama), dā'ijama i sljedbenicima dobra – da suzbiju ovo veliko zlo i da traže nagradu suočavanjem sa njim i vođenjem džihāda protiv njega, jer je ovo vezano za tewhīd, a nesuđenje po šerī'atu i odlazak ljudski uvedenim zakonima je nevjerstvo u Allāha i izlazak iz vjere.*''

Šejh Muhamed bin Ibrāhīm, nekadašnji muftija ove zemlje, Allāh mu se smilovao je rekao:
''*Zaista od najvećeg i jasnog kufra je davanje prokletim (odvratnim) ljudskim zakonima poziciju (mjesto) onoga što je Povjerljivi Rūh (Džibrīl, 'alejhis-selam) spustio na srce Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem, da bi on bio od opominjača na čistom arapskom jeziku. A suđenje između nacija i obraćanje na to (na te ljudske zakone) je u kontradikciji sa šerī'atom i tvrdoglavo odbijanje Allāhovih riječi:* **"A ako se u nečemu razilazite – vratite to Allāhu i Njegovom poslaniku, ako vjerujete u Allāha i Sudnji Dan. To je za vas bolje i rješenje ljepše"** [151]

[151] ''*Medžmū'el-fetāwā*'', 12.tom, 284. str.

Potpisano od strane učenjaka:

1. Muhammed bin Fahd el-'Alī er-Rašudī,
2. 'Alī bin Hudajr el-Hudajr,
3. Hamad bin Rejs el-Rejs,
4. Muhammed bin Sulejmān es-Sukujubī,
5. Nāsir bin Hamed el-Fahd,
6. 'Abdullāh bin 'AbdurRahmān es-Sead,
7. Hamad bin Abdullāh el-Humejdī,
8. Ahmed bin Sālih es-Sinānī,
9. Ahmed bin Hamūd el-Hālidī,
10. 'Abdul'Azīz bin Sālih el-'Umer.

šejh Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwān

šejh Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwān

Šejh Sulejmān je rođen 1389. hidžretske (1969. godine). Odmah po završetku srednje škole, započeo je sa traženjem znanja pred poznatim učenjacima, čitajući i pred njima napamet učeći knjige iz raznih oblasti. Oženio se 1410. (1989.) godine. Ima tri sina, od kojih najstariji 'Abdullāh ima deset godina. Još u ranoj mladosti šejh Sulejmān je pokazivao zadivljujuću sposobnost da pamti i pokazivao je veoma duboko razumijevanje različitih disciplina šerī'ata.

Svoje traženje znanja započeo je čitanjem djela Ibn Tejmijje, Ibnul-Qajjima, imāma Nedžda, djela Ibn Redžeba, Ibn Hišāmove ''*Sīre*'', te djela ''*El-Bidāje wen-Nihāje*'' od Ibn Kethīra. Posjećivao je četvoricu šejhova dnevno: jednog nakon sabaha, drugog nakon podneva, trećeg nakon akšama i četvrtog nakon jacije-namāza. Tako je radio svaki dan osim petkom, dok nije započeo izučavanje svih mezhebā (škola fiqha) i odabranih mišljenja Ibn Hazma, Ibn Tejmijje i Ibnul-Qajjima. Kada je upitan koliko vremena provodi u čitanju, pamćenju i obnavljanju, šejh je odgovorio: ''*Malo više od petnast časova dnevno*.''

1410. (1989.) je počeo držati predavanja u svojoj kući u Burejdi (provincija el-Qasīm), a 1411. (1990.) u džamiji nakon sabaha, podneva i akšama, svakoga dana osim petkom. U Medīni mu je 1413. (1992.) šejh Hammād el-Ensārī dao idžāzu (punomoćje) da može držati predavanja iz svih šest zbirki hadīthā, kao i iz Ahmedovog ''*Musneda*'', Mālikove ''*Muwette*'', dva ''*Sahīha*'', Ibn Huzejme i Ibn Hibbāna, i ''*Sunena*'' Ibn Ebī Šejbe. Također mu je dao idžāzu da može

podučavati gramatici iz Ibn Mālikove ''*Elfijje*'', te i nekih knjiga iz fiqha.

Vratio se u Burejdu i nastavio držati predavanja u gradskoj džamiji. Držao je predavanja iz zbirki hadīthā, koja su uključivala: ''*Sahīh*'' el-Buharije, ''*Sunene*'' et-Tirmidhija i Ebū Dāwūda, Mālikovu ''*Muwettu*'', te djela iz hadītha: ''*Umdetul-Ahkām*'', ''*Bulūgul-Merām*'', ''*Erbe'īn en-Newewī*''.

Također je držao predavanja iz oblasti ''*mustalah el-hadīth*'' (klasifikacije i terminologije hadītha), kao i iz fiqha, gramatike i tefsīra. A od predavanja koja je držao iz knjiga 'aqīde bila su: ''*Et-Tedmurijje*'', ''*El-Hamewijje*'', ''*El-Wāsitijje*'' od šejhul-islāma Ibn Tejmijje, ''*Kitābut-Tewhīd*'' od Muhammeda bin 'AbdulWehhaba, ''*Eš-Šerī'a*'' od El-Ādžūrija, ''*Es-Sunne*'' od 'Abdullāha bin Ahmeda, ''*Es-Sunne*'' od Ibn Nāsira, te ''*Es-Sewā'iq*'' i ''*En-Nūnijje*'', obje od Ibnul-Qajjima.

Međutim, šejhu je kasnije od strane vlasti zabranjeno da drži predavanja, iz nespomenutih razloga, i nije mu dozvoljeno da drži predavanja sve do danas.

Krajem mjeseca dhul-hidždžeta 1407. (1986.) je šejh Sulejmān bio i uhapšen, samo zbog knjižice koju je napisao, u kojoj je održavanje proslave povodom nečijeg završavanja hifdha Qur'āna – okarakterisao bid'atom (novotarijom). Uhapšen je zajedno sa svojim istomišljenicima i držan je u zatvoru 18 dana od strane dhulumćarskih vlasti.

Štampana su mu sljedeća djela:

- ''*Podsjećanje dobrih na vječnost džehennemske vatre*'',
- ''*Razjašnjenje komentara ''Stvari koje izvode iz vjere*'' '' [152]
- ''*Komentar djela ''Bulūgul-Merām*'' '',
- ''*Propisi vezani za noćni namāz*'',
- ''*Allāhova pomoć je, zaista, blizu*'',...

[152] Prevedena na bosanski jezik (napomena prevodioca)

FETWA O DOZVOLJENOSTI ŠEHIDSKIH OPERACIJA

El-imām, el-hāfidh, eš-šejh
Ebū 'Abdullāh Sulejmān bin Nāsir
bin 'Abdullāh el-'Ulwān

Pitanje:

Uvaženom šejhu Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwānu, Uzvišeni Allāh ga sačuvao:

Znate šta se u ovo vrijeme dešava Palestincima od zločina Židova i od ponižavajuće arapske šutnje.

Pa, postoji li u samoubilačkim akcijama protiv Židova ikakvo suprotstavljanje *šerī'atu*?

Odgovor:

U ime Allāha, Milostivog, Samilosnog

Nesnosni Židovi su sakupljači svih sramnih defekata, sabrali su sve zločine i sva zla i oni su najžešći Allāhovi neprijatelji protiv islāma i njegovih sljedbenika.

Uzvišeni Allāh je rekao:

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا

"Ti ćeš, sigurno, naći da su vjernicima najljući neprijatelji Jevreji i mnogobošci." [153]

[153] sūra el-Mā'ide, 82. ājet

I Allāh je vođenje džihāda i borbu protiv njih učinio – obaveznom, da bi Allāhova riječ bila gornja, a da riječ onih koji ne vjeruju bude donja.

A sve ovo važi za situaciju kada Allāhovi neprijatelji ostaju unutar granica svojih država, kada ne krše ugovore i sporazume i kada ne otimaju imatke muslimana i ne osvajaju njihove zemlje.

Uzvišeni Allāh je rekao:

قَاتِلُوا الَّذِينَ لا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ

"Borite se protiv onih kojima je data Knjiga, a koji ne vjeruju ni u Allāha ni u onaj svijet, ne smatraju zabranjenim ono što Allāh i Njegov Posalnik zabranjuju i ne ispovijedaju istinsku vjeru - sve dok ne daju glavarinu poslušno i smjerno. " [154]

Ali, kada Allāhovi neprijatelji spuste svoje sablje na vratove muslimana, kada terorišu njihovu nejač i njihove iznemogle, otimaju njihove zemlje i skrnave njihovu čast, svim muslimanima koji su u stanju da se bore tada je obaveza boriti se protiv njih i proliti njihovu krv i nastaviti džihād sve do potpunog oslobađanja Palestine i svih zemalja muslimana.

I nije dozvoljeno u šerī'atu predati Židovime bilo koju od zemalja muslimana, niti potpisivati mir sa njima, jer su oni narod prevare, lukavstva i kršenja ugovora.

---

[154] sūra et-Tewbe, 29. ājet

I ja vidim da je u današnje vrijeme, u kome muslimani nisu u stanju da se (u potpunosti) bore protiv Židova i da ih unište i protjeraju ih iz Svete Zemlje – najbolja prijetnja i najbolji lijek koji mi primjenjujemo na braću majmuna i svinja [155] da mi vršimo samoubilačke operacije i dajemo svoju dušu kao iskupljenje za motivaciju īmāna i za hvale vrijedne ciljeve – od usađivanja straha u srca onih koji ne vjeruju, nanošenja štete njihovom ljudstvu i nanošenja gubitaka njihovim imecima.

A dokaza za dozvoljenost šehidskih operacija ima mnogo. Ja sam na drugim mjestima već spomenuo nekih desetak dokaza i naveo njihove plodove i koristi od njihovog obavljanja.

Uzvišeni Allāh je rekao:

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ

"Ima ljudi koji prodaju svoju dušu (žrtvuju se) **da bi stekli Allāhovo zadovoljstvo – a Allāh je milostiv robovima Svojim."** [156]

A od predaja ashāba i onih koji su doživjeli da vide ashābe u pogledu značenja ovog ājeta je jak dokaz da je onaj koji sebe proda Allāhu i strmoglavo se baci u redove neprijatelja, bez povlačenja, čak i ako je siguran da će ga oni ubiti – da je on *muhsin* [157] u tome i da on dobija nagradu od svog Gospodara sa strpljivima i šehīdima.

---

[155] tj. Židove

[156] sūra el-Beqare, 207. ājet

[157] iskren u svojoj pobožnosti i namjeri

A u Muslimovom ''*Sahīhu*'', stoji hadīth pod brojem 3.005, od Hammād ibn Seleme, koji prenosi od Thābita el-Benānija, a on od 'AbdurRahmāna ibn Ebī Lejle, koji je prenio od Suhejba da je čuo Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, priču o sihirbazu, pobožnjaku i dječaku.

U hadīthu stoji da je dječak muwehhid (monoteist) rekao kralju kāfiru: ''*Nećeš me moći ubiti, sve dok ne uradiš ono što ti budem naredio da uradiš*''.
Kralj je upitao: ''*A šta je to?*''
Dječak mu je rekao: ''*Sakupi sav narod na ravnom proplanku, a mene zaveži za stablo drveta. Onda uzmi strijelu iz mog tobolca, stavi je u lūk i reci: 'U ime Allāha, Gospodara ovog dječaka' i onda me gađaj. I zaista, ako budeš ovako uradio, ubićeš me.*''

Tako je kralj sakupio sav narod na ravnom proplanku i zavezao dječaka za stablo drveta, a potom uzeo strijelu iz njegovog tobolca. Onda je stavio strijelu u lūk i rekao: '*U ime Allāha, Gospodara ovog dječaka*', pa ga je gađao. Strijela je dječaka pogodila u slijepoočnicu. Dječak je stavio svoju ruku na slijepoočnicu i potom umro. Tada je narod povikao: '*Vjerujemo u dječakovog Gospodara! Vjerujemo u dječakovog Gospodara! Vjerujemo u dječakovog Gospodara!*', pa je kralju rečeno: '*Znaš li čega si se bojao? Tako mi Allāha, ono čega si se bojao – desilo ti se! Narod je povjerovao!*'

Tada je kralj naredio da se iskopaju rovovi duž puteva, pa su oni iskopani i vatre su u njima zapaljene i kralj je rekao: '*Ko god ne napusti svoju vjeru* [158] *biće bačen u vatru ili će mu biti naređeno: 'Skoči u nju!*' ''

Oni su tako i činili, dok nije dovedena žena koja je sa sobom nosila maloljetno dijete, zbog kojeg se bojala da skoči u vatru. Tada joj je dječak rekao: ''*O majko, budi strpljiva, jer si ti zaista na istini!*''

---

[158] tj. islām

Prema tome, u ovome postoji dokaz za ispravnost ovih šehīdskih operacija koje izvode mudžāhidi na Allāhovom putu; oni koji vode džihād protiv Židova i kršćana i protiv onih koji čine nered na Zemlji.

Ovo je zato što je dječak podučio kralja načinu na koji će ga ubiti, onda kada kralj to nije bio u stanju učiniti, nakon što je bezuspješno pokušavao i tražio pomoć od vojnika i pomagačā.

Prema tome, u postupku ovog dječaka postoji dokaz za dozvoljenost šehīdskih operacija, jer je dječak koji je pokazao kako da ga ubiju – partner i učesnik u tom svom ubistvu, a njegov propis je kao propis onoga koji ga je ubio. [159]

A cilj ove dvije stvari [160] je ispoljavanje Istine i njeno podržavanje, i (dokaz za) nanošenje štete Židovima, kršćanima, paganima i njihovim pomagačima, slabljenje njihove snage i usađivanje straha u njihova srca.

A korist presuđuje na račun ubijanja muslimana i mudžāhida jednim od njihovih ljudi ili nekim od njihovih ljudi na putu nanošenja štete nevjernicima, njihovog terorizīranja (zastrašivanja) i slabljenja njihove snage.

Uzvišeni Allāh je rekao:

---

[159] tj. dječak kao da je sām sebe ubio, podučavajući kralja i njegove ljude kako da to urade, doprinoseći time svojoj pogibiji (napomena prevodioca)

[160] tj. postupka ovog dječaka i postupka dječaka koji je savjetovao svoju majku da zajedno sa njim skoči u vatru, jer je na istini (napomena prevodioca)

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ

"I protiv njih pripremite koliko god možete snage i konja za boj, da biste time zaplašili Allāhove i vaše neprijatelje, i druge osim njih - vi ih ne poznajete, Allāh ih zna." [161]

A većina učenjaka je dozvolila muslimanu da se baci u redove nevjernika, čak i ako je ubijeđen da će ga oni ubiti. A dokazi za ovo su mnogobrojni.

A većina učenjaka je dozvolila ubijanje muslimanskih zarobljenika koje je neprijatelj uzeo kao živi štit, ako zlo od neprijatelja i njihova šteta ne može biti izbjegnuta drugačije, izuzev ubijanjem muslimanskih zarobljenika. U tom slučaju je ubica mudžāhid, koji prima nagradu, a ubijeni (zarobljenik) je šehīd.

A Allāh najbolje zna.

Vaš brat,
Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwān
Burejda, el-Qasīm
10/07/1421

[161] sura el-Enfāl, 60. ājet

šejh
Ebū Muhammed el-Maqdisī

šejh Ebū Muhammed el-Maqdisī

Šejh Ebū Muhammed el-Maqdisī je rođen u Palestinī 1387. hidžretske (1967. godine), ali se kao dijete, zajedno sa roditeljima, preselio za Kuwajt, gdje je završio osnovnu i srednju školu.

Studirao je na ''El-Masuel'' Univerzitetu u 'Irāqu, a potom putovao po Hidžāzu u potrazi za znanjem. Bio je impresioniran knjigama šejhul-islāma Ibn Tejmijje, Ibn Qajjima, šejha Muhammed bin 'AbdulWehhaba i njegovih potomaka, imāma Nedždī da'we.

Putovao je u Pakistan i bio u Afgānistānu, gdje je napisao knjigu ''*Millet Ibrāhīm*'', knjigu koja je uzburkala islamsku omladinu i odgovorila na mnoge šubhe o ''mudrosti'' učenjaka u njihovom skrivanju Istine i u njihovom boravku uz tāgūte mušrike.

Šejh el-Maqdisī je veliki borac protiv demokratizacije muslimanskih zemalja, protiv ljudskih zakona koji se suprotstavljaju Allāhovom zakonu, te pozivač u ustanak protiv vladajućih tirana, izdajnika koji su zajahali na vratove muslimana.

Uhapšen je u Jordānu 1994. godine zbog pozivanja u neposlušnost državnim organima i zbog optužbe za organizovanje omladine za prelazak preko granice i izvođenje

oružanih akcija na tlu Palestīne. [162] U periodu 1995. do 1999. je bio u ćeliji sa današnjim vođom iračkih mudžāhida. Šejh el-Maqdisī je izvršio snažan uticaj na njega i mediji ga spominju kao njegovog "mentora" ili "duhovnog vođu".

Njemačke vlasti su u stanu u Hamburgu, u kome su prethodno boravili mudžāhidi koji su izveli napad na Ameriku 11. septembra – pronašle 18 knjiga i članaka šejha el-Maqdisija, zbog čega su ga mnogi povezali sa izvođenjem, podsticanjem ili u najmanju ruku podržavanjem ovoga i ovakvih događaja.

Odmah nakon napada na Ameriku od 11. septembra 2001. godine, šejh el-Maqdisī je izdao fetwu o dozvoljenosti te akcije i njenoj islamskoj legitimnosti, pa je od jordānskih vlasti za to nagrađen kaznom od novih 5 godina zatvora. [163] Kada je oslobođen nakon 4 godine, 28. juna 2005. godine, ponovo je uhapšen nakon samo 15 dana slobode – ovog puta pod optužbom za održavanje bliskih kontakata i vezā sa vođstvom iračkih mudžāhida.

Ovaj šejh, koji je u posljednjih 15 godina proveo više vremena u tamnici nego na slobodi, ni ne pomišlja da promijeni mišljenje, da se povuče, da se odrekne svojih stavova,... U momentu kada izlazi na slobodu nakon dugogodišnje robije, i mada zna da je pod prismotrom vlasti, on jednostavno ne može a da ne stupi u kontakt sa svojom braćom mudžāhidima.

---

[162] Pogledajte kako čobanin (jordanska vlast) brine o vuku (Židovima), umjesto da vodi brigu o ovcama (muslimanima). (napomena prevodioca)

[163] Još jedan primjer, samo što su ovdje vukovi – Amerikanci (napomena prevodioca)

Obdaren izuzetnom mudrošću i rječitošću koja plijeni, šejh el-Maqdisī je rijedak primjer nepokolebljivog borca za tewhīd, borca protiv tiranije i dhulma. On je nasljednik vjerovjesnikā koji su podnosili nedaće na putu dostavljanja poslanice oholim dhālimima i umišljenim glavešinama. Iako unutar zatvorskih zidina, šejh Maqdisī s vremena na vrijeme uspije da svojim sljedbenicima koji su na slobodi proslijedi poneko pismo, fetwu ili savjet. Taj materijal obično bude postavljen na internet stranici njegovih sljedbenika "Minber et-tewhīd wel-džihād", koji proučava stanje džihāda u svijetu.

Na naš jezik je dosad prevedena samo jedna njegova knjiga, i to ''*Ovo je naša 'aqīda*'', i tekst ''*Neo-murdžije*'' u knjizi ''*Bolest irdžā'a*'', u izdanju ove edicije, a uskoro će se, uz Allāhovu pomoć, pojaviti i prijevodi njegovih knjiga: ''*Millet Ibrāhīm*'', ''*Demokratija je vjera*'',...

Molimo Allāha da našim zatvorenim šejhovima podari hrabrosti i mudrosti na putu nepokolebljivog rada i borbe za ovu vjeru, i da im podari snage da izdrže sva iskušenja i neugodnosti koje svakodnevno trpe od mušričkog otpada, kao što Ga molimo da i nas uputi njihovom shvatanju ove vjere.

INTERVJU SA ZATVORENIM ŠEJHOM EBŪ MUHAMMED EL-MAQDISIJEM

DA LI SE MOŽEŠ PREDSTAVITI NAŠIM ČITAOCIMA?

U ime Allāha, Onoga koji zaslužuje svu zahvalu.
Neka je salawāt i selām na Allāhovog Poslanika i na sve one koji ga slijede.

Rođen sam 1387. godine hidžretske (1967. godine po Isā'u, 'alejhis-selām) u provinciji Nablus, Palestīna.

Kada sam imao tri ili četiri godine, ja i moja familija smo napustili Palestīnu i odselili za Quwajt, gdje sam završio srednju školu.

Tada je moja želja bila da studiram šerī'at na Islamskom Univerzitetu u Medīni. Međutim, da bih zadovoljio svoje roditelje, otišao sam da studiram nauku na ''El-Masuel Univerzitetu'', koji se nalazi na sjeveru 'Irāqa.

To je bio period kada sam našao svoju orijentaciju u islāmu i kada sam došao u kontakt sa mnogim islamskim grupama. Nikako ne mogu zaboraviti usluge koje su mi pružala braća i učenjaci.

Putovao sam po Quwajtu i Hidžāzu gdje sam imao dobru vezu sa studentima znanja i učenjacima koji su me podučili ključnim pitanjima razumijevanja islamskih nauka. Međutim, oni nisu uspjeli da zadovolje moju žeđ za odgovorima koje je zahtijevala muslimanska omladina, kao na primjer: *pravo stanje zbivanja danas*, *kako da uspostavimo ispravne (šerī'atske) zakone nad stanjem kakvo je danas*, *kakav mora da bude*

istiniti odnos muslimana prema vladarima današnjice, jasna vizija puta koji će promijeniti stanje realnosti našeg ummeta, itd.

Zbog ovoga sam se posvetio studiranju knjiga od šejhul-islāma Ibn Tejmijje i njegovog učenika Ibnul-Qajjima, Allāh im se smilovao. Također, za vrijeme moje posjete Medīni privlačile su me knjige od šejha Muhammeda bin 'Abdul-Wehhāba, njegovih učenika, sinova, unuka, imāmā Nedždī da'we, koje su obogatile javne i privatne biblioteke u Medīni. Proveo sam jedan duži vremenski period, studirajući te knjige. Te knjige su kasnije imale ogroman utjecaj na moj pravac.

Putovao sam nekoliko puta za Pakistān i Afgānistān i tamo sam upoznao mnogu braću i islamske grupe koje su dolazile iz različitih regiona islamskih zemalja. Bio sam uključen u neke obrazovne i da'wetske aktivnosti.

Dok sam bio tamo napisao sam knjigu ''*Millet Ibrāhīm*''.[164] Također sam imao debate sa grupom *mukaffirā* (tekfiraca), što je rezultiralo pisanjem nekih radova, ali su oni do danas ostali neobjavljeni. Imao sam također debate i susrete i sa nekim *irdžā'* grupama, te sam povodom toga napisanao nekoliko djela, kao što je knjiga "*Rasvjetljavanje pogleda i razotkrivanje skepticizma savremenih murdžijā*".

I konačno, 1992. godine sam se smjestio u Jordānu, dvije godine prije mog hapšenja. Zatekao sam državu preplavljenu *irdžā'* grupama, koje su bile zadovoljne takvim stanjem. Započeo sam ovu blagoslovljenu da'wu držeći predavanja na tri različita mjesta. Dva su predavanja bila javna, a treće je bilo privatno. Predavanja su isticala koncepciju *tewhīda* sa

---

[164] Prevođenje ove knjižice na bosanski jezik je u toku (napomena prevodioca)

njegovim značenjem i dužnostima, ''*Lā ilāhe illAllāh*'' sa šartovima, šta poništava šehādet i izvodi iz vjere i koji su najvažniji djelovi šehādeta. Predavanja su također obuhvatala razotkrivanja skepticizma, sumnji i zabluda, koje su prezentirane od strane *irdžā*' grupa, kao i druge važne teme koje mnogi ljudi ne poznaju (nikako ili nedovoljno).

Ova predavanja su se održavala upravo za vrijeme izbora za vladu. Kao posljedica ovih predavanja, planule su diskusije između mojih studenata i onih koji podržavaju demokratiju i glasanje. Ova tema je zahtijevala šerī'atsko objašnjenje i radi toga sam preuzeo inicijativu da napišem studiju povodom ove teme i da razotkrijem najraširenije šubhe (koje se koriste kao dokazi da je glasanje halāl), koje su ti ljudi prezentirali. Naslovio sam knjižicu: ''*Demokratija je vjera, a Allāh je rekao da ko god prihvati drugu vjeru osim islāma, ona mu neće biti primljena i on će na onom svijetu nastradati*''. [165] Odštampali smo ovu knjižicu i dijelili je.

Poslije toga sam održao džumansku hutbu u kojoj sam razjasnio da'wu tewhīda, i otvoreno sam pozvao ljude da zaniječu sve ljudske zakone, da ne vjeruju u parlament (da ga zaniječu) i da ne uzimaju nikakva udjela u ovome.

Bio sam željan da proširim prostor naše da'we, tako da smo neka braća i ja napravili nekoliko putovanja do sjevernog i zapadnog dijela zemlje. Posjetili smo neku od naše braće koja su učestovala u afgānistānskom džihādu i koja imaju dobar

---

[165] Prevođenje ove knjižice na bosanski jezik je u toku i nadamo se da će ona veoma brzo biti dostupna onima koji budu tragali za Istinom i za tewhīdom, tj. onima koje bude interesovao islamski stav o ljudima koji su Allāhu oteli Njegovo pravo, a to je Njegovo pravo da On Jedini sudi Svojim robovima (napomena prevodioca)

pristup (metod) da'wi. Snabdjeli smo ih našim materijalima i utjecali smo na njih da se odlikuju prihvatanjem ove da'we i da je ističu.

Uprkos tome da je ova da'wa tek započela, privukla je pažnju obavještajne službe. Ova da'wa je također bila nepodnošljiva *irdžā'* grupama i slugama vlade. Radi toga se svaka frakcija (grupa novotara) odnosila prema ovoj da'wi na sebi svojstven, posebni podmukli način. Sluge vlade su se pohlepno angažovale u iskrivljavanju slike naše da'we i optužili su našu braću nazivima kao: ''*tekfirci*'' i ''*ekstremisti*'', koje se najčešće (kao i ranije) koriste od strane *irdžā'* grupa da bi time nanijeli zlo sljedbenicima istine (*muwehhidima*).

Tajna policija je zatim počela potragu i hapsila je našu braću jednog za drugim. Ispitivali su našu braću o da'wi, o meni, o prirodi predavanja koja smo držali i idejama u koje sam pozivao. Sve ovo je meni bilo potpuno normalno i ja sam ovo očekivao svakog momenta, zato što je to priroda ovoga puta (puta obznanjivanja Istine).

Neprijatelji Uzvišenog Allāha prihvataju bilo koju organizaciju ili grupu sve dok je bazirana na *irdžā'* vjerovanju, kao sto su i pitali neku uhapšenu braću: ''*Zašto ne tražite vašu nauku od 'Alī al-Halābija, Ebū Shaqre, Nasiruddīna el-Albānija, i drugih? Napustili ste ove šejhove, a prihvatili teroriste.*''

Da'wa koja slijedi put Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, koja uspostavlja vjerovanje Ibrāhīma, 'alejhis-selām, i koja ističe tewhīd ne može biti ostavljena na miru. Potvrda ove tvrdnje jesu riječi Wereqe bin Newfela Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem: ''*Ni jedan čovjek prije tebe nije došao sa nečim sličnim, a da nije bio napadnut i uzet za neprijatelja*''.

Radi toga, onaj koji nije napadnut od Allāhovih neprijatelja – znači da nije prenio poruku (na ispravan način), te mora da ima neke nedostatke, skretanja ili greške kod sebe. Bez sumnje, naša da'wa je još uvijek u svome ranom djetinjstvu u ovoj državi; kada se izloži ispitima i pročišćavanju, imat će koristi i očvrsnut će i stabilizovati se sa izdvajanjem nečistoće od čistoga u sebi.

Braća i ja smo odlučili da se ne predamo. U isto vrijeme smo odstupili od alternative suprostavljanja kao neobuzdane reakcije u koju smo gurani u momentu kada to neprijatelji žele. Moja kuća je sedam puta bila provaljivana, da bi me uhapsili. Razvalili su vrata i vršili pretres kuće, zaplijenili su mnoge knjige, dokumenta, pisanja i sve od stvari koje su htjeli. U svakom napadu su isticali da se moram predati.

Na kraju sam uhapšen sa grupom braće, od kojih su neki prethodno pitali za *fetwu* u vezi odlaska preko rijeke (u Palestīnu) u tajnu operaciju sa upotrebom eksploziva kojeg sam ja sačuvao. I mada ja jesam za ovakve operacije, ja još uvijek govorim da je za da'wu tewhīda sada važnije, u ovoj fazi, imati sabura i žrtvovati se za ciljeve tewhīda u ovoj državi.

Razlog za ovo je to što ima puno onih koji podržavaju ovakve operacije (protiv Jevreja), posebno u ovoj državi, zbog geografske blizine sa Palestīnom. A istovremeno je veoma mali broj onih koji podržavaju da'wu tewhīda, onih koji sebe spremaju da se oružjem bore protiv *imāma* (vođa) kufra. Ovi izdajnici (vlade) su u stvarnosti čuvari Izraela i oni su uspostavili Izrael u srcu muslimanskog svijeta, i omogućili su kāfirima Zapada i Istoka da eksploatišu našu imovinu i bogatstva. Zaista je Allāh, dž.š., rekao istinu kada je rekao:

"Oni su mu htjeli učiniti štetu, pa smo Mi njih učinili najvećim gubitnicima." (sūra el-Enbijā', 70. ājet)

Upravo iz ovih razloga, desila su se hapšenja i spletke od strane Allāhovih neprijatelja u uveličavanju ovog slučaja i medijskoj buci napravljenoj od strane njihovih institucija, a što je upravo služilo uspjehu naše da'we i ubrzalo je njeno bujanje i širenje, Allāhovom milošću.

Uistinu ima mnogo hajra u iskušenjima od strane Uzvišenog Allāha, u toku teških vremena, onog hajra koga nema u toku rahatluka.

Uzvišeni Allāh nas je uputio i učvrstio je naša srca još od prvog momenta našeg hapšenja. Mi smo obznanili naš *el-berā'* (odricanje) od tāgūtā na vlasti i od njihovih ljudskih zakona, bez ikakvih ulagivanja niti izvrdavanja. Naš stav je jačao za sve vrijeme boravka u zatvoru i u sudnicama, preko redovnih hutbi, pisanja i predavanja, žestoko razljućujuci Allāhove neprijatelje, koji su povećavali svoj gnjev spram svih onih koji su nas poznavali, čitali naše knjige ili su bili povezani sa nama.

Kao rezultat ovoga, naša braća su provodila vrijeme u samicama tamnicā tajne službe, izolovana od spoljašnjeg svijeta, provodeći u tim samicama dane kakve ne pamte zatvorenici prije njih u ovoj državi, osim nekolicine. Neki od njih su proveli u samicama po godinu dana, ostali najmanje po šest mjeseci, proživljavajući raznovrsne mentalne i fizičke torture nametute od strane vlasti, koje su bile primorane da kriju mnogu braću od povremenih posjeta međunarodnih organizacija. I pored svega, sve ovo je bilo rijetko i blagoslovljeno iskustvo koje je učvrstilo mnogu braću.

Kasnije smo iz samica premješteni u zatvorske ćelije. Ja sam bio prebačen sjeverno u zatvor ''*Qafqafah*'', dok je naveći dio preostale braće poslat južno u centralni zatvor ''*Swaqah*''. Ovaj plan je bio dio njihove velike želje da nas odvoje i oslabe:
"A spletkarili su, ali ih je Allāh omeo. A Allāh to najbolje umije." (sūra el-Enfāl, 30. ājet)

Od momenta kada sam svojom nogom kročio u taj zatvor, žustro sam počeo svoju da'wu, te sam počeo sa pisanjem literature kao dio serije koju sam nazvao:
"O drugovi moji u tamnici, da li su bolji raznorazni bogovi ili Allāh, Jedini i Svemogući?" (sūra Jūsuf, 39. ājet)
U njih sam uključio različite teme u vezi tewhīda, o Ibrāhīmovom, 'alejhis-selām, putu, o 'ibādetu, širku, itd.

Pokušao sam distribuirati ove knjižice među zatvorenicima. Neki od zatvorenika su ponijeli primjerke ovih knjižica vani sa sobom, kada su izašli na slobodu. Štampali su brošuru van zatvora zajedno sa mojim imenom.

Ovo je očigledno razljutilo Allāhove neprijatelje, dok su neki od puštene braće konstantno pokušavali da komuniciraju sa zatvorenom braćom, kako bi dobili moj materijal.

Kasnije, Allāh je odredio da ti bivši zatvorenici učestvuju u oružanom napadu na jednog od oficira jordanske tajne policije. Neki od te braće su bili uhapšeni i priznali da su me upoznali u zatvoru i da me poznaju, i nešto od mog materijala je pronađeno kod njih. Allāh Svemogući je učinio da ovaj događaj bude razlog mog ponovnog sastajanja sa mojom braćom, jer sam premješten južno, u centralni zatvor, odmah poslije ovog događaja.

KAKO ŠEJH PROVODI SVOJE VRIJEME, U KAKVOM SU STANJU ON I BRAĆA U ZATVORU?

Nakon što smo se ponovo sastavili u centralnom zatvoru, počeli smo da organizujemo naše aktivnosti unutar zatvora. Prva stvar u koju sam pozvao braću bilo je održavanje džume-namāza u krilu zatvora, da bi to postalo posjetilište zatvorenicima i kao platforma za našu da'wu. Razlog iza održavanja džume-namāza je bio da se održi da'wa i da se ponudi alternativa (zamjena) zatvorskom mesdžidu, u kome se održavaju hutbe, dirigovane od strane režima. Također smo klanjali bajram-namāz u tom krilu i dvorani. Broj zatvorenika koji su obično klanjali sa nama je bio mnogostruko veći od broja onih koji su klanjali u zatvorskom mesdžidu.

Pripremio sam seriju predavanja za braću koja su stalno zauzeta na da'wi sa zatvorenicima optuženim za razna djela. Neki od braće koji su tek bili prihvatili ovu da'wu su neizbježno napravili nekoliko grešaka iz razloga svog entuzijazma, ili žurbe i neumjerenosti, koje obično nestanu sa traženjem znanja. Očekujući ovakva dešavanja, napisao sam par knjižica, koje izlažu realnost naše da'we i nude je sa svojim svijetlim licem koje čini Allāha, dž.š., zadovoljnim. Adresirao sam neka od tih pisanja zatvorenicima.

Također sam adresirao druga pisanja stražarima zatvora, oficirima i upravnicima koji su nas odbacivali zato što smo se razlikovali i obznanjivali našu nevinost i odricanje od njih i njihovih zakona. Tako sam napisao članak koji je adresiran njima. Također sam adresirao druge članke Ministarstvu Odbrane, špijunima režima u zatvoru, u kojima sam razotkrio realnost njihovog posla, i razjasnio sam da je njihov kufr znatno izopačeniji i teži od kufra i kriminala arapskih špijuna koji rade za Izrael, a koji također provode svoje kazne (radi

špijuniranja za Izrael) u istom zatvoru – zato što ovi špijuni za Izreal rade protiv *murteddā* (jordanske vlade), a dok ovi špijuni režima rade za *murtedde*, a protiv *muwehhidā*.

Također sam napisao brojne rasprave u cilju da opovrgnem mogobrojna izopačena mišljenja i ideje koje su pokrenute u zatvoru. Ovo je normalno, zato što svaka da'wa ima protivnike i neprijatelje koji:
"...inspirisali su jedni druge kitnjastim govorom, obmanjujućim..." (sūra el-En'ām, 112. ājet)

Ovo su bili savjetnici zatvora, čija su aktivnost i prisustvo porasli, nakon što su u jednom periodu skoro bili neprimjetni. Ovo je bilo planirano da bi mogli ubaciti *šubuhāte* (sumnje), kojima će odbraniti režim, te da bi opravdali svoje zablude i napali našu da'wu.

Nažalost, neki zatvorenici, pripadnici *irdžā'* grupa su se umiješali. Kao i obično, oni su se udaljili od Istine, izdali su da'wu tewhīda i dali su prednost mišljenjima i idejama *(irdžā'a)* nad tekstom Qur'āna i sunneta, tako da smo se angažovali u diskusiji sa prvima i sa drugima.

Nakon toga sam napisao nekoliko članaka da bi se sačuvala i odbranila da'wa tewhīda. Također sam razotkrio zavaravanja nekih koji su tvrdili da 'aqīda Ibrāhīma, 'alejhis-selām, nije dio našeg šerī'ata. Opovrgnuo sam druge u pitanjima vezanim za kategorije, karakteristike i fardove imāna prema *ehlis-sunnetu wel-džemā'atu*.

Također smo izdavali magazin pod naslovom *"Medžālletut-tewhīd"*. Braća su pisala članke i pravila kopije koje su dijelelili zatvorenicima u zatvoru.

Ponekad bi članovi parlamenta posjetili zatvor pod izgovorom da žele vidjeti u kakvom se stanju zatvorenici nalaze. Zato sam napisao knjigu *"Otkrivanje bātila (kufra) u zakonskim odredbama ustava"*. Ova knjiga kritički proučava jordānski ustav (zakonik) i ukazuje na njegove suprotnosti u odnosu na Allāhov šerī'at. Knjiga je razotkrila jasan kufr i korupciju koja se nalazi u ministarstvima koja donose zakone, sa argumentima iz Qur'āna i sunneta i logičkim dokazima. Ponudili smo ovu knjigu jednom broju parlamentaraca kada su bili u posjeti zatvoru.

Također sam napisao odgovore na članke, koji su propagirani (od političara i drugih) u lokalnim novinama da bi oklevetali našu da'wu i optužili omladinu za *ekstremizam*, *tekfīr* i drugim izmišljenim lažima. Najveći dio našeg pisanja je, Allāhovom milošću, iznijet iz zatvora.

U toku procesa, koji je režim namjeravao da produži, a prije suđenja, Allāh nam je pomogao da iskoristimo to vrijeme da pokažemo Allāhovim neprijateljima stav i odgovore, koji nisu zapamćeni u sudnicama u ovoj zemlji prije našeg slučaja.

Mi smo ustali da kažemo Istinu na skoro svim saslušavanjima i dostavili smo govore prisutnim oficirima, advokatima i sudijama, sa prkosom "božanstvima" sudnica koji su bili prisiljeni da u srdžbi čekaju dok ne završimo. U našim govorima, objašnjavali smo im realnost naše da'we i radi čega smo optuženi i dokazali smo šta je islamski *hukm* (propis) prema ovim tiranskim režimima i upozoravali smo ih na kufr njihovih sudnica i zakona.

Također smo pozivali sve oficire, pravnike, advokate i ostale da zaniječu kāfirske režime i njihove zakone i da prekinu da ih podržavaju.

Nakon toga sam pripremio članak za predsjednika suda i njegove službenike, u kojem sam ponizio režim i njegova božanstva. Nazvao sam članak: ''*Presude nacionalnoj sigurnosti i njihovim sudijama prema Allāhovom šerī'atu.*'' Ja sam im predao članak nakon što su nam oni predali presude.

Uzvišeni Allāh je blagoslovio ova zalaganja i ustrajavanja na Istini i u tome je ova da'wa imala ogroman efekat unutar zatvora, kao i van njega. Sva zahvala pripada Uzvišenom Allāhu jedino.

Mnogi zatvorenici iz različitih ćelija i sa različitim presudama su željno prikupljali naše papire i brošure, koje su imale očigledan efekat unutar zatvora. Braća su bila aktivna u da'wi i, kao posljedica toga, bili su sebeb upute mnogih zatvorenika, koji su kasnije postali vojnici tewhīda.

Tokom onih dana u kojima su posjete bile dozvoljene, bili smo posjećivani od grupā braće iz svih djelova zemlje. U to vrijeme, mi nismo poznavali većinu ove braće, ali oni su čuli za našu da'wu ili su dobili naša pisanja. Neki od njih su tražili savjete od nas u vezi određenih pitanja ili su tražili fetwe u vezi specificnih problema. Stoga sam im dao mnoga pisanja koja sam napisao u zatvoru, a također i posebne odgovore na njihova pitanja. Oni su zatim uzeli udjela u da'wi, izdavanjem ovih pisanja van zatvora.

Kao rezultat ovoga, Allāhovi neprijatelji su bili bijesni i razljućeni ovom da'wom, zato što nas oni nisu optužili ili zatvorili da bi proširili našu da'wu, javno je prikazali i dali joj publicitet, već nasuprot tome – da bi nas spriječili i odvratili od nje. Kao što Allāh kaže:

"...Oni će se neprestano boriti protiv vas da vas odvrate od vjere vaše, ako budu mogli. A oni među vama koji od vjere svoje otpadnu i kao nevjernici umru – njihova djela biće

poništena i na ovom i na onom svijetu, i oni će stanovnici džehennema biti, u njemu će vječno ostati." (sūra el-Beqare, 217. ājet)

Iz tog razloga, oni su počeli reagovati i preduzimati razne akcije unutar i van zatvora. Van zatvora, njihova uloga je bila da pomoću medija kleveću našu da'wu, izmišljanjem laži ili korištenjem nesvjesnih konstatacija nekih mladića koji su tek odnedavno prihvatili našu da'wu.

Uzvišeni Allāh nas je pomogao u raskrinkavanju njihovih optužbi, koje smo već naveli. Također sam napisao izvjesni broj članaka za omladinu, vežući se za principe i kriterijume *(šartove)* da bi se ukazalo na *hukm* (propis) raznih tema, radi straha od odstupanja ove omladine ka ekstremizmu ili nemarnosti (popustljivosti) pod stresom od situacije ili od pritiska zatvora.

Tāgūti su nam tada počeli skraćivati vrijeme za posjete, uspostavljajući nove uslove, a ponekad nam čak potpuno ukidali posjete. Po običaju, pažljivo su kontrolisali braću prije ulaska i odlaska, pretresali ih i proslijeđivali njihova imena sigurnosnoj policiji. Ta sigurnosna policija bi kasnije hapsila ovu braću i istraživala motive njihovih posjeta, ispitivala ih u vezi naših pisanja i na koji su način ta pisanja izlazila van zatvora. Pored svega toga, prijetili su im da će ih kazniti ako nas budu posjećivali u budućnosti. Hapsili su one koji su nas često posjećivali i eventualno stavljali neke od njih u kućni pritvor, nakon što bi od njih iznudili obećanja da nas neće nikada ponovo posjetiti.

Što se tiče njihovih zavjera unutar zatvora, ljudi iz uprave bi izolovali sve zatvorenike od nas i zabranili im da komuniciraju sa nama ili da klanjaju sa nama. Kažnjavali bi

svakog onoga koji bi klanjao džumu-namāz sa nama ili ako bi bio uhvaćen sa našim člancima ili pisanjima. Te kazne su obično bile ili da pretuku čovjeka ili da ga zavežu za željezo, tako da bi ostao obješen pravo u zraku dugo vremena, ili u ćelijama samicama, itd.

Mi smo stalno bodrili našu braću, posebno one koji su našli uputu unutar zatvora, da istraju na saburu i nepokolebljivosti, i ukazivali im da je ovo Allāhovo iskušenje onima koje slijede ovu da'wu. Međutim, ako bi se ponižavanje i mučenje vezalo za nečiju vjeru, kao što je psovanje braći vjere ili brijanje brade, mi bismo tada, istog momenta, reagovali sakupljanjem kod zatvorskih vrata, neispunjavanjem naredbi, odbijanjem slijeđenja dnevnog rasporeda i odbijanjem ulaska u svoje ćelije navečer. Onda bismo slali verbalne ili pisane poruke upravnicima, da ih podsjetimo na Uzvišenog Allāha, uplašimo ih Njegovim kaznama i da ih upozorimo na njihovu oholost ili miješanje u našu vjeru. Držali bismo sastanke i dogovore radi ovih događaja.

Kada smo pregovarali sa njima, uvjek smo običavali naglašavati činjenicu da mi nismo zabrinuti zbog ćelija samica kao metoda kazni. Ali, mi nećemo prihvatiti ili tolerisati njihova poigravanja sa našom vjerom, zato što smo zatvoreni upravo zbog nje i spremni smo umrijeti za ciljeve islāma. Nakon što je ovo više puta saslušala, uprava zatvora je usvojila naše zahtjeve i nisu se mješali u vjeru bilo kojeg brata, čak i ako bi bio brat od onih koji su osuđeni iz drugih razloga. Sve se ovo desilo tek poslije mnogobrojnih sukoba sa stražarima, koji su ponekad koristili gas protiv nas i pokušavali provaliti u naše ćelije. I svaki put, Allāh je okrenuo njihove zavjere od nas i darovao nas ponosom. Ovo je sve iz razloga Allāhove milosti, Allāha Koji je u srca Svojih neprijatelja usadio strah od Njegovih pomagača.

Napokon, prije oko pet mjeseci, bio sam iznenađen zbog premještaja u zatvor centra tajne službe. Dok sam bio tamo, bio sam ispitivan o našim aktivnostima u zatvoru, našim pisanjima i kako je to krijumčareno van zatvora, i još mnogo nekih drugih pitanja vezanih za različite događaje u zatvoru, te za našu braću u zemlji i van zemlje. Nekada su koristili zastrašivanje, prijeteći mi da ću svoju presudu, u trajanju od petnaest godina, provesti u ovom zatvoru i da me neće vratiti nazad u centralni zatvor. A u drugim prilikama su mi nudili da me oslobode, ako bih zanijekao svoje knjige i odbio omladinu od svoje da'we. Nisam bio siguran da li su bili ozbiljni što se tiče tih ponuda ili su samo htjeli da testiraju moju reakciju. U svakom slučaju, Allāhovom zaštitom, bili smo nepokolebljivi i odbili smo njihove ponude i još smo glasno obznanjivali da i pored zatvora i nametnutih ograničenja u našoj vjeri još uvijek obznanjujemo naš *berā'* (odricanje) od njih u ime Uzvišenog Allāha.

Bio sam vraćen u centralni zatvor poslije pedeset dana provedenih tamo. Manje od mjesec dana nakon toga, moja braća i ja smo bili iznenađeni premještajem u mali zatvor u predgrađu *El-Balqa*, pošto su svi oni koji su optuženi iz islamskih pobuda bili izolovani od ostalih zatvorenika. Ipak, i pored toga što smo bili izolovani od cijelog svijeta, uz Allāhovu milost, mi smo bili angažovani u traženju i širenju islāma, prodirući kroz njihova željeza, ograde, zatvore i barikade, do onih van zatvora, kao što je uostalom slučaj i sa ovim intervjuom:
"...ali Allāh će učiniti da svjetla Njegova uvijek bude, makar krivo bilo nevjernicima". (sūra es-Saff, 8. ājet)

Molimo Allāha Svemogućeg da nas nagradi i da slijedimo uputu *muwehhidā*, da Nam podari istrajnost i čestit završetak.

OSUĐEN SI I ZATVOREN ZBOG SVOJE DA'WE I ZATO ŠTO SI POKUŠAVAO ORGANIZOVATI OPERACIJE PROTIV ŽIDOVSKIH CILJEVA. KAKO OVO KOMENTARIŠEŠ? I KAKVO JE TVOJE MIŠLJENJE U VEZI ŠEHIDSKIH OPERACIJA?

Ja sam uporno objašnjavao da ne prihvatam određene smetnje i izgovore koji zabranjuju džihād protiv Jevreja ili drugih kāfirā koji se bore protiv muslimana u bilo kojem dijelu svijeta. Ne samo to, ova obaveza (džihād) postaje potvrđena i fard, ako se radi o okupiranoj i otetoj muslimanskoj teritoriji, kao što je slucaj u Palestīni. I niko ne može osporiti ovaj šerī'atski *hukm* (propis), izuzev ako je neznalica u islāmu. Ipak, ja vjerujem da je džihād protiv *murteddā* (otpadnika od vjere) koji su zamijenili Allāhove zakone i bore se protiv Njegove vjere, i koji su nadvladali i imaju kontrolu nad poslovima u muslimanskim državama – važniji džihād od borbe protiv Jevreja, budući da Allāh Uzvišeni kaže:
"O vjernici, borite se protiv nevjernika koji su u blizini vašoj i neka oni osjete vašu strogost!" (sūra et-Tewbe, 123. ājet)

Iz tog razloga, gore spomenuti ljudi (tāgūti) su nama najbliži nevjernici. I radi toga, njihove armije predstavljaju sigurnosnu barijeru protiv napada mudžāhida na Izrael. Niko drugi nije pomogao agresiju Jevreja, Amerike i drugih kāfira na muslimanske zemlje i omogućio im da pljačkaju bogastva muslimanskih država, osim ovih murteddā. Također, treba naznačiti da je kufr *murtedda* (otpadnika) gori od *'asl kufra* (orginalnog kufra, tj. kufra kršćanā, Židovā, mušrikā,...), prema *idžmā'u* (konsenzusu) učenjaka.

Dalje, kao što smo gore naveli, nijedna osoba ne može nijekati šerī'atsku ispravnost borbe protiv jevrejskih

okupatora, osim ako njeno srce i razum nisu zapečaćeni za Istinu.

Međutim, šerī'atska ispravnost džihāda protiv kāfirskih vladarā i njihovih pomagača je nejasna mnogim muslimanima i džihād protiv vladarā se pokušava spriječiti i staviti u sumnju od strane mnogih učenih marioneta. Iz ovih razloga, mi naglašavamo neminovnost da ponovo oživimo ovu zaboravljenu obavezu – fard džihāda protiv tāgūtā i da usmjerimo muslimane da se duševno i materijalno pripreme za ovaj *fard* (naredbu).

ŠTA JE TVOJ ODGOVOR ŠEJHOVIMA KOJI UČE SVOJE SLJEDBENIKE DA SU OVAKVE OPERACIJE INDENTIČNE IZVRŠENJU SAMOUBISTVA, I DA TO SAMO NAVLAČI POSLJEDICE RAZARANJA NAD MUSLIMANIMA PALESTĪNE?

Mada imam nekih napomena na one operacije koje se izvode od izvjesne omladine u Palestīni, u kojima sebe dižu u zrak bombama, kojima namjeravaju da vode džihād protiv Židovā i da im na taj način nanesu golemu štetu, ja kažem da se ne slažem sa onima koji ove akcije smatraju samoubistvom i proglašavaju da je počinilac *(šehīd)* u džehennemskoj vatri. Razlozi za ovo jesu da se izučavanjem dokaza u šerī'atu nagovještava da se surova prijetnja džehennemskom vatrom radi samoubistva odnosi na čovjeka koji ubije sebe iz protesta protiv Allāhovog qadera, ili zbog straha i nepomirenja sa Allāhovom odredbom, ili iz želje da bi se ubrzala smrt u pomanjkanju sabura u vremenu nevolja ili rana, itd.

Radi toga, sve dok musliman *muwehhid* (monoteist), koji izvršava ovakve operacije, to ne čini radi niti jednog og navedenih razloga, presuda za samoubistvo i oštre prijetnje koje su spomenute u hadīsima se ne smiju povezivati sa tom

osobom *(mudžāhidom)*. U svakom slučaju, ono što se treba istaknuti u vezi ovakvih operacija jeste da postoje *opšti* doslovni, jasni dokazi koji zabranjuju samoubistvo.

Radi toga, ove operacije su bile izložene izučavanjima i *idžtihādu* učenjaka. One imaju svoju analogiju u ranim knjigama fiqha, i mogu se izjednačiti sa poznatim pitanjem oklopa (oklopljavanjem). Ja sam obradio ovo pitanje u fetwi, gdje sam usmjerio omladinu koja je uključena u ovakve operacije da šerī'atski ispravno i sa ozbiljnošću proučava ovu temu. Upozorio sam ovu omladinu na posebna pitanja, od kojih su najvažnija sljedeća:

1. Trud se treba preduzeti u korištenju najmodernijih tehnoloških metoda, kao što je daljinsko kontrolisanje ekplozivnih naprava ili tempiranih bombi, koje smanjuju broj žrtava u redovima mudžāhida, zato što im je ovo *fard* (obaveza), ako je dostupno. Ovo je zato što je brat mudžāhid dragocjeni dragulj u današnjem vremenu i ne smije biti potrošen na mete koje mogu biti uništene i bez gubitaka ovakve vrste.

2. Ove operacije se trebaju fokusirati na vojne ciljeve, da bi to bile operacije koje unesrećuju neprijatelje i koje time manifestuju blistavu sliku i ulogu islamskog džihāda sa izbjegavanjem namjernih ubijanja djece i njima sličnih, koje nam je Uzvišeni Allāh naredio da izbjegnemo, osim u neizbježnim situacijama, kao u hadīsu kojeg prenosi Sa'b ibn Džethāme: ''*Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je prošao pokraj mene na mjestu zvanom El-Ebwa ili Waddan i bio je upitan da li je dozvoljeno napasti mušričke borce u noći kada postoji mogućnost da dovedemo njihovu djecu i žene u opasnost. Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je*

odgovorio: ***"Oni*** *(žene i djeca mušrikā)* ***su od njih*** *(mušrikā)****...***'' (hadīs je zabilježio Buhārī).

3. Motiv iza ovakvih operacija treba biti da se zasnuje uistinu značajna i opšta *masleha* (izvlačenje koristi) ili da se izbjegne sigurna *mefseda* (šteta), a ne ona nesigurna, koja se može izbjeći na bilo koji drugi način. A što se tiče izvršavanja takvih operacija da bi se ubio kāfir koji se može ubiti pištoljem ili sličnim oružjem, onda žrtvovanje sebe nije dozvoljeno zato što to nije nephodno i zato što se cilj može postići i na drugi način.

Kao zaključak, naši su učenjaci izdali fetwe koje dozvoljavaju ovakve operacije, koje su iste ili slične ovima danas, pomoću kojih se ogromna i pouzdana šteta može odbiti i pod uslovom da nema nikakvih drugih opcija.

U svakom slučaju, optužbe nekih šejhova da ovakve šehidske operacije samo navlače krvoproliće nad muslimanima – jesu tipični primjeri skepticizma, šubhi i zabluda od strane onih koji su iznevjerili džihād na svakom mjestu, a ne samo u Palestīni. Ako bi muslimani obraćali pažnju i držali se izgovora takvih vrsta, onda ne bi nikada ponovo zavladali i ne bi se zastava džihāda nikada podigla.

Kako je Allāhova vjera došla do nas i kako smo osvojili Istok i Zapad, ako to nije bilo dijelovima tijela i krvi prijašnjih mudžāhidā? Zar može biti džihāda bez krvi? Kako se može krv zaštititi, a da ne bude prolivena? Kako se džihād može postići bez žrtvovanja i rana?

Zar Allāh nije rekao:
"Uistinu, Allāh je od vjernika kupio živote njihove i imetke njihove u zamjenu za džennet koji će im dati. Oni će se na

Allāhovom putu boriti, pa ubijati i ginuti..." (sūra et-Tewbe, 111. ājet)

I također kaže Uzvišeni:
"I neka se zato na Allāhovom putu bore oni koji ne žale da žrtvuju život na ovom svijetu za onaj svijet. A onoga ko se bori na Allāhovom putu, pa pogine ili pobijedi, Mi ćemo, sigurno, obilno nagraditi." (sūra en-Nisā', 74. ājet)

Ovo su samo neki od ājeta i hadītha koji razotkrivaju laž i šerī'atsku nelegitimnost u šubhama onih koji šire ove odvratne vijesti, od onih koji su postavljeni unutar redova muslimana da bi zaustavili džihād. Uistinu, Allāh je rekao Istinu i On upućuje na pravi put.

BEZ IKAKVE SUMNJE, ZABRANJENO JE SKLAPATI I ODRŽAVATI MIROVNE SPORAZUME SA JEVREJIMA DOK ONI DRŽE MUSLIMANSKU DRŽAVU POD OKUPACIJOM. ALI, KOJI JE ŠERĪ'ATSKI HUKM (PRESUDA) **NAD ONIMA KOJI TO ČINE, I NAD ONIMA KOJI POMAŽU JEVREJE U BORBI PROTIV ISLAMSKIH POKRETA KOJI VODE DŽIHĀD UNUTAR PALESTĪNE?**

Istina o ovim sporazumima koji se potpisuju sa Jevrejima jeste da su to kufr sporazumi. A što se tiče vladajućih režima, koji ove sporazume potpisuju i sprovode ih u djelo:
"...samo im povećavaju nevjerovanje..." (sūra et-Tewbe, 37. ājet)

Ovo je dodatak na druge oblike i manifestacije kufra vladajućih režima, kao što je uspostavljanje zakona pored Allāhovog zakona ili obustavljanje Allāhovih naredbi, napadanje Allāhovih ewlijā *(muwehhidā)*, ismijavanje Allāhove vjere i mnoge druge forme koje sam ja obradio, istražio i dokazao šerī'atskim dokazima u svojim pisanjima.

Ovi "mirovni" procesi u realnosti nisu privremeni, šerī'atski ispravni sporazumi, slični onima koji su uspostavljani između muslimana i njihovih neprijatelja u prošlosti, a iz razloga nužde.

Ne, već su ti sporazumi zapravo dogovori i nagodbe bratstva, prijateljstva i uistinu trajnog zajedništva sa kāfirima. Oni su u principu bazirani na zaustavljanju i zabranjivanju džihāda protiv kāfira, jedne od Allāhovih naredbi ovome ummetu.

Ovi sporazumi se zasnivaju na savezništvu sa Allāhovim neprijateljima i na zaštiti i podršci njima protiv *muwehhidā* mudžahidā. Uistinu, ovo se sada izvršava sa sigurnosnim organizacijama u režimima, koji su se zbratimili sa Židovima, pri čemu pomažu Židove protiv muwehhidā u skladu sa sigurnosnim dogovorima, koji su obuhvaćeni u "mirovnim" sporazumima. Ovi sigurnosni dogovori kao uslov postavljaju borbu protiv terorizma, naziva koji je dat džihādu, uz podrazumijevanje vojne saradnje na ovom polju, razmjene informacija i iskustava i sa planiranjem zavjera, postavljanjem zasjeda i napadanjem, hapšenjem i isporučivanjem mudžāhida.

Ovakva djela vode počinitelja *riddetu* (totalnom napuštanju islāma), kao što je dokazano od strane naših učenjaka pod temom negiranje Islāma (djela koja izvode iz vjere), riječima: ''*Pomaganje i podržavaje nevjernika protiv muslimana je kufr.*'' Raniji učenjaci su sakupili knjige i spise, ispunjene jasnim i očiglednim šerī'atskim dokazima koji podržavaju ovo, a među najneospornijim među tim dokazima jesu Allāhove riječi:

"...A uistinu je njihov i onaj među vama koji ih za ewlije (prijatelje, zaštitnike, pomagače,...) **prihvati..."** (sūra el-Mā'ide, 51. ājet)

KAKO OCJENJUJEŠ SITUACIJU NA JORDANSKOJ SCENI?

Situacija u Jordānu je slična situaciji u ostalim muslimanskim državama, koje su uzurpirane od strane kāfirskih vladara, koji su ukinuli Allāhov zakon, a nametnuli njihove kufr zakone i ideologije nad ljudima, i na taj način dali sāmi sebi, a ne Allāhu, autoritet, vlast i pravo da donose zakone, upravljaju, naređuju i zabranjuju, pored Uzvišenog Allāha. Oni su izložili naše zemlje svakoj vrsti kufra, ateizmu i korupciji i omogućili su Allāhovim neprijateljima da eksploatišu našu imovinu i bogatstva. A istovremeno, napadaju i zatvaraju iskrene *dā'ije*, pozivače Allāhu, koji nastoje da vrate ummet na put svoje slave.

A što se tiče dā'ija nesreća i *irdžā'a*, koji su mnogobrojni ovdje – vlada je zadovoljna njima. Oni su za izbore, za parlament. Oni su pred skorim izborima za parlament i vladu, u kojima uobičajeno sudjeluju. A ipak su ovaj put oni oglasili svoj bojkot i istupili, rekavši da se ne slažu sa vladom. Međutim, ovo nije šerī'atski naređen i jedini ispravan i dozvoljen način obznanjivanja *el-berā'* (odricanja) pred ljudskim zakonima i obznanjivanja nevjerovanja u mušričku demokratiju i druge sisteme koji se suprotstavljaju tewhīdu.

Ovakvo neslaganje nije od one vrste koja je praktikovana od strane Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, pred neprijateljima šerī'ata, već je to maloumno i ponižavajuće neslaganje, zastupano od ništavne opozicije koja poziva za duboko ukorjenjenje demokratije i ekspanziju u njenim zahtjevima. Oni bi mogli dodati na ovo tričave materijalne

zahtjeve koji se ne slažu sa njihovim ogromnim parolama koje odvode ljude u zubludu. A najjača eskalacija u odricanju, prema njihovim tvrdnjama, jeste ova legalna opozicija koja se suprostavlja bez ikavog kršenja kāfirskog zakona, odstupanja od njega, ili kritikovanja vladine politike. U svakom slučaju, oni štite kāfirski zakon, tako da ga niko ne može dodirnuti, tačnije – oni ga hvale i dijele komplimente bez imalo srama ili stida. Prema tome, kojem se dobru može ummet nadati od takvih ljudi?

Njihove vodeće ličnosti, koji pripadaju izvjesnim *irdžā'* grupama ne ustručavaju se od stupanja u savez sa: sekularistima, nacionalistima, ljevičarima, bath-istima i komunistima, a sve radi bezvrijednih zahtjeva. Ovo se obavlja u ime onoga što oni nazivaju "nacionalno ujedinjenje", koje je jedno od barjaka slijepog džahilijjeta, koje je islam došao da uništi, ali ovi ljudi traže da se ponovo oživi.

Zato, ti ljudi ne znaju istinsku vjeru poslanikā i ne razumiju značenje '*Lā ilāhe illAllāh*', niti uzdižu ono što šehādet obuhvata i najčvršće spone šehādeta i tewhīda, koji razdvajaju oca od sina, ženu od muža i čovjeka od njegove porodice, bazirano na 'aqīdi i dīnu. Uz te ljude, mi opažamo ''*selefi prisvajače*'' (one koji sebi pripisuju svojstva selefija), koji preuzimaju dužnost griješnih položaja kod vladajućih tāgūtā i posvjećuju svoj trud i vrijeme da ih brane, ubacujući lažne, šerī'atski netačne izgovore i opravdanja, da bi ih štitili i da bi prikrili, umanjili ili opravdali njihov kufr.

Sav ovaj razgranati kufr i jasni širk je, po njihovoj procjeni '*kufr dūne kufr*' (kufr ispod kufra, tj. mali kufr). Na drugoj strani, druga njihova grupa se specijalizirala i posvetila suprostavljanju i pružanju otpora da'wi tewhīda, vrijeđanjem i omalovažavanjem lika *dā'ija* (pozivača) i optužbama

ekstremizma i *tekfīra* i prikazujući ih *hawāridžima* današnjice, a što su tipične potvore i napadi na pripadnike *ehlis-sunneta* od strane *murdžijā*.

Sve se ovo dešava u vremenu u kome su vlade odvukle ljude od njihove vjere. Držeći ljude zaokupljene trčanjem za korom hljeba i napadajući ih enormno velikim troškovima življenja, zbog vladine otimačine imovine ummeta, i potapajući ih u golemim dugovima prema vanjskom svijetu, režim time pokušava opravdavati svoju potčinjenost neprijateljima ummeta. U okruženju ovoga ološa, nada ostaje pričvršćena za sve veći, rastući poziv tewhīda. Mi molimo Uzvišenog Allāha da blagoslovi ovu da'wu, ujedini njene sljedbenike i da joj podari branitelje i pomagače.

MNOGO JE DISKUSIJE DANAS O LEGITIMNOSTI DA SE OGLASI DŽIHĀD PROTIV ALLĀHOVIH NEPRIJATELJA, KOJI SU ZAMIJENILI NJEGOV ŠERĪ'AT. KAKVO JE ŠEJHOVO MIŠLJENJE U VEZI OVOGA? KOJE SU BITNE I REALNE OKOLNOSTI ZA ZAPOČINJANJE DŽIHĀDA U TRENUTNIM OKOLNOSTIMA U KOJIMA SE NALAZI MUSLIMANSKI UMMET?

Ja vjerujem i neprestano oglašavam da je vođenje džihāda protiv Allāhovih neprijateljā (tāgūtā u zemljama muslimana), koji su zamijenili Njegov šerī'at i nadvladali danas ummet, jeste jedan od najvažnijih *fardovā* (obavezā), koji bi trebao okupirati interesovanje muslimana. Zapravo, prema mom mišljenju, to je mnogo važnije i prvenstvenije od džihadā protiv Jevreja, koji su okupirali Palestīnu, kao što smo prethodno naveli.

Uzvišeni Allāh kaže:
"...borite se protiv vođa nevjerstva - za njih zaista ne postoje zakletve - da bi tako prestali." (sūra et-Tewbe, 12. ājet)

U Buhārijinom ''*Sahīhu*'' se bilježi da je 'Ubāde ibn es-Sāmit, Allāh bio zadovoljan njime, rekao: ''*Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, nas je pozvao i mi smo mu dali bej'u (prisegu na vjernost), i među uslovima na koje je uzeo zakletvu od nas, bilo je da slušamo i pokoravamo se u vrijeme kada smo aktivni i u vrijeme kada smo umorni, i u vremenima teškoća i u vremenima rahatluka, i da budemo poslušni vladaru i da mu damo njegovo pravo čak i ako nam on nije dao naše pravo, i da se ne borimo protiv njega, izuzev ako kod njega vidimo otvoreni kufr za koji imamo dokaz od Allāha.*''

Uzvišeni Allāh kaže:
"I borite se protiv njih sve dok fitne (širka) **ne iščezne i dok ne bude vjera jedino za Allāha..."** (sūra el-Enfāl, 39. ājet)

Radi toga, ako je vjera jednim dijelom za Allāha, a drugim dijelom za vladajuće tāgūte, tada borba postaje *fard* (obavezna), sve dok god ispovijedanje vjere ne bude jedino za Uzvišenog Allāha. Uz sve to, oni su formirali sve zakonske i druge nadležnosti za njih, a ne za Allāhovu vjeru, kao što se nalaže njihovim kufr ustrojstvima (zakonima).

Pored toga, predstavio sam šerī'atske dokaze, koji nužno zahtijevaju udaljavanje od kafirskih vođa, pobunu protiv njih, te borbu protiv njih sve dok se ne svrgnu, tj. dok se silom ne uklone sa vlasti.

Dokazi za ovo su veoma brojni u Qur'ānu i sunnetu, a također i jasne i izričite riječi učenjaka ovog ummeta. Ja sam uputio poziv muslimanima i iskrenim učenjacima ovoga ummeta da ulože trud u organizaciji svojih napora i ujedinjenju saffova za ovaj cilj, da predvode omladinu u ovim važnim trenucima i da učine svaki ozbiljan napor da se bude spremno, materijalno i duhovno, za ovu svetu dužnost.

Napori ovoga ummeta moraju se usredsrediti na ovo zato što je to odgovornost cijelog ummeta. Radi toga je obavezno da se učini napor da se bude spreman za ovo, posebno zato što ummet pati od razjedinjenosti i od nesređenosti u sredstvima i sposobnostima u toku vremena potčinjenosti i u vremenu kada *imāma* (halīfe), koji će ponovo ujediniti ummet – nema.

Ukratko, ozbiljni i jedinstveni grupni rad na ovom polju (priprema i džihād za svrgavanje tāgūtā, a uspostavu šerī'ata) je obaveza i to iziskuje i pripremu i opskrbu više nego što druge dužnosti to zahtijevaju. Mi, također, moramo tome dati prednost nad individualnim radom, ali ovo ne znači da su individualni napori nevažeći i šerī'atski pogrešni, ako budu bazirani na dosljednoj ehlis-sunnetskoj metodologiji, tačnom pravu, prema hukmu šerī'ata, sagledavanju realnosti vremena i trenutnog stanja i poznavanju balansa *maslehe* (pridobijanju koristi) i *mefsede* (otklanjanju štete).

U skladu sa principima, koji iskazuju da je obavezni uslov koji je obavezujući nad sposobnom osobom različitiji od dozvoljenog uslova, džihād je vjerska dužnost koja je dozvoljena i ne može se obustaviti ili ukinuti sve do Sudnjeg Dana.

Uz ovaj princip, može se znati šta mi namjeravamo kada upoređujemo dužnost džihāda sa dužnošću zekāta, zbog toga što trud za svrgavanje i smjenu tih tāgūtā i osnivanje islamske države jeste ogromni napor koji zahtijeva pripremu, podesnu za ovaj kritični krajni cilj, opsežno izučavanje sadašnjeg stanja stvari i pravilnog izbora momenta. Prema tome, sposobnoj osobi nije neophodno da izvršava džihād, ako se nije precizno za to pripemila. Slično, zekāt nije dužnost sve dok ne dostigne

vrijednost nisāba i dok ne nastupi određeno vrijeme svake godine.

Diskusija o ovom poređenju jeste u odnosu na *luzum* (nephodnost) i *wudžūb* (dužnost) djela. A kada je u pitanju *džewāz* (dozvoljenost) i *mashruijah* (zakonsko), onda se ja još uvijek pridržavam svoga poziva ka obimnom radu i ne osporavam legalnu opštost džihāda protiv neprijatelja ummeta, čak i ako se borbom neće promijeniti stanje. Muslimanima je dozvoljeno da se bore protiv neprijatelja sāmi, kao što je pokazao Ebu Bekr, Allāh bio zadovoljan njime, u svome iskazu u vezi *murteddā*. Isto je tako dozvoljena borba protiv njih u grupama ili gerilom kao u primjeru Ebu Basīra, Allāh bio zadovoljan njime, i u mnogim hadīsima koji spominju očitu skupinu koja uspostavlja Allāhovu vjeru i nastavlja da se bori sve do Posljednjeg Dana, ne bivajući oštećeni od onih koji im se suprostavljaju niti od onih koji su ih napustili. Uzvišeni Allāh kaže:
"Zato se bori na Allāhovom putu, pa makar bio i sām, a podstiči i vjernike..." (sūra en-Nisā', 84. ājet)

Prema tome, džihād je propisano djelo *'ibādeta*, koje je dozvoljeno u bilo koje vrijeme. To je poduka koja odgaja vjernike i to je obilježje koje ukrašava i donosi *el-qā'ida el-arida* (široka baza), a što mnogi šejhovi iščekuju, oko toga šapuću i to nameću kao uslov za započinjanje džihāda. Stoga, ne smije se prekinuti, niti bi to trebao ummet ignorisati. Slično, obaveza zekata ne smije se prekinuti radi odsutnosti imāma (halīfe) ili radi drugih razloga. Čak i ako ne postaje obaveznim sve dok se nisāb ne dostigne i dok ne protekne godinu, sadaqa je uopšteno dozvoljena u svako vrijeme i ljudi se ne smiju sprječavati, niti odvraćati od njenog plaćanja. Zapravo, neki učenjaci su nalagali dozvoljenost požurenog plaćanja zekāta prije vremena iz razloga nužnosti, kao što je praktikovao

Allāhov Poslanik, sallAllāhu 'alejhi we sellem, sa sadakom od 'Abbāsa, Allāh bio zadovoljan njime.

Uvjerite se da se ovo razumjelo i razdvojite naš govor od govora onih koji su izdali i napustili džihād.

KOJI MENHEDŽ (METODOLOGIJA) **JE OSNOVA MIŠLJENJA ŠEJHA EL-MAQDISIJA? U ČEMU SE TAJ MENHEDŽ RAZLIKUJE OD MENHEDŽA UČENJAKA SA'ŪDOVE FAMILIJE?**

Ja nemam lično mišljenje, osim mišljenja *selefus-sālih* (ispravnih prethodnika), neka je Allāh zadovoljan svima njima, sljedbenika 'aqīde *el-firqa en-nādži'ah* (spašene grupe), *ehlis-sunneta wel-džemā'ata*.

Mi ističemo tewhīd i uslove, obaveze i najčvršće veze tewhīda, kao i suprotstavljanje svim vrstama širka, posebno današnjem širku sa njegovim manifestacijama kufra.

Mi se također čvrsto držimo srednjeg puta, puta ranih predaka ovoga ummeta, bez skretanja sa puta vjernika prema ekstremizmu ili nemarnosti (popustljivosti).

Prepoznatljiva odlika naše da'we jeste javno obznanjivanje i usvajanje vjerovanja Ibrāhīma, 'alejhis-selām, sa oglašavanjem *berā'a* (odricanja) od kāfira i njihovih lažnih božanstava i vjerovanja. Ovo se slaže sa grupom koja uspostavlja Allāhovu vjeru, javno i na istini, molimo Uzvišenog Allāha da budemo od njih.

Mi mrzimo odbacujuće grupisanje koje je razdvojilo ummet na partije i sekte, od kojih se svaka sekta raduje onome na čemu je. Mi sebe smatramo borcima tewhīda i slugama

šerī'ata. Pozivamo sve muslimane ka našoj da'wi i mi se striktno, čvrsto držimo Kitāba i sunneta.

Svaki put kada opazimo iskreno i džihād vođstvo koje nas predvodi po uputama Kitāba i sunneta prema podršci Allāhovog dīna, mi mu pristupimo i postanemo njegovi borci, njihovi pomagači i pristalice. Mi motivišemo omladinu da traži šerī'atsko znanje, da bude upoznata sa stanjem stvari i da radi na njegovom mijenjanju.

Mi zahtijevamo osnivanje Allāhove vladavine na zemlji, sa obimnim pripremama za džihād protiv kāfirskih vladarā, nad kojima smo dokazali kufr, uporedo sa njihovim zlim učenjacima koji su dali svoj savez i podršku tāgūtima, uljepšavajući njihove obmane i prepirući se lažnim skepticizmom i *šubhama* (sumnjama), da bi umanjili njihov kufr i ustabilili njihova prijestolja.

Mi isto tako vjerujemo u apsolutnu šerī'atsku zakonitost džihāda, zabranjivanja zla i spriječavanja griješnih dijela rukom, pod uslovom da te osobe posjeduju ispravnu metodu, šerī'atski *hukm* (propis) i da su upoznati sa balansom *maslehe* (koristi) i *mefsede* (štete).

Iz tog razloga, Allāhovi neprijatelji nisu zadovoljni nama, niti smo mi zadovoljni njima. Oni neprekidno spletkare protiv nas i naše braće koja slijede ovaj put.

Na osnovu gore navedenog, razlika našeg *menhedža* (metodologije) od *menhedža* učenjaka familije Sa'ūd postaje očigledna. Ovi učenjaci su dali svoj zavjet tāgūtu, potrošili svoje živote u njegovoj zaštiti i opravdavanju i iskoristili svoje znanje da učvrste njegovo prijestolje.

VJERUJ U ALLĀHA, A BUDI KĀFIR U TĀGŪTA

Musliman bi trebao znati da je Allāh glava i početak (porijeklo) svačega i svakog stvorenja. Najjača stvar koju je Allāh naredio Ādemovim sinovima da je nauče i učine, prije klanjanja namāza, davanja zekāta, ili bilo kog drugog djela '*ibādeta* je – da vjeruje u Allahovu Jednoću i da se klone (izbjegavaju) i da ne vjeruju (kufr učine) u tāgūta. Iz ovog je razloga Allāh stvorio stvorenja, slao poslanike, objavljivao Knjige i neredio džihād i *šehādet* (pogibiju). Zbog ovoga postoji neprijateljstvo između sljedbenika *er-Rahmāna* i sljedbenika *šejtāna*, i zbog ovoga će islamska država i ispravni hilāfet biti utemeljeni.

Allah je rekao:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْأِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

"I nisam stvorio ljude ni džinne ni zbog čega drugog, osim da mi 'ibādet čine." [166]

To znači da obožavaju Allāha jedino.

On je također rekao:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولاً أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

"I Mi smo svakom narodu poslanika slali: 'Allāhu 'ibādet činite, a klonite se tāgūta!' " [167]

---

[166] sūra edh-Dhārijāt, 56. ājet
[167] sūra en-Nahl, 36. ājet

Ovo vjerovanje, vjerovanje da nema ničega vrijednog obožavanja, osim Allāha – je osnova islāma. Bez nje neće biti primljeni ni da'wa, ni džihād, ni namāz, ni post, ni zekāt, ni hadždž.

Čovjek se ne može sačuvati džehennemske vatre, izuzev sa ovim vjerovanjem, jer je to jedina veza (uže), za koju Allāh garantuje Svojim robovima da se neće prekinuti. Ostale veze ove vjere neće biti dovoljne da spas od džehennemske vatre, bez ove veze.

Allah je rekao:

قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

"Pravi put jasno razkikuje od zablude. Pa, ko ne vjeruje u tāgūta, a vjeruje u Allāha, uhvatio se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. A Allāh sve čuje i zna." [168]

Allāh je također rekao:

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى فَبَشِّرْ عِبَادِ

"Za one koji izbjegavaju da se tāgūtima pokoravaju i koji se Allāhu obraćaju – njima su namijenjene radosne vijesti, zato obraduj robove Moje." [169]

Obrati pažnju kako Allāh govori o *kufru u tāgūte* prije nego što spominje *vjerovanje u Njega*; kao kada je započeo sa negacijom prije potvrđivanja. Allāh je naredio tewhīd riječima

---

[168] sūra el-Beqare, 256. ājet
[169] sūra ez-Zumer, 17. ājet

''*Lā ilāhe illAllāh*'', koje ukazuju na ovaj veliki princip najčvršće veze. Stoga, nema iskrenog vjerovanja u Allāha bez krajnjeg (potpunog) negiranja ostalih božanstava. Lažna božanstva u koje čovjek mora kufr učiniti i čije obožavanje mora izbjeći, da bi slijedio vezu najčvršće bezbjednosti (sigurnosti) nisu samo kamenje, kipovi, drveće i grobovi, kojima se 'ibādet čini putem sedžde, prizivanja (upućivanja dove) ili zakletve, već to obuhvata mnogo više od ovoga. To sadrži sve što se obožava i što prihvata da bude obožavano mimo Allāha, bilo kojom stvari od djelā 'ibādeta.

Riječ ''*tāgūt*'' je izvedena od riječi ''*tagā*'' (''*tugjān*''), što znači prekoračivanje granice od strane stvorenja. Djela 'ibādeta uključuju: sedždu, rukū', prizivanje (upućivanje dove), zakletva,… Pokoravanje u zakonodavstvu je također djelo 'ibādeta.

Allāh je rekao o kršćanima:

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَاباً مِنْ دُونِ اللَّهِ

"Uzeli su svoje svećenike i svoje monahe za svoje gospodare mimo Allāha." [170] **…**

…iako oni nisu činili sedždu ni rukū' svojim svećenicima, oni su ih slijedili i slagali se sa njima u njihovom zabranjivanju dozvoljenih i u dozvoljavanju (od strane Allāha) zabranjenih stvari. Allah je zato to nazvao činjenjem ovih svećenika i monaha – gospodarima i bogovima (mimo Allāha), jer je pokornost u zakonodavstvu – 'ibādet, i ono ne smije biti ni za koga osim za Allāha, jer je Allāh Jedini Koji propisuje zakone. Stoga će svako ko to učini – biti mušrik.

---

[170] sūra et-Tewbe, 31. ājet

Dokaz za to je spor koji se desio za vrijeme Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, između sljedbenika *er-Rahmāna* i sljedbenika *šejtāna*, oko mesa strvine (krepale životinje). Mušrici su htjeli da ubijede muslimane da nema razlike između životinje koju muslimani zakolju i životinje koja sāma umre, govoreći da je krepalu životinju ubio Allāh. Zato je Allāh spustio Svoj sud i rekao:

وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

"A ako im s budete pokorili (u smatranju Allāhovog harāma – halālom)**, postaćete mušrici."** [171]

Zato riječ ''*tāgūt*'' obuhvata svakoga ko sebe učini zakonodavcem uz Allāha, vladara, predstavnika u parlamentu (zakonodavnoj vlasti), jer je svaki od ovih prekoračio svoje granice. Čovjek je stvoren da bi bio Allāhov rob i Allāh mu je naredio da prihvati Njegov sud, ali je čovjek odbio i prekoračio svoju (od Allāha postavljenu) granicu. On je želio da sebe izjednači sa Allāhom, i da učestvuje u donošenju zakona sa Allāhom, što nije dozvoljeno nikome, osim Allāhu. Ako neko prekorači svoju granicu i to učini, on time sebe čini zakonodavnim gospodarom i on će biti jedan od glavešina tāgūta. Njegov islām i njegov tewhīd neće biti prihvaćeni, sve dok on ne uznevjeruje (počini kufr) u sve što je učinio, toga se kloni, i bori se da se oslobodi od svojih sljedbenika i pomagača. [172]

Allāh je rekao:

---

[171] sūra El-En'ām, 121. ājet

[172] koji su ga slijedili i pomagali u tom kufru (napomena prevodioca)

يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلالاً بَعِيداً

"…pa ipak žele da im se pred tāgūtom sudi, a naređeno im je da ne vjeruju u njega. A šejtān želi da ih u daleku zabludu odvede." [173]

Mudžāhid je rekao:
''*Tāgūt je šejtān u ljudskom obliku, kome se ljudi obraćaju za sud i koga slijede.*''

Šejhul-islām Ibn Tejmijje je rekao:
''*…iz ovog razloga, onaj koji sudi bez obraćanja na Svetu Knjigu (Qur'ān) – je tāgūt.*'' [174]

Ibnul-Qajjim je rekao:
''*(Tāgūt je) svaki onaj koji pređe svoju granicu, bilo da je obožavan, slijeđen ili da mu se pokorava. Tako, tāgūt jednog naroda je onaj koga oni uzimaju za sudiju uz Allāha i Njegovog Poslanika, ili ga obožavaju pored Allāha, ili ga slijede bez konsultovanja Allāha i Njegovog Poslanika, ili mu se pokoravaju u stvarima koje su nepokornost Allāhu.*''

On je također rekao:
''*Ko god ne sudi i ne vraća se za sud onome sa čime su došli Allāhovi poslanici, on zapravo slijedi lažno božanstvo (tāgūta).*'' [175]

Jedno od obožavanih božanstava danas, u koje svaki muwehhid mora kufr učiniti (ne vjerovati), u njih i njihove sljedbenike, da bi time slijedio najčvršću vezu i da bi bio

---

[173] sūra en-Nisā', 60. ājet
[174] ''*Medžmū'ul-fetāwā*'', 28. tom, 201. str.
[175] ''*I'lāmul-muweqqi'īn*'', 1. tom, 50. str.

sačuvan od džehennemske vatre – su prolazni (smrtni), od strane ljudi načinjeni bogovi i boginje tzv. zakonodavstva.

Allāh je rekao:

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

"Zar oni da imaju bogove koji im propisuju da vjeruju ono što Allah nije naredio? Da nije Riječi prije izrečene, među njima bi već bilo presuđeno. – A nevjernike, doista, čeka patnja nesnosna." [176]

Ljudi su slijedili ove zakonodavce i pristali da donose zakone, kao pravo i karakteristiku (odliku) za njih, za njihove parlamente, i za njihove lokalne, regionalne i međunarodne vladajuće strukture. Oni su to pokazali kroz svoje zakone i ustave.

51. član kuwajtskog ustava glasi:
''*Zakonodavna vlast je vođena od strane princa i parlamentarnog vijeća, u skladu sa ustavom.*''

25. član jordanskog ustava glasi:
''*Zakonodavna vlast je u rukama kralja i parlamentarnog vijeća.*''

86. član egipatskog ustava glasi:
''*Parlament ima ulogu zakonodavne vlasti.*''

Prema tome, oni su postali gospodari svakome onome ko im se pokori i slijedi ih, ili se slaže sa njima u njihovom kufru i širku, baš kao što je Allāh rekao o kršćanima, kada su oni

[176] sūra eš-Šūra, 21. ājet

slijedili svoje monahe i svećenike. Sljedbenici i sprovodioci današnje demokratije su gori i pokvareniji (nečistiji), jer to svećenici jesu činili, ali nisu to činili pravnim sistemom, i nisu pravili ustave i knjige. Oni također nisu kažnjavali svakoga ko nije to prihvatao ili praktikovao. Oni to također nisu činili da bi Allāhovu vjeru prilagođavali (usklađivali), kako to čine ovi tāgūti.

Ako si došao do shvatanja ovoga, onda bi trebao znati da je najveći korak pridržavanja za ovu najčvršću vezu i najveći korak nevjerstva u ova ljudski načinjena božanstva – vrhunac islāma.

KARAVAN IDE, A PSI LAJU
šejh Ebū Muhammed el-Maqdisī

Allāh je rekao da će On darovati uspjeh, uputu, pronicljivost i berekete onima koji se opredijele za džihād na Allāhovom putu. Istinski mudžāhidi su učeni i mudri, sa jasnom vizijom. Svako bi trebao otići mudžāhidima da pronađe pravi odgovor, jer im je Allāh dao mudrost kao plod džihāda.

Mudžāhid mora proučavati svoje stanje i okolinu na način na koji je proučavao džihād. Allāh mudžāhidu daje sposobnost da vidi i čuje mnogo puta bolje nego obični ljudi.

Mudžāhidima ne trebaju učenjaci koji nisu od njihove organizacije. Jer, njihovi učenjaci su najpametniji i najjasniji po pitanju džihāda i borbe. Njihova sposobnost dolazi od džihāda i bojnih polja, gdje ljudi dolaze da vide istinitost Allāha, ignorišući sva životna iskušenja. Jednostavno, ne može biti da oni nisu u pravu zbog te pozadine.

Vođe i šejhovi džihāda su jedini ljudi koji vrijednuju interes njihovog džihāda i koristi i plodove od njihovih ciljeva.

Njima ne treba uputa onih koji sjede pozadi. Njima ne treba mišljenje onih koji su pod stopama režimā i njihovih zapadnih i američkih gospodara, ili onih koji su poraženi kulturom globalizacije i optužbama za terorizam. Oni nemoralni novinari, sekularisti i intelektualci koji nam govore sa satelitskih kanala ili sa redaka članaka u njihovim sekularističkim novinama, oni griješe.

Svaki put kada mudžāhidi izvedu herojsko djelo džihāda, oni počnu analizirati i govoriti gledajući iz svoje nepravilne perpektive. Oni okrivljuju i optužuju džihād. Oni kažu da su mudžāhidi neznalice i kažu da će ova djela dovesti do toga da se Amerika bori protiv islāma. Oni kažu da će džihād zasjeniti zločine Izraela. Oni kažu da su mudžāhidi odvučeni u džihād, jer su plitki, i da uza sveg toga stoje misteriozne ruke, koje su kontrolisane od strane cionističkog pokreta, i druge zavjere.

Vi ste i dalje na zemlji i prodali ste vjeru, čast i poštenje. Vi ste porekli svoju vjeru i džihād i ustali ste postiđeni učenja svoje vjere i njenih zakona. Mnogi od vas žele da iz Qur'āna uklone ājete koji govore o džihādu. Kakvo vi pravo imate da govorite o džihādu i da procjenjujete njegove plodove ili da govorite o šehīdima i herojima?

Je li moguće da majka koja se pretvara da je izgubila svoje dijete postane realnija i iskrenija od majke koja je zaista izgubila svoje dijete?

Čujte gubitnici: Mudžāhidima ne treba vaš savjet koji je pokoren pod stopama lažne zapadnjačke kulture. Njima ne trebaju vaše analize koje su niske i skršene pod čizmama režimā saradnika i njihovih gospodarā iz Vašingtona, Londona, Pariza i Berlina. Kako možete, dok se većina vas umiljavate vašim gospodarima iz Bijele Kuće, 10 Downing Street-a i Elsie Palace, da nastavljate govoriti da njihov rat protiv islāma nije krstaški pohod, već rat protiv terora koji je uništio sliku islāma, dok vam se vaši gospodari suprotstavljaju u svojim izjavama. Stid vas bilo, patuljci, šta vi znate?

Oni su to rekli, to je krstaški rat i on je bio proglašen protiv islāma, vjere terorizma, ove riječi su ponovljene od

njihovih generala koji opisuju muslimane kao obožavaoce idola i đavola. Njihovi sudovi i organizacije su proglasili da je objavljen rat hidžābu, koji se smatra terorom i prijetnjom sekularizmu. Vi ste odabrali da da zažmurite i insistirali ste na krivotvorenju istine.

Mudžāhidima ne trebate vi, o polu-ljudi i ljudi bez odlučnosti. Njima ne treba nijedan savjet o džihādu od učenjaka koji su plaćeni i pokoreni.

Njima ne treba da vas pitaju da li je to po vama u redu ili da li se njihov džihād slaže sa vašim razmišljanjem. Ne, njima to ne treba. Oni imaju svu mudrost i viziju (pronicljivost) koja im je potrebna.

Umrite u svom srdžbi, i nastavite svoje kritikovanje mudžāhida. Vi ne možete uništiti njihovu odlučnost. Vaša otrovna pera neće naštetiti njihovom džihādu. Ništa im neće naškoditi.

Ali vi, dobri mudžāhidi, najbolji odgovor ovim lošim ljudima je – ignorisati ih, ostati uz džihād i nastaviti sa ubijanjem i borbom protiv svakog Allāhovog neprijatelja. Bez obzira na njihovo mišljenje, karavan ide, a psi laju. Oni uživaju u lajanju.

Uplitanje u džihād nije ništa novo. Ovo su koristile Qurejšije protiv Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i vjernikā. Oni su pokušavali da događaje ili mete koje su odabrali mudžāhidi – iskoriste da bi napravili negativnu sliku o džihādu.

Qurejšije su pokušale da muslimane predstave lošim i optuživali su muslimane za ubijanje, uzimanje novca i

uzimanje zarobljenika u mjesecima kada činjenje toga nije bilo dozvoljeno.

Muslimani znaju i nikada ovo nisu negirali, njima ne trebaju nevjernici da ih uče, niti su oni uznemireni kritikom. Ono što nevjernici i dalje rade protiv Allāha je mnogo veće u zločinu, nego ratovanje u svetim mjesecima.

Muslimani nisu uznemireni kritikama, jer oni znaju da su nevjernici ti kojima kritike trebaju biti upućene, jer oni čine zločine, planiraju ih i insistiraju na njima.

Mudžāhidi ne trebaju biti opterećeni nevoljama, prouzrokovanim od strane neprijatelja njihovog džihāda koji kritikuju njihove mete i odabiranje njihovih operacija da bi ih predstavili lošim. Grijeh zaustavljanja džihāda je mnogo veći od bilo kojeg zločina za koji oni optužuju mudžāhide da su ga počinili. Ako mudžāhidi naprave grešku, njima ne treba izvještaj (analiza) od nevjernika, jer oni bolje nego iko drugi znaju šta je ispravno, a šta je pogrešno.

Kao što je Ebu Firas (pjesnik) rekao:

Začuđuje me kako oni koji nisu u pravu
pokušavaju da mi kažu šta je ispravno, a šta pogrešno.

Mudžāhidi, budite oprezni i ne malaksavajte pred Allāhovim neprijateljima. Ne dopustite da vašem džihādu bude naškođeno kada oni pokušavaju da vas predstave lošim.

Ako oni kažu da ste ubili djecu, a Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je govorio protiv činjenja toga, recite im:

''*Da, mi znamo da je Allāhov Poslanik, sallAllāhu 'alejhi we sellem, govorio protiv toga. Mi nikada nismo ciljali djecu, mi smo se pokajali ako smo to ikada i učinili, ali vi insistirate na grijehu i zločinu.*''

Recite im:

''*Nama ne treba vaš savjet. Kako vi možete govoriti u korist djece, a vi od njih pravite jetīme i ubijate njihove očeve, jer su u džihādu? Vi se borite protiv Allāhove vjere, dok se mudžāhidi bore protiv Allāhovih neprijatelja. Vi ste ubili vjeru razvratnim školskim planovima i programima, koji ih uče da budu odani vama i koji ih uče protiv njihove vjere i džihāda.*''

Ako oni kažu da ste vi svojim djelima u Nju Jorku i Vašingtonu stavili Ameriku u kontolu zemlje muslimana, tvrdeći da se oni bore protiv terora, protiv njih i njihovog interesa, recite im:

''*A kada to Amerika nije bila na kičmi ovih zemalja? Mi to nismo prouzrokovali. Mi smo došli na ovaj svijet, a Amerikanci su bili tu, bez ikakvog povoda ili cijene za činjenje toga. Mi smo jednostavno započeli činiti da oni plate za to.*''

Ako oni kažu da Izrael koristi vaše postupke za pojačavanje svog terorizma nad Palestincima i za uništavanje kuća, ubijanje djece, obaranje drveća i uništavanje usjeva, recite im:

''*Zar Izraelu treba da to opravdava? I kada je Izrael prestao sa svojim terorom? Izrael je inkubator kriminalaca koji je sponzorisan od strane vaših gospodara u Vašingtonu. Oni su uništavali kuće i prije naših operacija, a opseg rušenja kuća, učinjenog od strane Izraela je mnogo veći od rušenja kula u Nju Jorku. Koga vi to pokušavate da zavedete?*''

Ako vam oni kažu da ste svojim napadima na Židove i Amerikance oslabili arapske režime i naštetili njihovoj

ekonomiji, uništili projekte razvoja, prestrašili i otjerali investitore i turiste, recite im:
''*Da, a to je upravo ono što mi želimo. Kada bismo znali da bi ih rupa u ozonskom omotaču oslabila, mi bismo naporno radili na njenom proširivanju. Vi ste glupi, zar mislite da mi mislimo i na šta drugo, osim na uništavanje i okončavanje ovih loših i truhlih režimā? Ekonomija i razvoj će doći nakon utemeljenja Allāhovog zakona.*''

Ako vam oni kažu da ste vašim napadima u Istanbulu napravili poteškoće umjerenim muslimanima u Turskoj i gurnuli ih na američku i evropsku stranu, recite im:
''*Mi želimo da dovedemo u nepriliku one koji su prodali svoju vjeru, koji veličaju Ataturka i koje njihov sekularizam vodi do toga da negiraju svoju vjeru, kritikuju džihād i da sklapaju koaliciju sa neprijateljem da bi se borili protiv terora. U skoroj historiji, Turska je uvijek naporno radila da bi zadovoljila Evropu, da bi se mogla priključiti krstaškoj koaliciji i uvijek je bila bliska Amerikancima i Židovima.*''

Ako vam oni kažu da je vaš teror upotrijebljen da stavi pritisak na arapske režime da sprovedu reforme koje su u pravcu sekularizma i mijenjanja plana i programa u korist globalizacijske kulture i ljubavi i bratstva sa zapadnjačkim nevjernicima, vi recite:
''*Da. Pravljenje teškoća tim režimima je konačni cilj našeg džihāda. Mi želimo da pokažemo njihove laži i da učinimo da se oni prestanu kriti iza islāma, dok potajno otvaraju svoja vrata sekularizmu i nevjernicima. Oni i dalje sprovode reforme u planovima i programima da bi se približili nevjernicima istoka i zapada. Sada oni rade otvoreno ono što su činili potajno, i oni se bore protiv sljedbenika īmāna (ljudi od īmāna), da bi se umili Americi. Prvi korak u pobijeđivanju ovih režimā je rad na njihovoj destabilizaciji.*''

Ako vam oni kažu da ste vi otpočeli vatru mržnje između zapada i muslimana, da ste započeli kulturni rat i da ste doprinijeli da oni zabrane hidžāb u njihovim javnim školama, recite im:
''*Da, a to je naša dužnost kao muslimana, da prekinemo veze između muslimana i njihovih neprijatelja. Zabranjivanje hidžāba u školama je bereket za naše djevojke, koji će ih očistiti od miješanja sa razvratnom kulturom i truhlim planom i programom. Ovo će probuditi muslimane i učiniti ih svjesnim mržnje ovih nevjernika prema islamskoj tradiciji, što bi moglo ohrabriti muslimane da otvore paralelne muslimanske škole. Rat protiv hidžāba je također rat protiv islāma. Rat kultura je započeo davno prije napada i prije Hantingtona i Fukujame. Ovaj je rat postojao otkad postoje kāfiri i mu'mini. Krstaški ratovi i masakri muslimana od strane Židova i kršćana mogu biti vidjeni svugdje.*''

Također im recite da je njihova kritika pogrešna i neosnovana, i potvrđena je kao pogrešna od strane vaših gospodara. Oni su objavili rezultate svojih statistika, koje pokazuju da je interes zapadnjaka za islām nakon napada na Nju Jork i Vašington – u porastu.

Završavam ovo svjedočanstvom jednog od zapadnjaka koji su posvjedočili da su mudžāhidi pametni i da tačno znaju šta rade. U britanskom ''*Independent Newspaper*'' je 21/11/2003. objavljen članak eksperta za Srednji Istok, Roberta Fiska. On je rekao da su napadi na britanske ciljeve u Turskoj rezultat britanskog pridruživanja ratu američkog predsjednika protiv terorizma. On kaže da se oni ne bi trebali obmanjivati o mentalnoj sposobnosti napadača.

''*Oni su sposobni razumijeti spoljašnji svijet. Oni su tačno znali šta rade kada su napali Australijance u Baliju. Oni su znali da su Australijanci bili protiv rata i da će krivica pasti na australijskog*

premijera, a isto se odnosi na Italiju. Oni su znali za demonstracije protiv Bušove posjete Britaniji. Napad na Veliku Britaniju nije lahka stvar, i to je razlog zašto su oni napali britanske ciljeve u Turskoj. Oni su znali da Buš želi da opravda svoj rat protiv 'Irāqa i to je razlog zašto oni intenziviraju svoje napade na američke snage u 'Irāqu. Oni su odlučili da unište Buša i britanskog premijera Blera politički, ako ne fizički.''

Ovo je primjer analize vaših gospodara. Kao što sam već rekao, mudžāhidima ne treba vaše mišljenje, niti mišljenje vaših gospodara. Oni imaju svoje učenjake, a Velika Knjiga ih vodi. Njima ne treba uputa usporenih i pokorenih.

Allāh otvara oči mudžāhida, daje im uputu i čini njihove neprijatelje glupim i lahkomislenim.

Kako možemo obraćati imalo pažnje na njihova mišljenja i poražene analize?

šejh 'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Šejh 'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz je Egipćanin, rođen je 1950. godine u gradiću Benī Suwejf na jugu Egipta. Još kao dijete je napamet naučio Allāhovu Knjigu, a potom tražio znanje pred šejhovima Egipta. Potom je počeo pisati još u svojoj mladosti.

Uporedo sa traženjem islamskog znanja i usavršavanjem u raznim granama islamskih nauka, završio je medicinski fakultet u Kairu 1974. sa izvanrednim uspjehom, a potom je radio kao zamjenik dekana na fakultetu za oftamologiju.

Bio je optužen za umješanost u atentat na egipatskog tāgūta Enwer Sadāta 1981. godine, ali je uspio pobjeći iz Egipta. Otišao je u Pakistān i postao direktor kuwajtske bolnice ''*El-Hilāl*'' u Pešawaru. Oženio je Palestinku, koja mu je rodila četiri sina i kćerku, a potom Jemenku koja mu je rodila jednu kćerku.

Kada su vlasti 1993. godine počele hapsiti dobro poznate Arape u Pešawaru, šejh 'AbdulQādir je sa svojom vjerom pobjegao iz Pakistāna i otišao za Sudān.

Onda je otišao za Jemen nakon rata za nezavisnost i radio u bolnici u gradu Ebb kao volonter, bez plate i naknade, a onda je radio u specijalnoj ''*Dār eš-Šifā*' '' bolnici.

šejh 'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

U aprilu 1999. je uhapšen zbog slučaja "onih koji su se vratili iz Albānije", zemlje u kojoj nije bio nijedan jedini put.

Nakon događaja od 11. septembra, uhapšen je 28. oktobra 2001. godine i bio zatvoren u političkom zatvoru u glavnom gradu Jemena, San'ā'u u trajanju od dvije godine i četiri mjeseca.

Potom je 28. februara 2004. godine predat tāgūtima Egipta. Molimo Allāha da ga oslobodi, kao i sve naše zatvorene učenjake.

KO SU ET-TĀ'IFA EL-MENSŪRA (Potpomognuta skupina)? [177] šejh 'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz

Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je rekao: ***"Neće prestati da postoji Tā'ifa** (skupina) **iz mog ummeta, utemeljujući Allāhovo naređenje. Neće im naštetiti oni koji ih napuste, niti oni koji im se suprotstave, sve dok ne stigne Allāhova odredba, a oni su nadmoćni nad ljudima."*** [178]

Većina *selefā* (ispravnih prethodnika) je došla do zaključka da su *et-Tā'ifa el-Mensūra* zapravo – *'ulema* (učenjaci), *ehlul-hadīs* (učenjaci hadīsa), kako su naveli Buhārī i Ahmed ibn Hanbel.

Ali, riječi Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem:

"... ovaj dīn (vjera), utemeljena, borba za nju..."

- … su problem za njih, kao što su i druge predaje, koje u sebi jasno spominju *el-qitāl* (borbu).

A ovo (borba) je od jedinstvenih karakteristika ove *tā'ife* (skupine), kao što je u predajama od Džābir ibn 'Abdullāha, 'Imrān ibn Husajna, Jezīd ibn el-Eslema i Mu'āwije ibn 'Uqbe ibn 'Amra, Allāh bio zadovoljan svima njima.

Prema tome, nije moguće ograničiti ovu *tā'ifu* jedino na *'ulemu*. Ne, već su ova *tā'ifa* – ljudi od znanja i džihāda.

A u prilog ovome, en-Newewī je spomenuo riječi Buhārija, Ahmed ibn Hanbela i drugih, a potom je rekao :

---

[177] Ovo je odlomak iz šejhove knjige ''*Odgovor na šubhe u vezi prisege i vođstva*'', 40. – 43. str.

[178] hadīs je zabilježio Muslim u svom ''*Sahīhu*''

''*A moguće je da je ova Tā'ifa raširena među različitim vrstama vjernika. Od njih su muqātilūn* (ljuti ratnici)*, od njih su fuqahā'* (pravnici)*, od njih su i muhaddithūn* (hadiski stručnjaci)*, a od njih su i zuhād* (zāhidi, oni koji su se distancirali od užitaka ovosvjetskog života) *i oni koji naređuju dobro, a zabranjuju zlo. A od njih su i predstavnici drugih oblika hajra, a nije nužno da svi oni budu zajedno, već oni mogu biti raspršeni u različitim dijelovima svijeta.*'' [179]

I slično tome, šejhul-islām Ibn Tejmijje, Allāh mu se smilovao, je u vezi borbe protiv Tatara, koji su izgovorili dva šehādeta vjere, u svojim ''*Fetwama*'' rekao da su ljudi džihāda najzaslužniji da budu svrstani u *et-Tā'ifu el-Mensūru*, kao što je rekao*:*
''*Što se tiče Tā'ife u Šāmu i Egiptu i u zemljama sličnim ovima, oni su, u ovo vrijeme – muqātilūn* (ratnici) *za dīn islāma. I oni su najzaslužniji da budu svrstani u et-Tā'ifu el-Mensūru, koju je spomenuo Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, u vjerodostojnoj predaji koja se često navodi od njega:* ***'Neće prestati da postoji tā'ifa*** *(skupina)* ***u mome ummetu, nadmoćni na istini. Neće im nauditi oni koji im se suprotstave niti oni koji ih napuste, sve dok ne nastupi Čas*** *(Sudnji Dan)****'***.'' [180]

I nema sumnje da su '*ulema* (učenjaci) koji lično izvode akcije – prvi ljudi koji ulaze u ovu *Tā'ifu*, a onda ostatak ljudi od mudžāhida i drugih koji ih slijede.

A ono što je navelo *selefe* da kažu da je *Tā'ifa – 'ulema*, bilo je to što je tada džihād bio nešto oko čega nije bilo nikakvog razilaženja među muslimanima, a granice su bile potpuno opremljene vojnicima i armijama, koji su se suočavali

---

[179] ''*Sahīh Muslim bi šerh en-Newewī*'', 13. tom, 67. str.
[180] ''*Medžmū'ul-fetāwā*'', 28. tom, 531. str.

sa neprijateljem, a najizrazitije rijetkosti (najveći problemi) u pogledu vjere u njihovo vrijeme – bile su novotarije i velike zablude. A vitezovi sa tih bojnih polja su bili '*ulema*.

Ali danas, mi smo u potrebi za naporom (trudom) '*uleme* i *muhadditha,* svakih na svom polju, jer vjera ne može biti utemeljena samo znanjem, niti samo džihādom, već svim tim zajedno.

Kao što je Uzvišeni Allāh rekao u ājetu sūre el-Hadīd:

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

"Mi smo poslanike Naše s jasnim dokazima slali, i po njima knjige i terazije objavljivali, da bi ljudi pravedno postupali - a gvožđe smo spustili, u kome je velika snaga i koje ljudima koristi – i da bi Allāh ukazao na one koji pomažu vjeru Njegovu i poslanike Njegove kad Ga ne vide. Allāh je, uistinu, Moćan i Silan." [181]

A šejhul-islām Ibn Tejmijje je rekao:
''*A vjera islām neće biti utemeljena, izuzev sa Knjigom, mīzānom (terazijom) i gvožđem. Knjiga je da se njome upućuje, a gvožđe je da se ona podržava. Baš kao što je On, Uzvišeni, rekao:*
لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ
"Mi smo izaslanike naše s jasnim dokazima slali i po njima knjige i terazije objavljivali, da bi ljudi pravedno postupali - a gvožđe smo stvorili, u kome je velika snaga i koje ljudima

[181] sūra el-Hadīd, 25. ājet

koristi - i da bi Allāh ukazao na one koji pomažu vjeru Njegovu i poslanike Njegove kad Ga ne vide. Allāh je, uistinu, moćan i silan". [182]
Prema tome, Knjigom su utemeljeni znanje i vjera. Mīzānom su utemeljena prava u ugovorima, novcu i odnosima, a gvožđem su utemeljene el-hudūd (zakonske kazne). '' [183]

I on je također rekao :
''*A mačevi muslimana donose pobjedu ovom šerī'atu, a to je Qur'ān i sunnet, kao što je Džābir ibn 'Abdullāh, Allāh bio zadovoljan njime, rekao:*
'Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, nam je naredio da da udarimo ovime (sabljom) svakog onoga ko napusti ovo (Mushāf).' '' [184]

I on je također rekao :
''*Jer, zaista, ono čime se utemeljuje vjera je – Knjiga koja upućuje i gvožđe koje donosi pobjedu, kao što je spomenuo Uzvišeni Allāh.*'' [185]

I drugo osim ovoga, na raznim mjestima u njegovim ''*Fetwama*''.

Ja kažem:
Zbog ovoga, moguće je reći da je *Et-Tā'ifa el-Mensūra* zapravo *Tā'ifa* (skupina) koja vodi džihad, slijedeći pravi, šerī'atom utemeljeni *menhedž* (metodologiju) *ehlis-sunneta wel-džemā'ata*.

A ja ću spomenuti nacrt ovog menhedža, uz dozvolu Allāha Uzvišenog, pod temom ''*Osnove čvrstog pridržavanja Qur'āna i sunneta*''.

---

[182] sūra el-Hadīd, 25. ājet
[183] ''*Medžmū'ul-fetāwā*'', 35. tom, 365. str.
[184] ''*Medžmū'ul-fetāwā*'', 35. tom, 365. str.
[185] ''*Medžmū'ul-fetāwā*'', 28. tom, 396. str.

šejh Ebū Qatāda el-Filistīnī

Šejh Ebū Qatāda je Palestinac, koji je živio u Jordanu, pa se sklonio na Arapsko Poluostrvo, a odatle se sklonio u Veliku Britaniju, bježući sa porodicom od potjernice jordānskih vlasti, koje su mu u Jordānu (u njegovom odsusutvu) izrekle doživotnu zatvorsku kaznu. U Britaniji mu je dāt azil.

I pored stalne opasnosti od isporučivanja Jordānu, šejh Ebū Qatāda usred Londona govori haqq, koji je ne može čuti nigdje u arapskom svijetu. U Londonu je krajem prošlog i početkom ovog vijeka bilo toliko imāma i učenjaka iz arapskih zemalja koji su tu boravili zbog nemogućnosti vraćanja u svoje domovine i koji su bili otvoreni u obznanjivanju Istine, da su mediji negodovali zbog toga i London nazivali "Londonistān". [186]

Vatrene hutbe i dersovi šejha Ebū Qatāde su pronađeni u stanu u Hamburgu, koji je bio mjesto osmišljavanja čitave operacije napada na Nju Jork i Vašington 11. septembra. Nakon ovoga, britanske vlasti su uperile prst u šejha Ebū Qatādu, kao u onoga koji je podstrekivač ovakvih ideja.

I pored saznanja da je pod lupom specijalne antiterorističke policije, šejh Ebū Qatāda se nakon napada od

[186] ironično ga, zbog broja muslimanskih da'ija i pokreta, upoređujući sa Afgānistānom, Pakistānom, Vaziristānom,...

11. septembra nije ustručavao da izda fetwu o dozvoljenosti izvođenja ovakvih akcija, rušeći lažne mitove o ''nevinim'' civilima.

Iako je godinama na meti američkih, židovskih i britanskih obavještajnih službi, u britanskoj javnosti bezbroj puta spominjan kao ''ambasador Al-Qāi'ide za Evropu'', britanske vlasti nikako nisu mogle da nađu dovoljno dokaza za umješanost šejha Ebū Qatāde u akcije Al-Qā'ide.

Nakon londonskih napada u ljeto 2005. godine, britanska specijalna policija je, bez ikakvih dokaza o njegovoj umiješanosti u ove akcije – uhapsila šejha Ebū Qatādu, pod prostom pretpostavkom da onaj koji je podržao napade od 11. septembra, sigurno podržava i opravdava i londonske napade. Sve i da je ova logika apsolutno tačna, niko ni ne spominje šejhovu direktnu umješanost u ove napade, već je optužen samo zbog sumnje da je on onaj koji ovakva djela smatra dozvoljenim i islamski legitimnim potupcima u ratu protiv neprijatelja.

Nakon što se danima u štampi raspravljalo hoće li šejh Ebū Qatāda biti isporučen Jordānu, on ipak nije isporučen, već sjedi u svojoj ćeliji u jednom od britanskih zatvorā.

Znajući za njegovu vezu sa pokretima džihāda širom svijeta i znajući da on ima veliki ugled kod mudžāhida, britanske vlasti su ga jesenas upotrijebile kao sredstvo pomoću koga će izdejstvovati puštanje nekolicine britanskih novinara, koje su u 'Irāqu uhvatili mudžāhidi. Naime, britanska obavještajna služba je radio-vezom stupila u kontakt sa iračkim mudžāhidima, a onda je pustila da mudžāhidi čuju njima dobro poznati glas šejha Ebū Qatāde, koji ih je

(vjerovatno prisiljen) pozvao da ga poslušaju i da puste na slobodu tih nekoliko britanskih novinara.

Ovo samo govori o iskušenjima ovih 'ālimā na putu obznanjivanja Istine, o njihovoj nepokolebljivosti na tome putu, te o njihovoj vezi sa onima van zatvora, koji se bore da okovi sa tijela 'uleme, dā'ija, mudžāhida i cijelog ummeta – spadnu, te o velikom ugledu koje ovi učenjaci imaju kod mudžāhidā, Allāh ih sve zajedno sačuvao i pomogao.

ZAŠTO DŽIHĀD ? [187]
šejh Ebū Qatāda el-Filistīnī

Izjave učenjaka u vezi onih koji zamijenjuju šerī'at

Naši učenjaci su govorili o kufru ovih religija i nevažećih zakonodavstava, i oni su prosudili da su oni koji ih propisuju i po njima postupaju – kāfiri i murteddi.

Ibn Hazm, Allāh mu se smilovao, je rekao:
''*Ko god sudi po Indžīlu u pitanjima u kojima nema teksta iz Objave u šerī'atu islāma, onda je on kāfir, mušrik koji je van okvira islāma.*'' [188]

Također je Ibn Tejmijje, Allāh mu se smilovao, rekao:
''*Poznato je iz vjere islāma i idžmā'om svih muslimana da kada god neko dozvoli slijeđenje vjere mimo vjere islāma, ili slijeđenje zakona mimo šerī'ata Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem – onda je on kāfir.*'' [189]

I on je, slično ovome, rekao:
''*Nikome od stvorenja nije dozvoljeno da napusti šerī'at, koji je objavio Uzvišeni Allāh, a to je Qur'ān i sunnet sa kojim je Allāh poslao Svoga Poslanika. I niko ga (taj šerī'at) ne napušta, osim kāfir.*'' [190]

I on je rekao:

---

[187] posljednja četiri poglavlja knjige ''*Limādha el-džihād?*''
[188] ''*Ihkām el-ahkām fī usūl el-ahkām*'', 5. tom, 153. str.
[189] ''*Medžmū'ul-fetāwā*'', 28. tom, 524. str.
[190] ''*Medžmū'ul-fetāwā*'', 11. tom, 262. str.

''*Kada god čovjek ohalāli ono što je harām po idžmā'u, ili oharāmi ono što je halāl po idžmā'u, ili promijeni zakon oko koga postoji idžmā', onda je on kāfir po idžmā'u feqīha.*'' [191]

Ibn Kethīr, Allāh mu se smilovao, je rekao:
''*Zato, ko god napusti jasni šerī'at, objavljen Muhammed ibn 'Abdullāhu, pečatu svih vjerovjesnika, i obrati se za presudu drugim zakonima, kao što su derogirani šerī'ati, on je kāfir.*'' [192]

'AbdulLatīf bin 'AbdurRahmān āluš-Šejh je rekao:
''*Ko god se za presudu obrati nečemu drugom, mimo Qur'āna i sunneta, nakon što je objašnjeno njemu, on je kāfir. Uzvišeni Allāh kaže:* **"A oni koji ne sude po onome što je Allāh objavio, oni su pravi nevjernici"**. *I Allāh kaže:* **"Zar oni da traže da im se kao u doba džahilijjeta sudi?..."** '' [193]

'Abdullāh ibn Humejd je rekao:
''*Ko god propiše zakon, koji je opći (generalni), i nametne ga ljudima, kontrirajući (suprotstavljajući se) Allāhovom zakonu, napustio je islām kao kāfir.*'' [194]

Muhammed bin Ibrāhīm āluš-Šejh je rekao:
''*Zaista, od vidova jasnog i očiglednog velikog kufra je i davanje pozicije prokletim, od strane ljudi načinjenim zakonima u onome što je Džibrīl el-Emīn spustio na srce Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, da bi bio opominjač na čistom arapskom jeziku, i tim zakonima suditi među narodima, i njima se obraćati kada dođe do razilaženja, u suprotnosti riječima Allāha, Slavljenog i Uzvišenog, i tvrdoglavom odbijanju tih riječi:* **"A ako se u nečemu razilazite – obratite se Allāhu i Poslaniku, ako vjerujete u Allāha i onaj**

---

[191] ''*Medžmū'ul-fetāwā*'', 3. tom, 267. str.
[192] ''*El-bidāje wen-nihāje*'', 13. tom, 119. str.
[193] ''*Ed-Durer es-Senijje*'', 8. tom, 241. str.
[194] ''*Ahamijāt el-džihād*'', 196. str.

svijet. To je bolje za vas i rješenje ljepše." [195] *Allāh, Uzvišeni i Savršeni, je negirao īmān (vjerovanje) onima koji za presudu u onome u čemu se razilaze ne uzimaju Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem. Pojačavajući negaciju ponavljanjem toga i zaklinjanjem po pitanju toga, Allāh je rekao:* **"Ne, tako Mi Gospodara tvoga, oni neće biti vjernici, sve dok za sudiju u sporovima međusobnim tebe ne prihvate, i da onda zbog presude tvoje u dušana svojim nimalo tegobe ne osjete, i dok se sasvim ne pokore."** [196] '' [197]

On je također, u istoj raspravi, spomenuo da je od najvećih vrsta velikog kufra ove prirode – upravo ono u što su upali moderni (savremeni) murtedddi (odmetnici). On je rekao:

''*Peto: Ovo je najveći, najjasniji i najočigledniji vid tvrdoglavog odbijanja šerī'ata, oholog odbijanja njegovih propisa, pokazivanja suprotstavljanja Allāhu i Njegovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, i osporavanje sudova islamskog zakona, u njegovom ustanovljavanju, podrški propisa, temelja i njegovih ogranaka, formi, vrsta, njegovih presuda i obaveza, preporuka i izvora. Pa baš kao što šerī'atski sudovi imaju preporuke i izvore od kojih zavise (i na koje se obraćaju) – svi zaviseći na Allāhovoj Knjizi i sunnetu Njegovog Poslanika – onda na isti način sudovi ljudski načinjenih zakona imaju svoje izvore: zakone skrpljenih zajedno iz mnogih različitih zakonskih sistema, kao što su francuski zakoni, američki zakoni, britanski zakoni, itd., i od sistema novotara koji izjavljuju privrženost šerī'atu, itd. Tako su ovi sudovi sada prisutni u mnogim muslimanskim zemljama, kompletni i utemeljeni, sa otvorenim vratima i ljudi hrle u njih u skupinama, njihove sudije izdaju presude koje idu protiv Knjige i sunneta – u skladu sa njihovim zakonima i čineći ove propise obavezujućim i čineći ih*

---

[195] sūra en-Nisā', 59. ājet

[196] sūra en-Nisā', 65. ājet

[197] ''*Risālet tahkīm el-qawānīn*''

nepromjenljivim. Pa, koji je kufr veći od ovog kufra, i šta može biti veća kontradikcija svjedočenju da je Muhammed Allāhov Poslanik?''

Šejh eš-Šenqīti je rekao:
''Čudna stvar je od onih koji sude po drugome mimo Allāhovog šerī'ata, a onda tvrde islām (da su muslimani). A Uzvišeni Allāh je rekao: **"Vidiš li ti one koji tvrde da vjeruju u ono što se objavljuje tebi, i u ono što je objavljeno prije tebe, pa ipak žele da im se pred tāgūtom sudi, a naređeno im je da ne vjeruju u njega? A šejtān želi da ih u veliku zabludu odvede."** *I On je rekao:* **"Oni koji sude po drugome, mimo onoga što je Allāh objavio, oni su pravi nevjernici."** *I On je rekao:* **"Zašto da pored Allāha tražim drugog sudiju, kad vam On objavljuje Knjigu potanko? A oni kojima smo Mi dali Knjigu dobro znaju da Qur'ān objavljuje Gospodar tvoj istinito, zato ti ne sumnjaj nikako!''** [198]

I on je rekao, Allāh mu se smilovao:
''Oni koji slijede zakone zakonodavaca, mimo Allāhovog šerī'ata, su mušrici koji druge pridružuju Allāhu.'' [199]

Šejh Ahmed Šākir je rekao:
''Ovi, od strane ljudi načinjeni zakoni, su nametnuti muslimanima od strane neprijatelja islāma, koji su otvoreni u svom neprijateljstvu. Ovi zakoni su, u stvarnosti, druga religija koju oni nude muslimanima kao zamjenu za njihovu čistu i nebesku vjeru (islām). Ovo je, jer su oni muslimanima naredili pokornost ovom zakonu, i u njihova srca usadili njegovu svetost i fanatizam prema njemu, do tačke da mnogi jezici i pera izgovaraju ''svetost zakona'', ''nepovrijedivost presudā'', ''svetost suda''. Oni koriste mnoge slične opise u vezi ljudski načinjenih zakona, kojima oni odbijaju da opišu islamski zakon i mišljenja islamskih učenjaka fiqha. Naprotiv,

---

[198] ''*Adwā'ul-bejān*'', 3. tom, 441. str.
[199] ''*Adwā'ul-bejān*'', 4. tom, 82. i 83. str.

kada ga opisuju, oni ga nazivaju reakcionarnim, barbarskim, svešteničkim zakonom, zakonom džungle, itd.'' [200]

On je također rekao:
''*Pitanje ovih ljudski načinjenih zakona je jasno kao jasnoća Sunca – to je otvoreni i jasni kufr oko kojega nema tajne niti prikrivanja. Nema opravdanja ni za koga ko sebe pripisuje islāmu, ko god on bio, da postupa po takvom zakonu, da mu se pokori ili da ga prizna. Zato, svaka osoba bi trebala biti oprezna za sebe i brinuti se o sebi.*'' [201]

Šejh Muhammed Hāmid el-Feqqī je rekao:
''*Ono što možemo sumirati iz riječi selefā je da je tāgūt sve ono što skreće roba i odvraća ga od obožavanja Allāha, bivanja iskrenim Allāhu, i pokoravanja Allāhu i Njegovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, bilo da je ta osoba ili stvar – šejtān od ljudi ili džinnā, ili da je ta stvar drvo ili kamen, itd. Ono što spada u tāgūta je, bez sumnje, i vladanje ljudski načinjenim zakonima koji su nepoznati islāmu - u pitanjima života, braka, razvoda i vlasništva, da bi se ukinuli Allāhovi propisi, kao što su utemeljenje propisanih kazni, zabrane kamate, brakolomstva, bluda, opojnih sredstava, itd. Ovo su stvari, koje su ljudski načinjeni zakoni odlučili da ohalāle i brane uz pomoć onih koji su ih propisali i onih koji ih sprovode. Prema tome, sāmi zakoni su tāgūti, kao i oni koji ih propisuju i nameću.*'' [202]

Tako mi sada znamo da je zakon koji preovlađuje u zemljama muslimana – tāgūtski zakon, i da su vladari – tāgūti i nevjernici. Oni su od najgorih i od najokrutnijih nevjernika, jer oni ne samo da vladaju šejtānskim zakonom, već također izjavljuju da Uzvišeni Allāh nema prava da propisuje zakone i da vlada.

---

[200] ''*Umdetut-tefsīr*'', 3. tom, 214. str.
[201] ''*Umdetut-tefsīr*'', 4. tom, 174. str.
[202] fusnote na ''*Fethul-Medžīd*''

Ovo je jasno, jer je svaka država u svom ustavu napisala: ''*Sijāda (vlast) pripada narodu*''. U njihovoj lažnoj vjeri, *sijāda* znači isto što u Allāhovoj vjeri znači *es-Sejjid*, u značenju – Bog. Zato što *sijāda* u njihovoj definiciji znači neograničenu vlast, koja ima pravo da dozvoljava i zabranjuje, što je značenje el-Hākim (Vladara) i el-Ilāh (Boga), tj. onoga koji se obožava, kao što je prethodno spomenuto.

U vezi onih zemalja, koje tvrde da nemaju napisane ljudski načinjene zakone ili ustave, i tvrde da vladaju po Knjizi i sunnetu, njima kažemo:

Kako ste vi veliki lažovi i lukavi ljudi... Jer, vaša realnost je istovjetna kao i stvarnost onih država koje su propisale ustave i zakone. Vaša sličnost njima je poput sličnosti jedne vrane drugoj. Onda vi tvrdite da vi niste stavili vlast u ruke naroda, i da niste objavili da vlast pripada drugome, mimo Allāha. A onda osnivate šūra komitet, mijenjajući imena stvari samo da biste obmanuli narod, i ujedinjujete ovaj komitet sa parlamentarnim mušričkim komitetima, kao i ostatak vaše braće. Onda ulazite u svaku moguću kāfirsku instituciju, poput Arapske Konferencije (Lige), Ujedinjenih Nacija, itd. Onda ste nametnuli iste zakone od kāfirskih ljudski načinjenih zakona i ustava, zakone kojima vi ohalaljujete ono što je Allāh oharāmio i oharamljujete ono što je Allāh ohalālio. Nazvali ste ove zakone ''*regulative (deklaracije)*'', mijenjajući imena, iako je stvarnost ostala ista. Tako ste vi ohalālili kamatu, i sada su banke zasnovane na kamati (kamatnom sistemu) vidljive posvuda, sa svojim širom otvorenim kapijama. Zato, pitamo vas: Na osnovu kojeg zakona je ovo djelo učinjeno dozvoljenim? Štaviše, ova zemlja o kojoj ovdje govorimo je jedina zemlja u svijetu koja spriječava osnivanje onoga što se zove "islamska banka".

Poput ovoga, o istinoljubivi upitivaču, ti vidiš da našim zemljama vladaju otpadničke nevjerničke vlade i nevjernički otpadnički vladari. I ti vidiš da su oni propisali ljudima vjeru i natjerali ljude da uđu u nju i da se slažu sa njom.

Također, ovi vladari su sklopili prijateljstvo i savez (alijansu) sa Allāhovim neprijateljima, a u isto vrijeme ispoljili neprijateljstvo prema sljedbenicima islāma. Svaki mogući vladar (od ovih vladara) sebi približava mušrike, pružajući im prijateljstvo, alijansu, pomoć, podršku i odbranu. U zemljama ovih vladara nije čak dozvoljeno ni psovati (grditi) nevjernike, niti da čovjek obznani svoju mržnju prema njima. Oni sprovode okrutne kazne za svakoga ko se usudi da grdi ove mušrike ili njihovu vjeru.

Među oblicima podrške i prijateljevanja koje su im oni pružili je i to da su oni sklopili ugovore vojnih i bezbjednosnih paktova sa njima, što čini da su u jednoj vjeri i na istom putu. Ovo je zato što je najveći oblik prijateljevanja, tj. alijanse (saveza) – podrška i pomoć. Uzvišeni Allāh je rekao:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

"O vi koji vjerujete, ne uzimajte Židove i kršćane za svoje ewlije (prijatelje, zaštitnike, pomagače)**. Oni su ewlije jedni drugima. Ko god od vas njih uzme za ewlije – on je od njih. A Allāh neće uputiti na pravi put narodu koji sām sebi nepravdu čini."** [203]

[203] sūra el-Mā'ide, 51. ājet

Ibn Džerīr et-Taberī je u komentaru istoga ājeta rekao: ''*Zato, ko god ih podržava, ujedinjuje se sa njima i potpomaže ih protiv vjernika – on je jedan od sljedbenika njihove vjere i puta. Ovo je stoga što niko ne pomaže nikoga, izuzev ako je zadovoljan sa njihovom vjerom (putem). Tako, ako je on zadovoljan njima i njihovom vjerom (putem), onda on ima neprijateljstvo prema onome što joj se suprotstavlja i mrzi ga. Zato je njegov propis da je on jedan od njih.*'' [204]

Sada poznajemo kufr ovih vladara zbog ovog uzroka. Jer, ovi vladari su dali moć mušricima, Židovima i kršćanima u muslimanskim zemljama.

Također, drugi primjer prijateljevanja, tj. alijanse u koji su zapali ovi murteddi je pokornost mušricima, predavanjem njima, slijeđenjem njihovih zakona, priključivanjem njihovim skupinama, a to su su institucije koje slijede vjeru šejtāna, kao što je humanitarizam (čovjekoljublje). Ovo je kao njihovo vjerovanje ''*nema razlike među ljudima zbog njihove vjere*''. Tako su oni pozivali u jednakost između muslimana i mušrika, pod zastavom čovjekoljublja, koje je propagirano od strane Židova među ovim životinjama. A Uzvišeni Allāh je prekinuo prijateljevanje, tj. savez muslimana sa mušrikom i naredio mu da mrzi mušrika i njegovu vjeru. Uzvišeni Allāh je rekao:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

"O vi koji vjerujete, ne uzimajte svoje očeve ni braću za ewlije, ako više vole nevjerovanje od vjerovanja. Oni od vas koji takve uzmu za ewlije – pravi su nasilnici." [205]

---

[204] ''*Tefsīr et-Taberī*'', 6. tom, 277. str.

[205] sūra et-Tewbe, 23. ājet

Tako je u ovom ājetu Allāh prekinuo sve veze prijateljevanja između vjernika i njegovog oca ili brata nevjernika. Šta onda reći za stranca? Ovo također razjašnjava zabludu i kufr onoga što je u našim zemljama lažno nazvano ''*bratstvo nacije (državljanstva)*''. Jer, pod tvrdnjom državljanstva (nacije), ustavi i zakoni zemalja kojima vladaju ovi murteddi izričito spominju jednakost svih stanovnika određene zemlje, bez priznavanja razlika religije (vjere) i vjerovanja. Oni kažu: ''*Vjera je za Allāha, ali je nacija za svakoga*''. A ono što ovo znači je da se zakon državljanstva (nacije) ne razlikuje među ljudima zbog vjerovanja ili vjere. Tako su, po njima, musliman i kāfir jednaki. A Allāh je one koji prijateljuju sa kāfirima učinio jednake u propisu. Uzvišeni Allāh je rekao:

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ

"A licemjeri su ewlije jedni drugima." [206]

A od onoga što je bilo zajedničko svim poslanicima u njihovom prenošenju ljudima je bilo i odricanje od mušrika, kao što je Uzvišeni Allāh opisao u slučaju oca poslanikā, 'alejhis-selām:

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَداً حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ

"Divan uzor za vas je Ibrāhīm i oni koji su uz njega bili, kada su narodu svome rekli: 'Mi s vama nemamo ništa, a ni sa onima koje, umjesto Allāha, obožavate. Mi vas se

[206] sūra et-Tewbe, 67. ājet

odričemo, i neprijateljstvo i mržnja će između nas ostati, sve dok ne budete u Allāha, Njega jedinog, vjerovali!' " [207]

Pogledaj sada ove proklete vladare, vidi šta su učinili sa muslimanima i sa pozivačima Allāhu – oni su objesili vješala, napunili zatvore i protjerali ih iz njihovih zemalja. Svaka zemlja ima pozivače Allāhu koji su podvrgnuti iskušenjima, tako da su oni uhapšeni, maltretirani i ubijeni. A nisu im se svetili, izuzev zbog činjenice da su vjerovali u Allāha, el-'Azīz (Silnoga) i el-Hamīd (Hvaljenoga). Oni protjeruju omladinu samo zbog njihove čistoće, kao što Uzvišeni Allāh kaže u vezi Lūta:

أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ

"Istjerajte ih iz grada vašeg, oni su ljudi čistunci!" [208]

Prema tome, ovi vladari su napustili Allāhovu vjeru na ova i na druga vrata, a ovo je neophodan komad znanja, koji ne bi trebao biti nepoznat nijednom muslimanu.

Posljedice tekfīra vladarā

El-Qādī 'Ijjād je rekao:
''Učenjaci su postigli idžmā' u vezi činjenice da vođstvo ne može biti dato kāfiru, a ako vladar otpadne od vjere – onda on mora biti uklonjen (svrgnut). Ovo je također slučaj ako on napusti obavljanje namaza i poziva u to.''

[207] sūra el-Mumtehine, 4. ājet
[208] sūra el-E'rāf, 82. ājet

Neko može upitati:
''*Koja je važnost ovog znanja? Da li je muslimanu obaveza da učini tekfīr ovih tāgūtskih vladara?*''

Odgovor je:
Da. Neophodno je da svaki musliman zna da je tekfīr kāfirā i murteddā – temelj muslimanske 'aqīde. Ovo je zato što postoje obaveze, koje proističu iz ovog tekfīra.

Pa, ako pitaš:
''*Koje su te obaveze?*''

Mi ti kažemo:
Trebaš znati, dragi brate, da je odricanje od ovih tāgūta – obaveza svakom mogućem muslimanu. A dokazi u vezi činjenice da je odricanje od ovih tāgūta, obaveza posjedovanja neprijateljstva i mržnje prema njima, i nemanja ljubavi prema njima – glavni i osnovni stub 'aqīde, bez kojega čovjekovo vjerovanje ne može biti ispravno – su već spomenuti.

Također, od onoga što su naši imāmi istakli je i da je tekfīr nevjernika obaveza od obaveza vjere. Od značenja ovog odricanja je mržnja prema njima, nemanje ljubavi prema njima, neulaženje u pokornost njima. Prema tome, muslimanu nije dozvoljeno da sarađuje sa njima, niti da pristupi nekoj od njihovih institucija potpomaganja i snage (sile), kao što je vojska, bezbjedonosne snage i obavještajne službe. Ko god ih od muslimana podrži ulaskom u ove institucije, on je pod prijetnjom Uzvišenog Allāha:

وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ

"Ko god od vas njih uzme za saveznike – on je od njih." [209]

Ovo ga stavlja pod neprijateljstvo i borbu od strane vjernika, koje im je Allāh naredio. Uzvišeni Allāh je rekao:

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفاً

"Oni koji vjeruju bore se na Allāhovom putu, a oni koji ne vjeruju bore se na putu tāgūta. Zato se borite protiv šejtānovih saveznika. Šejtānovo lukavstvo je zaista slabo." [210]

I Uzvišeni Allāh je rekao:

وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلاً

"Allāh neće dati nevjernicima nadmoć (vlast) **nad vjernicima."** [211]

Tako, ovo je kāfirski vladar, koji mora biti uklonjen sa vlasti i kome se mora odbiti pokornost.

Obaveza borbe protiv njih

Sada znaš da ovo odricanje zahtijeva borbu protiv ovih vladara. Ovo je zato što ako je vladar uznevjerovao i okrenuo se od zakona er-Rahmāna (Milostivog) – onda se protiv njega mora boriti sve dok se ne svrne i zamijeni vjernikom.

---

[209] sūra el-Mā'ide, 51. ājet
[210] sūra en-Nisā', 76. ājet
[211] sūra en-Nisā', 141. ājet

Ovo je druga obaveza.

Prenosi se od 'Ubāde ibn es-Sāmita, Allāh bio zadovoljan njime, da je rekao:
''*Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, nas je pozvao da mu damo prisegu na vjernost. Među stvarima kojima nas je uslovio bilo je da slušamo i da se pokoravamo, u vremenu snage i slabosti , teškoće i lahkoće, čak i ako nam je oduzeto neko pravo, i da se ne bunimo protiv emīra (vladara), dok kod njega ne vidimo jasan kufr, za koji imamo dokaz od Allāha.*'' [212]

En-Newewī je rekao:
''*Rekao je El-Qādī 'Ijjād: 'Učenjaci su postigli idžmā' u vezi činjenice da vođstvo ne može biti dato kāfiru. A ako vladar otpadne od vjere – onda on mora biti svrgnut. Ovo je također slučaj ako on napusti obavljanje namaza i poziva u to... Tako, ako on uznevjeruje ili promijeni zakon, onda on gubi poziciju vlasti, obaveza pokornosti njemu je spala, i obaveza je muslimanima da se pobune protiv kāfira i uklone ga. To nije obaveza u slučaju vladara novotara, izuzev ako oni misle da su u stanju da ga svrgnu. Ako su oni zaista u nemogućnosti, onda im nije obaveza da se pobune, ali bi muslimani trebali da se isele iz njegove zemlje u drugu zemlju i da pobjegnu sa svojom vjerom.*' '' [213]

Ibn Hadžer je rekao:
''*Rekao je Ibn et-Tīn: '...I oni su se složili da ako halīfa poziva u kufr ili novotariju, protiv njega se mora pobuniti.*' ''

Onda je Ibn Hadžer rekao:
''*U osnovi, on se zbog kufra svrgava, prema idžmā'u učenjaka, tako da je svakom muslimanu obaveza da se pobuni protiv njega.*'' [214]

---

[212] hadīth je muttefekun 'alejh
[213] ''*Šerh Sahīh Muslim*'' od en-Newewija, 12. tom, 229. str.
[214] ''*Fethul-bārī*'', 13. tom, 123. str.

Tako, ti vidiš da su učenjaci postigli idžmā' u pogledu činjenice da musliman ne treba da prizna vlast kāfira nad njim, već je potrebno da sva snaga i slava budu za Allāha, Njegovog Poslanika i vjernike, kao što je Uzvišeni Allāh rekao. Tako, pokornost muslimana kāfiru i njegovim propisima (zakonima) je oblik poniženja koja ne priliči mu'minu.

Također, zrebaš znati, Allāh te sačuvao, da je status murtedda (otpadnika) u našoj vjeri, kao što su ovi vladari – žešći i okrutniji nego kufr 'asl (originalnih) kāfira. [215]

Ibn Tejmijje, Allāh mu se smilovao:
''*Prema idžmā'u, kufr riddeta (otpadništva) je žešći nego 'asl (originalni) kufr.*'' [216]

On je također rekao:
''*Potvrđeno je u sunnetu da je kazna za murteddda (otpadnika) veća od kazne za 'asl (originalnog) kāfira iz nekoliko uglova. Među njima je i to da se murtedd ubija u svim situacijama, i da se od njega ne uzima džizja, niti mu se daje ugovor bezbjednosti, za razliku od originalnog kāfira koji nije od naroda koji se bori protiv muslimana. On se ne ubija po mišljenju većine učenjaka, kao što su Ebū Hanīfe, Mālik i Ahmed. Iz ovog razloga je mišljenje većine da se murtedd ubija, kao u mezhebu Mālika, eš-Šāfi'ija i Ahmeda. Također, murtedd se ne nasljeđuje, niti može biti oženjen, niti se meso životinja koje on zakolje može jesti, za razliku od originalnog kāfira. Postoje i drugi propisi ove prirode.*'' [217]

---

[215] '*Asl* (originalni) *kufr* je kufr kāfira koji nikada nisu ni ušli u islām, tj. kufr kršćana, Židova, hindusa, budista i ostalih mušrikā (napomena prevodioca)

[216] ''*Medžmū'ul-fetāwā*'', 28. tom, 478. str.

[217] ''*Medžmū'ul-fetāwā*'', 28. tom, 478. str.

A imām Ahmed je negirao postupak davanja garancije sigurnosti murteddu.

U ''*Džāmi' el-hallāl*'' se navodi da je El-Ethrem rekao: ''*Čuo sam Ebū 'Abdullāha (imāma Ahmeda), kako je – kada je upitan o murtedddima i o tome da li će džizja biti uzeta od njih – on ovo osudio, rekavši da oni trebaju biti udareni sabljom po vratu. Onda je on (imām Ahmed) rekao: 'Subhanāllah!? Da džizja bude uzeta od murteddda?' On je ovo šestoko osudio.*''

El-Ethrem je rekao:
''*On je demonstrirao ovu osudu i naglasio to.*'' [218]

Štaviše, učenjaci su vjerovali da murtedd ne treba biti ukopan:

Ishāq ibn Mensūr je rekao:
''*Pitao sam Ahmeda: 'Ako je murtedd ubijen, šta treba biti učinjeno sa njegovim tijelom?' On je odgovorio: 'Ono treba ostati ondje gdje je on ubijen, tako da je to mjesto poput njegovog qabura. Ovo smatram najprikladnijim.*' '' [219]

Ibn Tejmijje je rekao:
''*Ebū Bekr es-Siddīq, Allāh bio zadovoljan njime, i ostatak ashāba su započeli džihād protiv murteddā prije džihāda protiv nevjernika od ehli kitābija. Ovo je zato što džihād protiv murtedda predstavlja zaštitu (očuvanje) onoga što je već osvojeno od muslimanskih zemalja i da bi se prisilili nazad u vjeru oni koji žele da je napuste. Dok je džihād protiv onih mušrika i ehli kitābija koji se ne bore protiv nas – dodatno ispoljavanje dīna. Očuvanju kapitala se daje prednost nad profitom.*''

---

[218] Dio 1340.
[219] Dio 1301.

Zato je svakom muslimanu obaveza da vodi džihād protiv ovih vladara, sve dok oni ne budu uklonjeni i svrgnuti sa vlasti nad muslimanima. Također je svim muslimanima obaveza da ulože svoj napor da pripreme sredstva (oruđa) džihāda što je bolje moguće, da bi se vratila vlast muslimana u zemlji koju su oni osvojili svojom krvlju, a onda su došli ovi prokleti vladari i promijenili 'aqīdu i dīn, promijenili šerī'at i vratili mušricima vlast nad zemljama.

Također, znaj da su ovi vladari oni koji šire fesād (nered) po Zemlji zbog njihove mržnje prema ovom ummetu, i zbog njihovog vladanja po šejtānskom zakonu. Uzvišeni Allāh je vjernicima naredio da vode džihād protiv onih koji šire nered na Zemlji. Uzvišeni je rekao:

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَاداً أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ

"Kazna za one koji vode rat protiv Allāha i Njegovog Poslanika i koji nered na Zemlji čine jeste – da budu ubijeni, ili razapeti, ili da im se unakrst ruke i noge odsijeku, ili da se iz zemlje prognaju." [220]

Ovi vladari su u sebi ujedinili djela vođenja rata protiv Allāha i Njegovog Poslanika okretanjem od Allāhovog šerī'ata, napuštanjem pokoravanja zakonima Qur'āna i sunneta i širenjem fesāda po Zemlji. Stoga je obaveza da se muslimani protiv njih pobune, sve dok Zemlja ne bude očišćena od njih.

Ova stvar će se desiti, danas ili sutra. Ovo je zato što svaki dan i momenat koji prolaze preko našeg ummeta, dok su ovi vladari da vrhu vlasti – samo vode do povećanja njihovog

[220] sūra el-Mā'ide, 33. ājet

zla i udaljavanja ummeta od Allāhove vjere. Ovo je zato što ovi vladari, zajedno sa njihovim skupinama i institucijama fesāda (korupcije) u društva usađuju korijenje fesāda i koriste svu svoju energiju da čine iskvarenje života, kulture i hrane ovih društava. Stoga, nije mudrost, kako neki kažu: ''*Bolje je biti strpljiv, nego srljati u borbu protiv ovih murtedda koji su zamijenili šerī'at*''. Ne, već je prava istina da, svaki put kada su sljedbenici sunneta, da'we i džihāda žurili da uklone ove murtedde – učinili su dobro sebi i svome ummetu.

Zar ne vidiš, dragi brate, šta ministarstvo informisanja čini? Oni šire herezu i otpadništvo, nemoralnost, poroke, uljepšavanje grijeha i bluda. Oni pozivaju u smeće i bezumnost rušilačkih mušričkih vjerovanja.

Zar ne vidiš šta ministarstvo pravde čini? Legalizujući harām i seksualne grijehe? Gubitak prava i kompletno mijenjanje stvari? Postoji li osoba, koja je sigurna da može dobiti svoje pravo ili uklanjanje nepravde preko ovih sudovā, kojima rukovode tzv. ministarstva pravde?

Onda, zar ti ne vidiš ove finansijske institucije kojima upravlja vlada? Sva njihova poslovanja su zasnovana na harām kamati. Niko nije u stanju da osigura svoj imetak, osim preko ovih kamatnih banaka. Niko nije u stanju da ostvari svoju trgovinu, izuzev preko njih. I svi ovi krediti, za koje oni tvrde da su samo da bi se poboljšali životni uslovi naroda, su izvršeni samo sa kamatom.

Ne zaboravi da zapamtiš i razmisli o osiguravajućim planovima, koji su nametnuti ljudima, ako oni žele da koriste stvari osnovne životne potrebe, kao što su auta i druge stvari.

Također, zar ne vidiš ministarstvo obrazovanja? Vidiš li šta je ono učinilo generacijama omladine koje su se školovale na njihovim školama i institucijama? Čemu su ih oni naučili i o čemu ih informisali? Šta su to, od islāma, oni uzdigli i na čemu ih odgojili?

Dani samo povećavaju jasnoću ove stvari, nakon tzv. mirovnih inicijativa sa braćom majmuna i svinja, kada su oni uklonili svaki qur'ānski ājet, hadīth ili predaju koja ukazuje na mržnju koju musliman treba da ima prema neprijateljima njegove vjere. Također, oni su započeli da propagiraju ono što je nazvano koegzistencija, što je u stvarnosti uništenje temelja el-welā' wel-berā', vjerovanja koje je potrebno da bi čovjekov islām bio ispravan, kao što je prethodno objašnjeno.

Također, pogledaj u ostatak njihovih obrazovnih institucija, poput koledža za više studije i univerziteta, i uporedi ih sa naređenjem Uzvišenog Allāha. Vidjećeš punu i jasnu realnost ovih institucija i krugova, koji su nametnuti od strane ovih tāgūta i njihovih pomagača.

Pa, da li ikakvo opravdanje ostaje za muslimana da se uzdržava od pobune i borbe protiv onih vladara? Uzvišeni Allāh kaže:

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ

"Borite se protiv njih sve dok fitne ne nestane i sve dok sva vjera ne bude samo za Allāha!" [221]

[221] sura el-Enfāl, 39. ājet

Da li je u našim zemljama vjera za Allāha? Ili je većinom za druge, mimo Allāha? A samo mali dio nje, kako oni tvrde, potiče iz islamskog šerī'ata.

Pa, ako je dio vjere za Allāha, a drugi dio za druge mimo Njega, onda je obaveza boriti se protiv ovih vladara i voditi džihād, dok sva vjera ne bude za Slavljenog i Uzvišenog Allāha, jedino.

FETWA O SAUDIJSKOM REŽIMU
šejha Ebū Bāsir Mustafa et-Tartūšī

Pitanje:

Mislim da ljudima poput vas nije nepoznato ono što se dešavalo i ono što se upravo dešava na Arapskom Poluotoku pod saudijskom vladavinom. Ako biste htjeli, Allāh vas sačuvao, uputiti omladinu na ono što im je obaveza da čine, naročito od kada je vlada počela da cilja ljude od īmāna i džihāda, bilo to njihovim pritvaranjem, hapšenjem ili ubijanjem, a ni ono što se desilo šejhu Jūsufu el-'Ujejriju nije daleko od nas.

Skupine omladine su odlučile da se osvete za ono što je saudijska vlada učinila ili će da učini. Tako je jedna grupa od njih počela da kupuje oružje, a druga grupa omladine se boji da će se na Arapskom Poluotoku ponoviti ono što se desilo u Alžīru, ali u isto vrijeme oni vide da se sprema velika fitna i ubijanje, naročito ako saudijska vlada nastavi da ograničava ljude od znanja i džihāda.

Tako oni vide da im je potrebno da kupuju oružje – od revolvera do eksploziva – i da se tome obuče u cilju da odbrane sebe i svoje familije u slučaju građanskog rata, revolucije ili sličnog.

Ova omladina – među onima koji odgovaraju na njihova pitanja i dijele njihove brige – ima 'ulemu kojoj ona vjeruje po pitanju njihovog znanja, učenjake koji žive na Poluotoku i svjedoci su tamošnje situacije. Međutim, kao što znate, Allāh vas blagoslovio, kuće ovih učenjaka su opsjednute i oni su odvedeni u zatvor da ostanu u njemu za neodređeni

vremenski period. Ovo je ako se oni osumnjiče, optuže ili osude za pobunu, a vlada je čak izmislila laži o ovim učenjacima, jer kada su uhapsili šejha 'Alī el-Hudajra, šejha Nāsir el-Fahda i šejha Ahmed el-Hālidija, objavili su da su uz njih našli oružje i eksploziv, a prije toga su ih optužili za osnivanje grupe nazvane ''*muwehhidi*'' za zbacivanje ili svrgavanje saudijske vlade i da su oni bili umiješani u eksplozije koje su se desile u Rijadu, iako su ovi šejhovi, Allāh ih sačuvao, porekli ove optužbe.

O šejh, omladina je uplašena i zbunjena u isto vrijeme. Oni se boje za sebe, boje se da čak i pitaju o tome šta im je obaveza da čine, a i ako pitaju nekoga, onaj koji je upitan se obično udalji od pitanja ili ga ukratko izloži i ne daje detalje. Ugled ''*Haja' kibār el-'ulemā*'' (''*Komiteta seniora učenjaka*'') je pao u očima većine omladine i oni gledaju na bilo koju izjavu od strane ''*Komiteta seniora učenjaka*'' kao na izjavu Ministarstva unutrašnjih poslova ili nekog drugog ministarstva. Iz ovog razloga nadamo se da ćete nam dati objašnjenje i savjet.

Odgovor:

Sva hvala pripada Allāhu, Gospodaru svega što postoji.

Ovo je veliko pitanje...

Volio bih da saudijski režim ne gura omladinu do nivoa u kome su oni prinuđeni da šalju pitanja poput ovoga... A ja sam primio mnogo pitanja sličnih ovome.

I volio bih da saudijski režim – u održavanju svetosti dvije Svete Džamije i njihovih miroljubivih '*ābida* (pobožnjaka) – nije sebe gurnuo sebe u ovu situaciju, već da nas je ostavio na miru, kako bismo i mi njih ostavili na miru. Ali, saudijski

režim je insistirao na vitlanju (prijećenju) prutom i ustrajavao na pogrešnom postupanju sa nama, bivajući otvoreni neprijatelj i bivajući pomagač tagutima od svjetskih nevjernika protiv muslimana *muwehhida* na Poluotoku i van njega u ime ''*borbe protiv terorizma*''..., iako su oni sami gospodari terorizma i kriminala.

U cilju da odgovorim na ovo pitanje potrebno je da se spomenu tri činjenice:

1. Saudijski režim je mješavina *haqqa* (istine i hajra) i *bātila* (laži i šerra).

Aspekt *haqqa* (istine) ovoga režima je ograničen na verbalne tvrdnje, kao što su spoljašnji simboli tewhīda na njihovoj zastavi i tvrdnje ovog režima da je to islamska selefijska država i da režim primjenjuje islamski šerī'at i druge velike izjave, za koje bismo mi voljeli da su istinite. A ove tvrdnje obmanjuju ljude.

A što se tiče *bātila* (laži) ovog režima, on se ispoljava sam po sebi, fizički, u stvarnome svijetu... I to je jasni dokaz stvarnosti njihovog režima, prije nego ono što oni tvrde svojim jezikom.

A primjeri ovih batila (laži) mogu biti vidjeti u sljedećem:

a) To je režim koji ne sudi po onome što je Allāh objavio u svakom aspektu života, pojedinačno i općenito, već je to režim koji sudi po onome što je Allāh objavio u određenim slučajevima, a po izuzecima u drugim slučajevima.

On vjeruje u dio Knjige, a ne vjeruje u drugi dio... A ovo može lahko primjetiti svako ko posmatra saudijski pravni

sistem... On se suprotstavlja i u kontradikciji je sa mnogim šerī'atskim stavovima koji naređuju obraćanje za presudu Knjizi i sunnetu u svakom aspektu, kao što stoji u Allāhovim riječima:

فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلاً

"A ako se u nečemu razilazite, onda se vratite Allāhu i Njegovom Poslaniku (Qur'ānu i sunnetu)**, ako vjerujete u Allāha i u Sudnji dan. To je za vas bolje i rješenje ljepše."** [222]

Tako su riječi Uzvišenog ''u nečemu'' opći termin koji ukazuje na nešto i na sve u čemu se ljudi mogu razlikovati.

b) To je nezreo režim koji je potvrdio – jer postoji već duže vremena – da nije spreman da se za podršku osloni i uzda u sebe ili u svoj narod.

Tako je u prošlosti es-Sa'ud raširio svoje ruke Britancima da bi mu pomogli da ojača svoju vlast protiv pokreta ''*El-Ihwān*'', sljedbenika šejha Muhammeda bin 'AbdulWehhāba i ostalih, do te mjere da je osnivač saudijske države (kralj 'Abdul'Azīz) primao platu od Britanaca, kao što je to jedan od njihovih sinova (princ Talāl bin 'Abdul'Azīz) jasno izjavio.

A danas se, na rukama 'Abdul'Azīzovih sinova, režim potpuno baca u naručje Amerike, probijajući se sa njenom politikom, odgovarajući na svaki njihov zahtev za promijenama, da bi ga Amerika štitila i branila, da ga ne bi napustila ili radila na njegovoj smjeni... čak i pored činjenice da bi saudijski režim – ako je iskren u svojim tvrdnjama u

[222] sūra en-Nisā', 59. ājet

proglašavanju islama i da je on zaštitnik svoje teritorije – uz pomoć svoje vjerske populacije i uz pomoć ogromnih materijalnih potencijala koje posjeduje, bio u stanju da organizuje jednu od najmoćnijih armijā u svijetu, armiju koja bi bila u stanju da ubaci strah u srce Amerike, armiju koja bi posjedovala moć i čvrstu 'aqīdu. Ali, nažalost, oni nisu učinili ništa od toga.

Njegovo stanje je stanje bilo kojeg drugog arapskog režima. Oni ne čine ništa više od pripremanja vlade da brani vladajući režim od svog sopstvenog naroda u dešavanju bilo kog pokušaja da se on smijeni ili da mu se suprotstavi... Po principu ''*Lav protiv mene, ali noj u ratu*''.

c) To je rasistički (nacionalistički) režim koji se ujedinjuje ili neprijateljuje na osnovu veza sa nacijom.

On dijeli prava i obaveze među Allāhovim robovima na osnovu njihovih veza sa saudijskom nacijom i njenim granicama, a ne na osnovu veza Allāhovih robova sa 'aqīdom i vjerom, na isti način kao i bilo koji drugi arapski režim. A ovo je jasan kufr kao što je ''*El-ledžna ed-dā'ima*'' (''*Stalna komisija za fetwe*'') rekla u jednoj od svojih fetwi:
''*Ko god ne razlikuje između Židova, kršćana i drugih nevjernika i između muslimana, osim po nacionalnosti, i čini sve njihove propise istim – on je kāfir*''. I oni su u tome bili u pravu.

Međutim, naše pitanje ovim cijenjenim i poštovanim učenjacima je sljedeće:

''*Zar nije saudijski režim poput ovoga? Zar je on nešto drugo mimo onoga što ste opisali? Zar nije istina da jedan kāfir (murtedd) Saudijac – samo zbog njegove nacionalnosti i njegove veze sa*

saudijskom državom – uživa određena prava koje ''šejhul-islām'' koji je porijeklom izvan Saudije ne može uživati?''

Problem usamljene, neudate žene je dostigao svoj vrhunac. Pa i pored toga – prema zakonu – saudijskoj ženi nije dozvoljeno da bude udata za čovjeka čijom vjerom i ahlaqom je ona zadovoljna, ako on ne spada pod granice saudijske nacije.

I slično tome, saudijskom muškarcu nije dozvoljeno da se oženi ženom koja nije iz Saudije, sve dok nije dostigao određenu starost, zajedno sa ispunjavanjem određenih uslova i nakon dobijanja specijalne kraljevske dozvole, za šta Allāh nije spustio nikakav dokaz...

Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je rekao istinu kada je rekao:
"A ako tako ne učinite *(ako svoje kćeri ne budete davali za one čijom vjerom i ahlaqom ste zadovoljni)* ***– desiće se fitna i nered na zemlji"***.

d) To je režim koji, zajedno sa svojom armijom, nije pružio nikakvu podršku – bilo stvarnu ili tobožnju – nijednom od važnih pitanja s kojima se suočavaju muslimani danas.

Navedite mi jedan jedini islamski džihadski pokret koji je želio da ustanovi islamski život u svojim zemljama i da sa naroda ukloni dhulm tāgūta, a da mu je saudijski režim i njegova armija – ne muslimanska saudijska populacija! – pružila pomoć ili podršku.

Stotine masakara muslimana su se desila u njihovoj zemlji. Zemlje su uzurpirane, a prava njihovih stanovnika su oskrnavljena, pa šta je učinio saudijski režim i njihova armija?

Ništa! Najviše što su učinili i što bi učinili je da dozvole šejhovima da čine dovu za muslimane, ili da sakupe nekoliko novčanih donacija da umire narod ili da novac pošalju reprezentativnom tijelu države koja kolje muslimane, kao što se desilo kada su poslali donaciju saudijskog naroda narodu Čečenije preko ubilačke ruske države, tako da je ona iskoristila ovaj novac da poveća okrutnost i zvjerstva koji je zadala muslimanima te zemlje.

Recite mi – ako se jednom desilo – da su ikada saudijski režim i njegova armija pokazali gnjev u ime Allāha i 'aqīde... Samo jednom...

Hindusi kolju muslimane u Indiji i Kašmiru godinama, pa ipak pored svega toga saudijski režim održava perfektne diplomatske i nediplomatske veze sa Indijom.

Muslimani u Čečeniji su klani rukama ruskih krstaša godinama, pa ipak, pored svega toga saudijski režim održava perfektne diplomatske veze sa Rusijom.

Muslimani na Filipīnima su klani godinama na rukama filipīnskih krstaša, pa uprkos svemu saudijski režim održava perfektne diplomatske veze sa Filipīnima.

Amerika je izvršila invaziju na Afgānistān, a kasnije napala 'Irāq i ona stoji iza svakog masakra koji je izvršen rukama cionističkih Židova u Palestīni, pa i pored svega toga saudijski režim održava perfektne ekonomske, diplomatske i bratske veze sa Amerikom, i on dijeli svoju naftu Americi i drugim zemljama, od čega se snadbijeva cionistička okupacija Palestīne. A danas saudijski režim vodi Arape sa svom svojom arogancijom do svog totalnog predavanja cionističkoj državi Židova.

Čak i komunistička Kina... Saudijski režim ima dobre diplomatske veze i prijateljstva sa njom.

Lista je podugačka... Donesite mi jednu jedinu državu koja vodi rat protiv islāma i muslimana – a koliko ih je samo mnogo – sa kojom je saudijski režim prekinuo svoje odnose zbog njenog vođenja rata protiv muslimana... Nećete naći ni jednu jedinu...

Režim koji ne pokazuje gnijev u ime Allāha nije nijednom pokazao el-welā' wel-berā' (privrženost i neprijateljstvo) u Allāhovo ime... Kako on može biti islamski? Kako? Kako je moguće uskladiti između ovih činjenica i njihove tvrdnje da oni sude po Knjizi i sunnetu?

e) To je režim koji ne krije svoju jasnu privrženost neprijateljima ummeta u svakoj bici koju je neprijatelj vodio protiv ummeta i protiv islāma i muslimana...

Evo, Amerika vodi ogorčen rat protiv islāma i muslimana, proglašavajući da se bori protiv terorizma, vršeći invaziju i okupaciju islamskih zemalja... Pa i pored svega toga, ona od saudijskog režima ne dobija ništa drugo, osim ustupke i sve vrste podrške i pomoći... Sve dok saudijski režim čak nije zabranio muslimanima činjenje dove protiv Amerike u njihovim mesdžidima! A vijesti o vojnim američkim bazama na Arapskom Poluotoku nisu daleko od nas!

f) To je režim koji je ukinuo džihād na Allāhovom putu, zaista ga izbrisao iz svog vokabulara (riječnika) **i razmišljanja.**

To je režim koji vodi rat protiv ljudi od džihāda i hvata ih, zatvara njihovu 'ulemu i sabira vojsku, koja nema drugu svrhu nego da štiti saudijski tron i saudijski režim.

Saudijski režim je ušao u udruženja, alijanse, konstitucije i organizacije koje su utemeljene od strane Ujedinjenih Nacija i drugih, što se sve suprotstavlja i protivi Allāhovom šerī'atu.

h) To je režim koji finansira i ulaže u mnoge TV kanale koji propagiraju nemoral, kufr i slično tome.

On finansira mnoge novine i magazine (međunarodne i lokalne), koje propagiraju ateizam i sekularizam, a njihova imena su veoma dobro poznata među narodom, i slijedi da je on (režim) odgovoran za njih i sve ono što se propagira u njima.

To je režim koji će, kada se kralj uvrijedi ili se njegov status dovede u pitanje, onaj koji je to uradio biti identifikovan i izvučen iz mjesta u kojem se krije i biti podvrgnut najžešćim vrstama torture, hapšenja i kazni, a možda će čak i biti ubijen.

Ali, kada je Allāh napadnut na potpunom jasnom dnevnom svjetlu – kao što je u bezvrednoj priči ''*El-Karadib*'', napisanoj od strane saudijskog zindika Turkijel Handa u kojoj on kaže:
''*... tako da su Allāh i šejtan dva lika jednog istog izuma (izmišljotine)!*''
– on biva ostavljen bez ikakvog prigovora ili obračuna, slobodan da tumara okolo po zemlji kako on želi... I zaista, saudijski režim dozvoljava da njegove priče pune kufra budu bezbrižno štampane i prodavane!

Mislite li, da je rečeno:
''*Fahd (ili prijestolonaslednik) i šejtan su dva lika istog izuma (iste izmišljotine)*'',
- da bi pisac bio u stanju da spava jednu jedinu noć u svojoj kući ili da bi njegove knjige bile dozvoljene da se štampaju i distribuiraju?

Je li ovo kako oni kažu "država tewhida" – kakva bi trebala biti?

Kralj koji vlada je viši u statusu nego Uzvišeni Allāh.

A ako bude rečeno:
''*Možda kralj i princ ne znaju sve ovo...*'',

- ja kažem:
Pa kako da onda oni znaju o svakome koji loše govori o njihovom kralju, njihovom vladaru, ili jednom od njihovih prinčeva, čak i ako je govor u tajnosti, na telefonu?... Pa i pored toga, da oni budu nesvjesni i neobaviješteni o onome što je odštampano, distribuirano među ljudima?... Allāh je rekao istinu o njima kada je rekao:

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَاداً يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبّاً لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعاً وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ

"A među ljudima ima onih koji uzimaju ortake pored Allāha, vole ih kao što se Allāh voli, a oni koji vjeruju još više vole Allāha, a kada bi zalimi mogli vidjeti kako će kada dožive patnju svu moć imati Allāh i kako će Allāh strahovito kažnjavati..." [223]

[223] sūra el-Beqare, 165. ājet

I On je, Uzvišeni, rekao:

مَا لَكُمْ لا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقاراً (13) وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَاراً

"Šta vam je pa se Allāha ne bojite, a On vas postepeno stvara?" [224]

j) Saudijski režim, predstavljen od strane njegovih vladara i prinčeva, je instrument uzurpiranja imetaka i potencijala ummeta.

Tako je dio od toga usut u džepove i trbuhe vladara i prinčeva, da bi ih oni mogli trošiti na zadovoljenje svojih želja i strasti kako to njima odgovara i kako im to godi... A oni su iznad toga da budu pitani i budu izvedeni na obračun, bez obzira koliko mnogo jedan od njih potrošio. I oni su iznad toga da bi mogli biti upitani "odakle ti to?"!

A veći dio toga je sipan u džepove neprijatelja ovog ummeta.

A što se tiče bespomoćnog i potlačenog naroda, koji ne može učiniti ništa, njima preostaje da se hrane od otpadaka koje padnu sa stolova ovih rasipničkih, tlatičeljskih tāgūtā.

Stoga nas sve ove činjenice – a postoji mnogo više onih koje nismo spomenuli – dovodi do nesumnjivog zaključka da je saudijski režim neislamski, nevjernički režim. Islām je u jednoj dolini, a saudijski režim je u drugoj dolini.

[224] sūra Nūh, 13. i 14. ājet

Isto tako, svako ko podržava, štiti i brani ovaj režim, kraljevi, prinčevi i drugi mimo njih, njihovi pomoćnici koji sprovode njihovu volju, svi su oni kāfiri i murteddi.

Ne dolikuje nikome ko zna Allāhovu vjeru i ko zna stvarnost ovog režima i njegovih podržīvača, da sumnja u ovu činjenicu i ono što mi kažemo u pogledu saudijskog režima.

Mi takođe kažemo to isto u pogledu njegove tlačiteljske armije, jer je to armija kao i bilo koja druga arapska armija, sabrana za samo jednu jedinu svrhu: pomaganje tāgūtā i branjenje njihovih tronova i interesa. Tako je to armija koja se ponaša i koja postupa po strastima vladajućih tāgūtā sa svojom odanošću i neprijateljstvu zasnovanom na tome, armija koja sklapa mir sa kim god tāgūt sklopi mir, čak iako je taj kāfir i ako vodi rat protiv islāma i muslimana, i armija koja vodi rat protiv svakog onog protiv koga tāgūt vodi rat, pa čak i ako je on jedan od najboljih naroda ili ljudi na Zemlji. Nije poznato da ova armija ikada vodila jednu jedinu bitku na Allāhovom putu, i uprkos mnoštva bojnih polja. Prema tome je nemoguće da armija ovakvog opisa može biti smatrana islamskom armijom, čak iako većina njenih trupa (zapovednika) obavlja namāz, jer ovo može sačuvati pojedince među njima, ali nemoguće je nama da opišemo armiju kao cjelinu sa njenim organizacijama i svrhama (ciljevima) – kao islamsku, ili da o njoj sudimo kao islamskoj, ili da je to armija koja vodi džihad na Allāhovom putu da učini Allāhovu riječ gornjom.

2. Prethodni (spomenuti) propis o režimu je općenit (generalan) i on nužno ili neminovno ne podrazumijeva kufr svakoga ko se prepire na račun režima ili uđe u njihove pomagače.

A ovo je zbog mnogih šubhi i iluzija, koje ljudi imaju u pogledu ovog režima, a koji su propagirani od šejhova i agenata sultāna.

Prema tome, u cilju da se primjeni ovaj propis na pojedince, potrebno je da budu prisutni uslovi za tekfīr, zajedno sa odsustvom bilo kojeg, odnosno svih sprečavajućih faktora tekfīra.

Jer, mnogi koji se prepiru na račun ovog režima su – nesvjesni stvarnosti koju smo prethodno spomenuli.

A mnogi od onih koji su ih svjesni – ne vjeruju u njih (u djela koja čini režim).

A mnogi oni koji vjeruju u njih – nisu svjesni da su ta djela mukafira (da izvode osobu iz islama i čine je nevjernikom).

Mnogi od onih oni koji znaju da su ta djela mukafira (da izvode iz vjere) će ti reći:
''Ja slijedim naše velike šejhove, a oni znaju više nego ja ili ti, i oni su mi dali fetwu različitu od one koju mi ti daješ i objašnjavaš!''

I sve ovo treba biti uzeto u obzir kada se primjenjuje propis na pojedince od ovih ljudi, koji se prepiru na račun režima i raspravljaju se u njegovu korist i na račun tāgūta koji vlada ovim režimom.

3. Nije dozvoljeno uzeti gore spomenuti propis o režimu i primeniti ga na čitavo saudijsko društvo i njegove organizacije, jer je saudijsko društvo – muslimansko društvo i njegovi ljudi su pretežno pobožni i oni obavljaju namāz, a sva hvala pripada Allāhu.

4. Neke od grešaka ljudi od znanja u pogledu ovog režima su zbog brojnih stvari:

a) Jedna od njih je da mnogi od šejhova i dā'ija vide jedino dobru stranu režima i da oni ne žele da vide od njega ništa drugo mimo te strane, niti žele da čuju ništa o njemu, osim o toj strani. Zato vidite nekoga od njih kako govori, rekavši: ''*…Allāh ga sačuvao, je naredio građenje mesdžida..., i štampanje mushafa..., i građenje škola..., i naredio je štampanje ovih i onih, tih i tih knjiga na svoj lični račun...*'',
- i on će reći više nego jednom:
''*Mi sudimo po knjizi i sunnetu, a sva slava pripada Allāhu da nam je podario kralja i imāma poput ovoga*''.
A ovim nesvjesnim pojedincima, onima koji su zalutali i uzrokovali da drugi zalutaju, je promaklo da je režim nesposoban da učini više od gore spomenutih stvari. A ono što su oni spomenuli u pogledu režima su također učinili i proglasili mnogi od sekularističkih nevjerničkih režimā, a možda i više od toga.

b) Druga od ovih grešaka je da mnogi od saudijskih šejhova i dā'ija uspoređuju stanje saudijskog režima sa stanjem drugih arapskih režima i vide kako narod te druge arapske zemlje pati od vjerskih progonstava. I jedan od njih dođe do zaključka da je saudjski režim hiljadu puta bolji od ovih režima i otuda on bude srećan sa ovim režimom. Možda on može povećati privrženosti njemu, tako da ode u zabludu i odvede druge u zabludu.

A mi priznajemo da je saudijski režim – uprkos njegovim greškama koje smo spomenuli – bolji od drugih arapskih režima, ali ovo nam ne dozvoljava da sebe odamo njemu, ili da budemo srećni sa kāfirskim režimom, čak iako je on najmanji po kufru uporedivši sa ostalim režimima. Tako da je ovo

pitanje upoređenja kufra i većeg kufra i kufra čak većeg od njega. A pitanje ne ide preko toga.

c) Sljedeća od ovih grešaka je da postoje šejhovi i dā'ije koji žive izvan Saudije, i zbog njihove želje da obave obavezni hadždž i zbog njihove ljubavi spram posjećivanja dvaju Časnih Džamija, vidiš ih da više vole da ćute u pogledu zločina od strane režima i njegovih djela kufra, tako da oni zalutaju i vode ostale u zabludu, a nema snage ni moći, osim od Allāha.

5. Pa ako bude rečeno: "Da li kufr režima zahtijeva *hurudž* (ustajanje) protiv njega, tj. borbu protiv njega i njegovo svrgavanje?"

Ja kažem:

Da, sa šerijatske strane je *wādžib* (obaveza) ustati protiv njega. Međutim, sa praktične perspektive, ovo ustajanje ima određene uslove, stepene (nivoe) i nepotrebne pripreme, i ja ne vidim da bi ta pobuna trebala biti izvršena prije ispunjavanja ovih uslova, stepena (nivoa) i potrebnih priprema. A jedna od njih je da ideja o izlasku, ustajanju (pobuni) protiv kāfirskih režima treba biti dominantna ideja među većinom muslimana.

A dok ne protekne vrijeme da se ovo ispuni ne postoji prigovor u šerī'atu – ako nađete mogućnost i ako ste sigurni od dešavanja većeg zla – postupanju po njemu, eleminisanjem – na bazi pojedinaca – one čija fitna prijeti ljudima, zemljama, narodu, od vladajućih tāgūtā kufra i nepravde i dajući narodu i zemlji oduška od njih, jer eleminacija jednog od vladajućeg tāgūta i nepravde i uklanjanje njega sa puta naroda je lakše nego ostvarivanje pobune i svrgavanja čitavog režima zajedno sa svim njegovim specijalnim organizacijama.

6. Pa ako neko kaže: "Šta u vezi *Mabahis* (obaveštajnih službi), kakav je stav i pogled spram njih?"

Ja kažem:
Mabahis (obaveštajne službe) su psi čuvari tāgūta, koji ustaju da štite tāgūta, njegovu vlast i njegov dhulm...

Ja ne preporučujem borbu sa njima – niti sa drugima poput njih od vladarevih pāsa čuvara, osim protiv onoga čija fitna je bolno zadesila narod i zemlju – naročito u zemljama kao što je Arapski Poluotok, i strah od protezanja kruga konflikta, zapadanja u ono što je zabranjeno, zaplašivanja miroljubivog naroda – izuzev u slučaju samoodbrane...

Pa ako pokušaju da te uhvate, o brate mudžāhidu, i žele da te ubiju, da te uhapse ili da te prognaju iz tvoje vjere – onda se svim sredstvima bori protiv njih. Bori se protiv njih čistoga srca, suočavajući se sa njima i ne povlačeći se, i ako te ubiju – dok braniš sebe, svoju vjeru i svoju čast – onda ćeš biti od stanovnika dženneta.

A ako ti ubiješ njih – dok oni primjenjuju i sprovode naređenja tāgūta napadanjem na tebe, tvojim hapšenjem ili tvojim protjerivanjem iz tvoje vjere – onda su oni u džehennemskoj vatri, kao što je spomenuto u vjerodostojnom hadīthu.

Ovime sam ja odgovorio na tvoje pitanje i na pitanja sve druge braće koja su postavljala pitanja slična tvom pitanju...

A sva zahvala i hvala pripadaju Allāhu, Gospodaru svega što postoji.

PORUKA 'ULEMI
šejh Ebul-'Abbās 'Abdul'Azīz
ibn 'AbdurRahmān el-'Umeri ez-Zahrānī
(šehid iz operacije 11. septembra)

Učenjaku, onome kome je Allāh podario znanje i vrlinu i čijim je znanjem, radom i govorom Allāh okoristio mnoge. Svim šejhovima, i onima koje znam, i onima koji me znaju. I učenjacima koje volim u ime Allāha, iako ih ne znam, niti oni mene znaju. Vama kažem:

Možda ćete imati različita mišljenja o onome što sam učinio, ali se sigurno nećete razići u pogledu onoga što je zadesilo islamski svijet u njegovoj cjelokupnosti. Stoga, pitanje koje se postavlja samo po sebi je: Šta smo mi doprinijeli? I šta mi sada doprinosimo? I šta ćemo doprinijeti u budućnosti?

Oprostite mi, o učenjaci, što pišem ove riječi iako nisam kvalifikovan da to učinim. Neprijatno mi je od stida zbog toga, ali su ovo riječi koje ja moram reći. Smatram sebe obaveznim da to učinim. Oni koji znaju, i oni koji su nesvjesni su nesvjesni. Ja sam imao mnoge diskusije, rasprave i debate sa vama. I možda oni koji ovo čuju i znaju me mogu ovo potvrditi.

Ne znam kako možete samo sjediti i posmatrati šta se dešava pred vašim očima? Da li vi to odobravate? Ili vi to ne vidite? Koje od ova dva je odgovor, ja ne znam.

Kažem svim svojim srcem:

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

"Allāh nam je dovoljan i divan je On Pomagač!" [225]

O skupino učenjaka, neka vas Allāh nagradi najboljom nagradom za sve što ste učinili za mene, za islām i muslimane. Vi ste me odgajali i podučavali, i ja znam da vi imate mnogo znanja i da ste svjesni Istine.

Ali oh, kada bi samo dan Istine, dan kada ćete vi obznaniti Istinu – došao. Bojte se za sebe, da biste mogli biti poput onih o kojima Allāh kaže:

فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَناً قَلِيلاً فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ

"Oni su poslije, za leđa svoja bacili Knjigu i zamijenili su je za nešto što malo vrijedi; a kako je ružno to što su u zamjenu dobili!" [226]

Ja vam samo zamijeram, o učenjaci Istine, za razliku od onoga što moram reći vijećima učenjaka koji su izgubili svoju vjeru i u zabludu odveli svijet, jer mi znamo njihovo stanje.

Njima kažem:
"O 'ulemo sultanā, bojte se Allāha! O 'ulemo sultanā, bojte se Allāha i ne prodajte Allāhove ājete za ono što malo vrijedi. "

U suprotnom:

بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

"Ružno je to na što vas vjerovanje vaše navodi, ako ste uopšte vjernici." [227]

---

[225] sūra Āli 'Imrān, 173. ājet
[226] sūra Āli 'Imrān, 187. ājet

Šta imate reći o časti koja je oskrnavljena, ženama koje su silovane, djeci koja su ubijena, i muškarcima koji su stavljeni u povorku (konvoj) i poniženi?

Šta imate reći o svim muslimanima od istoka do zapada koji su ubijeni, razapeti, kojima su ruke i noge amputirane i koji su izgnani svojih zemalja?

Bojte se Allāha i bojte se da biste vi mogli biti među prvima kojima će biti potpaljena vatra na Dan Proživljenja.

O ljudi od znanja, o nosioci poruke, ako vi čuvate ovo znanje i ispravno ispunite njegovu istinu, ono će biti vaš zaštitnik, Allāhovom dozvolom.

Pjesnik je istinu rekao, kada je kazao:

Znanje bi čuvalo učenjake, da su samo oni njega čuvali
I da su ga oni uvažavali u svojim srcima, ono bi bilo respektovano.
Ali, pošto su ga oni omalovažili, ono je bilo omalovaženo,
I oni su zaprljali njegovu sliku Svojom pohlepom.

I šta je sa nekim učenjacima?

Oni su ukinuli obavezu džihāda mnoštvom pogrešnih tumačenja, govoreći da mi nismo jaki i tako nismo u stanju da se borimo u ovoj fazi. U međuvremenu, mi svakoga dana postajemo slabiji. Mi svakoga dana slabimo, a neprijatelj svakoga dana postaje jači.

Mi smo naše poslove stavili u ruke potčinjenika nevjerničkih snaga, od naše krvi, koji su izdali Allāha i

---

[227] sūra el-Beqare, 93. ājet

Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhu we sellem, i izgubili svoju vjeru. Dakle, niti smo se usprotivili vladajućim tāgūtima, niti smo se suprotstavili njihovim ulizicama. Do kada?

I do kada odugovlačiti? Neka se Allāh smiluje onima koji su nepokolebljivi na Istini, onim učenjacima koji su istrajni na Istini, onima koji brane cjelovitost islāma i tewīda, onima koji govore riječi Istine i ne plaše se prijekora nijednog prijekorevača.

Poprište borbi očekuje još vašeg doprinosa i truda. Poprište borbi očekuje još vašeg doprinosa i truda.

Ali:

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

"Allāh mi je dovoljan i divan je On Pomagač!" [228] ,

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

"Mi smo Allāhovi i Njemu ćemo se vratiti" [229]

[228] sūra Āli 'Imrān, 173. ājet
[229] sūra el-Beqare, 156. ājet

O, MURTEDI! NEĆEMO SE PREDATI!
šejh 'Utejbī

Hvala Allāhu i neka je salawāt i selām na našeg Poslanika Muhammeda, njegovu porodicu i ashābe.

A potom:

Čuli smo govor Izdajnika Dva Sveta Hrama, koji je napisan od strane jednog od njegovih poniznih sluga, a pročitan od strane glupavog prijestolonasljednika (princa) 'Abdullāha bin 'Abdul'Azīza, u kom stoji da se mudžāhidi moraju predati u roku od mjesec dana od dana saopćenja.

Mi želimo reći ovim tāgūtima (vladarima odmjetnicima), njihovim mnogobrojnim ulizicama, njihovim poniznim slugama, njihovoj armiji, i njihovim svećenicima, monasima (tj. onim takozvanim muftijama koji dozvoljavaju ono što je Allāh zabranio i zabranjuju ono što je Allāh dozvolio), i agentima: Mi nismo krenuli ovim putem (džihāda) jer nas je neko zabludio, niti u ime neke osobe. Ne, nego smo pročitali u Allāhovoj Knjizi:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ

"O, vi koji vjerujete, zašto ste neki oklijevali kada vam je bilo rečeno: "Krenite u borbu na Allāhovu putu!", kao da ste za zemlju prikovani? Zar vam je draži život na ovome svijetu od onoga svijeta? A uživanje na ovome svijetu, prema onome na onom svijetu, nije ništa...." [230]

[230] sūra et-Tewbe, 38. ājet

Izašli smo u borbu na Allāhovom putu, i vidjeli smo muslimanske zemlje pokorene i njihova sveta mjesta oskrnavljena od strane Židova, kršćana, ši'īja i mnogobožaca, a posebno Zemlju Dva Sveta Mjesta (tj. Arapski Poluotok), tako da smo preduzeli džihād u njoj.

O, tāgūti! Džihād na Allāhovom putu je jedna od vjerskih obaveza islāma, koju su sprovodili heroji islamskog ummeta, kao put otklanjanja nepravde od njih, uništavajući njihove neprijatelje, i težeći ka pravedno vođenom hilāfetu. Džihād je princip vjere koji kola kroz našu krv i šiklja iz naših srca.

O, tāgūti! Džihād koji je Uzvišeni Allāh spomenuo u mnogim ājetima Svoje Knjige – vi nikada nećete biti u stanju iščupati iz naših srca, uz Allāhovu pomoć.

O, tāgūti! Allāh je rekao:

مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لا إِلَى هَؤُلاءِ وَلا إِلَى هَؤُلاءِ

"Kolebajući se, neodlučni su kome će se privoljeti, da li ovima ili onima. " [231]

A vi se zaista kolebate. Neki od vas kažu da ne treba biti dijaloga sa teroristima - mudžāhidima - i izjavljuju:
''*Treba biti samo puška i sablja (između nas i terorista)*''.

Neki drugi od vas kažu:
''*Predajte se i koristite svoj mozak.*''

[231] sūra en-Nisā, 143. ājet

Posljednja manifestacija vašeg "napipavanja" je taj prijedlog jednomjesečne šanse za predaju, predložen od vašeg glupog velikog vođe - što znači oprost za svakoga ko se preda.

Allāhu neka je hvala i slava, ova vaša ponuda, (uprkos našoj slabosti) nije ništa drugo, do vaš poraz i opipavanje.

Ovaj džihād je nama otkrio munāfiqe, agente, one koji drhte od straha i slabiće (u našim sopstvenim redovima). Molimo Allāha za oprost i čvrstoću na ovome svjetu i na budućem.

O, tāgūti! Ovaj put koji smo uzeli je vjera i mi smo Allāhu dužni ostati mu vjerni. Nikada ga nećemo napustiti, niti biti nemarni spram njega, a Allāha molimo da nas učini nepokolebljivim na njemu.

O, tāgūti! Mi smo se zaokupili 'ibādetom: Ako budemo ubijeni, mi smo šehīdi, moleći Allāha da nas primi kao takve. A ako ostanemo živi, srećni smo, a Allāhu pripada slava i zahvala.

O, tāgūti! Krv najboljih od nas koji su ubijeni - Nāsira er-Rašida, Rakana es-Sihana, 'Abdul'Aziza el-Muqrina, Fejsala ed-Dahila, i njihove braće na tlu Zemlje Dva Harema, nikad neće biti zaboravljena.

O, tāgūti! Mi se nismo pridružili ovom putu, nemajući znanja o njemu. Štaviše, mi znamo njegove nevolje i njegovu opasnost, i molimo Allāha za nagradu za njega, i za pripremu za njega.

Kada su ensarije došle da se zakunu na vjernost Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, na dan

prisege na 'Aqabi, veliki ashab Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, Esad ibn Zurāra im je rekao:
''*Ne tako brzo, o stanovnici Jethriba (tj. Medīne). Mi nismo mamuzama podboli naše konje na putu k njemu (Muhammedu), osim znajući da je on Allāhov Poslanik, i da njegovo izvođenje danas (sa nama u Medīnu) znači raskid od svih Arapa, i ubijanje naših najboljih, i znači biti udaran mačevima.*''

Mi kažemo tāgūtima, njihovim poniznim slugama i mnogobrojnim ulizicama, da mi nismo pošli ovi putem, a da nismo znali da će doći dan kada će se mnogi boriti protiv nas. I doista, o demonski vladari, svećenici i monasi, vaše truhle vlade i vaša plaćenička vojska, svi su požurili da vam se pridruže u vašem ratu protiv nas, za interese Amerike.

O, tāgūti! Između nas ne postoji nikakva prisega na vjernost, i mi vam ne dugujemo slušanje niti pokoravanje. Ne postoji ništa između nas osim borbe u ime Allāha. Allāh je naš Zaštitinik, dok vi zaštitnika nemate.

O, tāgūti! Mi vas smatramo nevjernicima, i između nas je neprijateljstvo i mržnja zauvijek, sve dok ne budete vjerovali u Allāha, Jedinog.

O, tāgūti! Nema predaje, bolje borba; nema poniženja, bolje smrt; nema predaje, bolje džihad na Allāhovom putu.

O, tāgūti! Po kojem zakonu vi želite da nas izvedete pred lice pravde? Zakonu – vašim kraljevskim deklaracijama i regulativama, ili zakonu koji dovoljava i štiti kamatu, ili po zakonu koji čini Zemlju Dva Harema dozvoljenom za kršćanske prostitutke i za biseksualne Židove i kršćane?

Po kom zakonu? Po zakonu koji vođama kufra i grijeha daje vlast nad muwehhidima mudžāhidima u zatvorima el-Hā'ir, er-Ruwejs i 'Aleiša? Po kom zakonu uspostavljate bratski savez između Židova i kršćana i vas?

Zakon islāma, koji je donio Muhammed, je nevjerovanje u sve što se obožava mimo Allāha, njegovo odbacivanje, i pokazivanje neprijateljstva prema kufru i kāfirima, i primjenivanje Allāhovog zakona u svim stvarima života, sve dok smutnje (mnogoboštva) ne nestane i sve dok sva vjera ne bude samo Allāhu Jedinom.

O, tāgūti! Allāh nam obećava ili pobjedu, ili šehādet. A vi nam obećavate praštanje, a potom hapšenje. Mi nikada nećemo napustiti Allāhovo obećanje u zamjenu za vaše obećanje. Jer, Allāh govori mnogo istinitije, i Allāhovo obećanje je bolje.

O, tāgūti! Stvar uzmeđu vas i nas je stvar kufra protiv vjerovanja, širka protiv islāma. To je stvar principa īmāna (vjerovanja).

O, ljudi! Zločini Ibn Sa'uda i njegove armije, od kojih je najskoriji destrukcija džamije pobožnjaka šejha 'AbdulKerīma el-Hamida u Burejdi i hvatanje mudžāhidā, i nuđenje miliona svakome ko donese informaciju o mudžāhidu, da bi on bio isporučen Americi – sve ovo potvrđuje grijeh i izopačenost ovih ljudi (tj. saudijske vlasti) i njihov rat protiv islāma, i da su oni naši neprijatelji.

O, vi sa žarom i vjerom u svojim srcima! Kako možete biti zadovoljni sa ovakvima kao vladarima nad vama, i kao čuvarima vaših poslova?

فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ

"Zato požurite Allāhu, ja sam vam od Njega da vas javno upozorim." [232]

I On je rekao:

وَلا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لا تُنْصَرُونَ

"I ne držite stranu onih koji nepravedno postupaju, pa da vas vatra prži; vi nemate drugih zaštitnika osim Allāha, inače, nema vam pomoći! " [233]

O, tāgūti! Vjernik ne može biti dvaput ujeden iz iste rupe, kao što je rekao Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem.

Vaš otac, sluga Engleza, je izdao naše pretke ''*El-Ihwān*'' u mjestu zvanom es-Sebīla. Ova izdaja neće biti ponovljena sa nama, uz Allāhovu pomoć.

šejh 'Ubejj 'AbdurRahmān el-Atherī
bin Bejād el-'Utejbī

[232] sūra edh-Dhārijāt, 50. ājet
[233] sūra Hūd, 113. ājet

O, VI KOJI OSTAJETE IZA!
šejh 'Utejbī

Iskrena poruka kojom želim savjetovati svoju braću, koja se nisu priključila džihadu i umjesto toga izabrala da ostanu iza.

Es-Selamu 'alejkum we rahmetullahi we berekatuh.

Neka je hvala Allāhu, Koji me je izveo na put slave i ponosa. I neka je hvala Allāhu, Koji me je počastio prijateljevanjem sa herojima našeg ummeta, kakvi su šehidjeli (poginuli) vođa 'Abdul'Azīz el-Muqrin, šejh 'Isā el-Aušen, šejh Ibrāhīm er-Raies, Fejsāl el-Dahil, Naser er-Rašid, Ibrāhīm ed-Durejhim, Turkī el-Mitadžrī, Abdullāh el-'Utejbī, i druga naša braća... Ovi ljudi su nas podučili pravom značenju hrabrosti i muškosti, podučili nas krajnjem žrtvovanju najdragocjenijih stvari, da bismo uspostavili "Lā ilāhe illAllāh" (Nema boga osim Allāha).

O, vi koji ostajete iza!
Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je rekao:
"Nijedan od vas neće vjerovati sve dok svome bratu ne bude želio ono što želi sam sebi."

On je također rekao:
"Vjera je savjet" (u značenju da je savjet jedan drugome sastavni dio naše vjere, islāma).

Stoga sam vam došao sa iskrenim savjetom. Danas smo u mogućnosti raditi šta hoćemo bez polaganja računa, a sutra (na Sudnjem Danu) je polaganje računa bez rada.

O, vi koji ostajete iza!

Jeste li zadovoljni da ostajete pozadi sa ženama?

وَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ (86) رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لا يَفْقَهُونَ

"A kada je objavljena sura da u Allāha vjerujete i da se zajedno sa Poslanikom Njegovim borite, najimućniji od njih su zatražili odobrenje od tebe i rekli: "Ostavi nas da budemo s onima koji ne idu u boj!" Zadovoljavaju se da budu s onima koji ne idu u boj, srca njihova su zapečaćena, pa oni ne shvaćaju!" [234]

Ovo je neprijatna činjenica sa kojom se nikada niste htjeli suočiti. Da li zbilja želite da ostanete sa munāficima i onima koji imaju opravdanje? Šta ste učinili za svoju vjeru? Naročito vidjevši da je islām napadnut i uništavan svaki dan, na svakome mjestu.

O, vi koji ostajete iza!

Kako možete biti zadovoljni svojim pasivnim statusom, dok su vaša braća i sestre ponižavani i izloženi svim vrstama tortura od strane Allāhovih neprijatelja? Kako možete spokojono i zadovoljno živjeti, dok se vaše sestre siluju u zatvoru Ebū Gurejb? Kako možete uživati ostajući kući sa svojim ženama, dok su vaša braća i sestre beskućnici?

O, vi koji ostajete iza!

[234] sūra et-Tewbe, 86. i 87. ājet

Kakvo ćete opravdanje dati Allāhu, dok su vaša braća u ''Ebu Gurejbu'', ''Guantanamu'', ''Er-Ruwejsu'' i ''Hā'iru'' [235] svučeni goli? Fotografije vaše braće u ''Ebu Gurejbu'' su blijede kopije onoga što se dešava vašoj braći u Izraelu, Americi i njihovim saradnicima u regionu.

O, vi koji ostajete iza!

Obožavaoci krsta i Židovi lišavaju naše sestre muslimanke njihove časti i lome volju heroja ovog ummeta u mnogobrojnim zatvorima u Americi, Izraelu i zemljama u regionu.

Šta čekate?

O, vi koji ostajete iza!

Zar niste čuli da Allāh kaže:

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

''I borite se protiv njih dok mnogoboštvo ne iščezne i dok samo Allāhova vjera ne ostane. Ako se oni okane - pa, Allāh dobro vidi šta oni rade.'' [236]

Zar niste svjesni Allāhovih riječi:

فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

---

[235] ''Er-Ruwejs'' i ''Hā'ir'' su dva zatvora u Saudijskoj Arabiji, gdje su mudžahidi izloženi torturi i ponižavanju

[236] sūra el-Enfal, 39. ājet

"Kada prođu sveti mjeseci, ubijajte mnogobošce gdje god ih nađete, zarobljavajte ih, opsjedajte i na svakome prolazu dočekujte! Pa ako se pokaju i budu molitvu obavljali i zekat davali, ostavite ih na miru, jer Allāh zaista prašta i samilostan je. " [237]

Zar Allāh nije rekao:

قاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ (14) وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

"Borite se protiv njih! Allāh će ih rukama vašim kazniti i poniziti, a vas će protiv njih pomoći, i grudi vjernika zaliječiti, i iz srca njihovih brigu odstraniti. A Allāh će onome kome On hoće oprostiti. - Allāh sve zna i mudar je." [238]

Zar Allāh nije rekao:

قاتِلُوا الَّذِينَ لا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ

"Borite se protiv onih kojima je data Knjiga, a koji ne vjeruju ni u Allāha ni u onaj svijet, ne smatraju zabranjenim ono što Allāh i Njegov Posalnik zabranjuju i ne ispovijedaju istinsku vjeru - sve dok ne daju glavarinu poslušno i smjerno." [239]

Zar Allāh nije rekao:

---

[237] sūra et-Tewbe, 5. ājet
[238] sūra et-Tewbe, 14. i 15. ājet
[239] sūra et-Tewbe, 29. ājet

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

"O Vjerovjesniče, bori se protiv nevjernika i licemjera i budi prema njima strog! Prebivalište njihovo biće Džehennem, a grozno je on boravište." [240]

Zar Allāh nije rekao:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

"O vjernici, borite se protiv nevjernika koji su u blizini vašoj i neka oni osjete vašu stogost! I znajte da je Allāh na strani čestitih." [241]

O, vi koji ostajete iza!

Allāh kaže:

اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَناً قَلِيلاً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (9) لا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلّاً وَلا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ (10) فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (11) وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ

"Oni Allāhove ajete za ono što malo vrijedi zamjenjuju, pa od puta Njegova odvraćaju; zaista je ružno kako postupaju. Ni rodbinstvo ni sporazum, kada je vjernik u pitanju, ne poštuju, i sve granice zla prekoračuju. Ali ako se oni budu

---

[240] sūra et-Tewbe, 73. ājet

[241] sūra et-Tewbe, 123. ājet

pokajali i molitvu obavljali i zekat davali, braća su vam po vjeri. - A Mi dokaze objašnjavamo ljudima koji razumiju. A ako prekrše zakletve svoje, poslije zaključenja ugovora s njima, i ako vjeru vašu budu vrijeđali, onda se borite protiv kolovođa bezvjerstva - za njih, doista, ne postoje zakletve - da bi se okanili." [242]

O, vi koji ostajete iza!

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

"Reci: 'Ako su vam očevi vaši, i sinovi vaši, i braća vaša, i žene vaše, i rod vaš, i imanja vaša koja ste stekli, i trgovačka roba za koju strahujete da prođe neće imati, i kuće vaše u kojima se prijatno osjećate - miliji od Allāha i Njegova Posalnika i od borbe na Njegovu putu, onda pričekajte dok Allāh Svoju odluku ne donese. A Allāh grješnicima neće ukazati na Pravi put.' " [243]

O, vi koji ostajete iza!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ (38) إِلاَّ تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَاباً أَلِيماً وَيَسْتَبْدِلْ قَوْماً غَيْرَكُمْ وَلا تَضُرُّوهُ شَيْئاً وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

"O vjernici, zašto ste neki oklijevali kada vam je bilo rečeno: "Krenite u borbu na Allāhovu putu!", kao da ste za zemlju prikovani? Zar vam je draži život na ovome svijetu od onoga

---

[242] sūra et-Tewbe, 9.-12. ājet
[243] sūra et-Tewbe, 24. ājet

svijeta? A uživanje na ovome svijetu, prema onome na onom svijetu, nije ništa. Ako ne budete u boj išli, On će vas na nesnosne muke staviti i drugim će vas narodom zamijeniti, a vi Mu nećete nimalo nauditi. A Allāh sve može." [244]

O, vi koji ostajete iza!

انْفِرُوا خِفَافاً وَثِقَالاً وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

"Krećite u boj, bili slabi ili snažni, i borite se na Allāhovu putu zalažući imetke svoje i živote svoje! To vam je, da znate, bolje!" [245]

O, vi koji ostajete iza!

Zar se ne bojite Allāhovih riječi:

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ (46) لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالاً وَلَأَوْضَعُوا خِلالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

"Da su imali namjeru poći, sigurno bi za to pripremili ono što je potrebno, ali Allāhu nije bilo po volji da idu, pa ih je zadržao, i bi im rečeno: "Sjedite sa onima koji sjede!" Da su pošli s vama, bili bi vam samo na smetnji i brzo bi među vas smutnju ubacili, a među vama ima i onih koji ih rado slušaju. A Allāh zna nasilnike." [246]

O, vi koji ostajete iza!

---

[244] sūra et-Tewbe, 38. i 39. ājet
[245] sūra et-Tewbe, 41. ājet
[246] sūra et-Tewbe, 46. i 47. ājet

Zar niste zabrinuti Allāhovim riječima (govorom):

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرّاً لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ (81) فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلاً وَلْيَبْكُوا كَثِيراً جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (82) فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَداً وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوّاً إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ

"Oni koji su izostali iza Allāhova Poslanika veselili su se kod kuća svojih – mrsko im je bilo da se bore na Allāhovu putu zalažući imetke svoje i živote svoje, i jedni drugima su govorili: "Ne krećite u boj po vrućini!" Reci: "Džehennemska vatra je još vruća!" - kad bi oni samo znali! Malo će se oni smijati, a dugo će plakati, biće to kazna za ono što su zaslužili. I ako te Allāh ponovo vrati nekima od njih, pa te zamole da im dopustiš da pođu s tobom u boj, ti im reci: "Nikad sa mnom u boj nećete ići i nikada se sa mnom protiv neprijatelja nećete boriti! Bili ste zadovoljni što ste prvi put izostali, zato ostanite s onima koji ionako ne idu u boj".'' [247]

šejh 'Ubejj AbdurRahmān el-Atherī
bin Bejād el-'Utejbī

[247] sūra et-Tewbe, 81-83. ājet

PORUKA O LAŽNIM POZIVIMA
šejh Fāris ez-Zahrānī

Hvala pripada Allāhu, i neka su salawāt i selām na Allāhovog Poslanika Muhammeda, kome su munafici pripisivali lažne izjave, ali je ostjaao čvrst i ustrajan svojoj borbi protiv njih.

Uzvišeni Allāh mu je naredio:
"O poslaniče! Bori se protiv nevjernika i munāfiqā i budi prema njima strog."

A potom:

Sve što se preko medija govori o tome da ću se ja, Fāris bin Ahmed ez-Zahrānī predati saudijskom tāgūtu jesu sāme laži i to nije istina.

Ja ama baš nikada nisam ni pomišljao da ću se ja predati bilo kojem tāgūtu. Sjećam se da je prije otprilike šest godina saudijski tāgūti priredili jedan prijem, na kome su oni namjeravali da mi daju specijalan poklon. Međutim, ja nisam prihvatio poziv na taj prijem i kunem se Uzvišenim Allāhom da moja ruka nikada nije dodirnula ruku bilo kojeg kāfira tāgūta i molim Allāha da me učini čvrsto ustrajnim na tome. Pa kako onda da oni za mene govore da ću se ja predati tāgūtu? Da se predam, pa da me mogu strpati u njihov tiranski zatvor ljudi kao Naif i Muhammed ibn Naif (Allāh ih ponizio i osramotio)!

I ja ovom porukom želim pojasniti da sam više puta tražio debatu između mene i Sefer el-Hawālija u vezi važnih stvari, kao što su: kufr ove zemlje (Saudije), njihovo vladanje

njihovim ličnim zakonima (a ne Allāhovim šerī'atom), njihov savez sa kufrom Istoka i Zapada i njihovo pretvaranje Arapskog Poluotoka u zemlju za krstaške koljače i mnoge druge činjenice kufra osim ovih, ali je on (Sefer el-Hawāli) odbio je ovaj izazov i uzoholio se.

I nema istine u onome što on govori, da ću se ja predati ili u tome da on telefonom kontaktira sa mnom, i ne postoji veza ili poznanstvo između nas. Štaviše, ja ga nikada u svome životu nisam sreo, osim jedne prilike kada je on posjetio jedno Zahrānī pleme, prije otprilike 11 godina, tj. prije nego što je otišao u zatvor.

Trenutno se očekuje da on pokuša da oslobodi neke zatvorenike iz zatvora ''*er-Ruwejs*'', s ciljem da dobije informacije kako da mene kontaktira. Između mene i nekih od ovih zatvorenika su ranije postojale komunikacije. One se trenutno koriste da mi se pošalje nešto od onoga što je Sefer el-Hawāli rekao. U svemu ovome nema ni spominjanja da ću se ja predati. Moj odgovor na njihove pošiljke je tako otvoren i jasan od početka i ja ovo šaljem preko magazina ''*Sawt el-Džihād*''. Ja njemu odgovaram valjanim dokazom i upozoravam ga da ne bude govornik za tāgūta i da im ne bude naklonjen.

Kako kaže Uzvišeni Allāh:
"I ne držite stranu onih koji nepravedno postupaju, pa da vas vatra dohvati. I vi nemate mimo Allāha zaštitnika ni pomagača."

Allāh također kaže:
"I ne brani one koji su u dušama svojim podmukli, jer Allāh nikako ne voli onoga ko je podmukao, grješnik. Oni se kriju od ljudi, ali se ne mogu sakriti od Allāha, On je s njima i kad

noću smišljaju riječi kojima On nije zadovoljan; Allāh dobro zna sve ono što oni rade. Eto, vi ih branite na ovome svijetu, a ko će ih pred Allāhom na Sudnjem danu braniti, ili ko će im zastupnik biti?"

Međutim, on je odbio moju ponudu i nastavio je da igra svoju igru, kako bi se susreo sa mnom na bilo koji način. Zadnja poruka koju sam od njega dobio je bila ponuda sa tri izbora: Prvo: da ga sretnem i da onda odem kod tāgūta kriminalca, ubice kao što je Muhammed en-Naif. Drugo: da me pošalju u 'Irāq, a oni bi sredili sve potrebne stvari za to zvanično. Treće: da sretnem samog Sefer el-Hawālija.

Kada nisam odgovorio na ovaj zahtjev, jer nisam čak ni otvorio moj e-mail i neću ga nikad ni otvoriti, uz Allāhovu pomoć, ja sam izazvao Sefer el-Hawālija i njegove izaslanike da dođu i pokušaju me pronaći. Ja ću smiriti one koji vole mudžahide, rekavši im da sam ekstremno pažljiv u svojim postupcima i u telefonskim razgovorima, preduzimajući svu potrebnu opreznost, a Uzvišeni Allāh je Najbolji Zaštitnik i Najmilostiviji. A ako budem iznenada ubijen – pa to je Allāhova blagodat koji On daje onome kome On želi.

Opreznosti koje mi preduzimamo neće nas nikada spriječiti da izvšavamo dužnosti prema Uzvišenom Allāhu.

Kao što Allāh kaže:
"O vi koji vjerujete, budite oprezni i nastupajte ili u četama ili svi zajedno."

A Sefer el-Hawāli je slagao i iznieo lažne optužbe protiv mene, kao što je to uradio (i ranije) nanoseći bol mnogim mudžahidima koji su mu vjerovali. Svako je vidio glavnu ulogu koju on igra u traženju mudžahida i njihovo

nagovaranju da se predaju jedan po jedan, sve dok više od jedne stotine mudžahida nije bilo uhvaćeno zbog njega, kao što je on to sam priznao.

I ja pitam Sefer el-Hawālija, koji za sebe kaže: ''*Ja poznajem islamske dokaze i ja sam student od znanja*'' – Zašto onda bježiš od debate bazirane na islamskom šerī'atu i dokazima?

Haqq (Istina) je naš cilj i to je ono čemu su oni prije nas težili, žrtvujući svoje duše na Allāhovom putu. I ako Uzvišeni Allāh bude htio, mi ćemo nastaviti sa ovom namjerom.

U vezi *taradžua'* (objave promjene mišljenja u zatvoru) – ova vrsta zatvorske debate koju ne prihvata ni šerī'at, niti zdravi razum jeste ono što oni žele.

I ja kažem svim ljudima: Kunem se Allāhom da je ovo ispravan put i zdrava metodologija, i ove operacije koje su se desile i koje se dešavaju u Arapskim zemljama jesu među najboljim načinima približavanja Uzvišenom Allāhu i najobaveznije su dužnosti.

Arapski poluotok treba da bude samo za vjeru islām, pošto dvije vjere ne mogu postojati u ovim zemljama. Naravno, kao što znaš, o Sefer, šafi'ijski pravnici su se razišli da li je *dhimmijama* (Židovima i Kršćanima) dozvoljeno da plove preko Crvenog mora ili ne (kao djela Arapskog poluotoka).

Pa kako onda mogu krstaški avioni slobodno i bezbrižno letjeti nad Arapskim poluotokom. Šta je s tenkovima i brodovima krstaških osvajača, koji kontrolišu rijeke, mora i kopno... O Sefer ... to je tako začuđujuće u ovome žestokom i

teškom ratu između islama i krstaških koljača, od Afgānistāna, ʼIrāqa i Arapskog poluotoka, ratu čiji smo svi svjedoci.

Mi smo te vidjeli da stojiš na strani neprijatelja mudžāhida, onih koji štite kršćanske koljače od vladara i odpadnika. I nismo te nikada vidjeli da daješ bilo kakvu podršku mudžāhidima, niti si vodi bilo kakav džihād protiv kršćanskih ubica, niti za oslobađanje muslimanskih zatvorenika, nego su sav tvoj veliki napor i zabrinutost usmjereni prema traženju mudžāhida i njihovom nagovaranju da se predaju tāgūtu, da se tako umile Americi i njihovim saveznicima.

Nemoj se zavaravati, niti zavaravaj muslimane, ti nisi od mudžāhida, niti od onih koji im pomažu. Mi smo ovde na Arapskom poluotoku, objavljujući da nemamo ništa s tvojim izjavama i djelima i da nema komunikacije između tebe i nas.

I ja jasno objavljujem ovo da svako čuje, da je saudijska država kāfirski i tāgūtski (otpadnički) režim protiv kojeg se mi moramo boriti i ubijati sve njene tāgūte.

Mi također moramo obznaniti njihov kufr i odricanje od njih i njihovih djela. Oni nemaju nikakav ahd (sporazum) s nama, niti neku *bej'u* (prisegu), niti neku zaštitu, i nikakva fetwa od zlih učenjaka neće ih vratiti u okvire islāma, niti *tezkijja* (preporuka) od dvoličnjaka *'alīmu lisān* (učenog jezika). *Haqq* je samo ono što nam je dostavljeno u Allāhovoj knjizi i sunnetu Poslanika Muhammeda, sallallāhu ʼalejhi we sellem.

Ovo je moja poruka muslimanima širom svijeta:

Budite sa mudžāhidima i branite čast muslimana, njihove zemlje i njihove imetke. Ne dozvolite da vas riječi

poraženih ljudi spriječe od vođenja džihāda ili pomaganja onih koji to rade. Neka vam primjer za ugledanje budu oni koji su preselili, jer su živi pod uticajem fitne (iskušenja i smutnje).

Kao što sam već rekao mojoj voljenoj braći, sve ono što je Muhsin al-Avādži govorio u programu ''*Otvorena diskusija*'' na satelitskom programu ''*El-Džezīra*'' je netačno i jasna laž, i ovaj (Muhsin) Awādži je tako jadan da ja prezirem razgovor ili bilo kakvu razmjenu poruka između mene i njega.

Allāh nam je dovoljan protiv svih njih. Biće onako kako Allāh hoće, ali većina ljudi to ne razumije.

Ebū Selmān Fāris
bin Ahmed ez-Zahrānī

DA LI JE POSLANIK SULEJMĀN, 'alejhis-selām, BIO TERORIST?
šejh dr Muhammed ibn Tarhūnī

Sva hvala pripada Allāhu, i neka je salawāt i selām na Allāhovog Poslanika...

Na krajnjem jugu Arapskog Poluotoka, u zemlji Jemena, postojala je miroljubiva kraljevina – Allāh ih je obasuo od Sebe mnogim blagodatima i obilnim bereketima... U njoj su ljudi živjeli spokojno i mirno, pod demokratskim vođstvom, predvođeni inteligentnom i mudrom kraljicom, koja je izabrana od strane njenog naroda da bude njihov vođa u to vrijeme.

Zaista, kraljevina Saba', kojom je vladala kraljica Belqīsa, je ta o kojoj je Allāh objavio:

وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ

"...i da joj je svega i svačega dato, a ima i prijesto veličanstveni" [248]

Ova kraljica – bez ulaženja u detalje njenog imenovanja nad narodom – nikada nije donosila nikakvu odluku bez traženja savjeta od njenog uvaženog Narodnog Kongresa, kao što je Allāh spomenuo da je ona rekla:

مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْراً حَتَّى تَشْهَدُونِ

"...ja bez vas neću ništa odlučiti!" [249]

---

[248] sūra en-Neml, 23. ājet

Slično ovome, i narod je nju volio, tako da su sve svoje poslove stavili u njene ruke i povjerili joj odluke – kao što je Allāh spomenuo u vezi onoga što su joj oni rekli:

وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ

"...a ti se pitaš! Pa, gledaj šta ćeš narediti!" [250]

A ona i njen narod su živjeli u sigurnosti i bezbjednosti, i u moći i autoritetu, kao što je Allāh rekao (da su oni rekli):

نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو بَأْسٍ شَدِيدٍ

"...Mi smo vrlo jaki i hrabri…" [251]

Oni nikad nisu nikome učinili nepravdu, niti su se miješali u poslove njihovih susjednih zemalja, a da ne govorimo o zemljama koje su bile daleko od njih…

A onda, odjednom, bez ikakvog upozorenja, mala ptica se zaustavila nad njihovom zemljom, tražeći malo vode i slično…

Zaista je to bio *hudhud* (pupavac), Sulejmānov, 'alejhis-selām, hudhud koji im je došao sa krajnjeg sjevera, prelazeći preko zemalja i pustinja, koje su razdvajale njegovu zemlju od naroda Saba'… došao je iz Šāma, gdje su oni imali moćnog kralja, po imenu Sulejmān, 'alejhis-selām… Allāh mu je podario snagu, autoritet (vlast), dokaz, znanje, i vjeru...

---

[249] sūra en-Neml, 32. ājet
[250] sūra en-Neml, 33. ājet
[251] sūra en-Neml, 33. ājet

Ovaj hudhud je gledao unaokolo, i vidio ove ljude – ljude koji ne obožavaju Allāha, Jedinog Koji iznosi na vidjelo ono što je skriveno na nebesima i na Zemlji, i Koji Jedini zna šta oni kriju i šta na jāvu iznose – Allāha, pored Koga niko nema pravo da bude obožavan, Gospodara '*Arša* (Prijestolja) Veličanstvenog…, već su oni obožavali Sunce, umjesto Onoga Koji je Jedini vrijedan obožavanja, Svemudrog Stvoritelja…

Tako je on letio preko planina i zemalja sa ovom čudnom novosti, ovom istinitom viješću… A onda je sletio u skupinu Sulejmāna, 'alejhis-selām, na najudaljenijem sjeveru, i rekao:

أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ

"Doznao sam ono što ti ne znaš. Iz Sabe' ti donosim pouzdanu vijest." [252]

A onda je on ispričao sve čemu je bio svjedok... Ali je Sulejmān, 'alejhis-selām, odmah zatražio da provjeri ovu informaciju koju je saznao... Poslao je kratku poruku po hudhudu na malom komadu papira, koja nije sadržala mnogo riječi...

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (30) أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ

"Od Sulejmana je i glasi: 'U ime Allāha, Milostivog, Samilosnog! Ne pravite se većim od mene i dođite mi kao muslimani (pokorni)**!' "** [253]

SubhanAllāh! Samo tako, jednostavno i direktno (pravo) u poentu…

---

[252] sūra en-Neml, 22. ājet
[253] sūra en-Neml, 30. i 31. ājet

Onda je Sulejmān naredio hudhudu da im preda ovo malo, kratko pismo, a da se onda povuče ustranu i posmatra kakav će biti njihov odgovor…

Kraljica nije mogla učiniti ništa drugo, nego da sazove njen specijalni kongres, i da traži njihov savjet u vezi ove strvari… i ona im je spomenula da rat donosi uništavanje, skrnavljenje i pustošenje, kao što je rekla:

إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً

"Kad carevi osvoje neki grad, oni ga razore, a ugledne stanovnike njegove učine poniženim." [254]

Onda se ona poslužila diplomatskim, miroljubivim rješenjem, slanjem velikih poklona Sulejmānu, 'alejhis-selām, u pokušaju da dokaže njihovu miroljubivost i da pokaže da se oni neće miješati u njegove unutrašnje poslove – darove koji pokazuju njihovu ljubav i miroljibivost…

Ali…

Sulejmān, 'alejhis-selām, je odbio ovo prijateljsko djelo, i odbio ovu pozitivnu reakciju od ove miroljubive kraljevine…

…On je odbio sve drugo, izuzev da se umiješa u njihove unutrašnje poslove, i da ponizi njihov narod, nakon što su bili u dostojanstvu, i da ih baci u sramotu i poniženje…

…On je odbio sve, izuzev da proglasi rat, u kome on neće biti blag (trpeljiv) čak ni prema onima koji nikada, ni koliko je treptaj oka, nisu vodili rat protiv njega, niti su ikada

[254] sūra en-Neml, 34. ājet

naštetili njemu, niti njegovom narodu ni na kakav način, niti su pokazali ikakvu prepreku za širenje da'we u njihovoj kraljevini…

Ne, već je njegov, 'alejhis-selām, odgovor bio oštar, nepokolebljiv, gord, potresan i zastrašujuć; pošto je odbio darove od izaslanika, on je rekao:

أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ (36) ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ

"Zar da blagom mene pridobijete? Ono što je Allāh meni dao bolje je od onoga što je dao vama. Vi ste ti koji se onome što vam se daruje radujete! Vrati se svojima! Budite sigurni da ćemo im doći sa vojskama, kojima se nikada neće moći oduprijeti i sigurno ćemo ih istjerati odatle pokorene, i biće potpuno poniženi." [255]

Riječi, poput munje koja zapanjuje i užasava...

...Odbijanje izaslanika izdavanjem komande njemu, nakon odbijanja njegovih darova i njihovog ismijavanja...

...Onda upotreba riječi ''*budite sigurni*'', ''*mi*'', kada je on rekao "i budite sigurni da ćemo im doći..."

...Onda njegovo spominjanje množine ''*vojskama*'', i kako je rekao ''*kojima se nikada neće moći oduprijeti...* '' – i šta ovo sadrži od prijetnje i terora (zastrašivanja)...

[255] sūra en-Neml, 36. i 37. ājet

...Onda je on spomenuo kakav će ishod rata biti – čak i prije nego što je rat i počeo – jer je to bila očigledna osnovna realnost...

Ali, kakav je bio ishod koji je on spomenuo?

...Da će ih on protjerati iz njihove zemlje, njihovih domova i njihovih rezidencija koje su oni posjedovali, gdje su rođeni, gdje su odrasli, gdje su se igrali i uživali... iz njihove zemlje, zemlje njihovih očeva i majki...

Ali da li je on, 'alejhis-selām, bio zadovoljan ovime?

Ne, on i dalje nije bio zadovoljan ovime… On je onda spomenuo u kakvom će oni stanju biti kada ih on bude protjerivao iz njihove zemlje... Da će ih on ''*zaista protjerati odande ponižene*''. Oni su bili narod koji je posjedovao dostojanstvo, moć, fadīlete (dobrote) i blagostanje...

Ali, on je naglasio njihovo poniženje i sramotu sa nekoliko garancija (uvjeravanja). On je garantovao kakvo će njihovo stanje biti kada oni budu napuštali svoju zemlju, pokoreni… Onda, on je ponovo obavijestio i rekao: ''*potpuno poniženi*''… Moguće je za njega bilo da to izrazi kao: ''*pokorene i ponižene*'', ali je on, umjesto toga, rekao: ''*pokorene, i biće potpuno poniženi*'', da bi naglasio da će nositi odjeću poniženja, potpuno i u svim pojedinostima, i da će oni konstantno biti u tom stanju.

I ono što se desilo sa ovom kraljevinom, od njenog predavanja i pokoravanja Sulejmānu, 'alejhis-selām – desilo se, i mi nećemo dužiti i ulaziti u detalje ovdje…

Ali, ostaju neka pitanja…

Šta se desilo sa ''*vođstvo treba da bude u rukama naroda zemlje*'' ?!

Šta se desilo sa ''*međunarodnim zakonom*'' ?!

Šta se desilo sa ''*ne miješajte se u poslove drugih nacija*'' ?!

Šta se desilo sa ''*poštivanjem granica suverenih nacija*'' ?!

Šta se desilo sa ''*slobodom vjere i ideologije*'' ?!

Šta se desilo sa (iskrivljenim, pogrešnim razumijevanjem ājeta) ''*Nema prisile u vjeri*'' ?!

Šta se desilo sa ''*džihād je jedino dozvoljen u odbrani, da se odbije agresija*'' ?!

Šta se desilo sa ''*sve dok se da'wi ne staje na put, ne smije se zapodijevati borba*'' ?!

I sve što je uradio Sulejmān, 'alejhis-selām, uradio je, jer ga je hudhud obavijestio da je vidio ove nedužne civile kako obožavaju sunce umjesto Allāha... što znači, stvar se tiče ''*vjerovanja*'' i ''*lične slobode*'', kako to neki ljudi vole zvati...

Pa, da li je Sulejmān, 'alejhis-selām, bio terorist zbog ovih stvari?

Odgovor:

Zaista sav ponos, dostojanstvo i moć pripadaju islāmu, a poniženje pripada kufru... to je realnost ovog uzvišenog dīna...

Teško nama! Skala se izokrenula odozgo nadole, i učenja ovog dīna su napuštena, a desilo se slabljenje muslimana, i uzvisivanje nevjernika...

DOSADAŠNJA IZDANJA *"KELIMETUL-HAQQ"*:

- **Dokazi za obaveznost pokrivanja lica**
- **Dokazi da je isbāl harām**
- **Pridruži se karavani** *(šejh 'Abdullāh 'Azzām)*
- **Ovo je naša 'aqīda** *(šejh Ebū Muhammed el-Maqdisī)*
- **Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti** *(šejh 'AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz)*
- **Mi smo zalutala omladina!** *(šejh Husejn bin Mahmūd)*
- **Poruka ummetu**
- **Bolest irdžā'a** *(grupa autora)*
- **Fundamentalizam** *(mulla Muhammed Mesūd Azhar)*
- **Šta čini "Lā ilāhe illAllāh", a šta ga poništava** *(Hamid 'Alī Khān)*
- **Propisi koji se odnose na žene vjernice** *(šejh Sālih Fewzān)*
- **Nasljednici vjerovjesnikā** *(grupa autora)*